

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

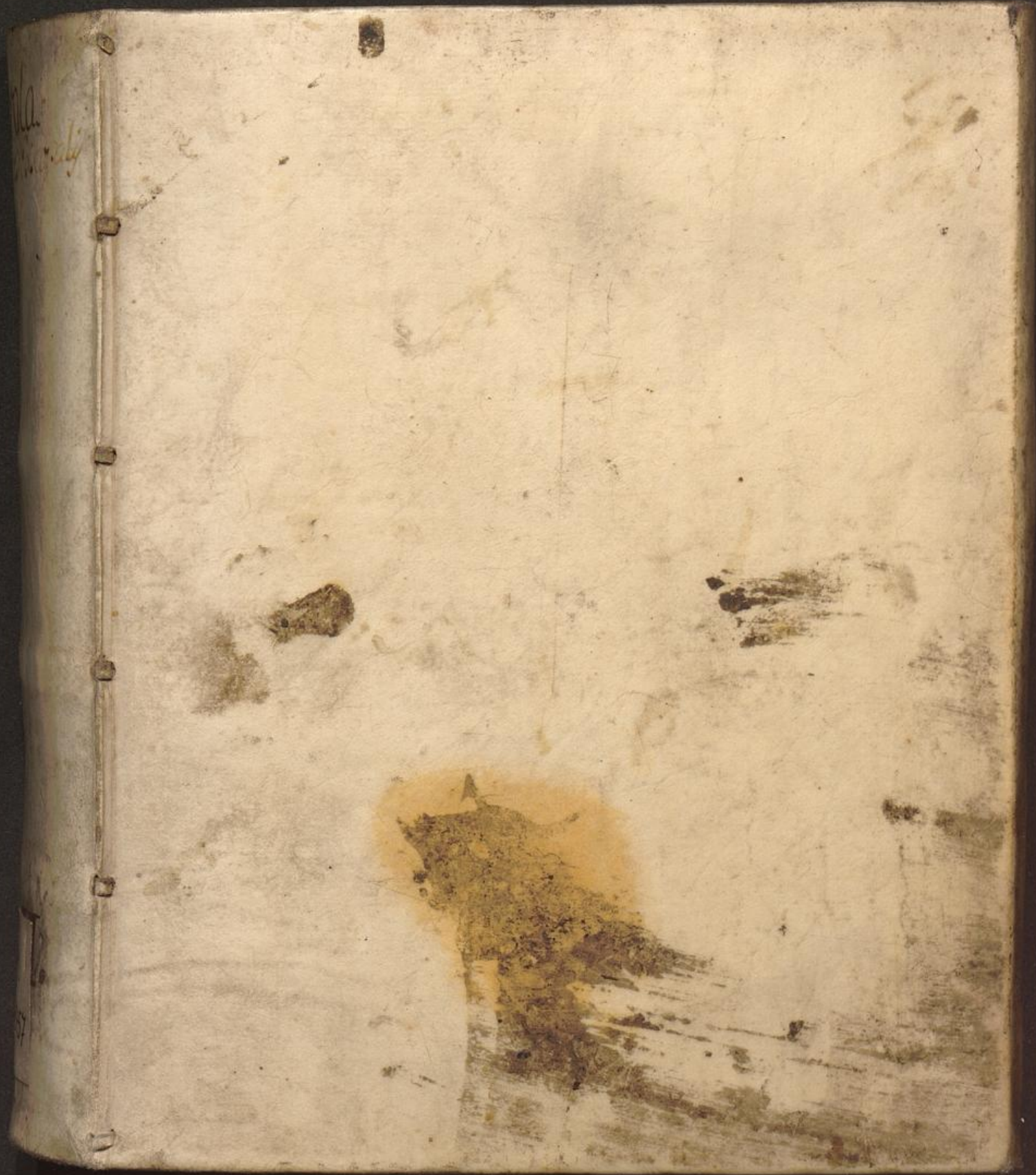
Universitätsbibliothek Paderborn

Formularium Episcopale

Barbosa, Agostinho

Coloniae Agrippinae, 1680

urn:nbn:de:hbz:466:1-10456

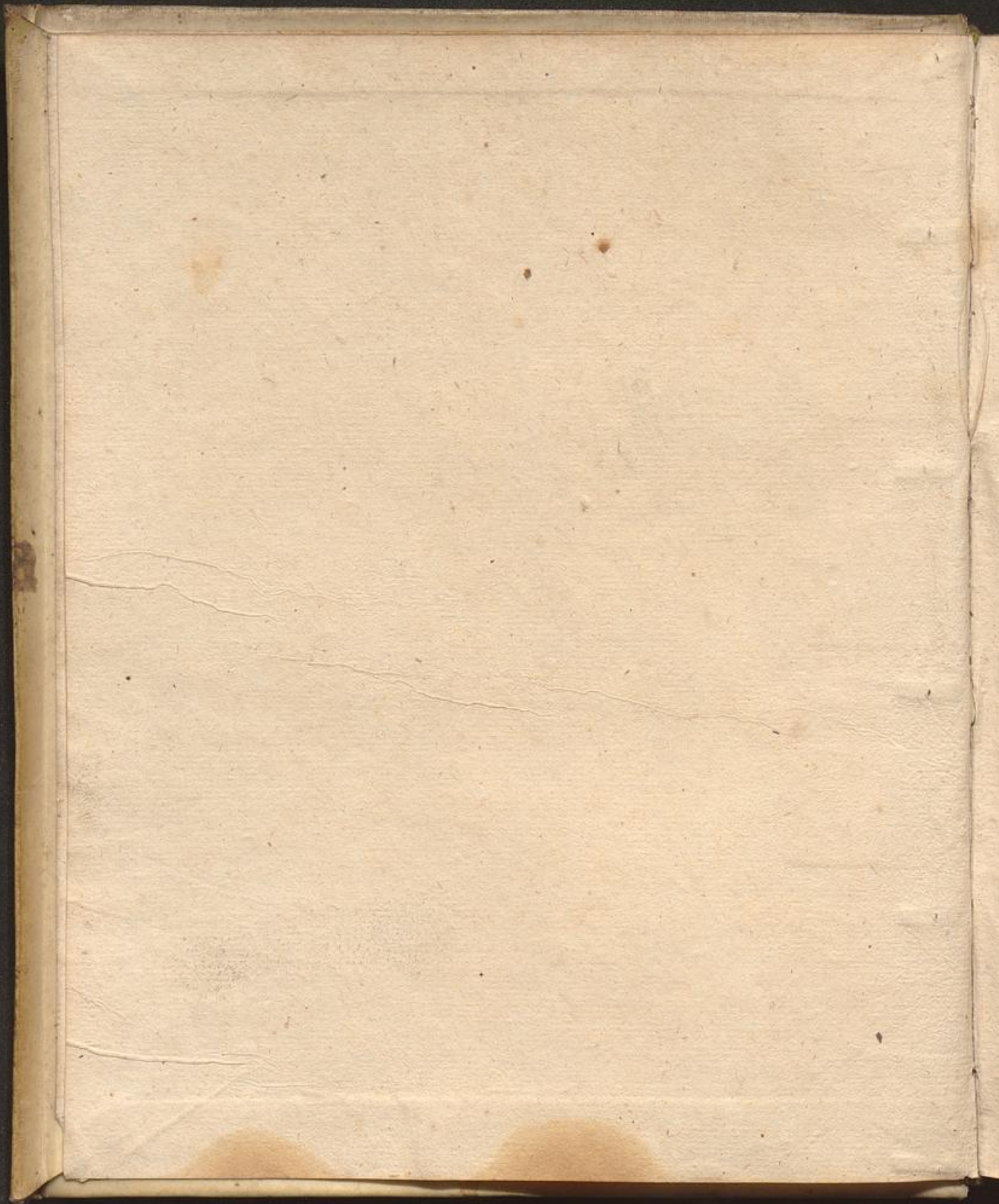

Jh. 4757.

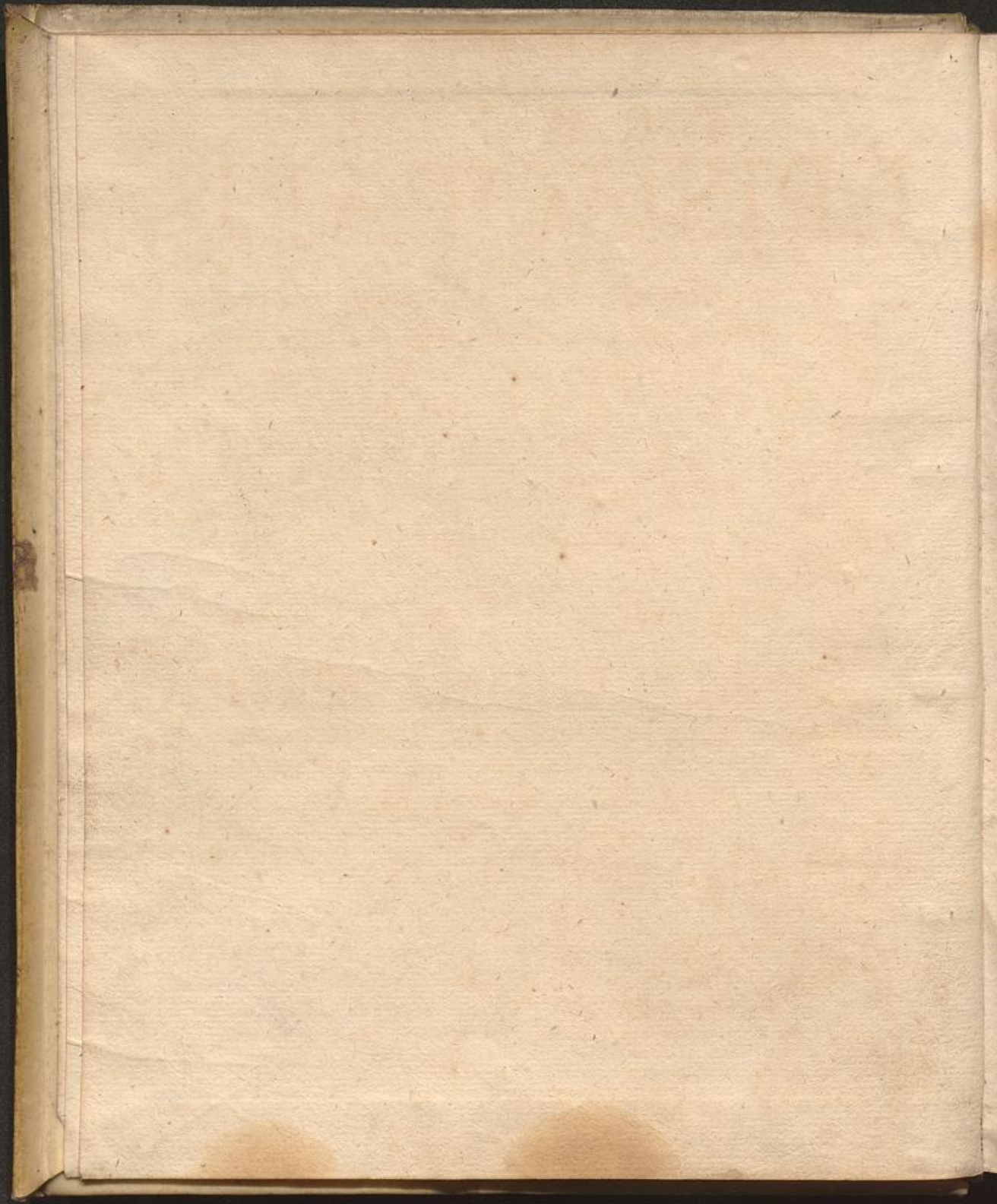
M. II

23.

FORMULARIUM EPISCOPALE

IN QUO

Variæ continentur formulæ ad Episcopalem jurisdic-
tionem ritè & rectè exercendam maximè
utiles, & necessariae

AUCTORE
AUGUSTINO BARBOSA

U. J. D. Lusitano Protonotario Apostolico,

*Addita mantissa Apostolicarum Constitutionum & Decretorum, quæ
in hoc opere minutam, & per partes adducta, hic integrè,
& ad verbum inseruntur.*

Prodit nunc primum in Germania multis in locis auctum.

*Opus omnibus Episcopis & eorum Vicariis, singulisque Ecclesiasticis, Judicibus,
Advocatis Patronis, &c. utilissimum & maximè necessarium.*

COLONIAE AGRIPPINÆ,

Sumptibus PETRI KETTELER, sub signo Galli ante S. Paulum
Anno M. DC. LXXX.

FORMULARIUM
EPISCOPALIS

1577
The following text is extremely faint and illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to the episcopal formulary mentioned in the header.

A D
L E C T O R E M.

Vm non semel in componendis litteris ad Episcopale munus ritè obeundum expediri solitis, errores quam plures fiant, ob multiplicem earum varietatem, qua Episcopi novelli, & alii in experti Vicarii quandoque minus bene, & juridicè utuntur, unde nullitates, & jurgia oriri solent in magnum utriusque partis detrimentum; ideo gratum me Episcopis facturum esse censeo, si principales formulas ad Episcopalem jurisdictionem ritè & rectè excercendam necessarias, & opportunas in unum redigerem libellum. Qua propter aliquas summa quae potius diligentia, castigatiores condidi, alias ex Altis Ecclesia Mediolanensis, & Archiepiscopali Bononiensi, quibusdam mutatis collegi; ac demum nonnullas ad quindecim ferè, accepi à doctissimo D. Julio Lavorio Protonotario Apostolico, & Illustrissimi, ac Reverendissimi mei Cardinalis Muti Auditore, juris utriusque consultissimo, & à me multis nominibus commendando: cujus Formularium universale duobus tomis divisum, & innumeras penè in omni materia formulas continens propediàm ut lucem aspiciat, expectamus. Latina lingua, & sub Episcopi nomine praesentes formulas esse volui, licet & vernacula lingua, ac de mandato, & cum subscriptione Vicarij generalis, earum quamplures expediri soleant. In quo tamen cujuslibet Episcopatus consuetudines legitime praescriptas servandas esse admonéo. Sub Illustrissimi & Reverendissimi D. mei Roderici à Cunha Archiepiscopi ac Domini Brachara Augusta, Hispaniarumque Primatis nomine formulas hasce evulgandas esse censeo, ut sic Archiepiscopatus illius, à quo originem duco, & doctissimi viri, ac vigilantissimi Pastoris memoriam recolerem, cujus admirer ne magis humanitatem nobilitati conjunctam, ac omnium litterarum scientiam, & rerum variarum cognitionem, nescio. Merito igitur consultòque illius uberioribus supersedeo laudibus, quia felix, ut ille ait,

dicique beatus
Ante obitum nemor supremaque funera debet.

A 2

INDEX

INDEX FORMULARUM Episcopalium, quæ hîc continentur.

- A.
- ALTERNATIVÆ acceptatio tripliciter ponitur for. 89. 90. & 91.
- B.
- Beneficii erectio cum reservatione juris patronatus de assensu Episcopi ob augmentum form. 53.
- Beneficii simplicis unio facta Parochiali exigui redditus, form. 76.
- Beneficii simplicis vacantis per liberam resignationem de eo factam in manibus Episcopi, form. 34.
- Beneficiorum simplicium unio facta Collegio seminarii form. 80.
- C.
- Canonicatus, & præbendæ vacantium per obitum collatio facta per Episcopum familiari præsentem, form. 65.
- Canonicatus, & præbendæ collatio vigore Bullarum Apost. for. 66.
- Canonicatus & præbendæ Ecclesiæ Collegiatae collatio form. 67.
- Canonicatus & præbendæ resignatorum ex causa permutationis pro alio Canonicatu, & præbenda collatio, form. 73.
- Capellaniarum duarum in Ecclesia Collegiata unio cum dismembratione fructuum alterius, for. 78.
- Celebrandi licentia pro Presbytero abesse volente ad biennium, form. 32.
- Celebrandi licentia pro Presbytero alienæ diocesis form. 34.
- Collatio Ecclesiæ Parochialis for. 63.
- Collatio Parochialis vacantis per asse-
- quutionem, seu ingressum Religionis, aut contractum Matrimonii form. 64.
- Collatio facta familiari præsentem de Canonicatu, & præbenda Ecclesiæ Cathedralis vacantibus per obitum, form. 65.
- Collatio Canonicatus, & præbendæ, vigore Bullarum Apostolicarum, form. 66.
- Collatio Canonicatus, & præbendæ Ecclesiæ Collegiatae, form. 67.
- Collatio facta per Decanum, & Capitulum de Capellania adeorum collationem spectante, form. 68.
- Collatio, & provisto auctoritate ordinaria facta de beneficio per obitum vacante, in favorem absentis, ead. f.
- Collatio litterarum Capellaniæ, ead.
- Collatio Parochialis vacantis per resignationem ex causa permutationis, pro Canonicatu, & præbenda, f. 72.
- Collatio Canonicatus, & præbendæ resignatorum ex causa permutationis pro aliis Canonicatu, & præbenda de licentia Episcopi, in cujus diocesi sunt, form. 73.
- Collatio beneficii simplicis vacantis per liberam resignationem de eo factam in manibus Episcopi, form. 74.
- Confessoris sæcularis licentia, form. 23.
- Confessoris Regularis licentia, for. 24. & alia 25.
- Confessoris Monialium licentia, f. 26.
- Confessoris Monialium licentia ad cræ-

tes tantum, siue allocutoria, for. 27.
Confessoris Monialium licentia, necessitate urgente intra claustra Monasterii ministraturi Sacramenta, form. 28.

Confessoris Monialium licentia cum facultate casuum Episcopo reseruatorum, form. 29.

Confirmationis Sacramenti administratio indicitur, form. 2.

Confraternitatis erectio, form. 95.

Confraternitatem erigendi assensus, form. 96.

Consecratio Episcopalis testimonii, form. 104.

D.

Denunciatio in Ecclesia illius qui ad Ordines promovendus est, form. 3.

Depositarii deputatio, form. 57.

Dimissoriae litterae pro prima Tonsura, form. 11.

Dimissoriae litterae pro Ordinibus minoribus, form. 12.

Dimissoriae litterae ad sacrum Subdiaconatus Ordinem form. 13.

Dimissoriae litterae ad sacrum Diaconatus Ordinem attenta absentia ordinarii petentis, form. 14.

Dimissoriae litterae ad sacrum Presbyteratus Ordinem stante absentia ordinarii, form. 15.

Dimissoriae litterae ad omnes sacros Ordines stante Episcopi, & Ordinarii petentis absentia, form. 16.

Dimissoriae litterae, quae mihi Presbytero Romam proficiscenti concessae fuerunt, form. 33.

Dispensatio auctoritate ordinaria pro illegitimo ad Ordines minores, &

beneficium simplex form. 18.

Dispensatio super denunciationibus Matrimonii form. 30.

Dispensatio Auctoritate Apostolica concedenda super Matrimonio jam contracto ob aliquod impedimentum dirimens, form. 31.

Donationis Jurispatronatus assensus, form. 84.

E.

Edictum affigendum facta coram Episcopo praesentatione de beneficio jurispatronatus, form. 61.

Edictum pro examine Ordinandorum, form. 10.

Edictum de examine eorum qui Ecclesiae Parochiali praeficiendi sunt, form. 58.

Edictum provocatione Cathedrali, form. 94.

Ecclesia Parochialis vide *Parochialis*.

Erectio beneficii cum reservatione jurispatronatus de assensu Episcopi ob augmentum, form. 53.

Erectio Parochialis Ecclesiae, cum unione beneficii simplicis, form. 54.

Erectio novae Parochialis cum dismembratione alterius, form. 55.

Eleemosynas colligendi facultas in Parochia tantum pro Confraternitate, form. 39.

Eleemosynam colligendi facultas in Urbe & dioecesi, for. 40.

Eleemosynas colligendi pro locis piis facultas, form. 41.

Exactoris, & depositarii bonorum Ecclesiae vacantis deputatio, form. 57.

Examinis & approbationis ad Parochialem vacantem fides, form. 59.

6
Examiniſ & approbationis in concuſſu,
& electionis ad Parochialem vacan-
tem in meſe Apoſt-fides, for. 60.

F.

Factoris deputati ad negotia, & res
monaſterii Monialium, licentia il-
lud ingrediendi, form. 50,

Facultas evulgandi nomina eorum, qui
Ordinis Sacramento initiandi ſunt,
form. 2.

Fides examiniſ, vide *Examiniſ fides.*

Functionum exercitarum litteræ testi-
moniales, form. 9.

H.

Hospitale creandi, ſeu fundandi aſſen-
ſus, form. 97.

I.

Judiçtio diei Sacræ Ordinationis,
form. 1.

Judiçtio adminiſtrationis Sacramenti
Confirmationis, form. 22.

Judiçtio Synodi diœceſanæ, for. 108.

Indulgentiarum conſeſſio, form. 37.

Indulgentiarum conſeſſio, qua uti de-
bet Epicoſopus poſt ſolemneſ benedi-
ctionem in veſperis, & Miſſis
cantatis, form. 38.

Informationes aſſumendi de veritate
miraculorum facultas, form. 81.

Inſtitutio Eccleſiæ Parochialis de jure
patronatus, form. 62.

Juramentum præſtandum ab admit-
tendis intra clauſuram monaſterio-
rum Monialium, form. 52.

Juramentum cum Bullis ad Epicoſo-
pum tranſmiſſum, ad effectum illud
emittendi ante ejus conſecrationem,
form. 103.

Jurispatronatus donationis aſſenſus,
form. 84.

L.

Litteræ testimoniales pro prima Ton-
ſura à proprio Ordinario collata,
form. 17.

Litteræ testimoniales collationis pri-
mæ Tonſuræ pro baſtardo cum di-
ſpenſatione ad minores Ordines, &
beneficium ſimplex obtinendum,
form. 18.

Litteræ testimoniales collationis Sacri
Ordinis Subdiaconatus ad titulum
patrimonii form. 19.

Litteræ testimoniales collationis Sa-
crorum Ordinum vigore Brevis
extra tempora, form. 20.

Litteræ testimoniales Ordinis ſuſcepti
in propria diœceſi ab alieno Epicoſo-
po de Ordinarii licentia, for. 21.

M.

Magiſtri ſcholæ testimonium pro iis
qui ad minores Ordines promoveti
volunt, form. 8.

Mandatum procuræ ad impetrandam
confirmationem præſervationis fa-
ctæ per Regem noſtrum, ad Epicoſo-
patum ſui Regii patronatus, & ad
expediendas de eo litteras Apoſto-
licas, form. 100.

Mandatum procuræ Epicoſopi nomi-
nati per Regem noſtrum ad ſe obli-
gandum de ſolvendis mediis anna-
tis antiquarum penſionum ſuper
Epicoſopatu auctoritate Apoſtolica
impoſitarum, form. 101.

Mandatum procuræ ad conſuetudi-
nem novis penſionibus ſuper Epicoſo-
pato imponendis, form. 102.

Mandatum procuræ ad capiendam
poſſeſſionem alicujus Epicoſopatus,
form. 105.

Ma-

Matrimonialium denunciationum dispensatio, form. 30.

Medico & Chirurgo licentia concessa septa monasterii Monialium ingrediendi, form. 47.

Monialium professionis recipiendæ facultas, form. 43.

Monialium monasteria visitandi facultas, form. 44.

Monialium monasteria visitandi facultas ex delegatione Apost. form. 45.

Monialium monasteria pro ingrediendis licentiæ form. 46. cum seqq.

Monialium Confessores, vide *Confessores monialium*.

Monialium in Ecclesia pro Prædicatore licentia form. 36.

Monitoriales ad finem revelationis, form. 98.

N.

Natalium, morum, & professionis fidei attestations, form. 88.

O.

Operariis quomodo concedenda licentia ingrediendi monasteria Monialium, form. 48.

Oratorium simplex construendi facultas, form. 85.

Ordinationis sacræ Indictio, form. 1.

Ordinum minorum dimissoriales litteræ, form. 12.

Ordinis Subdiaconatus dimissoriales litteræ form. 13. & ejusdem collatio form. 19.

Ordinis Diaconatus dimissoriales litteræ form. 14.

Ordinum sacrorum collationis vigore Brevis extra tempora litteræ testimoniales, form. 20.

P.

Parochialis Ecclesiæ erectio cum unione beneficii simplicis form. 54.

Parochialis novæ erectio cum dismembratione alterius, for. 55.

Parochialis Ecclesiæ de jure patronatus institutio, form. 62.

Parochialis Ecclesiæ collationis litteræ, form. 63.

Parochialis vacantis per assensionem, seu ingressum Religionis, aut contractum Matrimonii collatio, f. 64.

Parochialis vacantis per resignationem ex causa permutationis pro Canonatu, & præbenda collatio, for. 72.

Parochialis unio facta alteri simili propter earum paupertatem, form. 75.

Parochiali exigui redditus unio facta de beneficio simplici, form. 76.

Parocho licentia concessa se absentandi per triginta dies, form. 87.

Paupertatis attestatio pro iis, qui ob illam in Romana Curia dispensationem matrimonialem impetrare intendunt, form. 32.

Pontificalia munera, ut Episcopus in aliena diocesi exerceri possit facultas, form. 86.

Possessio Episcopatus, form. 106.

Prædicatori quadragesimali quomodo licentia concedatur, form. 35.

Prædicatori in Ecclesia Monialium quomodo licentia concedatur, form. 36.

Professionis recipiendæ Monialium facultas, form. 43.

Puel-

Puellam recipiendi in monasterio ad-
habitum Religionis facultas, fo. 42.

Præbendarum aliquarum Ecclesiæ
Collegiatae insignis ob tenuitatem
suppressio, form. 79.

Præbendæ tenui dignitatis Ecclesiæ
Cathedralis unio quomodo facien-
da, form. 77.

R.

Resignatio alicujus beneficii in mani-
bus Ordinarii facta coram Notario,
form. 68.

Resignationes etiam ex causa permu-
tationis recipiendi facultas, for. 69.

Resignatio facienda de beneficio per
proprium Rectorem coram Episco-
po cum ejus admissione, form. 80.

Resignatio facienda de beneficio per
procuratorem coram Episcopo cum
ejus admissione, form. 71.

S.

Seminatio unio, seu applicatio benefi-
ciorum simplicium facienda, for. 80.

Suppressio aliquarum præbendarum
Ecclesiæ Collegiatae insignis obte-
nuitatem, form. 79.

Synodus diocæsana quomodo habenda,
form. 100.

T.

Testimonium juramenti ab Episcopo
emittendi ante consecrationem,
form. 107.

V.

Vicarii deputatio ad Parochialem va-
cantem donec de Rectore providea-
tur, form. 56.

Vicarii generalis Episcopi deputatio,
form. 92.

Vicarii generalis à Capitulo Sede va-
cante deputatio, form. 93.

Vicarii foranei deputatio, form. 99,

Villicis, seu colonis quomodo licentia
concedenda ad ingrediendum septa
monasterii Monialium, form. 49.

Visitandi Monasteria Monialium fa-
cultas, form. 44.

Visitandi Monasteria Monialium ex de-
legatione Apost. facultas, form. 45.

Unio Ecclesiæ Parochialis, quomodo
facienda alteri simili, propterea
paupertatem, form. 75.

Unio beneficii simplicis quomodo fa-
cienda Parochiali exigui redditus,
form. 76.

Unio quomodo facienda tenui præ-
bendæ deputatis Ecclesiæ Cathedra-
lis, form. 77.

Unio duarum Capelliarum in Ec-
clesia Collegiata cum dismembra-
tione fructuum alterius, form. 78.

Unio seu applicatio beneficiorum sim-
plicium collegio seminarii, for. 80.

FORMULÆ CIRCA SACRAMENTUM ORDINIS.

CUM illa omnia que sacris Canonibus, Concilio Tridentino, Catechismo, & ipso Pontificali Romano præcipiuntur, seu traduntur de Sacramento Ordinis rite administrando, & recipiendo, legere, & cognita habere debeant, non solum qui pastorale officium & ministerium habent, sed etiam quicumque ad Ordines, sive minores, sive majores promoveri postulant, & ipsi etiam Parochi, quorum opera uti debent Episcopi in ejusdem Sacramenti administratione, ut denunciations fiant in Ecclesia, & alia plura parentur, & perficiantur, quæ decretis Concilij Tridentini statuta sunt; ideo ne nihil prætermittatur eorum, quæ ad hujus sacre functionis gravitatem pertinent, primum ponam formulam edicti indictionis sacre Ordinationis, quam mox sequetur quedam brevis instructio, qualiter se gerere debeant Parochi in denunciationsibus, litteris testimonialibus, & aliis, quæ sui muneris sunt, erga Ordinandos præstandis, deinde subsequetur formula alterius edicti, quo dies, locus examinis, & ratio ab examinadoribus servanda promulgatur. Demum adjiciam varias formulas litterarum testimonialium collationis, & dimissoriarum ad unumquemque ordinem spectantes, omnia ad præscriptum S. Concilij Tridentini sess. 23. de reform. c. 5. & 7. accommodata in hunc qui sequitur, modum.

FORMULA PRIMA.

Indictionis fidei sacre Ordinationis.

DRODERICUS à Cunha, Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Archiepiscopus & Dominus Bracharæ Augustæ, Hispaniarumque Primas, &c. Auxiliante Domino Deo, ac Salvatore nostro Jesu CHRISTO, nos ex sanctæ Ma-

tris Ecclesiæ instituto Sacram Ordinationem solemniter celebraturi, ut quicumque ad Ordines admitti petentes, paratiores & præmissis iis omnibus, quæ à Sacris Canonibus, & Concilio Tridentino præcipiuntur, accedant, hoc publico edicto universos, & singulos admonemus, nos generales clericorum Ordinationes in nostra Metropolitana Ecclesia intra Missarum so-

B

lemnità

lemnia celebraturos die Sabbati post... quæ erit dies... Mens... præsentis anni. Omnes igitur & singuli incolæ Civitatis, & diœcesis Bracharenſis, ſæculares ad primam clericalem Tonſuram initiandi, aut ad minores, vel majores Ordines promoveri cupientes, ante unum meſem præcedentem dictas Ordinationes, nomina, & cognomina ſua deſcribi faciant per N. Cameræ Archiepiſcopalis Notarium à nobis ad id deputatum, adeoque ſuſcipiant facultatem evulgandi eorum nomina: & deinde omnibus iis testimoniis, facultatibus, ſeu licentiis, & ſi opus fuerit, diſpenſationibus neceſſariis muniti ſe præſentent coram RR. NN. & N. examinadoribus pariter per nos deputatis in loco, die, & hora quæ illis ſignificabuntur. Regulares verò quorumvis Ordinum Bracharæ, & per totam diœceſim commorantes, ipſi etiam ante meſem, ut ſuprà, faciant nomina ſua, per eundem notarium deſcribi, & ſe præſentent coram dictis examinadoribus, ac illis oſtendant licentiam authenticam ſuorum ſuperiorum, & fidem de ætate probatam ab Ordinario loci, ubi baptizati fuerint. Item de vita, moribus, aliisque per prædictos examinadores videndis, & recognoscendis. Exteri autem tam ſæculares, quam Regulares, feria ſeconda & tertia præcedentibus diem ſacrum Ordinationum, videlicet die... Mens... ſe præſentent coram eiſdem deputatis examinadoribus cum ſuorum Ordinariorum litteris dimiſſo-

riis, in quibus testimoniũ ſit de ætate, & approbatione eorundem ab eiſdem ſuis Ordinariis facta. Quibus omnibus & ſingulis notum ſit, quod elapſo dictorum dierum termino nemo ulterius admittetur. Dat. Bracharæ Auguſtæ in Archiepiſcopali Palatio die... Mens... Ann...

FORMULA II.

Facultatis evulgandi nomina eorum, qui Ordinis Sacramento initiandi ſunt.

D. Rodericus, &c. Reverende dilecte noster, Pro noſtræ Bracharenſis Eccleſiæ utilitate jam in proxima ſacra Ordinatione N. promovendum Cenlemus, quem admodum in domino pie expedit, quamobrem nos, fide, prudentia, circumſpectioneque tota confiſi, tibi N. his litteris mandamus, ut quam primũ die Dominico feſtove intra Miſſarum ſolemnia populo ſequenti in Eccleſia tua illius nomen & cognomen promulges, denuncies, deſideriumque pium exponas, deinde tu etiam abſque Notario de eius ipſius natalibus, ætate, vita, ac moribus diligenter juſſu noſtro inquiras, idque utrumque ad præſcriptum inſtructionis inſertæ à te præſtari jubemus. De promulgatione autem, denunciatione & inquisitione ejuſmodi, quam præſtitisti, & de eo
item

item, si quid illo nomine, causave ad te delatum erit, litteras sigillo tuo ob signatas ad nos accuratè mittas. Vale in Domino, Datum Brachara Augustæ die... Mens... Ann...

Pro observantia supradicti mandati Illustrissimi Domini Archiepiscopi Piarochus in presentia duorum proborum virorum deferre debet cuilibet testi juramentum de veritate dicenda circa ætatem, natales, & habilitatem ordinandi: tunc separatim & secretè coram illis duobus probis viris examinet quemlibet testem, & eius dicta scribat, illum sic interrogando.

An noverit N. qui fuit denunciatus in Ecclesia, & vult ordinari?

An cognoverit ejus Parentes, & quanto tempore, & qua occasione novit?

An sciat, quod dictus N. sit eorum filius, & quomodo sciat?

An sciat, quod eundem N. illi, quos ejus parentes testatur, pro suo filio aluerint, tenuerint, ac tractaverint, & an communi voce & fama omnium eum pro talium filio haberi & reputari, sine ulla suspitione contrarii, sciat?

An sciat, quo anno, mense, die sit natus, & ubi natus sit?

An sciat, eundem N. esse legitime natum ex iisdem parentibus, videlicet ex legitimo Matrimonio, & quomodo sciat eosdem parentes esse conjuges legitimos?

Rogetur etiam, an ordinandus careat rationis usu, sit irregularis, aut excommunicatus, suspectus, interdictus, hereticus, aut de fide suspectus, hereti-

corum filius, cujus parentes in heresi mortui sunt, & etiam ipsorum nepotes usque ad secundam generationem per lineam masculinam descendentes, aut usque ad primam per lineam femininam, aut apostata neophytus simoniacus publicus, usurarius publicus, condemnatus perjurij causa, obligatus curia, infamis, homicida, vel mutilans, aut qui homicidio, seu mutilationi causam dedit, miles qui bello interfuit ubi mors hominum successit, qui in foro seculari criminalibus suscipit, seu interfuit, ex quibus sententia sanguinis venerit, solemniter pœnitens, bigamus, conjugatus, exceptis iis, quorum conjuges in sacra claustra monialium se receperint, ibique professionem emisserint, à spiritibus immundis vexatus, morbo caduco obnoxius, hermaphroditus, notabiliter deformis, & defectu aliquo corporis manifesto notatus, membris captus ratio cinis obligatus, servus sive mancipium, peregrinus, ignotus, officio aliquo infamis & sordido perfunctus, non confirmatus, promotus per saltum vel furtivè? de his qualitatibus Ordinandorum latè egi allegat. 10. num. 24. cum sequent.

FOR-

FORMULA III.

Denunciandi in Ecclesia illum, qui ad Ordines promovendus est.

EGO N. Parochus Ecclesie S. N. de mandato Illustrissimi & Reverendissimi Domini D. Roderici à Cunha Archiepiscopi denuncio N. qui ad Ordinem N. admitti petit: hortor igitur omnes & singulos, qui hic adsunt, aut ad quos hujus rei notitia pervenerit, ut si aliquod cognoscunt Canonicum impedimentum, quo minus idem superius denunciatus possit ad supradictum ordinem admitti, Christiana charitate ducti me de omnibus certiores faciant, &c. Commodius verò erit denunciare vulgari sermone, ut ab omnibus intelligi possit.

FORMULA IV.

Litterarum testimonialium Parochiensium vigore facultatis evulgandi nomina Ordinandi.

EGO N. Parochus, sive Rector Ecclesie S. N. oppidi N. hujus diocesis Bracharensis admonitus de Ordinationibus sacris habendis ab illustrissimo & Reverendissimo D. Roderico Cunha Archiepiscopo Bracharensi, & rectè perspectis omnibus quæ ab ipsius Amplitudine præcepta sunt, seu admonita, denunciavi in Ecclesia intra Missarum solemniam N. ex parochia mea, qui ad Ordinem N. promoveri cupit, & postulat, & de natalibus, de-

vita, & moribus ipsius certior fieri curavi, eumque idoneum esse existimo, quatenus ex cognitis intelligere potui, qui ad prædictum Ordinem admittatur, fidemque facio, illum sæpius infra annum sacram confessionem, & communionem frequentare solitum fuisse, & me ac reliquos doctrinæ christianæ ministros sua opera, & assiduitate juvasse (vel ad christianæ doctrinæ scholam venire solitum esse, si minor sit.) In quorum fidem, &c. mea manu subscripsi, & sigillo Ecclesie meæ Parochialis munivi. dat. in ædibus Parochialis Ecclesie S. N. hac die....

Si vero alicujus difficultatis impedimentum obesse videat, illud ante Ordinationis diem illustrissimo Archiepiscopo significet. neque testimoniales litteras ante conficiat quam ab eodem Illustrissimo Domino, quid agendum sit acceperit.

FORMULA V.

Litterarum testimonialium de titulo patrimonij.

CUM ego N. Notarius publicus civitatis Bracharensis in actis meis habeam plura jura N... ex quibus constat, illum habere patrimonium verè & pacificè possidere bona immobilia, quæ justa & vera æstimatione quinquaginta millia nummorum nostratum pretio vendi possunt, & sita sunt in loco.... quorum redditus efficiunt summam viginti quinque aureorum nummorum lingulis annis percipientorum

dorum, rogaveritque me notarium prædictum idem N. ut de hoc illi testimoniales litteras conficerem, cum, ut asserit, ad Ordines Ecclesiasticos cupiat promoveri, cautionemque idoneam præstiterit de eis non alienandis priusquam illi ex Ecclesiæ redditibus, aut aliunde suppetat, unde arbitrio Ordinarii decenter vivat: propterea per præsentem litteras fidem facio, & attestor hæc omnia ita se habere, ut supra dixi, & eas solito signo meaque propria manu roboravi, hac die.... Mens., Ann....

De titulo patrimonij agit Conc. Brachar. IV. act. 2. c. 6. dixi supra alleg. 19. & 20.

FORMULA VI.

Publicandi bona ad quorum titulum quis Ordinandus sit Subdiaconus.

Noveritis dilectissimi in Domino N. ad sacrum Subdiaconatus Ordinem promovendum esse ad titulum patrimonij illi assignati in & super bonis & juribus infra scriptis, quæ sunt valoris annui aureorum viginti quinque.... ut ipse asserit. Quare si quæ fictio, vel alia fraus subest, vel aliud propter quod bona ipsa, & jura non pacificè & verè à prædicto N. promovendo possideantur, vel si quæ bonorum, & jurium ipsorum pars ære alieno, aliove modo obstructa sit, unde is deinde initiatus non habeat satis unde vivat, ad me, vel ad illustrissimum

Archiepiscopum, seu ad ejus vicarium generalem quamprimum studeatis deferre.

FORMULA VII.

Litterarum testimonialium de hujusmodi bonis publicatis.

Attestor Ego N. Parochus S. N. loci N. hujus Archiepiscopatus Bracharensis inter Missarum solemnias, dum frequens adesset populus me denunciasset N. promovendum fore ad sacrum Subdiaconatus Ordinem ad titulum patrimonij, seu bonorum immobilium infra scriptorum valoris annui aureorum vigintiquinque videlicet.... ut si quæ subessent fraudes, seu fictiones eo proscripito deferrentur, neque hucusque quicquam contrarium delatum fuit, quin ad eorundem bonorum, & reddituum titulum ordinari possit. In cujus rei fidem, &c.

FORMULA VIII.

Testimonij magistri scholæ pro iis, qui ad minores Ordines promoveri volunt.

Ego N. qui approbatus, & emissa fidei professione Grammaticam, seu, &c. doceo publicè in oppido Vimaraniensi, Bracharensis diocesis fidem facio N. qui ad Ordinem N. admitti petit, meum gymnasium modestè frequentare solitum fuit, bonæ indolis esse, bonis moribus præditum,

Christianè educatum, & in litteris factis proficientem. In quorum fidem, &c. præsetes mea manu subscripsi hac die...

FORMULA IX.

Litterarum testimonialium functionum exercitarum.

EGO N. Parochus, sive Curatus Ecclesie Collegiate, &c. vel Parochialis, &c. S. N. presentibus litteris testor, N. promotum Bracharæ ab Illustrissimo Archiepiscopo, D. Roderico à Cunha ad Ordinem N. & meae Ecclesie consignatum, ut in ea ejusdem suscepti Ordinis functiones exerceret, ad præscriptum ejusdem Illustrissimi Archiepiscopi prædictas functiones singulis diebus Dominicis, festisque in eadem mea Ecclesia exercuisse. In quorum fidem, &c. præsetes mea manu subscripsi, & sigillo Ecclesie prædictæ muniyi, hac die... Mens... Ann...

Vide Concil. Bracharen. IV. act. 2. cap. 2. & 3.

FORMULA X.

Edicti pro examine Ordinandorum.

SCiant omnes, & singuli tam minores, quam majores Ordines suscepturi, & ad illos promoveri cupientes, Illustrissimum & Reverendissimum D. D. Rodericum à Cunha Archiepiscopum Bracharen. feria..., quæ erit... hujus mensis... sabbato, & feria... sequentibus, & sic in qualibet hebdomada diebus prædictis usque ad diem celebrationis sacrarum Ordinationum in

Archiepiscopali palatio ad præscriptum Sacri Concilii Trident. adscriptis Sacerdotibus, & aliis prudentibus viris peritis div. n. legis, & in Ecclesiasticis functionibus exercitatis, examen Ordinandorum habiturum? Quia propter quicumque ad Ordines promoveri voluerint hora & diebus prædictis adsint personaliter, & examini se subjiciant, nam non nisi examinati & approbati ad Ordines admittentur: Dat. Bracharæ Austriæ, &c. N. Vicarius generalis.

Deputati ad examinandos eos qui ad Ordines, sive minores, sive majores promoveri petunt, antequam ad examen articulorum veniunt, inquirent ab eo, qui ad examē accessit, hac sequuntur.

Quo nomine vocetur.

Cujus sit r

Si Bracharensis, aut diocesanus, & cujus sit Parochia?

An litteras habeat Parochi, in quibus testetur de denunciatione à seipso facta circa natalia, vitam, & mores, quod debitis temporibus confessus fuerit, & communicaverit, quod doctrina Christiana scholas frequentaverit?

An si ad minores Ordines promovendus est, habeat litteras à Magistro scholæ in qua educatur, aut instituitur, similiter de vita, & moribus testimonium afferentes?

Si beneficium aliquod habet quale sit, cujus redditus, an Bullas habeat, quos ostendat, aut saltem legitimam fidem?

Si beneficium non habet, & ad titulum patrimonij promoveri petit, quod habeat patrimonium, & an litteras testimoniales patrimonij, & de bonis publicatis

blicatis, ad quorum titulum ordinari vult?

Si aliquo Ordine initiatus fuerit, an habeat litteras testimoniales authenticas manu & sigillo Episcopi munitas, Ordinum susceptorum?

An ab ultimo Ordine, quem suscepit, ad eum quem nunc petit debitam intercesserit justitiam?

Si Regularis sit Brachare, aut in diocesi commorans, an licentiam habeat suorum superiorum, in qua testimoniū sit de vita, & moribus, & fides de aetate probata ab Ordinario loci ubi baptizatus fuit, & an similiter habeat testimoniales litteras Ordinis suscepti, si ad alium Ordinem promotus sit.

Si sit exterius tam secularis, quam Regularis, an habeat litteras dimissorias sui Ordinarium, in quibus appareat ab eo fuisse approbatum & praecepta à Concil. Trid. servata esse, & an similiter habeat litteras suscepti Ordinis si in aliquo Ordine sit constitutus?

His omnibus breviter cognitis ad examē ipsum venient juxta decretum Sacri Conc. Trid. in quoquodam examine nulla regula, nullique articuli ipsis praescribi possunt, tum quia juxta variam examinandorum conditionem, aetatem & professionem non potest uniformis omnibus examinandi norma constitui, sed hoc potius examinatorum prudentia, & circumspeditioni relinquendum est; tum etiam ne forē existiment examinandi, se de his tantum interrogandos fore. & circa alia quandoque scitu necessaria minime laborandum, tum denique quia ex ipsis decretis Concil. Trid. ido-

neam examinis formam examinatores colligere possunt.

Nam ut habetur in eodem Trid. Concil. sess. 23. de reform. cap. 4. Prima Tonsura non initientur qui Sacramentum Confirmationis non susceperint, & fidei rudimenta edocti non fuerint, quique legere & scribere nesciant, quapropter hi diligenter super doctrina Christiana (quae parva dicitur) examinandi erunt, vide sup. alleg. 11. num. 1. cum seqq.

Et in eodem Concilio sess. 23. de reform. c. 12. statutum est; ut minores Ordines iis, qui saltem latinam linguam intelligunt, per temporum interstitia conferantur, ut accuratius quantum sit hujus disciplina pondus possint edoceri. Vide sup. alleg. 11. n. 6.

Et in eodem Concilio eadem sess. cap. 12. deciditur, ut Subdiaconi & Diaconi ordinentur, habentes bonum testimonium, & in minoribus Ordinibus jam probati, & litteris & iis, quae ad Ordinem exercendum pertinent, instructi, &c.

Et in eodem Concilio etiam eadem sess. c. 14. habetur, ut qui ad Presbyteratus Ordinem assumuntur, ij sint, qui ad populum docendum ea, quae scire omnibus necessarium est ad salutem, ad ministranda Sacramenta diligenti examine procedente comprobentur, &c. Concil. Brachar. IV. act. 2. cap. 10.

Quapropter Examinatores dum hoc munere perfunguntur ejusdem Concil. Trident. sanctiones pro viribus sectari conentur, & in

unoquoque Ordine quod ipsum Concilium spectavit, diligenter animadvertant, ne Theologicos articulos, aut alia graviora extra Ordinum ministeria examini immisceantur.

FORMULA XI.

Dimissoriarum litterarum pro prima Tonsura.

D. Rodericus, &c. Dilecto nobis in **CHRISTO N.** Scholari nostræ Bracharensis diœcesis Salutem in domino. Tibi de legitimo Matrimonio, ut nobis constat, procreato, cujus vita, & morum probitas, per testificationes nobis factas comprobantur, quique etiam per examen jussu nostro specialiter factum idoneus nobis renunciatus fuisti, ut à quocumque Catholico Antistite quem malueris, gratiam & communionem sanctæ Sedis Apost. habente, & in propria diœcesi residente, vel in aliena de Ordinarii loci licentia Pontificalia exercente, ad primam clericalem Tonsuram ritè ac licitè promoveri possis, & valeas, facultatem concedimus, & impartimur. In quorum fidem præsentis litteras manu nostra signatas, sigilloque nostro munitas, & per notarium Cameræ Archiepiscopalis subscriptas ei concessimus. Dat. Bracharæ Augustæ die... Mens... Ann...

FORMULA XII.

Dimissoriarum litterarum pro Ordinibus minoribus.

D. Rodericus, &c. Dilecto nobis in **CHRISTO N.** Clerico nostræ diœcesis, Salutem in Domino sempiternam. Ut à quocumque Catholico Antistite gratiam & communionem S. Sedis Apost. obtinente, & in propria diœcesi residente, vel in aliena de Ordinarii loci licentia Pontificalia exercente, quem malueris valeas statutis ad id temporibus, ad quatuor minores Ordines stante tua idoneitate, & ob necessitatem, & utilitatem Ecclesiæ, ritè facere promoveri, & harum serie tam dicto Antistiti præfatos Ordines conferendi, quam tibi illos suscipiendi licentiam damus, & concedimus. In quorum fidem, &c. Datum, &c.

FORMULA XIII.

Dimissoriarum litterarum ad sacrum Subdiaconatus Ordinem.

D. Rodericus, &c. Dilecto nobis in **CHRISTO N.** nostræ Bracharen. diœcesis, in quatuor minoribus Ordinibus constituto, Salutem in Domino. Tibi de legitimo matrimonio, ut nobis constat, pro creato, cujus vita, & morum probitas per testificationes nobis factas comprobantur, quique etiam per examen jussu nostro

stro specialiter factum idoneus nobis renunciatus fuisti, ut à quocumque, quem malueris, Catholico Antistite gratiam & Communionem S. Sedis Apostol. obtinente, in propria diœcesi residente, vel in aliena de licentia Ordinarii loci Pontificalia exercente, ad Sacrum Subdiaconatus Ordinem ad titulum tui sufficientis patrimonii. de quo nobis legitime constat, liberè, ac licitè, servata forma S. Concilii Trident. promoveri possis & valeas, & tam dicto Antistiti prædictum Ordinem conferendi, quam tibi illum suscipiendi tenore præsentium licentiam concedimus, & impartimur. In quorum fidem, &c. Dat. &c.

FORMULA XIV.

Dimissoriarum litterarum ad sacrum Diaconatus Ordinem, attentè absentia Ordinarij petentis.

D Rodericus, &c. Ut à quocumque Catholico Antistite gratiam & communionem S. Sedis Apost. habente, & in propria diœcesi residente, vel in aliena de licentia Ordinarii loci Pontificalia exercente ad sacrum Diaconatus Ordinem statutis à jure temporibus promoveri valeas, idem Antistiti præfatum Ordinem conferendi, tibi que illum suscipiendi licentiam tenore præsentium concedimus, & impartimur, attentè tua à nobis absentia, ac probatis & morum testimonio, quod te absente accepimus, servatis tamen ab eodem Antistite sacri Concilii Tri-

dent. super hoc decretis circa examen de te faciendum, approbationem legitimam & interstitia, super quibus Conscientiam ejus oneramus. In quorum fidem, &c. Dat. &c.

FORMULA XV.

Dimissoriarum litterarum ad sacrum Presbyteratus Ordinem stante absentia Ordinarij.

D Rodericus, &c. dilecto nobis in CHRISTO N... nostræ Bracharensis diœcesis in Diaconatus Ordine constituto, salutem in Domino sempiternam. Ut à quocumque quem malueris Reverendissimo D. Catholico Antistite gratiam, & communionem S. Sedis Apost. obtinente, & in propria, seu in aliena diœcesi de Ordinarii loci consensu Pontificalia exercente, ad sacrum Presbyteratus Ordinem juxta Constitutiones Summorum Pont. Sacrorum Canonum & S. Concilii Trident. ad titulum tui patrimonii, de quo nobis legitime constat, dummodo ad id idoneus reperiaris, super quo Conscientiam dicti Reverendissimi Antistitis oneramus promoveri possis, & valeas, stante nostra absentia, tenore præsentium dicto Reverendissimo Domino illum conferendi, tibi que ab eo recipiendi, dispensantes quoad interstitia propter Ecclesiæ utilitatem ac necessitatem, licentiam concedimus, & gratiosè elargimur, de tua ætate, vita, & moribus, ac de pro-

C

clama-

claminationibus in Parochiali Ecclesia diebus festis per Curatum factis, & nobis præsentatis fidem indubitatam facientes. In quorum, &c. Dat. &c.

FORMULA XVI.

Dimissoriarum litterarum ad omnes sacros Ordines stante Episcopi & Ordinarii petentis absentia.

D Rodericus, &c. Universis, & singulis præsentibus nostras litteras visuris, lecturis pariter, & auditoris, Salutem in Domino sempiternam. Cum dilectus nobis in CHRISTO N. nostræ Bracharensis diocesis in quatuor minoribus Ordinibus constitutus, in eisque legitime versatus, cupiat ad sacros Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus Ordines quam citius promoveri, illosque propter nostram & ipsius à dicta diocesi absentiam suscipere minime queat, nobis supplicaverit, ut eidem dictos Ordines ab alieno Antistite suscipiendi licentiam concedere dignaremur. Nos igitur attendentes, petitionem hanc fore justam, & rationi consonam, eundem N. quem legitimo Matrimonio natum, in ætate legitima constitutum, nullo vitio, crimine, defectu, irregularitate, vel alio simili Canonico impedimento, quod sciamus, detentum, alicujus excommunicationis, seu alterius censura vinculo obstrictum, sed bonæ vitæ conversationis, & famæ, optimisque moribus ornatum esse comperimus, ut à

quocumque quem maluerit, Catholico Antistite gratiam, & Communionem S. Sedis Apost. habente, & in propria diocesi residente, vel in aliena de Ordinarii loci licentia Pontificalia exercente ad dictos sacros Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus Ordines in temporibus ad id à jure statutis, & servatis interstitiis à S. Concilio Trident. designatis, ad titulum patrimonii sui, cujus fructus, &c. de qua legitime nobis constitit; dummodo quoad litterarum scientiam idoneus reperiatur, promoveri possit, & valeat, harum seriè tam dicto Reverendissimo Antistiti dictos Ordines conferendi, quam dicto N. illos suscipiendi licentiam damus, & concedimus. In quorum fidem, &c. Dat. &c.

FORMULA XVII.

Litterarum Testimonialium pro prima Tonsura à proprio Ordinario collata.

D Rodericus, &c. Universis præsentibus litteras inspecturis fidem facimus, & attestamus, quod nos hodie sabbatho quatuor temporum..... generalem ordinationem in nostra Ecclesia Metropolitana celebrantes dilectum nobis in CHRISTO N. scholarem nostræ Bracharensis diocesis procreatum ex N. & N. conjugibus, de Parochia S. N. examinatum, & approbatum ad primam clericalem Tonsuram rite promovimus, & clericali caracte-

re insignivimus, clericali que militiæ, ac Ecclesiæ S. N. adscripsimus. In quorum fidem præsentem litteras nostro igno sigilloque munitas ei concessimus. Datum, Bracharæ Augustæ &c.

FORMULA XVIII.

Litterarum testimonialium collationis primæ Tonsuræ pro bastardo, cum dispensatione ad minores ordines, & beneficium simplex obtinendum.

D Rodericus, &c. Universis, & singulis præsentem nostras litteras inspecturis, lecturis, pariter & audientibus, salutem in Domino sempiternam Notum facimus, & attestamus, quod nos die sabbathi quatuor temporum die, . . . Mens. . . in Ecclesia nostra Metropolitana sacros Ordines celebrantes dilectum nostrum N. scholarem hujus nostræ diocesis ad hoc repertum idoneum intra Missarum solemniam characterem clericali insignivimus ac primam clericalem Tonsuram illi contulimus: & cum eodem super defectu natalium quem patitur, de Presbytero genito, & soluta, ut ad minores Ordines promoveri, & beneficium Ecclesiasticum, cui cura non imminet animarum, si sibi canonicè conferatur, recipere & retinere liberè & licitè possit, hujusmodi defectu non obstante, auctoritate nostra Ordinaria dispensavimus, & per præsentem dispensavimus, & per testimonium &c. Dat. &c.

Episcopus cum illegitimis ad Ordines & beneficia quando possit dispensare sup. Alleg. 45.

ALIA FORMULA

Dispensationis auctoritate Ordinaria pro illegitimo ad Ordines Minores, & beneficium simplex.

D Rodericus, &c. dilecto nobis in **CHRISTO** N. filio naturali N. & N. incolarum oppidi N. hujus nostræ diocesis, Salutem in Domino. Laudabilia tuæ puerilis ætatis indicia, ex quibus verisimiliter concipitur, quod in futurum te debes producere in virum probum, & quod incontinentiæ paternæ imitator non eris, nos inducunt ut tibi favorabiliter concedamus, quæ tuis commoditatibus fore conspicimus opportuna. Propterea tecum, qui (sicut accepimus) defectum natalium ex soluto, & soluta genitus pateris, ut eo non obstante prima clericali Tonsura insigniri, & ad quatuor minores Ordines rite & rectè promoveri facere, ac unum tantum beneficium Ecclesiasticum sine cura, ad quod te pro tempore præsentari, & in illo institui, seu de illo tibi provideri Canonicè contigerit, recipere, & obtinere, seu illius loco pensionem Ecclesiasticam tibi alias Canonicè reservandam, percipere, exigere, levare, ac in tuos usus, & utilitatem convertere liberè, & licitè possis & valeas, auctoritate nostra Ordinaria, vel ut meliùs de jure possumus, dispensamus, contrariis non obstantibus quibuscumque.

In quorum fidem præsentem litteras nostris nomine & sigillo munitas, per infrascriptum Secretarium nostrum referendatas tibi jussimus concedendas, & concessimus. Datum, &c.

C 2

FOR-

FORMULA XIX.

Litterarum testimonialium collationis sacri Ordinis Subdiaconatus ad titulum patrimonij.

D Rodericus, &c. Universis presentes litteras inspecturi, fidem facimus, & attestamus, quod nos hodie sabbato quatuor temporum die... Mens... in Ecclesia nostra Metropolitana generales Ordinationes celebrantes, dilectum nobis in CHRISTO N. ad primam clericalem Tonsuram, cæterosque minores Ordines jam promotum, in eisque legitime versatum, nunc ad sacrum Subdiaconatus Ordinem ad titulum sufficientis patrimonij examinatum, & admissum ritè promovimus, eique dictum Ordinem contulimus. In quorum fidem &c. Dat. &c.

FORMULA XX.

Litterarum testimonialium collationis sacrorum Ordinum Vigore Brevis extratempora.

D Rodericus, &c. Universis, presentes litteras inspecturis, lecturis, pariter & audituris, Salutem in Domino sempiternam. Notum facimus per presentes, dilectum nobis in Christo N. nostræ diocesis Bracharensis ad primam clericalem Tonsuram cæterosque minores Ordines jam pro-

morum, in eisque legitime versatum, nobis quoddam Breve extra tempora nuncupatum S. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. præsertari fecisse, quod nos cum ea, qua decet reverentia, recepimus, tenoris sequentis, videlicet, &c. Quia propter nos Rodericus supradictus vigore dicti Brevis, & facultatis specialiter in eo per S. D. N. attributæ sacros Ordines tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus extra tempora à jure statuta dicto N. conferendi, in nostra Capella sita in Archiepiscopali Palatio eundem N. procreatum ex N. & N. conjugibus de Parochia S. N. oppidi N. hujus nostræ diocesis Bracharensis idoneum repertum, & ad titulum beneficii sufficientis ad quod erat arctatus, Dominica die, quæ fuit 3. Mens... ad Subdiaconatus, successivè diè, Jovis... qua fuit celebratum festum S. N. ad Diaconatus; post emò verò Dominica N. Mens... intra Missarum solemnias ad sacros Presbyteratus Ordines juxta ritum, & consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ in talibus fieri solitos duximus ordinandum, & promovendum, ac ordinavimus, & promovimus, ac promotum & ordinatum decernimus, & attestamus per presentes. In quorum omnium & singulorum fidem, &c. Datum Bracharæ Augustæ die... Mens.. Ann...

FOR.

FORMULA XXI.

*Litterarum testimonialium Ordinis
suscepti in propria diœcesi ab alieno E-
piscopo de Ordinary licentia.*

DN. Dei & Apostolicæ Sedis gra-
tia Episcopus N.... Universis
præsentis litteras inspecturis fidem fa-
cimus, & attestamus, quod anno Do-
mini.... sabbato quatuor temporû....

facultate, & speciali mandato Illustris-
simi & Reverendissimi Domini, D. Rode-
rici à Cunha, Archiepiscopi ac Do-
mini Bracharæ Augustæ, Hispaniarum-
que Primatis, &c. generales Ordina-
tiones in Ecclesia S. N. Bracharæ cele-
brantes dilectum nobis in CHRISTO
N. procreatum ex N. & N. conjug-
bus de Parochia S. N. oppidi N. hujus
Bracharensis diœcesis ad.... Ordinem
ritè promovimus, eique dictum Or-
dinem de speciali licenti præfati Illu-
strissimi contulimus. In quorum fi-
dem, &c. Dat. & actum ut supra, &c.

CIRCA SACRAM. CONFIRMATIONIS.

EPISCOPUS quilibet Sacramentum hoc in civitate, ubi Sedem habet, sin-
gulis annis, in diœcesi vero quolibet tempore, & loco dum ipse personalem
visitationem peragit, administrare debet, cujus Monastrij dignitati & sancti-
tati ut ex omni parte reverentia cultusque respondeant, hæc, quæ adjiciemus,
ab omnibus debent uti necessaria observari.

De hoc Confirmationis Sacramento egit sup. alleg. 30.

FORMULA XXII.

*Indictionis administrationis Sacra-
menti Confirmationis.*

Notum sit omnibus & singulis Pa-
rochis, abbatibus, Rectoribus, &
civitatis Bracharen. cœterisque quibus-
cumque in eadem civitate & diœcesi
commorantibus, Illustrissimum & Re-
verendissimum Dominum D. Rode-
ricum à Cunha, Dei & Apostolicæ Se-

dis gratia Archiepiscopum. ac Domi-
num Bracharæ Augustæ, Hispania-
rumque Primatem &c. die.... cum se-
quentibus Sacramentum Confirma-
tionis, juxta ritum S. Romanæ Ec-
clesiæ in Cathedrali administraturum,
ideo quicumque intra hujus civitatis,
& diœcesis fines habitantes, quæ ad
huc Confirmationem sint, illud omnes
suscipiant, quæ per ætatem idonei e-
runt, sciantque, qui neglexerint, non
sine Canonice disciplinis posse illud
prætex-

prætermittere. Datum. Bracharæ Augustæ die... Mens... Ann....

Postquam Parochus de constituto die Chrifti administrandi exsupradicta Illustrissimi Domini Archiepiscopi indictione admonitus fuerit, iis diebus, qui sacram hanc actionem præcedent, eos omnes qui confirmandi sunt in sua Parochia perquirere debebit, & non solum ipsos separatim, sed etiam universum populum sua cura, & custodia spiritali commissum inter Missarum solemnias diligenter edocere ea omnia, quæ ad hoc Sacramentum ritè administrandum, & recipiendum pertinere intelliget.

Quapropter si hæc indictio per civitatem, & diocesim in quibuslibet Ecclesiis Parochialibus, aliisque publicis locis affixa sit, & ab ipsis etiam Concinatoribus iussu ejusdem Illustrissimi D. Archiepiscopi divulgata, non tamen ipse Parochus suo muneri hac jure ulla ex parte desit, sed illam pariter inter Missarum solemnias legere, & declarare non prætermittat.

Atque ut paratiores fideles ad hoc Sacramentum se conferre possint, illiusque sanctitatem, utilitatem, & necessitatem ritè expendere ex Romano Catechismo, aliisque ecclesiasticis Auctoribus colligere curet quadam præcipua ipsius capita, doceatque opportunè, quæ necessaria sit hujus doctrina Sacramentis, ipsiusque vim appetat, quid inter Baptismum, & Confirmationem intersit, quæ sit ejus materia, quæ forma quis minister esse debeat, quos effectus pareiat

aliaque hujusmodi, quæ tanquam incitamenta erunt, ut ipsi fideles eo præsertim tempore intelligentes se Chrifti milites fieri, ardentiore animo, totisque viribus ad dimicandum contra generis humani hostem, & contra peccata totæ suæ vitæ tempore se comparent.

Et quia per hoc Sacramentum Spiritus sancti gratia in corda fidelium infunditur, hortetur in primis Parochus confirmandos ut eorum unusquisque, si sint in idonea ætate, per sanctam Confessionem illa purificet, & munda ejusdem sancti Spiritus vasa, remplaque efficiat. Hortetur insuper, ut si fieri potest, ad illud recipiendum jejuni accedant, aut saltem parcam, & sobriam corporis refectioem adhibeant. Moneat, curetque, ut tam Confirmandi, quam Patris in Parochialem Ecclesiam horâ dieque præstituto conveniant, unde ad illam Ecclesiam eundem erit, in qua Chrifti administrabitur, devote, & processionis ritu, Crucis vexillo præcedente eoque ordine, ut mores à feminis segregentur, tam inter eundem, quam in ipsa Ecclesia, & prius mares, quam femina ad Confirmationem recipiendam accedant: demum hortetur, ne quisquis ad hoc Sacramentum accedit, siue Patris sit, siue confirmandus, modestè, & reverenter deposito omni armorum genere eo se conferat, mulieres vero velato capite sint, eamque pietatis, & religionis speciem præ se ferant, quæ hujus mysterij celebrationi à devoto præsertim femineo sexu debetur.

Cum Sacramentum hoc charactere imprimat, atque ipsum iterare sit

ne fiat

nefus, qui semel eo confirmati fuerint, caveant, ne illud iterum recipiant. Quod si quis confirmatum se esse ignoret, aut non meminerit, de hoc certior fieri diligentissime studeat à parentibus, aut affinibus, aliisque, quos id scire posse existimet. Si vero neque ab iis aliquid certi accipere potuerit, tunc re prius cum Illustrissimo Archiepiscopo communicata, illius consilium sequatur. Nemo sive mas, sive femina ad Confirmationem recipiendam adducatur, qui annis septem minor sit natus, ut aliqua ex parte illius Sacram. vim intelligere possit, cumque adoleverit, se illud percepisse reminiscatur. Nemo item adducatur aut ad idem Sacramentum accedat, quin sit ex diocesi, nisi legitimam aliquam ob causam, quam Illustriss. Archiepiscopo proponat, ut illa cognita, antequam confirmetur, ab eodem vel admitti vel dimitti possit. Confirmandi vero omnes & singuli fasciam albam mundamque secum afferant, qua post Confirmationem receptam sacra illa Unctio donec exsiccet, alligari debet, postmodum autem à fronte ablata igni comburendam tradent, & per aliquos dies à capitis ablutione abstinebunt. Afferant etiam schedulam ipsorum Parochorum subscriptione communicam, in qua nomina, & cognomina ipsorum Confirmandorum, item patris, matrisque eorundem: & patrini, seu matrina, & Parochia, in qua habitent, descripta sint in hanc quae sequitur formam, N. ætatis annorum.... filius, vel filia N. & N. de Parochia sancti N. oppidi, vel loci N. hujus diocesis Bra- charealis Chrismatis Sacramento Con-

firmari petit, Patrinus erit N. sive Matriona erit N. ex Parochia Sancti N. In quorum fidem &c. die... Mens... Ann. Ego N. Parochus S. N. manu propria. In hoc Sacramento Patrinus, sive Matriona necessarius est, unus tamen, aut una tantum, neque enim admittuntur Patrinus, & Matriona simul, quemadmodum in Sacramento Baptismi eorum vero est de gerendo adversus Principem tenebrarum bello confirmatos instruere, & non solum spirituali opere, ubi necesse sit, pro viribus juvare, atque idcirco antiquissimi ritus observatio illa mystica est, ut Patrinus, sive Matriona dextra Confirmandum teneat, quem Episcopo offert, aut si jam adultus sit, pedem suum super dexterum Patrini, sive Matriona ponat, nempe ut intelligat se ad id usque tempus imbecillum spiritualibus viribus fuisse, neque adversus Satanam fortiter pugnare potuisse, nisi per hoc Sacramentum confirmaretur, & sustentaretur, Patrini & Matriona majores natu esse debent ipsis confirmandis, ut officio suo erga eos, quos suscipiunt melius satisfacere possint; nec etiam qui sacro Chrismate nondum Confirmati sunt, vel eo ipso die quo confirmantur item nec illi qui excommunicationis, aut interdicti vinculo irretiti sunt, quive item Paschali tempore proximi sacram Communionem non sumpservunt; nec vero præterea qui gravi, publico peccato subjacent. Viri pueros, femina puellas suscipere in hoc sacrament. debent. Iisdemque eodem die duos, aut tres ad summum pueros, puellasque suscipere licebit, non autem plura. Res

Res porro, que ad ministrandi huius Sacramenti usum necessarie apparabuntur, erunt hæc. Indumenta sacerdotum Archiepiscopi, tum assistentium, Vasculum Chrismatis in peculilla rite & decenter accommodatum, lana gossipina seu bombacium ad usum abstergenda frontis sacro Chrismate illita, cuius bombacii tanta copia parabitur, quanta satis videbitur pro ratione multitudinis fidelium ad Confirmationem suscipiendam convenientium Mantilia duo usui Ecclesiastico addita, unum ad abluendum, alterum vero ad abstergendam frontem. Pellices due, una cum bombacium colligendum, altera ad manus lavandas. Medulla panis ad abstergendas manus, & manu tergium. Cerei duo, qui præferentur Archiepisc. Sacramentum hoc ministrandi. Vasaque ad alterum mantile made faciendum.

Habeat unusquisque Parochus librum, qui nulli alij usui inferuiat, nisi ut in eo describantur nomina, ex cognomina Confirmatorum, patrumque & matrum parochia in qua habitant, iteque similiter Patrinarum, seu Matrinarum, nec non ipsius Episcopi administrantis, tum dies, mensis, & annus, & nomen ipsius Ecclesia, in qua chrisma fuit administratum, in hanc formam Liber Confirmatorum Sacramento Chrismatis Parochia S. N. die... Mens... Ann... N. ætatis annorum... filius N. & N. ex Parochia sancti N. Chrismatis sacramento fuit Confirmatus ab illustrissimo & Reverendissimo Domino D. Rodrico à Cunha Archiepiscopo ac Domino Brachara, Patrinus, seu Matrina fuit N. ex Parochia sancti N. administratam vero fuit hoc Sacramentum in Ecclesia Collegiata, seu Parochiali Sancti N.

.....

CIRCA SACRAMENT, POENITENTIÆ.

QUAMVIS Presbyteri in sua Ordinatione à peccatis absolventis potestatem accipiant, decernit tamen sancta Tridentina Synodus sess. 23. de reformat. cap. 15. nullum etiam Regularem posse Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire, nec ad id idoneum reputari nisi aut Parochiale beneficium, aut ab Episcopo per examen, si illi videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus indicetur, obtineat, privilegiis, & consuetudine quacumque etiam immemorabili non obstantibus. Quare visum fuit mihi non inutile, formulas inserere, quibus hæc licentia sint concedenda, & sunt quæ sequuntur.

FORMULA XXIII.

Licentia pro Confessario seculari.

D Rodericus à Cunha, Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Archiepiscopus, ac Dominus Bracharæ, Hispaniarumque Primas, &c. Dilecto nobis in Christo Presbytero N. præsentium tenore tibi per examinatos nostros idoneos reperto, & per nos approbato, ut in Civitate, & diœcesi nostra Bracharensi, (si vero sit restricta ad locum vel Ecclesiam, dicatur, ut in loco N. seu in Ecclesia N.) Confessiones fidelium audire, & pœnitentes absolvere valeat, præterquam à casibus & censuris nobis reservatis facultatem concedimus & impartimur. Te in Domino admonentes, ut quæ pro recta hujus Sacramenti administratione per sacros Canones sancita, vel à nobis ordinata fuerint, attentè per legas, accuratèque observes. In quorum fidem, &c. Dat. Bracharæ Augustæ ex Archiepiscopali Palatio..... Mens.. Ann.

FORMULA XXIV.

Licentia pro Confessario Regulari.

D Rodericus, &c. Dilecto nobis in CHRISTO fratri N. Ordinis S.N. præsentium tenore tibi à tuo superiore nobis legitime præsentato, & per nos approbato, ut in civitate, & diœcesi nostra in Ecclesia monasterii,

seu Conventus Ordinis tui, ubi habitas, & in aliis item Ecclesiis quæ non sunt Ordinis tui, dum tamen admoneras prius Parochiæ Curatum, Confessiones fidelium audire, & pœnitentes absolvere valeas, præterquam à casibus, & censuris nobis reservatis, & privilegio tibi non concessis, facultatem concedimus, & impartimur. Te in Domino admonentes, & hortantes, ut quæ pro recta hujus Sacramenti administratione per factos Canones sancita, vel à nobis ordinata fuerint, attentè per legas, accuratèque observes. In quorum fidem, &c. Dat. Bracharæ Augustæ, &c.

FORMULA XXV.

Licentia pro eisdem prima Classis Confessariis Regularibus.

D Rodericus, &c. Tibi Dilecto nobis in CHRISTO fratri N. Ordinis S. N. à tuo Superiore legitime præsentato, & à nobis approbato Pœnitentiæ Sacramentum in civitate, & diœcesi Bracharensi in Ecclesiis tui Ordinis, atque etiam graviter ægrotantibus, quorum Confessiones tu aliàs audire consueveris in eorum domibus, monito tamen prius ipsius ægrotantis Parocho ægritudo non sit repentina, aut mortis periculum non immineat (quo casu ipso etiam non monito, volumus tibi licere, ita tamen ut quamprimum Confessione audita, eundem certiozem facias, testimonio

D

item

item huiusmodi Sacramenti parte ministrari manu tua subscripto familiaribus infirmo relicto, ut medico exhiberi possit, ad formam Constitutionis Pii Papæ V. Conciliorum quærum Provincialium, tum diocesanorum) ministrandi facultatem per... tenore præsentium concedimus, atque impartimur. Te in Domino admonentes, &c.

FORMULA XXVI.

Licentia pro Confessario Monialium.

DRodericus, &c. Licentiam concedimus tibi N. Presbytero per examinatores nostros idoneo reperto, & per nos approbato, ut in Ecclesia, & monasterio S. N. Confessiones Monialium audire, & sæcularium etiam, si quæ in eodem Monasterio erunt, easque absolvere valeas, præterquam à casibus, & censuris nobis reservatis, à quibus absolvendi facultatem cum opus erit tibi impartiemur. In clausuram Monasterii non ingredieris, nisi super pelliceo, & stola indutus, ut administres tantummodo S. Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & extremæ Unctionis, & spirituales opem agonizantibus præstes, quibus casibus semper tuo hoc munere perfugeris, sociatus à duobus ex senioribus Monialibus, quæ cum Confessiones audis, te etiam videre possint, licet non audire. Cave, ne te Monasterii, aut Monialis alicujus quibuscumque negotiis immisceas, nec ad crates, aut rotas colloquaris, nisi ut ~~in~~ ⁱⁿ eodem modo petas, ea quæ Ecclesiæ

cultu, & divinorum Officiorum celebrationi, aut Sacramentorum administrationi sunt necessaria. Vocatus tamen ut aliquod præstes spirituale consilium id effice ad crates, quæ clausæ sint, præsentisque ad sint Moniales auscultatrices, & non aliter, sub penis Constitutionibus felic. record. Clementis Papæ VIII. & aliorum Summorum Pont. inflictis, arbitrio nostro infligendis. Te in Domino admonentes, &c.

De licentia Monialium Confessoribus, vide sup. alleg. 25. num. 68. cum seqq.

FORMULA XXVII.

Licentia pro Confessario Monialium ad crates tantum, sive allocutoria.

DRodericus, &c. Concedimus licentiam tibi N. Presbytero per examinatores nostros idoneo reperto, & per nos approbato, ut possis in Ecclesia monasterii S. N. Confessiones audire in Confessionali tantum ad id deputato tempore, & hora decenti post ortum solis, & usque ad horam Completorii, quod Confessionale duashabeat claves, quorum altera servetur ab Abbatisa, altera maneat apud Confessorem, nihilque extra Confessionem ibi agas, nec in alio loco possis absque licentia Abbatisæ loqui cum illis Monialibus. Sacramentum autem Communionis ministrare non possis, nisi in loco, aut fenestella consueta cum debito cultu, & ceremoniis.

niis. Dona verò eujuscumque generis nullo colore à qualibet Moniali, seu alia intra claustra Monasterii manente accipias, sub pœnis, &c. In quorum fidem, &c. Dat. &c.

discedas. Quod si contingat eam mori, & sepulturâ tradi debere, tunc etiam cœmeterium funeris causa ingredi possis, non aliter ac supra dictum est, sub pœnis, &c. In quorum fidem, &c.

FORMULA XXVIII.

Licentia pro Confessore Monialium necessitate urgente intra claustra Monasterij ministrando Sacramento.

D Rodericus, &c. Tibi N. Confessori & Curato Monialium S. N. à nobis deputato licentiam concedimus, ut juramento prius præstito si infirma fuerit aliqua Monialis, atque in lecto jacens de licentiâ Abbatisse intrus super pelliceo, & stola aliisque officio tuo necessariis tecum delatis, absque ullo tecum socio possis ingredi claustra dicti Monasterii, sociatus semper duabus, aut tribus gravioribus Monialibus ad id deputatis, & dato campanulæ signo, ut ceteræ omnes Moniales in tuo adventu in Ecclesiam, aut cellulam suam se recipiant, tu ipse verò comitatus, ut supra, recta via accedas ad cellam ægrotantis ad Confessionem audiendam, interimque Camerae ostium maneat apertum, peractaque Sacramentorum administratione statim

FORMULA XXIX.

Licentia amplissima, etiam cum facultate consensu Episcopo reservatorum pro Confessario Monialium.

D Rodericus, &c. Dilecto nobis in CHRISTO N. presbytero, tibi cujus vita, & morum probitas per testificationes nobis factas probantur, ut Monialium Monasterii S. N. Confessiones audire, eisdemque Ecclesiastica Sacramenta possis, cum facultate casuum nobis reservatorum, nec non prædicti Monasterii clausuram in casibus urgentis necessitatis, atque Confessario aliâ permissis, ingredi, servatis tamen quæ in Conc. Provincialibus, & Synodo diœcesana Bracharensi, ac etiam decretis generalibus Visitationibus Apostol. Sacerdotibus & Confessariis Monialium præscripta sunt ad... his nostris litteris facultatem Concedimus, & impartimur, &c. Dat. &c.

CIRCA SACRAM. MATRIMONII.

SACRUM Concil. Trident. sess. 24. de reformat. Matrim. cap. 1. animadvertens, prohibitiones clandestinorum Matrimonium olim à Sacris Canonibus factas propter hominum inobedientiam non prodesse, & gravia peccata perpendens, quæ ex eisdem clandestinis conjugis ortum habent, precipit, ut antequam Matrimonium contrahatur, ter à proprio contrahentium Parocho tribus continuis festivis diebus in Ecclesia intra Missarum solemnias publicè denunciatur, inter quos Matrimonium sit contrahendum. quod in hunc qui sequitur modum fieri poterit. Notum sit omnibus, quod N. ex Parochia S. N. contracturus sit Matrimonium cum N. Filia N. & N. hujus Parochiæ, atque ideo si quis sciat aliquod intercedere inter ipsos impedimentum consanguinitatis, affinitatis, cognationis spiritualis, quæ in Baptismo, & Confirmatione nascitur, aut cujusvis Canonice prohibitionis, ob quam Matrimonium contrahere non possint, neque debeant, certiore faciat me Parochum, aut Illustrissimum D. Archiepiscopum, sive ejus Vicarium generalem, &c. Post tres denunciations sic factas in Ecclesia Parochiali, ut supra Parochus de illis fidem prestabit ab eo subscriptam, & Ecclesia Parochialis sigillo munitam, in hac videlicet forma. Testor ego N. Parochus S. N. à me denunciatum fuisse in mea Ecclesia prædicta intra Missarum solemnias Matrimonium contrahendum inter N. ex mea Parochia, & N. ex Parochia S. N. infra scriptis festivis diebus, hoc est, prima denunciatio die... secunda die... tertia die... neque aliquod impedimentum cognitum est, quominus Matrimonium celebrari possit. In quorum fidem &c. die... Mens... Anno... Ego N. Parochus, &c.

Quia vero aliquando probabilis debet esse suspicio Matrimonium malitiose impediri posse, si tot præcesserint denunciations, tunc Ordinarius ipse si expedire judicaverit, ut denunciations ipsæ remittantur, poterit ex dispositione S. Concilij Trid. dict. cap. 1. & Conc. Brachar. IV. act. 4. cap. 34. concedere licentiam contrahendi illis omissis, in hunc qui sequitur modum.

FORMULA XXX.

*Dispensationis super denunciationibus
Matrimonij.*

D Rodericus, à Cunha, Dei & Apostolicæ Sedis gratia Archiepiscopus, ac Dominus Bracharæ Augustæ, Hispaniarumque Primas, &c. justis de causis animum nostrum moventibus his nostris litteris facultatem tibi concedimus, ut tribus, vel saltem duobus testibus præsentibus N. & N. in Matrimonium (cum nullum ex informationibus oretenus sumptis inter eos legitimum detectum fuerit impedimentum) conjungere valeas; ita tamen ut celebrato Matrimonio intra... denunciatione tribus continuis festivis diebus ex præscripto Concilii Trident. fiant; & interim sponsi se à carnali copula abstineant, in reliquis vero forma ab eodem S. Concilio Trident. nostrisque Provinciali, & diocesana synodis præscripta servetur. In quorum fidem, &c. Dat. Bracharæ Augustæ, &c.

FORMULA XXXI.

Dispensationis auctoritate Apostol. concedende super Matrimonio jam Contracto ob aliquod impedimentum dirimens.

D Rodericus, &c. Dilectis nobis in CHRISTO N. & N. Salutem in Domino. Oblatæ nobis nuper pro

parte vestra petitionis series continebit alias vos in... conjunctos invicem Matrimonium contraxisse, illudque postea consummasse, in eodemque sic contracto Matrimonio legitime vivere cupere, quia si Matrimonium inter vos non sequeretur, gravia exinde scandala, & alia incommoda in animarum vestrarum periculum possent verosimiliter exoriri, tuque... perpetuo diffamata, & forsan innupta remaneres. Verum cum desiderium hoc vestrum adimplere non possitis absque sedis Apostol. dispensatione, propterea nobis humiliter supplicari fecistis, ut nobis in præmissis de absolutionis beneficio, ac dispensationis gratia, auctoritate Apostol. nobis in hac parte concessa, prout ex litteris S. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. ad nos hac de re scriptis, opportunè providere dignaremur. Nos igitur salutem animarum vestrarum consulere volentes, præmissis ex causis animum nostrum moventibus, seu alias omni meliori modo; cum tu... propter hoc ab aliquo rapta non fueris, auctoritate Apostol. qua fungimur in hac parte, vos quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Canonicis sententiis censuris, & penis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, quibus quomodolibet ob incestus reatum, & excessus hujusmodi innodati forsan existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolvimus, & liberamus, injuncta vobis salutari penitentia... qua peracta ut impedimento

mento... gradus hujusmodi ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostol. cæterisque contrariis nequaquam obstantibus. Matrimonium inter vos publicè, videlicet coram proprio Parocho, & duobus, vel tribus testibus in Ecclesia, omissis tamen denunciationibus (quas hac vice ex gratia speciali remittimus) contrahere, & in eo postmodum remanere liberè, & licitè possitis, & valeatis, auctoritate

Apostol. harum litterarum serie dispensamus. Distantiam verò... gradus prædicti vobis non obstante declarantes, prolem susceptam, si quæ sit, & suscipiendam, legitimam nunciando. In quorum fidem præsentibus manu nostra signatas, & per infra scriptum notarium Cameræ Archiepiscopalis subscriptas, sigilloque nostro munitas fieri jussimus. Dat. Bracharæ Augustæ.

CIRCA FACULTATES CELEBRANDI & prædicandi,

QUIA Concil. Trid. sess. 23. de reform. cap. 16. in fine, commendat, ut nullus Clericus peregrinus sine commendatitiis sui Ordinarij literis ab ullo Episcopo ad divina celebranda, & Sacramenta administranda admittatur, pariterque sess. 24. de reform. cap. 4. prope finem statuit, ut nullus tam secularis, quam Regularis ejusdem Ordinis, contradicente Episcopo predicare audeat; nisi Regularis ipse, sic, ut supponimus, in Ecclesia sui ordinis predicare volens ac suo superiore de vita, moribus, & scientia examinatus, & approbatus sit, ac cum ejus licentia se personaliter coram Episcopo præsentet, ab eoque benedictionem petat antequam predicare incipiat; illo superaddito; quod si in Ecclesia, qua suorum Ordinum non sunt, predicare velit, ultra superioris sui facultatem teneatur licentiam Episcopi obtinere, ut ait idem Trident. Concil. sess. 5. de reformat. cap. 5. adeo formulas concedendi has licentias in hunc qui sequitur modum, subijcio.

FORMULA

quantum cum Domino possumus pro
commendato per præsentem damus. In
quorum fidem, &c.

FORMULA XXXII

*Litterarum dimissorialium Missæ Sa-
cræ faciendæ pro Presbytero
absente valente ad biennium.*

D Rodericus à Cunha, Dei, & A-
postolicæ Sedis gratia Archiepis-
copus, ac Dominus Bracharz, His-
paniarumque Primas &c. Dilecto no-
bis in Christo N. Presbytero Bracha-
rensi, Salutem in Domino semper-
nam. Tibi ut ad Civitatem Vlixbo-
nensem, ac ad alia hujus Regni loca
proficisci, ibique Sacrum facere,
Confessiones Christi fidelium audire,
aliaque divina officia celebrare, deli-
centia tamen ordinarii loci, seu illius
Vicarii generalis, possis & valeas, his-
ce literis per biennium facultatem
concedimus, & impartimur, attestan-
tes te in Sacro Presbyteratus Ordine
constitutum esse, non excommunica-
tum, suspensum, interdictum, seu Ec-
clesiasticæ censuræ vinculo irretitum,
nec de aliquo crimine ad præsens in-
quisitum, vel diffamatum, quod scia-
mus, sed bonis moribus præditum.
Quare te ipsum omnibus in Christo
Patribus Illustrissimis, & Reverendissi-
mis DD. Archiepiscopis, Episcopis
Abbatibus, Prioribus, Vicariis, ca-
terisque officialibus quibuscunque

FORMULA XXXIII.

*Litterarum dimissorialium, quæ mi-
hi Presbytero Romam proficif-
centi concessæ fue-
runt.*

D Alphonsus Furtado de Mendo-
za, Dei, & Apostolicæ Sedis
gratia Archiepiscopus, ac Dominus
Bracharæ Augustæ, Hispaniarumque
Primas &c. Omnibus, & singulis
Illustrissimis & Reverendissimis Do-
minis ac DD. Patriarchis, Primati-
bus, Archiepiscopis, Episcopis, Præ-
latis tam secularibus, quam Regula-
ribus, ac eorum Officialibus, lo-
cum tenentibus, aut vices gerenti-
bus, seu quibusvis aliis ministris ubi-
que terrarum existentibus, salutem
ac summam felicitatem. Notum fa-
cimus, & attestamus, quod ex hoc
Archiepiscopatu Bracharensi proficif-
citur Romam, atque in alias orbis
terrarum Regiones R. Doctor Augu-
stinus Barbosa, oriundus ex oppido
Vimaranensi hujus diocesis, ritè & æ-
ctè ordinatus, vir sanè doctus ac in
juris, Pontificii, Cæsarei que facultati-
bus apprime versatus, cujus ac patris
ejus

ejus viri doctissimi cura, & opera libri in lucem jam editi in omnium ore cum communi utilitate versantur. Ipse vero Augustinus bonis moribus præditus, nullius criminis infamia laborat, nullo impedimento à sacrorum in primisque Presbyteratus Ordinis exercitio prohibetur, estque homo staturæ mediocris, coma capitis, ac barba rubra, cicatrice in sinistra capitis parte locata, facie alba, ætatis circiter triginta annorum. Quare Illustrissimas & Reverendissimas Dominaciones Vestras, Illustrissimi Præsules, vosque Dominos Officiales Reverendissimos obnixè deprecamur, ut N. Presbyterum Augustinum Barbosam prædictum in vestris singulis Diocæsis, seu Ecclesiis benignè ac charitativè recipi, ac tractari, eique necessaria ad Sanctissimum Missæ Sacrificium peragendum, reliquosque ordines exercendos, curetis, & jubeatis; similiter & nos quidquid ab Illustrissimis, & Reverendissimis Dominacionibus vestris, ac vestris officialibus, & ministris per suas nobis literas fuerit injunctum, ac commendatum, libentissimè suscipiemus, & promptissimè exequemur. Dat. Bracharæ Augustæ sub signo nostro, sigilloque hujus Curiaë pridie Idus Aprilis, anno à Nativitate Domini M. DC. XX. &c.

FORMULA XXXIV.

Facultatis celebrandi pro Presbytero aliena Diocæsis.

D Rodericus, &c. Dilecto nobis in CHRISTO. Presbytero N. diocæsis N. salutem in Domino sempiternam. Cognita sacrarum ceremoniarum peritia tua, perspectisque ordinarii tui litteris, commendatitiis facultatem tibi concedimus ad mentes... Missæ sacrum faciendi in Urbis, & diocæsis nostræ Bracharensis, quæ tamen Monialium non sint, consensu tamen earundem Ecclesiarum Rectorum, vel vice Rectorum accedente, & dummodo in habitu & tonsura incedas, & in altari non petas elemosynam. In quorum fidem, &c. Dat. &c.

FORMULA XXXV.

Licentia pro Predicatore quadragesimali.

D Rodericus &c. Universis, & singulis præsentibus nostras literas inspecturis, lecturis pariter, & audituris, Salutem in Domino sempiternam. Cû proprium nostri muneris sit, animarum nostræ Bracharensis diocæsis salutem consulere, divini cultus incrementum semper curare, quadragesimali tamen tempore commisso nobis gregi majori studio invigilandum videtur.

detur. Quare cum in oppido N. nostræ diœcesis de idoneo Concionatore à nobis pro futura. Quadragesima providendum sit, te R. Fratrem N. Ordinis S. N. de vita, morum integritate, ac scientia à tuo superiore multipliciter commendatum, ut nobis per parentes ipsius literas constat, prævia fidei professionis per te coram nobis emissionem, verbi Dei Prædicatorem pro dicto oppido N. in toto quadragesimali tempore facimus, deputamus, & nominamus, & mandantes R. Rectori, Clero, & populo dicti oppidi, ut benignè te recipiant & in omnibus ut decet excipere curent: & insuper tua stante approbatione tibi facultatem concedimus, ut durante dicto quadragesimali tempore in prædicto oppido Sacramentum pœnitentiæ administrare, & Christi fidelibus peccata sua confitentibus absolutionem impertiri valeas cum facultate absolvendi etiam à casibus nobis reservatis à Dominica palmarum per totam octavam Paschæ duratura. In quorum fidem &c. Dat. &c.

FORMULA XXXVI.

Licentia pro Prædicatore in Ecclesia Monialium.

D Rodericus, &c. Tibi R. P. N. Ordinis S. N. à superiore tuo & à nobis approbato facultatem concedimus, ut in Ecclesia exteriori monasterii Monialium S. N. quæ clausa sit, nullique auditores præsentés adsint, exceptis capellano & socio tuo, possis ex suggestu verbum Dei die... prædicare cum devotione, & juxta S. Ecclesiæ Romanæ doctrinam & peracta concione statim ab Ecclesia discedas, nullo prorsus colloquio, aut quovis negotii genere ad crates, rotas, aut alia loca intermixto sub quovis pietatis, aut etiam consanguinitatis prætextu, nec munere ullo etiam minimo accepto juxta formam Bullæ felicis record. Clementis Papæ VIII. Sub pœnis arbitrio nostro &c. In quorum fidem &c. Dat. &c.

CIRCA INDULGENTIAS.

N *E nimia facilitate Ecclesiastica disciplina enervetur, statuit. Conc. Trident. sess. 25. in decreto de Indulgent. ut in illis concedendis moderatio juxta veterem, & probatam in Ecclesia consuetudinem adhibeatur. Vetus autem consuetudo desumitur ex text. in cap. cum ex eo 14. prope fin. de Pœnit. & remiss. ubi decernitur ut cum deditur Basilica. non extendatur Indulgentia ultra annum, sive ab uno solo, sive à pluribus Episcopis deditur, & deinde in anniversario dedicationis tempore quadraginta dies*

E

sa dies

ea dies de inunctis penitentis indulgentia remissio non excedat, qua & in aliquibus festivitatibus, ac post Vesperam, & Missam cantatam utuntur Episcopi in hunc qui sequitur modum.

FORMULA XXXVII.

Concessionis Indulgentiarum.

D Rodericus Dei & Apostoli, Sedis gratia Archiepiscopus, ac Dominus Bracharæ, Hispaniarumque Primas &c. Universis CHRISTI fidelibus presentes literas inspecturis, Salutem in Domino. Quanto frequentius fidelium mentes ad opera devotionis inducimur, tanto Salubrius animarum suarum saluti consulimus. Itaque de omnipotentis Dei misericordia, omnibus & singulis Christi fidelibus utriusque sexus verè penitentibus & confessis, qui Ecclesiam S. N. à primis vespere usque ad occasum solis ejusdem diei festi devotè visitaverint, ibique pias ad Deum preces pro felici statu S. Matris Ecclesie, ac hæresum extirpatione, & pace inter Principes Christianos effuderint, quadraginta dies de inunctis eis, seu quomodolibet debitis penitentis hæc serie misericorditer in Domino in forma Ecclesie consueta remittimus, & relaxamus, presentibus post dictum diem minime valituris; quas in hujus rei fidem manu

nostra signavimus, sigilloque nostro, ac Notarii Camerae Archiepiscopalis subscriptione muniti jussimus. Dat. Bracharæ Augustæ &c. Quod si Indulgentia auctoritate Summi Pontificis delegata concedatur, loco eorum verborum, & quadraginta dies de inunctis &c. dicatur. Septem aut decem annos &c. de vera Indulgentia in forma Ecclesie consueta auctoritate Apostoli, nobis delegata, misericorditer in Domino concedimus &c.

(FORMULA XXXVIII.

Concessionis Indulgentiarum, qua uti debet Episcopus post solemnem benedictionem in vespere, & Missis cantatis.

Illustrissimus & Reverendissimus DD. Rodericus à Cunha, hujus Sedis Bracharensis Archiepiscopus dat & concedit omnibus hic presentibus quadraginta dies de vera Indulgentia in forma Ecclesie consueta. Rogate Deum pro felici statu S. D. N. D. Urbani divina pro Providentia Papæ VIII. Dominationis suæ, Illustrissimæ, sanctæ Matris Ecclesie.

CIRCA

CIRCA QUÆSTORES ELEEMOSYNARUM

CIRCA Quæstore Eleemosynarij nullo modo per se, nec per alium prædicare possunt; ut disponit. Concil Trident. sess. 24. de reformat. cap. 2. in fine, nec Indulgentias prædicare, ut statuit idem Concil. sess. 21. de reform. cap. 9. Ideo Episcopus in concedenda illis facultate colligendi eleemosynas hac, vel simili forma ut debebit.

FORMULA XXXIX.

Facultas colligendi eleemosynas in Parochia tantum pro Confraternitate S. N.

DRodericus &c. Dilecto nobis in CHRISTO, Tibi N. homini laico, cujus vita, & mores per testimonium nobis factas probantur, his nostris literis eleemosynas nomine Confraternitatis seu Ecclesiæ S. N. petendi facultatem damus, his infra per te servatis conditionibus: eleemosynas solum intra fines Parochiæ S. N. ejusque viciniam ostiatim colligas, præforibus ejusdem Ecclesiæ in iis petendis subsistens nullo modo per Ecclesiam vagando procurare, aut colligere eas tibi licebit. Vas illud, quodcumque sit, quo uteris ad eleemosynam excipiendam, duabus clavibus claudatur, quæ diverso fabrilis opere sint, earum altera apud N. à nobis electum, altera verò apud eum, qui pro tempore ejusdem Confraternitatis Prior extiterit. Illud

officium gratis, vel constituta certa mercede præstabis, nec ullo modo eleemosynæ particeps sis. In quorum fidem &c. Dat. &c.

FORMULA XL.

Facultas colligendi eleemosynam in urbe, & Diocesi.

DRodericus &c. Dilecto nobis in CHRISTO N. Salutem necessitatibus, atque aliis domesticis difficultatibus... quantum possumus succurrere volentes, tibi homini laico, cujus vita, & morum probitas nobis per testimonium factas commendantur, eleemosynas querere, petere, & colligere in Urbe & Diocesi nostra per presentes licere volumus, præstito prius per te corporaliter tactis scripturis juramento, quod eleemosynas quas collegeris, fideliter.... consignabis, nec Indulgentias aliquas promulgabis, non prædicabis, nec orationes recitabis, privilegia nulla, aut Sanctorum imagines

gines, vel campanulas, aut alia quæstoris insignia deferens vel ostendes, nec minis, aut persuasionibus, vel alio aliquo indirecto modo, seu artificio, sed piè, simpliciter & omni conveniente modestia tibi ad effectum & finem prædictum illas erogari curabis. Omnibus præterea Rectoribus Vicariis, & Præpositis Ecclesiarum præcipimus, & mandamus, ut suis quoque in Ecclesiis populo te suo commendent, ad promptamque tibi exhibendam eleemosynæ largitatem in Domino horrentur, quod cum fecerint, sciant, quidquid de temporalibus facultatibus in pauperibus opem ferendo dempserint, id omne multiplicatum in æterna retributione recepturos. Præsentibus tamen post menses... minimè valituris. In quorum fidem &c. Dat. &c.

FORMULA XLI.

Licentia qua rōs, qui eleemosynas pro locis piis colligunt, concedi solent.

D Rodericus &c. Ordinibus & singulis Rectoribus, Plebanis Vicariis perpetuis, Capellanis & Curatis civitatis & Diocesis nostræ Bracharenfis honorum facimus, & attestamus, quod diligenter admoniti, & bene instructi de pauperrate, & necessitate, qua premitur hospitale S. N. loci N. pro pastoralis nostri munere, paterna charitate, qua loca omnia pia complectimur ad colligendas, & exquirendas eleemosynas, quæ in ejusdem hospitalis u-

sum, & non in alium convertantur, deputavimus N. quem ad hoc munus rectè & fideliter obeundum idoneum esse certiores facti sumus, quemque juramenti obligatione devinximus, ne pro aliqua portione & rata eleemosynarum, quas colliget, particeps fiat, neque eas, aut earum partem sibi applicet, quamvis certam quantitatem hospitalis prædicto se soluturum pacto, vel juramento obligetur, sed eas, ut collegerit, hospitali consignet, neque per aliam personam colligere easdem faciat, sed ipsemet quærat, & colligat. Ante verò quam prædictus N. quærere, aut colligere eleemosynas incipiat, teneatur præsentibus nostras litteras vobis consignare, vobisque sese cognoscendum præbere, ut animadvertere possitis, an ea ad quæ illum obligavimus, rectè fervet, quæ sunt videlicet: Ne cujusvis generis ea sint privilegia gratias, Indulgentias publicet, ne deferat campanulam, crucem, aut alias quaslibet sacras Imagines populo ostendendas, ne prædicet, ne orationes, aut psalmos recitet, aut concinat: neque quidquam sacrum latino, aut vulgari sermone populo enuntiet, ne commutet vota cujuscunque generis ea sint, aut absolvat, ne campis, agris, domibus, animalibus, aut aliis rebus benedicat, neque quovis signo animalia, januas, domos, aliave signet, neque maledicat, aut comminetur iis, qui eleemosynam non tribuunt, nulla arte, nullisque verbis utatur, ad eosdem perterrefaciendos: sed modeste eleemosynas

mosynas petat, non tanquam debitas, sed à fidelium charitate liberè exposcendas, illisque rebus acquiescat, quæ spontè sibi tribuantur. Quæ omnia & singula, si ab ipso N. minimè observari videbitis, statim ab hoc quæstu, & eleemosynarum collectione illum prohibebitis, & eleemosynas, quæ collectæ erunt in manibus Massarij deponetis, ipsumque N. ad nostrum Archiepiscopale tribunal deferatis: Quod si manifestum vobis non sit, illum omnino his nostris præceptis repugnare, in aliqua tamen super hoc dubitatione estis, tunc præsentium literarum nostrarum vigore, prædictum hospitale

populo commendabitis & prædictum N. semel tantum eleemosynas quærere permittetis, populumque vestrum de omnibus ad quæ N. prædictus tenetur, admonebitis. Cæterùm hortamur omnes etiam atque etiam, ut pro singulorum qualitatè pecuniam, frumentum, oleum, vinum, aliaque prædicto hospitali impertiant, sciantque quod retribuet gratiam, qui offert similaginem, & qui facit misericordiam, offert sacrificium. Hanc autem deputationem nostram nolumus esse validam aut duraturam, nisi sex mensium spatio. In quorum fidem &c. Dat. Bracharæ Augustæ &c.

CIRCA LICENTIAS SPECTANTES AD Puellas Religionis habitum petentes.

PUELLA quæ Religionem ingredi postulat, antequam examinetur, & Capitulo Monialium proponatur, supplicem libellum exhibet, in quo suum exprimit Episcopo desiderium ingrediendæ Religionis; Episcopus vero, ut admonet Concil. Trident. sess. 25. de Regular. cap. 17. vel eo absente seu eo impedito, ejus Vicarij, aut aliquis eorum sumptibus ab eis deputatus puella voluntatem secreto examine, & diligenter explorare debet, illam de his potissimum interrogando.

De libera & pia puellæ Religionis ingrediendæ voluntate:

An precibus, aut minis parentum vel cujusvis alterius inducæ fuerit?

Quamdiu cogitaverit de ingrediendæ Religione?

Qua potissimum de causa Monialis fieri velit?

An Religionis vim, & pondus intelligat?

An sit conscia votorum, quæ in ea emittantur?

An regulas, & constitutiones norit, quæ propriae sunt illius Monasterij, in quo Religionem profiteri cogitat, & an illarum observationi totam se tradere omnino sapiat & libenter amplectetur?

E 3

Inter-

Interrogatur etiam de doctrina Christiana, an scilicet in ea rectè ritèque instituta sit?

An sciat legere? eamque se presente legere jubeat.

Tum etiam si examen fiat proprie ante professionem, videat an rectè dicere officium norit.

Quod si Examen ab alio quam Episcopo, aut Vicario fiat, is qui eam examinaverit, totum id quod in examine deprehenderit, in scriptis ad eundem Vicarium deferet.

Cognita per examen ut supra factum libera puella Religionis ingredienda voluntate, nisi aliquid aliud ex eis, quæ ad Religionis ingressum in hujusmodi puellis requiruntur, obstruere videatur, Vicarius pro dote, & aliis solitis Monasterio præstari, à parentibus sponsonem accipit, qua confecta, statim Monialibus cogendi Capituli facultatem concedit; si vero Monasterium Monialium non Ordinario sed Regularibus subjectum sit, ipse Vicarius examinis tantum confectis testimonium puella tradit.

Deinde puella per calculos à Monialibus approbata, earum Præfecta seu Abbatissa statim de suffragiorum exitu superiorem admonet, illique cum dies ingrediendi Religionem instat, tam ætatis puella à Parocho ex libro baptisterio, si reperiatur, & susceptæ Confirmationis testimonium, quàm etiam instrumenti depositionis dotis, & aliorum, quæ Monasterio traduntur confecti, exemplum authenticum exhibetur.

Omnibus ita confectis examinatur secundo puella eadem ut supra ratione, sed accuratius aliquantò, ejusque voluntate perspecta facultas ingrediendi pro habitu, & suscipiendi illum à Vicario datur, in hunc qui sequitur modum.

FORMULA XLII.

Facultatis recipiendi puellam in Monasterio ad habitum Religionis.

D Rodericus &c. cum Volunratem N. diligenter exploraverimus, eamque liberam & piam esse quantum humano judicio existimari potest, compererimus, eandem quodque N. ætatem annorum XVI, explevisse novimus, nihilque habere sciamus contra Sacra Decreta, & conditiones ac re-

quisita, juxta Monasterii Ordinis S.N. instituta, vidimus quoque fidem instrumenti depositi & obligationis dotis, seu elemosynæ Monasterio debitæ, ubi professio legitime emittatur, juxta taxam annis Superioribus præscriptam, licentiam & facultatem concedimus, ut ea in Monasterii S.N. Religionem admittatur, recipiaturque, & professionem emittere valeat, cujus tempus Præfecta nobis ante mensem denunciaret, sub pœna Concilii Tridentini decreto expressa, & constitutum ex nunc fiat recursus, & quæcunque alia,

alla, quæ in hoc genere decreta sunt, observentur. Datum, &c.

Habita supradicta Vicarij licentia puella ad Monasterium ducetur, paucis tamen comitata affinibus, & sine ulla pompa, & statuto die inter missarum solemniam, ut moris est, ab ipso Vicario, seu deputato ab eo, sacris adhibitis benedictionibus, postquam illa cœlesti cibo refecta fuerit, veterem hominem cum actibus suis sese spoliando ad Communionis fenestellam humiliter, & devotè recipiet. Regularem habitum sibi à Vicario, vel ab eo, quem ille deputaverit, foris manente oblatum.

Probationis anno currente, ante mensem quàm novitia profiteatur, ex Concil. Trident. sess. 25. de Regular. c. 17. in fine. Præfecta Monialium superiorem sub pena suspensionis ab officio ad arbitrium Episcopi, admonere debet, ut iterum de voluntate novitiæ à Vicario examen fiat, aut ab alio, ut supra, sacerdote, & cum Episcopus pro facultate sibi decreto Concilij Trid. data voluntatem novitiæ explorare voluerit, hoc agere ei licet loco, ubi crates Monasterij sunt, nec propterea à septis illa egrediat, nisi causa sit, probabilisve ejusdem Episcopi judicio suspicio, quamobrem potius esse censuerit, ut alio loco ejus voluntas perquiratur, tunc vel in Ecclesiam Monasterij exteriorem, vel in aliam proximam, prout commodius, decentiusque posse fieri viderit, illam perducere jubeat. Quæ in Ecclesia presentibus matronis duabus, ætate gravibus, honestis, & Novitiæ gradu cognationis quantum potest propinquo-

ribus, quas ipsa, aut Moniales delegerint, ejus animum voluntatemq, Episc. recte indaget loco paulo remotiori, ita ut quæ adsunt Matrone, videre, non tamen auribus percipere indignationem interrogationem responsionemve. Quod autem à puella parentibus alimentorum, seu educationis nomine, aut pro aliis rebus ad ejusdem puella, vel monasterij usum pertinentibus etiam ex consuetudine persolvitur, de eo satisfactum fuisse monasterio Præfecta Monialium vicario in scriptis testatum faciet, ut de novitiæ ad Professionem recipiendam Capituli cogendi facultas detur, si ordinario subjectum sit monasterium, aut examinis testimonium, si Regularium cura subiaceat. Denique Capitulo habito, si nihil obstare deprehendatur, & novitiæ decimum sextum suæ ætatis annum expleverit, professionis emittendæ facultatem concedet Vicarius, ut infra.

FORMULA XLIII.

Facultatis recipiendæ profess. Monialium.

Concedimus licentiam Reverendæ Matri N. Abbatisse monasterii S. N. ut stante superiore in Ecclesia exteriore ad fenestellam sanctissimæ Communionis, & servatis aliis ordinibus præscriptis possit recipere expressam, & solemnem professionem N. jam approbatæ, & faciet nos certiores in scriptis fidem gerentibus de die, & coram quo dicta N. emisit professionem. In quorum fidem &c. Datum Bracharæ Augustæ &c.

CIR-

CIRCA FORMULAS LICENTIARUM VISITANDI Monasteria Monialium,

SUB obestratione divini iudicij, & interminatione maledictionis eterna precipit universis Episcopis S. Concilium Trid. sess. 25. de Regularib. cap. 5. in princ. ut in omnibus Monasteriis sibi subjectis Ordinaria, in aliis vero Sedis Apost. auctoritate clausuram Sanctimonialium ubi violata fuerit, diligenter restitui, & ubi inviolata est, conservari maxime procurant. Quod quidem cum non nisi per visitationem exequi possit, quomodo per illam suo muneri satisfacere debeat Episcopus, sequentibus formulis explicabo.

FORMULA LXIV.

Facultatis visitandi Monasteria Monialium.

DRodericus à Cunha Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Archiepiscopus, ac Dominus Bracharæ Augustæ, Hispaniarumque Primas &c. Tibi dilecto nobis in CHRISTO Reverendo N. per præsentem facultatem damus, & mandatum visitandi omnia & singula Monialium cœnobia civitatis & diœcesis nostræ Bracharensis; teque Visitatorem nostrum constituimus, ut nostra, & alia quacunque nobis competenti auctoritate, Canonicas sanctiones, & Sacri Concilii Trid. nostræque Provinciales, & Diœcesanæ synodi decreta, aliaque statuta, regulas & ordinationes de observantia Regulari, pietate, moribus, Religione,

regimine bonorum, administratione, clausura, & aliis rebus omnibus in capite & membris omnium & singulorum Monasteriorum eorundem executioni cures, & facias mandari, sub pœnis ac censuris tuo arbitrio infligendis, ubi & quando justum fuerit, licere tibi volumus. Item coercendi & cogendi omnes & singulas utriusque sexus personas in prædictis omnibus, & ad ea pertinentibus tibi potestatem facimus, atque ad hujusmodi visitationis acta nomine, & vice Cancellarii nostri Archiepiscop. recipienda, & conscribenda eligere, & assumere tibi liceat unum quem volueris ex NN. & N. si qui tamen horum notarii non sint ad acta publica scribenda non adhibeantur.

Postremo tibi etiam facultatem damus, ut causa & occasione hujusmodi visitationis, quoties opus fuerit, septa & clausuram eorundem monasteriorum

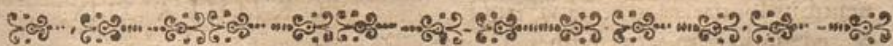
rum possis unâ cum uno ex illis, quos superius nominavimus, te adjancto comite, ingredi, cui etiam comiti eo casu intra eadem septa ingrediendi licentiam impartimur; Præsentibus ad beneplacitum nostrum, & donec revocentur per nos duntaxat duraturis. In quorum fidem &c.

FORMULA XLV.

Facultatis visitandi monasteria Monialium ex delegatione Apostolica.

D Rodericus &c. Dilecto nobis in CHRISTO Reverendo N. Salutem in Domino. De tua fide, prudentia, ac in rebus gerendis experientia in Domino confisi, auctoritate Apost. Nobis per diversas literas, tum Apostolica, tum etiam Illustrissimum DD. Cardinalium super Reformatione specialiter concessâ, tibi per præsentem committimus, & mandamus, ut monasteria Monialium SS. NN. & N. Ordinis S. N. existentia in Diœcesi N. prout expediens tibi vide-

bitur, visites, & de ipsorum monasteriorum statu, ac ipsarum Monialium vita, & Moribus Regularibus institutis, ac monastica disciplina diligenter inquiras, ac super his, & quibuscunque abusibus, nec non criminibus, excessibus, & delictis, si quæ deprehenderis, processus facias, informationes quascunque sumas, atque alia quæ tibi commissimus, & quæcunque in præmissis, & circa ea necessarias, seu quomodo libet opportuna fuerint, facias, geras, & exequaris. Super quibus omnibus & singulis plenam, amplam, & omnimodam potestatem tibi concedimus, & impartimur. Mandantes omnibus, & singulis Abbatissis, Priorissis, Præfektis & aliis quibuscunque superioribus dictorum Monasteriorum, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna privationis officiorum obtentorum, atque etiam censuris, aliisque pœnis Ecclesiasticis, arbitrio tuo infligendis, ut mandatis tuis pareant, ne te in visitatione, correctione, aliisque per te faciendis quoquomodo impediant per se, nec per alios quovis quæsito colore, vel prætextu. In quorum fidem &c. Dat. &c.

CIRCA LICENTIAS PRO IIS, QUI NECESSITATE urgente erunt intra claustra Monasteriorum Monialium admittendi.

INGREDI vero (ut verbis utar Concilij Trid. sess. 25. de Regul. cap. 5.) intra septa Monasterij nemini licet cujuscunque generis, aut conditionis, sexus,

sexus, vel ætatis fuerit, sine Episcopi, vel superioris licentia in scriptis obtenta, sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda. Dare autem Episcopus, vel superior licentiam debet in casibus necessariis: quare in his licentis concedendis sequentibus formulis uti poterit.

FORMULA XLVI.

Pro Confessore ministratura Sacramenta.

Vide quæ habes sub formula XXVI. usque ad XXIX.

FORMULA XLVII.

Pro Medico & Chirurgo.

Tibi N. Medico licentiam concedimus ad annum duraturam, ut juramento prius præstito septa Monasteriorum Monialium sanctorum N. & N. ingredi possis, ad curandum infirmitatem earum, quæ in infirmaria communi in lecto, vel ubi ea non fuerit, in propria camera, in lecto jacent, nec ad crates se transferre possunt, jurejurando te obstringentes, ut omni honestate servatâ, non ingeras te in alias ullas res, nec cum aliis Monialibus, aut domicellis in monasterio manentibus loquaris, sed rectâ viâ eundo, & redeundo comitatus semper duabus gravioribus Monialibus ad id ab Abbatisa deputatis, præcedenteque semper ad tui ingressum campanulæ signo, & non nisi post ortum solis ingrediaris, & ante occasum eas, sub pœnis si contrafeceris &c. In quorum fidem &c. Dat. &c.

FORMULA XLVIII.

Pro Operariis, Fabris, bajulis, aliisque auxiliariis, & artificibus.

Tibi N. fabro lignario, seu bajulo aut camentario sive... licentiam concedimus, ut juramento prius præstito clausuram monasterii S. N. ingredi possis, sociatus ad minus duabus Monialibus ex antiquioribus ab Abbatisa deputatis, atque in eo opere tuam per dies... præstare, quam quantocius perficere curabis, nec ad alia loca monasterii accedes, neque aliis te rebus, aut colloquiis ullo pacto immiscebis, tractando tantum cum Abbatisa, aut aliis deputatis ad illud opus, ita ut ante ortum solis non ingrediaris, & ante occasum semper ex eas, servesque in omnibus præstitum in manibus nostris juramentum, sub pœnis &c. In quorum fidem &c. Dat. &c.

FORMULA XLIX.

Pro villicis & Colonis.

Tibi N. villico Monasterii S. N. licentiam dâmus, ut quando res ad agros, & officium tuum pertinentes ad crates in allocutorio publico expedire non poteris, & frumenta, vinum, aut alia omnino necessaria intra clausuram

erunt

erunt deferenda, tunc in monasterium tantum cum dictis rebus admitti possis præsentibus Monialibus deputatis, ubi de aliis rebus quibuscunque extra officium tuum loqui non debeas, nec etiã ibi comedere, aut amplius quam necessitas deponendi dictos fructus postulat, manere, cum in factoris æde, ut possis cibum sumere tibi commoditas erit præbenda, atque hanc ob causam ante omnia juramentum præstare debebis in manibus eorum, qui à nobis deputati sunt, sub pœnis &c.

FORMULA L.

Pro factoribus urbanis.

Tibi N. factori deputato ad res omnes monasterii S. N. concedimus licentiam per annum duraturam, ut si aliquando ex magna necessitate oportuerit te ingredi septa monasterii (cum alioquin res, & negotia tua ad crates in alloquutoria publico expedire debeas, ut tunc non nisi post ortum solis, & associatus duabus Monialibus deputatis, & dato signo campanulae, rectã viã pergas ad locum, ubi opera tua fuerit necessaria, & quamprimum inde te expedire procures, ita ut omnino eas ante occasum solis, nec interim cum aliqua alia loquaris, aut literas, seu nuncium intus, vel extra deferas, & in omnibus juramentum in manibus nostris, seu eorum, quos deputavimus, præstes, sub pœnis &c.

FORMULA LI.

Pro oliore, aut alio hujusmodi operario.

Tibi N. licentiam concedimus per sex menses duraturam, ut juramento prius præstito, quando ab Abbatissa vocatus, necesse fuerit te ingredi claustra monasterii S. N. horti, aut viridarii colendi, seu fructus legendi, aut alterius similis operis causa non aliter, quam recto itinere in locum deputatum pergas, post ortum solis associatus semper duabus Monialibus senioribus ab Abbatissa deputatis, nec in alium locum transeas, nec cum alia ulla sub quocunque prætextu loquaris, aut literas, vel nuntium intus, sive extra deferas, sed in omnibus juramentum in manibus nostris præstitum observes, & ante solis occasum exeas, pœnis &c.

FORMULA LII.

Juramenti præstandi ab admittentis intra clausuram monasteriorum Monialium.

Ego N. sacerdos ætatis quadraginta annorum Confessarius electus & deputatus Monasterii S. N. polliceor & juro, me eos tantum ob clausuram monasterii ingressurum,

F 2 quos

quos urgens necessitas afferet, hoc est, ut infirmarum Monialium Confessiones audiam, iisdem oleum sanctum præbeam, earundemque animas ex ritu S. Ecclesiæ commendem (*si medicus fuerit, dicat,*) ut infirmarum curationi vacem. *Si est alius, adjungat,* ut murum ædificem, aut panem coquendum feram, vel farinam afferam, vel ut tabulata accomodem, seu cancellos, aut januas. *Et sic deinceps, prout uniuscujusque erit ars, & occasio monasteriorum ingrediendi, quæ semper explicetur;* Quibus casibus ita me habebo, ut non nisi claro die ingrediar, & ante solis occasum egrediar, & præter

munus meum, quod ritè administrare curabo, nihil aliud omnino in monasterio agam, neque colloquiis ullis utar, sed egomet (*si Confessarius fuerit*) personaliter stola iudutus, & superpelliceo accedam (*si medicus fuerit*) alios medicos non ducam, nisi qui aliis etiam Monasteriis medeantur, & facultatem in scriptis de novo pariter habeant, (*si alij erunt*) neque colloquiis ullis utar, ac ipsemet personaliter accedam, nec ullum meo loco mittam, nisi obtentâ à superioribus licentiâ inscriptis. Ita me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia,

CIRCA BENEFICIORUM ERECTIONES.

IN formulis beneficiariis adstruendis Episcopi aliquando inconsideratè se agunt, unde nullitates nascuntur, & lites. Quare circa hanc quotidianam materiam aliquas principaliores formulas in presenti adycere opere pretium duxi, præcipuè circa erectiones, provisiones, institutiones, & uniones quorumcunque beneficiorum, in hunc qui sequitur modum.

FORMULA LIII.

Erectiones beneficij cum reservatione juris patronatus, de assensu Episcopi propter augmentum.

DRodericus à Cunha Dei, & Apostolica Sedis gratia Archiepiscopus ac Dominus Bracharæ Hispaniarumque Primas &c. Universis, &

singulis has præsentis litteras inspecturis, visuris, & lecturis, tam præsentibus, quam futuris, salutem in Domino. Notum facimus, & attestamus, qualiter in pertinentiis civitatis Bracharensis, & prope, ubi dicitur N. existit quædam capella seu Ecclesia sine cura sub invocatione S. Mariæ &c. carens Rectore, capellano, & beneficio, nullos redditus habens, nisi ducatos decem debendos per N... nec in beneficium

ficium Ecclesiasticum erecta fuit. Quare comparuit coram nobis Magnificus N. & ob suam magnam devotionem, quam erga prædictam Ecclesiam gessit, & gerit, eam dotavit de alio annuo reddito, sive sensu ducatorum XV. ad complementum ducatorum XXV. de summa annui census emphyteutici perpetui ducatorum, debendorum in medietate mensis Augusti cujuslibet anni per Magnificum N. super his bonis, videlicet... prout latius in instrumento dotationis confecto Bracharæ sub die... manu notarii N. apparet, cum reservatione juris patronatus præsentandi Rectorem & Rectores, seu Capellanum, & Capellanos in dicta Ecclesia, seu capella per ipsum Magnificum N. suosque hæredes, & successores ex se descendentes, tantum. Nos igitur attendentes, & considerantes, quod in iis, quæ ad divini cultus augmentum tendunt, favorabiles esse deberemus, propterea hujusmodi supplicationibus inclinati dictam Ecclesiam, seu capellam ordinaria autoritate, & omnibus, melioribus modo, viâ, jure, causâ, & formâ, nobis de jure permisissis, in perpetuum beneficium Ecclesiasticum erigimus, & erecto loco dotis appropriamus, & applicamus, nec non præfato Magnifico N. hæredibus, & successoribus ex se descendentibus tantum jus patronatus, & præsentandi Rectorem & Capellanum, & Rectores, & Capellanos toties quoties casus vacationis occurrerit, instituendum & confirmandum; & instituendos & confirmandos per

Archiepiscopum Bracharensem pro tempore existentem in Ecclesia, seu capella prædicta ad celebrationem unius Missæ in die Lunæ cujuscunque hebdomadæ pro salute animæ fundatoris, & donatoris, & suorum hæredum, & successorum teneri, & obligatum esse, juribus tamen nostræ Metropolitanæ Ecclesiæ semper salvis, & expressè reservatis. In quorum fidem &c. Dat. &c.

FORMULA LIV.

Erectionis Parochialis Ecclesia cum reservatione beneficij simplicis.

D Rodericus &c. universis & singulis has præsentis nostras literas inspecturis, visuris, lecturis, pariterque audituris, salutem in Domino. Significamus qualiter in generali visitatione per nos facta in dicta nostra Civitate & diœcesi Bracharensi reperimus, quod in loco N. nuncupato ejusdem diœcesis, non aderat Ecclesia Parochialis, ubi populus, & Christi fideles ibi commorantes sanctissima Sacramenta juxta temporis opportunitatem recipere potuissent, quando ipsi Sacramenta erant ministranda tempore indigentia, ab Ecclesia N. per unum milliarium distantia recipiebant, per Presbyterum non certum, nec proprium Parochum pro Rectore Ecclesiæ N. longius distante, cujus erant Parochiani, non sine ipsarum animarum periculo, ac proinde ob carentiam

F 3)

Eccle-

Ecclesiæ Parochialis, Parochi, & Curati in dicto loco N. qui continuo apud eos persisteret, eisdemque Sacramenta omnia opportunis temporibus ministraret, Missasque ac alia divina officia Dominicis & festivis diebus celebraret, aliquando accedebant ac Ecclesiam prædictam N. & non ad propriam, & multoties occurrebat omitti præceptum de audienda missa in dictis diebus Dominicis & festivis, & non semel dicti loci habitatores absque Ecclesiæ Sacramentis ob prædictam causam, & loci distantiam moriebantur. Propterea attendentes nos saluti animarum prout possumus, consulere, & scandalis occurrere, quæ pro dictis causis oriri indies potuissent, accedente etiam consensu, & beneplacito ipsorum hujusmodi dicti loci, qui etiam nobis humiliter supplicarunt, & maxima cum instantia requisierunt pro erectione, & deputatione Ecclesiæ Parochialis in dicto loco pro eorum salute, & commoditate cum deputatione alicujus sacerdotis Parochi, obligantes se etiam penes acta Curie Cameralls nostræ Civitatis Bracharensis unusquisque ipsorum ad dandam & consignandam quandam pecuniarum summam, & certam vini & frumenti quantitatem dicto Parocho, ut commodè sustentari possit. Ideo invocato ad hoc Domini nostri JESU CHRISTI nomine, ejusque Matris Virginis semper Mariæ & sanctorum N. & N. Patronorum civitatis & diocesis nostræ auxilio, per tenorem præsentium erigimus, statuimus, eligimus, & deputamus in Parochiam Ecclesiam sancti N. existentem

in medio dicti loci N. in qua, cum fuerit accommodata, & bene apta, & referata, volumus, & mandamus deponi sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, fontem baptismalem, & alia quæ ad Ecclesiæ Parochialem pertinent, quæ omnia Sacramenta juxta opportunitatem temporis ministrari volumus, & mandamus, ipsis dicti loci N. per Sacerdotem & Parochum per nos & successores nostros pro tempore existentes eligendum & deputandum, qui etiam Missas in Ecclesia prædicta diebus Dominicis & festivis celebrare debeat, & teneatur. Declarantes etiam ex nunc in antea & in perpetuum dictam Ecclesiam S. N. in medio dicti loci N. existentem esse Ecclesiam Parochialem & curatam, electionemque & deputationem Parochi & successorum in futurum pro cura animarum fidelium in dicto loco existentium spectare & pertinere ad nos & successores nostros pro tempore existentes, & ad meram collationem & provisionem nostram Ordinariam, nulli jurisdictionis servituti subjectam, ad ipsosque Parochos spectare & pertinere omne id totum, & quidquid per homines dicti loci N. ut supra Parochianos, promissum extitit, & sic præ nominatam obventionem, ac omnes alias elemosynas pro tempore in dicta Parochiali Ecclesia S. N. provenientes. Quia tamen redditus hujusmodi sunt adeo tenues, ita ut non sufficiant pro congrua Parochi sustentatione, idcirco ad illius commoditatem, & aliorum pro tempore in dicto loco existentium, beneficium simplex sine cura, sancti N. nuncupatum, in loco N. hujus diocesis existens cum omni.

omnibus juribus, fructibus suis omnibus, redditibus, & obventionibus incorporata, unita & aggregata prædictæ Ecclesiæ Parochiali S. N. Concedentes Parocho ipsius, qui pro tempore erit, liberâ & plenariâ potestatem, quod possit per se, vel per procuratorem suum nomine suo, & dictæ Ecclesiæ S. N. auctoritate hujus unionis apprehendere corporalem possessionem ipsius Ecclesiæ, cum juribus, & pertinentiis suis, ipsamque tenere, & possidere nomine dictæ Parochialis perpetuò unitam & incorporatam pro evidenti utilitate, & augmento dictæ Parochialis Ecclesiæ S. N. ac ipsius Parochi. Quam quidem unionem, incorporationem, & aggregationem supra factâ, ratam, gratam, & firmam habentes, & tenentes, ipsamque omni tempore promittentes non revocare, nec contravenire quoquo modo de jure, vel de facto. Ut autem prædictâ Parochialem Ecclesiam S. N. sic de novo erectam de idoneo Rectore quamprimum, ut deceet, provideamus, nos pro exercitio curæ in populum & utriusque sexus homines in dicto loco habitantes, nominavimus & deputavimus dilectum nobis in Christo N. Presbyterum, qui populo & Ecclesiæ prædictis indivinis, & animarum cura regenda præsit, & tanquâ habilem, & idoneum per R. R. Patres examinatos in Synodo Diocæcesana deputatos, repertum præficimus, illique curâ, regimen & administrationem Sacramentorum pro populo, & inhabitatoribus dicti loci committimus, ac eidem de præfata Ecclesia sic noviter erecta provideamus, mandan-

tes, &c. In quorum fidem, & testimonium, &c. Dat. &c.

Ubi ob locorum distantiam sine magno incommodo ad percipienda Sacramenta, & divina officia audienda Parochiani accedere non possunt, concedit Concil. Trid. Bracharen. IV. act. 4. c. 26. auctoritatem Episcopis etiam invitis Rectoribus, novas Parochias constituendi, etiam tanquam Sedis Apostol. delegatis, assignata Presbyteris proficiendis Ecclesiis noviter erectis congrua portione ex fructibus Ecclesiæ Matricis, & si necesse fuerit compellendi populum, eâ subministrare quacumque reservatione generali, vel speciali, vel affective super dictis Ecclesiis non obstantibus.

FORMULA LV.

Erectionis novæ Parochialis cum dismembratione alterius.

DRodericus, &c. Universis, & singulis præsentibus litteras inspecturis, salutem in eo qui est omnium vera salus. Circa Ecclesiarum & locorum statum salubriter dirigendum, & juxta Pastoralis officii nostri debitum in his eis libenter assistimus, per quæ animarum occurritur periculis, & personarum commoditatibus providetur, & quemadmodum Ecclesiarum ipsarum necessitas exigit, causæ suadent rationabiles, Catholici populi incrementum exposcit, quatenus Ecclesiarum earundem status immutetur, seu in melius reformetur, prout rerum, temporum & locorum circumstantiis pensatis
id co-

id cognoscimus in Domino salubriter expedire. Sane pro parte incolarum, & inhabitatorum loci N. nostræ diocesis, qui sub Ecclesia Parochiali Sancti N. existit, nobis expositum fuit lamentabili cum querela quod flumen N. interdicitum locum, & præfatam Parochiam mediat, quod rapido decursu sæpe labitur, multa pericula ipsis inhabitatoribus dicti loci ad eorum Matricem Ecclesiam diebus dominicis & festivis navigio tendentibus sæpenu-mero obvenerunt, plures ex ipsis repetitis viribus submersi sint, etiam non funeribus versus dictam Ecclesiam navigio delati, nonnulli ex ipsis Sacramenta Ecclesiastica desiderantes sine ipsis ab hac vita plerisque vicibus decesserunt ac interdum in festo Nativitatis Domini nostri JESU CHRISTI, cum tribus diebus sequentibus nullus de dicto loco propter inundationem aquarum intermediarum, & ventorum, ac aliarum tempestatum abundantiam ad Ecclesiam pervenire poterat, ac multò plura his similia ipsis contigissent. Nec etiam Vicarius perpetuus dictæ Parochialis Ecclesiæ S. N. consentire voluit ut alius Sacerdos ipsis incolis dicti loci N. in capella Sancti N. notabiliter constructa, & fundata Missam celebraret. Et quoniam Prior & capitulum insignis Collegiæ Ecclesiæ Vimaransenis, quibus dicta Ecclesia Parochialis incorporata dieitur, tantum haberet in decimis, redditibus, & censibus quòd si separatio seu dismembratio dictarum Ecclesiarum fieret, ut præfertur, bene ipsis superesset, unde

eorum Vicario perpetuò deputando congrua fieret provisio; petentes propterea dismembrationem, seu separationem dictæ Ecclesiæ, quòdque ipsis Sacramenta Ecclesiastica in capella eorum ministranda essent, de cætero ordinari, & sacerdotem ipsa Sacramenta populo ibidem ministrantem, ac cæmeterium pro mortuis eorum tumulandis deputari similiter postularunt, officium nostrum in & super præmissis implorantes. Nos igitur de præmissis diligenter inquirere volentes, dilecto nobis in Christo R. Abbati N., dedicamus in mandatis ut ad dictum locum accederet unà cum notario publico, ac super propositis & gestis omnibus, & singulis, ac eorum circumstantiis supradictis inquireret veritatem, ut in litteris nostris de super confectis, & eidem præsentatis plenius continetur, præsentata deinde nobis inquisitione facta unà cum attestationibus testium per eundem R. Abbatem coram N. nostræ curiæ, notario jurato, receptorum, juratorum & examinatorum, ac ex relatione dicti R. Abbatis invenimus præmissa omnia & singula non solum veritate fulciri, sed & (proh dolor) evidentis facti illa & multo majora, quæ meritò nos ad dismembrationem, seu separationem unius Ecclesiæ ab alia inducunt, & præsertim animarum pericula, viarum discrimina, personarum necessitas, & incommoda, ab omnibus, & singulis ejusdem loci notitiam habentibus fore, & esse ad eò publicam, & notoriam quòd nulla tergiversatione celari possit. Idcirco

circo dictum locum N. cum suis hominibus, incolis, & universitatibus, à Parochia dictæ Parochialis Ecclesiæ S. N. auctoritate nostra ordinaria, & à Sede Apost. delegata separavimus, divisimus, & dismembravimus, & futuris temporibus dismembratas, separatas, & divisas esse volumus, dictam capellam S. N. cum suo loco, & districtu usque ad... in Parochialem Ecclesiam erigentes, constituentes, & ordinantes, dantes & concedentes universitati, & incolis ac habitatoribus dicti loci, & sui districtus, plenam & liberam potestatem apud dictam Parochialem Ecclesiam sancti N. cœmeterium, fontem baptismalem, campanile, campanas & alia jura, & insignia Parochialem Ecclesiam demonstrantia ædificari, & construi faciendi. Et nihilominus pro exercitio curæ in populum, & utriusque sexus homines indicto loco, & districtu habitantes faciendo, dilectum nobis in Christo N. Presbyterum, qui populo, & Ecclesiæ prædictis in divinis, & animarum cura regenda prosit tanquam habilem, & idoneum à RR. Patribus examinatoribus in Synodo Diœcesana deputatis examinatum, & approbatum præficimus, & deputamus, illique curam, regimen, & administrationem Ecclesiasticorum Sacramentorum pro populo, & inhabitatoribus dicti loci, & districtus committimus, ac eidem de Ecclesia sic noviter erecta providemus. Volentes & mandantes Priori, Canonicis, & Capitulo insignis Ecclesiæ

Vimaranensis prædictis pro tempore existentibus, quatenus de cætero singulis annis in festis Nativitatis Domini nostri JESU CHRISTI, & sancti Joannis Baptistæ de universis fructibus decimalibus, quos ipsi infra limites dicti loci percipiunt, quinquaginta modios farraginis & milii triginta frumenti, ac viginti scuta monetæ, quæ omnia eidem N. ut Curato, & suis in dicta Ecclesia Curatis, & successoribus Ecclesiæ prædictæ novæ per nos erectæ unâ cum legatis, oblationibus, & aliis Ecclesiasticis obventionibus ipsi Ecclesiæ Parochiali novæ cedentibus, & fiendis pro ipsius novi Curati sustentatione deputamus, & ordinamus, persolvere habeant, & teneantur, & debeant cum effectu, omnibus aliis juribus, ipsis Priori, Canonicis, & Capitulo permanentibus, & illis salvis, & ut honor competens dictæ *insigni Ecclesiæ Vimaranensi*, indicta nova Parochiali S. N. reserverur, Prior, Canonici, & Capitulum Ecclesiæ hujusmodi pro tempore existentes ad novam Ecclesiam prædictam, quoties ipsam de cætero percessum, aut decessum dicti Curati, & illius successorum vacare contigerit, personam habilem, & idoneam infra tempus à jure statutum coram nobis, & nostris pro tempore successibus per nos instituendam, præsentibus, quæ sic instituta in ipsa nova Ecclesia, Papalia, Episcopalia, ac alia jura & onera eidem incumbant sine Prioris,

G

Cano-

Canonicorum, & Capituli prædictorum, ac alterius cujuscumque præjudicio supportabit, sustinebit, & subibit, ac sustinere sit adstrictus. Volentes nihilominus, & statuentes, ut omnes & singuli utriusque sexus homines dictæ Ecclesiæ novæ subditi, ætatem legitimam habentes, qui Sacramento Sanctissimæ Eucharistiæ annuatim communicari consueverunt, & apti sunt annis singulis, in festo Ascensionis Domini prædictam Matricem Ecclesiam processionaliter visitare, & in signum recognitionis singuli unum denarium argenteum ad Altare inibi offerre, & in processibus aliis ean-

dem Matricem Ecclesiam ad consuetas loca processionem temporibus fieri consuetis, associare debeant, & teneantur, Quæ omnia & singula nos Rodericus Archiepiscopus præfatus ex certa scientia, auctoritate nostra Ordinaria, & à Sede Apostoli ex decreto Concilii Tridenti delégata, & omnibus melioribus modo, via, jure, causa & forma nobis de jure permissis, statuimus, ordinamus, ac omnibus, quorum interest, vel intererit, quousque præfens tangit negotium, seu tangere poterit quomodolibet in futurum inviolabiliter observari volumus, & præcipimus. In quorum fidem &c. Dat. &c.

CIRCA HABENDUM CONCURSUM AD Parochiales Ecclesias vacantes.

QUIA Episcopus statim habita notitia vacationis Parochialis Ecclesiæ, si opus fuerit, idoneum in Vicarium cum congrua ejus arbitrio fructuum portionis assignatione, constituere debet, qui onera ipsius Ecclesiæ sustineat, donec de Rectore provideatur, ut statuit Concilium Tridenti. sess. 24. de reformat. cap. 18. Ille igitur constituendus erit in hunc qui sequitur modum.

FORMULA LVI.

*Deputationis Vicarii ad Parochialem
vacantem donec de Rectore pro-
videatur.*

D Rodericus, &c. dilecto nobis in
CHRISTO Presbytero N. Salu-

tem in Domino Parochiali Ecclesia S. N. loci N. vacante, ne ob id animæ dicti loci in Sacramentorum susceptione, & cæteris spirituibus adjumentis detrimentum sentiant, illi de Sacerdote providere volentes, qui hæc omnia ministret, agatque cognita per examen coram nobis ab examinatori-
bus factum sufficientia tua, te Vicarium

rium ipsius Ecclesiæ S. N. constitui-
mus, & deputamus, cum auctoritate
Missas, & alia divina officia celebra-
di, Sacramenta ministrandi, & alias
Ecclesiasticas functiones obeundi, ad
quæ tenetur, & quæ animarum quili-
bet Rector, & administrator præsta-
re, & obire solet, cum congrua por-
tione fructuum dictæ Parochialis tibi
debito tempore assignanda, præfenti-
bus usque eo duraturis, quousque de
perpetuo Rectore à nobis vel à Sede
Apostol. (*si mensis sit Apostolicus*)
provisum fuerit. In quorum testimo-
nium, &c. Dat, &c.

*Qua Vicarii deputatione facta do-
nec de Rectore providetur, debet sta-
tim fieri deputatio alia depositarii, &
exactoris bonorum Ecclesiæ vacantis in
hunc qui sequitur modum.*

FORMULA LVII.

*Litterarum deputationis depositarii, &
exactoris bonorum Ecclesiæ
vacantis.*

D Rodericus, &c. Magnifico N. Sa-
lutem in Domino. Consuevimus
sæpè pro rectorum Ecclesiasticarum
administratione, præsertim tempora-
lium, opera laicorum virorum pru-
dentia & pietate maximè prælucen-
tium, in huiusmodi uti, quo rebus Ec-
clesiasticis commodiùs & tutiùs con-
sultum sit. Vacante igitur Parochiali
Ecclesiæ S. N. loci N. hujus Diœcesis,
tua prudentia & singulari pietate plu-

rimum freti, te in exactorem, & depo-
sitarium quorumcunque fructuum,
reddituum, proventuum, & obven-
tionum ad dictam Parochialem quo-
modolibet spectantium tam hætenus
perceptorum, & maturatorum, quam
etiam in futurum similiter maturan-
dorum, ita ut contra quoscunque pro
exigendis & consequendis fructibus
hujusmodi, etiam juris omnibus re-
mediis, atque aliis modis, & formis,
prout tibi melius videbitur, cum faul-
tate etiam ab aliis quibuscunque de-
positariis rationem reposcendi, agere
possis, & valeas deputamus, donec a-
liud per nos super administratione hu-
jusmodi expressè decretum fuerit, nec
non bona, possessiones, ac jura novis
colonis locandi, veteresque confir-
mandi, prout meliùs expedire censue-
ris, servatis in his tamen solitis ac debi-
tis conditionibus, fructusque per te sic
exactos in depositum habeas, nobis,
vel cui à nobis injunctum fuerit, ratio-
nem suo tempore redditurus. In quo-
rum fidem, &c.

*Porro Episcopus, vel ejus Vicarius ge-
neralis intra dies decem à die habita
notitia vacationis Ecclesiæ, debet con-
vocare omnes qui se examini per con-
cursum subijcere voluerint, proposito e-
dicto ad valuas Cathedralis & vacantis
Ecclesiæ, aliisque publicis locis si vide-
bitur, hac forma.*

FORMULA LVIII.

*Edicti de examine eorum, qui Ecclesia
Parochiali præsiciendi sunt.*

D Rodericus, &c. Vacante Parochiali Ecclesia sancti N. nostræ diocesis, cupientes eidem de alieno providere Rectore, atque Sacri Concilii Tridentini decreta pro viribus Deo adjuvante exequi tenore præsentium requirimus, & monemus, primò, secundò, tertio, & peremptoriè omnes, & singulos Presbyteros, & Clericos volentes ad examen per concursum faciendum se præsentare, ac omnes volentes clericos ad id aptos nominare, quatenus infra decem dies proximè futuros à die affixionis præsentis edicti computandos, debeant in actis Notarii infra scripti N. nostræ Curia describi facere eorum nomina, ætatem & patriam, ut de eorum natalibus, vita, & moribus, ac aliis rebus ad vacantem Ecclesiam gubernandam opportunis juxta decreta dicti S. Concilii inquiri, & transacto constituto tempore examinari possint coram nobis, ac examinadoribus in synodo diocæsana deputatis, ut ex iis, quos confecto examine, ætate, doctrina, prudentia, aliisque rebus ad curæ animarum bene gerendæ rationem opportunis idoneos esse compertum erit, nos quem cæteris magis idoneum censuerimus, illum Ecclesiæ vacantis Rectorem, Parochumve eligamus, ac præ-

ficiamus. Quod sanè sicut nos pro eo quod debemus integrè sanctèque in Domino præstare cupimus, ita omnes, præcipuèque illos quorum Ecclesiæ & Curæ spirituali per nos consecrabitur, ac providendum est, magno opere hortamur, ac requirimus, ut hanc nostram sollicitudinem, pastoralèque studium, omni supplicatione, omni que inima pietate, ac religiosis precibus continenter adjuvent. In quorum fidem, &c. Dat. &c.

FORMULA LIX.

*Fidei examinis, & approbationis ad
Parochialem vacantem.*

D Rodericus &c. Universis, & singulis ad quos præsentis literæ pervenerint, indubitata fidem facimus, & attestamus, quod cum Parochialis Ecclesia sancti N. nostræ Diocesis, quam Presbyter N. dum viveret, obtinebat, per ipsius obitum, qui de mense N. præsentis anni extra Romanam Curiam diem suum clausit extremum, vacaverit, & vacet ad præsens, cumque occasione vacationis huiusmodi per publica edicta vocati sint, qui examinari vellent, juxta formam Sacrosancti Concilii Tridentini. Nos una cum tribus examinadoribus in diocæsana synodo deputatis, & electis, Presbyterum N. hujus diocesis transacto tempore inter alios plures examinavimus, ipsumque ad præfatam Ecclesiam regendam, gubernandam, & obti-

obtinendam, moribus, ætate, doctrina, & aliis rebus ad id opportunis magis idoneum iudicavimus, & approbavimus. In quorum fidem præsentibus manu nostra subscriptas & nostro sigillo obfirmatas fieri iussimus, & ab aliis examinatorebus subscribi curavimus. Dat. Bracharæ Augustæ &c.

FORMULA LX.

Fidei examinis & approbationis in concursu, & electionis ad Parochialem in mense Apostolico.

Illustrissimo & Reverendissimo Domino S. D. N. Datario, & quibuscunque præsentibus litteras inspecturis, lecturis, seu visuris significamus, vacante nuper de mense N. proxime præterito Parochiali Ecclesia, Abbatia nuncupata, sub invocatione sancti N. loci N. hujus Bracharenfis Diocesis per obitum N. fuisse per Curiam nostram mediantibus edictalibus juxta formam & præscriptum S. Concilii Tridentini, & constitutionis felicis record. Pii Papæ V. vocatos omnes de sic vacante Ecclesia provideri volentes, quatenus intra terminum decem dierum comparerent in eadem Curia ad faciendum describi, & annotari nomina ipsorum, & cum in eodem termino multi comparuissent, tandem iisdem descriptis legitime vocatis & citatis sub die 15. præsentis mensis coram nobis riguroso prævio examine per tres examinato-

res in Diocæsana synodo deputatos factam fuisse experientiam de scientia & sufficientia singulorum descriptorum, ac demum servatis de jure servandis per dictos tres examinatores fuisse repertum, habitum, & existimatum idoneum vita moribus, ætate, scientia, & aliis à jure requisitis ad obtinendam à Sede Apost. dictam Parochialem Ecclesiam N. Sacerdotem loci N. hujus Diocesis, & tanquam habilem & idoneum approbatum, & successive à nobis post examen, & approbationem prædictam, fuisse magis idoneum reputatum & iudicatum, & ut talem pro obtinenda dicta Parochiali Sedi Apostolicæ proponendum & approbandum, prout proponimus, & approbamus (*declaretur hic an alia obtineat beneficia.*) In quorum fidem præsentibus litteras subscriptione & sigillo nostris munitas fieri iussimus. Dat. Bracharæ Augustæ &c.

In beneficio de jure patronatus fit à patrono presentatio intra tempus à jure statutum, coram Episcopo de persona in tali beneficio servatis servandis ab eo instituenda. Episcopus vero generaliter in vacanti Ecclesia, & aliis locis publicis edicta publicè proponi jubet, ut qui sint, qui se velint opponere, compareant, assignato peremptorio termino competente, ut jure probatur, in c. ult. de elect. lib. 6. quod in presentatione locum habere, nisi consuetudo sit in contrarium, tradunt. gloss. ibi verb. electionem. Pute decil. 297. lib. 1, & decil. 433. lib. 2. in correctis. lotter. de re benef. lib. 2. q. 13. num. 30.

FORMULA LXI.

*Edicti affigendi facta coram Episcopo
præsentatione de beneficio juris-
patronatus.*

DRodericus &c. Universis, & singulis hoc præfens edictum inspecturis, visuris, & audituris, pariter, & lecturis, salutem in Domino. Nuper vacante Parochiali Ecclesia S. N. per obitum N. ultimi, & immediati Rectoris ejusdem, comparuit coram nobis N. laicus nobilis Bracharensis, asserens se patronum, & habere jus patronatus, seu esse in quasi possessione ipsius, & juris præsentandi Rectorem ad dictam Ecclesiam cum illam vacare contigerit; & sic præsentavit nobis in Rectorem R. N. petens illum à nobis institui. Nos dictam præsentationem sic coram nobis factam de dicto R. N. infra tempus à jure patronis laicis datum ad præsentandum de prædictis veram notitiam non habentes admittimus, si & in quantum. Quare tenore præsentis nostri edicti requirimus, & monemus omnes & singulos aliquod jus ut præsentantes, vel ut præsentati prætendentes, in prædictis vel contra dictam præsentationem & personam præsentantis, seu præsentati, opponere volentes, & quomodolibet sua interesse putantes, quatenus infra terminum novem dierum, quorum tres pro primo, tres secundo, & reliquos tres pro tertio, & ultimo peremptorio

termino eis, & cuilibet ipsorum affig-
navimus, comparere debeant coram
nobis ad dicendum opponendum, &
allegandum quidquid dicere, oppone-
re, vel allegare voluerint, quare non
debeat procedi ad petitam institutio-
nem, vigore dictæ præsentationis co-
ram nobis factæ: alioquin dicto termi-
no elapso, & aliquo non comparente,
& legitime se non opponente, proce-
detur per nos juribus præsentantis, &
præsentati valentibus, & ipsius præsen-
tati meritis requirentibus ad ejus insti-
tutionem, prout juris fuerit, non ob-
stante, quod de tempore dato ad præ-
sentandum super sit, ut de præmissis
nullus ignorantiam allegare possit, hoc
præfens publicum, & generale edi-
ctum per infrascriptum Camera nostræ
notarium describi fecimus, & sigillo
nostro munivimus, & per nuntium no-
stræ Curie ad valvas Ecclesiæ Metro-
politane Bracharensis, & dictæ Eccle-
siæ sancti N. legi, affigi, & dimittere
fecimus, à nemine auferendum sub ex-
communicationis pœna, nisi per eun-
dem nostrum nuntium. Dat. Bracha-
ræ Augustæ in Archiepiscopali Pala-
tio, die... Mens... Ann.

FORMULA LXII.

*Institutionis Ecclesiæ Parochialis de ju-
re patronatus.*

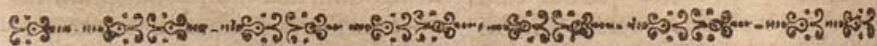
DRodericus &c. Universis & sin-
gulis has præfentes nostras institu-
tionis literas inspecturis, visuris, & le-
cturis,

sturis, tam presentibus, quam futuris salutem in Domino. Notum facimus & attestamus, quod vacante Parochiali Ecclesia S. N. loci N. hujus nostrae diocesis per obitum N. illius dum viveret ultimi & immediati possessoris, quae de jure patronatus infra scripti patroni laici existit. Comparens postmodum coram nobis, & in nostra Curia N. clericus... asserens, se fuisse presentatum a Patrono dictae Parochialis & jure patronatus in ea habente, & existente in pacifica possessione, seu quasi presentandi Rectorem, sive Rectores in eadem Parochiali toties quoties casus vacationis occurrerit, petens a nobis, ordinario jure institui & confirmari in Rectorem dictae Parochialis cum ejus honoribus & oneribus solitis, & consuetis: & volentes in praemissis mature procedere, quoddam generale edictum ad instantiam praedicti N. expediri, & ad valvas Ecclesiae nostrae Cathedralis, & dictae Parochialis affigi, legi, & dimitti iussimus, per quod citari & moneri fecimus omnes, & singulas personas sua quomodolibet interesse putantes, quatenus infra terminum certum, & competentem, in eodem edicto praefixum comparere debuissent coram nobis, & in dicta nostra Curia, ad dicendum, opponendum, & allegandum quidquid voluissent contra personam presentatam, quam presentantes, quare dicta institutio fieri non debuisset. Quo edicto affixo, & postmodum elevato, accusatisque debitis contumaciis, & quia ex

quibusdam scripturis, & aliis juribus productis, & presentatis, existentibus penes infra scriptum actuarium clare constitit, & constat, de vacatione, & presentatione praedictis, & quod N... presentans fuit, erat, & est verus ejusdem Parochialis Patronus, & existere in pacifica possessione, seu quasi juris patronatus, & presentandi in Rectorem. Idcirco eundem R. N. per examinatos examinatum, & approbatum, tanquam habilem, idoneum, & sufficientem, & instituendum, & confirmandum duximus, prout ipsum tenore presentium institui & confirmamus, de illa quo te coram nobis propter hoc flexis genibus humiliter constitutum, & acceptantem per bireti capiti tuo impositionem investimus. Quocirca universis, & singulis personis Ecclesiasticis, notariisque ac tabellionibus publicis Civitatis ac diocesis nostrae, in virtute sanctae obedientiae, ac sub poenis & censuris contra inobedientes superiorum mandatis a jure inflictis, & arbitrio nostro infligendis, per presentes praecipimus, & mandamus, ut cum pro parte tua vigore presentium requisiti fuerint, vel eorum aliquis requisitus fuerit, ad ipsam Parochialem Ecclesiam praefati loci accedant, teque vel Procuratorem tuum pro te in corporalem, realem, & actualem possessionem praedictae Parochialis Ecclesiae, ac omnium illi forsan annexorum jurium, ac pertinentiarum praedictorum servatis servandis, inducant auctoritate nostra, & defendant inducunt.

ductum, amoto exinde quolibet illicito detentore, quem nos etiam harum ferie amovemus, & denunciamus amotum. Fictalibus verò, colonis, & aliis arendatariis, de prædictæ Parochialis Ecclesiæ, ac omnium illi annexorum, jariumquæ & pertinentiarum prædictarum fructibus, redditibus, proveni-
 tibus, juribus, & obventionibus universis, tibi, vel procuratori tuo legitime debito tempore respondeant, atque ab aliis, quantum in se fuerit, responderi faciant (*Et si contigerit eum cui de beneficio providetur, aliud incompa-*

tibile obtinere, addatur) volumus autem ac præsentium tenore declaramus, per hujusmodi Parochialis pacificæ possessionis adeptionem, alteram Parochialem Ecclesiam loci N. vel Canoniarum, ac Præbendam, quos obtines in Cathedrali Ecclesia N. eo ipso vacare &c. In quorum fidem præsentibus manu nostra signatas, & per infra scriptum Cameræ Archiepiscopalis notarium subscriptas, sigillique nostri appensione munitas fieri iussimus.
 Dat. Bracharæ Augustæ &c.

CIRCA VARIAS BENEFICIORUM Collationes.

FORMULA LXIII.

Litterarum collationis Ecclesie Parochialis.

D Rodericus &c. Dilecto nobis in CHRISTO N. Presbytero Bracharenfi salutem in Domino. Inter cætera quæ pro Pastoralis nostri officii debito præstare cupimus, illud præcipue nobis cordi est, ut Parochialibus Ecclesiis, quibus de Rectoribus per nos providendum est, tales præficiamus, qui officio & ministerio curæ animarum, quod omnium gravissimum est, laudabiliter satisfaciant. Vacante

igitur nuper de mense Februarii proxime præterito nobis alternativæ beneficio gaudentibus Parochiali Ecclesia, Abbatia nuncupata sub invocatione S. N. oppidi N. hujus Bracharensis diocesis per obitum N. illius dum viveret ultimi possessoris, fuerunt per Curiam nostram mediantibus, edictalibus juxta formam & præscriptum Conc. Trident. & Constitutionis felicis record. Pii Papæ V. vocati omnes de sic vacante Ecclesia provideri volentes, quantum intra terminum decem dierum comparerent in eadem Curia ad faciendum describi, & annotari nomina ipsorum, & cum in eodem termino multi comparuissent, tandem iisdem descri-

scriptis legitime vocatis, & citatis sub die... coram nobis rigoroſo prævio examine per tres examinatores in Diœceſana Synodo deputatos, facta fuit experientia de ſcientia, & ſufficientia ſingulorum deſcriptorum, ac demum ſervatis de jure ſervandis fuiſti per dictos tres examinatores repertus habitus, & exiſtimatus idoneus, vita, moribus, ætate, ſcientia, & aliis à jure requiſitis, & ut talis ad hanc Parochialem Eccleſiam regendam ejuſque curam per te ipſum gerendam, nobis ab eiſdem renuntiatus fuiſti, & ſucceſſive à nobis poſt examen & approbationem prædictam magis idoneus reputatus, & judicatus. Nos igitur eidem Eccleſiæ, ac animabus illi ſubditis de idoneo Rectore providere volentes, tibi, quem præ cæteris ſummo cum judicio delegimus Parochialem eandem cum illi forſan annexis, ac omnibus juribus, & pertinentiis ſuis univerſis conferimus & assignamus, de illaque te coram nobis propter hoc flexis genibus humiliter conſtitutum & acceptantem per birreti capiti ſuo impositionem inveſtimus. Quocirca univerſis &c. *ut in formu. 62.*

FORMULA LXIV.

Collationis Parochialis vacantis per aſſecutionem, ſeu ingreſſum Religionis, aut contractum Matrimonium.

D. Rodericus, &c. Dilecto nobis in CHRISTO N. Presbytero Bra-

charenſi, ſalutem in Domino ſempiternam. Cum itaque Parochialis Eccleſia ſancti N. loci N. hujus noſtræ Diœceſis; ex eo vacaverit, & vacet ad præſens, quod dilectus noſter nuper dictam Eccleſiam Parochialem obtinens Eccleſiam ſimilem Parochialem ſancti N. etiam noſtræ diœceſis, tunc certo modo vacantem per nos ſibi collatam auctoritate noſtra ordinaria pacificè aſſequutus extitit, nos eidem Eccleſiæ per aſſequutionem hujusmodi, vel aliàs quomodolibet vacanti de idoneo Rectore providere volentes, tibi qui à RR. Patribus examinatores in ſynodo diœceſana deputatis in concurſu juxta ſacri Concilii, & Conſtitutionibus felicis record. Pii Papæ V. præſcriptum examinatus, prudentia, moribus, ætate, & doctrina ad hanc Parochialem Eccleſiam regendam, ejuſque curam per te ipſum gerendam, idoneus nobis renuntiatus fuiſti, & quem nos ipſi præ cæteris, qui ad eandem nobis renunciati fuerunt, delegimus, Parochialem eandem Eccleſiam cum illi forſan annexis, ac omnibus juribus, & pertinentiis ſuis univerſis conferimus & assignamus, de illaque te coram nobis propter hoc flexis genibus humiliter conſtitutum, & acceptantem, per birreti capiti tuo impositionem inveſtimus. Quocirca &c. *ut ſupra form... vel ſi vacat per ingreſſum Religionis dicatur.* Cum itaque Parochialis Eccleſia S. N. loci N. noſtræ diœceſis vacaverit, & vacet ad præſens ex eo quod nuper dilectus noſter N... illam obtinens devotionis

H

Zelo

Zelo ductus monasterium S. N. Ordinis S. Francisci situm in oppido Vimaraniensi hujus Diocesis ingressus est, expressa professione ejusdem Ordinis subsequuta. *Vel si vacat per contractum Matrimonij, sic dicatur.* Cum itaque Parochialis Ecclesia S. N. hujus nostræ diocesis vacaverit, & vacet ad præsens, ex eo, quod dilectus noster N. illam obtinens matrimonium per verba de præsentis cum quadam muliere legitimè contraxit, atque illud carnali copula subsequuta consummavit. Nos eidem &c.

FORMULA LXV.

Litterarum collationis factæ familiari præsentis de Canonicatu, & Præbenda Ecclesie Cathedralis vacantibus per obitum.

D. Rodericus &c. Dilecto nobis in **CHRISTO** N. Juris Canonici Licentiato familiari nostro clerico N. diocesis, salutem in Domino sempiternam. Grata familiaritatis obsequia, quæ nobis hæcenus impendisti, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistis; nec non literarum scientia, vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personam tuam tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis, juvari percipimus, nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales. Cum itaque; sicut accepimus, Canonicatus, & præbenda Cathedralis Ecclesie Bracharensis, quorum collatio, provisio, & omni-modæ dispositio ad nos hæc vice spe-

ctare dignoscuntur, & quos quondam N. qui extra Romanam Curiam de mense Aprilis, nobis personaliter & verè residentibus, alternativè beneficio gaudentibus, diem clausit extremum, vacaverint, & vacent ad præsens. Nos volentes tibi, qui à RR. Patribus examinatoribus in synodo diocesana deputatis examinatus, & idoneus repertus fuisti, quietiam continuus obsequiorum noster existis, præmissorum obsequiorum, & meritum tuorum intuitu gratiam facere specialem, Canonicatum & Præbendam prædictos sic ut præmittitur vacantes, cum planitudine Juris Canonici, ac omnibus juribus, & pertinentiis suis tibi auctoritate Ordinaria tenore præsentium conferimus, & providemus de eisdem. Teque coram nobis personaliter constitutum in corporalem possessionem Canonicatus, & præbendæ, juriumque & pertinentiarum prædictorum per annuli nostri traditionem, & birreti tui capiti tuo impositionem inducimus, & investimus de iisdem, recepto primitus à te, & per te præstito ad sancta Dei Evangelia corporali juramento, quod nobis, & successoribus nostris Archiepiscopis Bracharensibus obediens eris, & fidelis, ac sanctæ Matris Ecclesie, nostrisque & successorum nostrorum parebis mandatis, eisdemque Canonicatui & Præbendæ, ac ipsi Ecclesie secundum ipsius statuta, consuetudines, ordinationesque deservies, & deserviri facies in divinis, juraque & libertates ejusdem Ecclesie, ac Cano-

nicatus, & præbendæ prædictorum manutenebis, & defendes pro posse, nihilque quod ad dictos Canonica- tum, & præbendam pertinet, alienabis, seu distrahes, sed alienata, & distracta ad jus, & proprietatem eorundem Canoniciatus, & præbendæ reduces, & reduci procurabis pro posse. Quocirca universis & singulis personis Ecclesiasticis, & præsertim Decano, Canonicis & Capitulo dictæ nostræ Ecclesiæ Bracharenfis, aliisque notariis, ac tabellionibus publicis quibuscunque per Civitatem & diocesim nostras prædictas ac aliis ubilibet constitutis, tenore præsentium committimus, & damus in mandatis, quatenus ipsi vel eorum alter, qui super hoc fuerit requisitus ad prædictam Ecclesiam accedant, seu accedat, reque vel procuratorem tuum tuo nomine in corporealem, realem, & actualem possessionem Canoniciatus, & præbendæ, iuriumque & pertinentium: prædictorum ponant & inducant, ac defendant inductum, a moto exinde quolibet illicito detentore, ac te, vel Procuratorem tuum, tuo nomine, in præfata Ecclesia Cathedrali, in Canonicum recipi faciant, seu faciat, & in fratrem, stallo tibi in choro, & loco in Capitulo ipsius Ecclesiæ cum plenitudine Juris Canonici assignatis, tibi que de ipsorum Canoniciatus & præbendæ fructibus, redditibus, & proventibus, iuribus, & obventionibus universis integrè respondeant, & faciant ab aliis quantum in eis fuerit plenariè & integrè responderi, Contradiçtores eadem auctoritate per

Censuram Ecclesiasticam compescendo. In quorum omnium & singulorum fidem & testimonium præmissorum præsentis literas fieri, & per notarium nostræ Camerae Archiepiscopalis infra scriptum subscribi, & publicari mandavimus, sigillique nostri iussimus & fecimus appensione muniri. Dat. Bracharæ Augustæ &c.

FORMULA LXVI.

Litterarum collationis ejusdem generis, si collatio facienda sit vigore Bullarum Apostolicarum.

D. Rodericus &c. Dilecto nobis in CHRISTO N. Clerico Bracharenfi, salutem in Domino. Cum per te nobis præsentatæ fuerint literæ Apostolicæ sanctissimi in CHRISTO Patris, & Domini nostri Urbani divina providentia Papæ VIII. in pergameno scriptæ, ejus verò Bulla plumbea cordula canapis more Romanæ Curie pendente bullata, quas nos ea qua decet reverentia recepimus, & sunt tenoris infra scripti, videlicet: **URBANUS** Episcopus servus servorum Dei &c. Venerabili Fratri Archiepiscopo Bracharenfi &c. (*Et ponatur tota Bulla*) & successive debitam instantiam nobis fecerit, ut ad ipsarum litterarum executionem procederemus juxta traditam seu directam per eas à Sede Apostol. nobis formam. Nos igitur volentes mandatum Apost. nobis in hac parte directum reverenter exequi, ut renemur, te prius per diligentem examinationem de te factâ ad hoc idoneo repertum verificatisq; contentis in præmissis literis Apostol. auctoritate

Apostolica nobis commissa, qua fungimur in hac parte, præfatos Canoniatum & præbendam, sicut in dictis literis Apost. vacantes, cum illis forsitan annexis, ac omnibus juribus, & pertinentiis suis universis contulimus, & assignavimus, ac conferimus & assignamus, de illisque te coram nobis propter hoc flexis genibus humiliter constitutum, & acceptantem per birreti tui capiti tuo impositionem, cum juris Canonici plenitudine investivimus, & investimus per præfatos.

Quocirca, &c. *ut in supra proxima formula.* Fictalibus verò *ut in form.* in omnibus & per omnia juxta præfatarum litterarum Apostolicarum vim, tenorem, formam, & continentiam. In quorum fidem &c. Dat. &c.

FORMULA LXVII.

Litterarum collationis Canoniatu & præbenda Ecclesia Collegiata.

D Rodericus &c. Dilecto nobis in CHRISTO N. clerico N. diocesis, salutem in Domino. Cum sicut accepimus, Canoniatu & præbenda in Collegiata Ecclesia S. N. loci N. hujus nostræ diocesis, quos Reverendus Canonicus N. illorum ultimus possessor obtinebat, per obitum ejusdem N. de mense &c. vacaverint, & vacent ad præsens, ne divinus cultus in ipsa Collegiata Ecclesia detrimentum patiatur, eidem Ecclesiæ de idoneo Canonico

providere volentes, tibi N. cujus vita & morum probitas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum, merita, quæ nobis ipsis nota sunt, & aliorum fide digno commendantur testimonio, præfatos Canoniatum & præbendam, sicut, ut præfertur, sive alio quovis modo vacantes, cum illis forsitan annexis, & omnibus juribus & pertinentiis suis universis auctoritate nostra Ordinaria, & etiam vigore &c. ac omnibus melioribus modo, via, jure, causa & forma, quibus melius possumus, & debemus, conferimus, & assignamus, de illisque te coram nobis propter hoc flexis genibus humiliter constitutum, & acceptantem per birreti tui capiti tuo impositionem cum juris Canonici plenitudine investimus, Recepto primitus à te &c. Quocirca universis &c. Contradictores &c. *ut in forma 65. mutatis mutandis.*

FORMULA LXVIII.

Litterarum collationis facta per Decanum, & Capitulum de capellania ad eorum collationem spectante.

V Niverfis &c. Joannes de N, Decretorum Doctor Decanus, & Capitulum sanctæ Sedis N. salutem in eo qui sine fine vivit, & regnat. Cum iraque capellania ad altare S. N. Sitam in Ecclesia nostra, cujus collatio, provisio, & omnimoda dispositio ad Decanum pro tempore existentem, & Capitulum

tulum dictæ Ecclesiæ quoties vacat, pertinet pleno jure, quam quondam N. dictæ capellaniæ capellanus dum viveret obtinebat, per ipsius N. obitum qui nuper vitæ suæ diem clausit extremum, vacaverit. & vacare noscatur ad præsens; nos volentes dilectum nostrum N. clericum N. diocesis apud nos de literarum scientia, vitæ, ac morum honestate aliisque virtutum meritis multipliciter commendatum, horum intuitu, favore prosequi gratioso, capellaniam ipsam sic vacantem cum omnibus juribus, & pertinentiis suis præfato N. auctoritate nostra contulimus, assignavimus, & providimus etiam de eadem, prout tenore præsentium conferimus, assignamus, ac providemus, ac ipsum N. incorporalem, realem, & actualem possessionem, seu quasi, capellaniam, juriumque & pertinentiarum prædictorum poni & induci mandamus ac ponimus, & inducimus per præsentem, & exinde ab eo in forma solita, & consueta accepimus juramentum præfati consuetum exhibitis solemnitatibus in talibus, fieri solitis & consuetis. In quorum omnium testimonium præsentem literas Sigilli nostri Capituli appensione munitas præfato N. duximus concedendas Dat. &c.

† †
†

ALIA FORMULA.

Collationis, & provisionis auctoritate ordinaria factæ, de beneficio per obitum vacantibus, in favorem absentis.

D Rodericus, &c. dilecto nobis in CHRISTO clerico N. diocesis salutem in Domino &c. vitæ, ac morum honestas aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, quibus apud nos fide digno commendaris testimonio, nos inducunt, ut tibi reddamur ad gratiam liberales. Cum itaque sicut accepimus, perpetuum simplex servitorium beneficium Ecclesiasticum, aut præstimonium, vel præstimonialis portio in Ecclesia S. N. cujus collatio, provisio, & omnimoda dispositio ad nos & successores nostros, dum & quoties vacat, pleno jure pertinet, quod quondam N. illius ultimus possessor dum vixit, obtinebat, per ipsius N. obitum, qui nuper suum clausit diem extremum (vel certo modo, quem hic pro expresso haberi volumus) vacaverit, & vacet ad præsens. Nos tibi præmissorum meritorum tuorum intuitu specialem gratiam facere volentes, beneficium præfatum, sicut præmittitur vacans, cum omnibus juribus & pertinentiis tibi auctoritate nostra ordinaria conferimus, & de illo, seu illa tenore præsentium etiam providemus. Quocirca universis, & singulis personis Ecclesiasticis, specialiter Rectori, seu

H 3

vice-

vicerectori dictæ Ecclesiæ de N. ac Notariis, & tabellionibus publicis quibuscunque per civitatem & dioccesin nostras prædictas constitutis, & eorum cuilibet in solidum præsentium tenore damus in mandatis, quatenus ipsi, vel eorum alter, qui super hoc fuerit requisitus ad dictam Ecclesiam N. accedant, vel accedat, & te, vel procuratorem tuum tuo nomine in corporalem, realem, & actualem possessionem beneficii, præstimonii, aut præstimonialis portionis, juriumque & pertinentiarum prædictarum inducant, vel inducat, auctoritate nostra, & defendant, seu defendat inductum, amoto exinde quolibet illicito detentore, ac te vel procuratorem tuum prædictum ad beneficium præfatum, ut est moris, admittant, seu admittat, & tibi de illius fructibus, redditibus, proveniuntibus, juribus & obventionibus universis integrè respondeant, & faciant ab aliis plenariè, & integrè responderi, contradictores per censuram Ecclesiasticam compescendo. In quorum omnium & singulorum fidem & testimonium præmissorum præfatas litteras fieri, & per Notarium & Secretarium nostrum infra scriptura subscribi, sigillique nostri iussimus & fecimus appensione commu-

niri. Datum N. sub anno à nativitate Domini N. die verò N. mensis N. præsentibus testibus &c.

ALIA FORMULA

Litterarum collationis Capellania.

D Rodericus &c. Dilecto nobis in Christo N. &c. Salutem in Domino sempiternam. Vitæ ac morum &c. Cum itaque sicut accepimus perpetua Capellania in Ecclesia N. fundata per quondam N. hujus collatio post patroni præsentationem ad nos pertinet, quam quondam N. illius ultimus possessor, dum vixit obtinebat, per ipsius N. obitum (qui nuper diem suum clausit extremum) vacaverit, & vacet ad præsens. Nos tibi præmissorum meritorum tuorum intuitu specialem gratiam facere volentes, Capellaniam prædictam, sicut præmittitur, vacantem, & ad quam per ejus modernum patronum coram nobis nominatus & præsentatus existis, cum omnibus juribus, & pertinentiis suis tibi auctoritate nostra ordinaria conferimus per præfatas. Quocirca &c. In quorum fidem &c. ut in præcedenti formula.

CIRCA

CIRCA RESIGNATIONES ETIAM EX
causa permutationis coram Episcopis
faciendas.

FORMULA LXIX.

*Facultas recipiendi resignationes;
etiam ex causa permutationis.*

D Rodericus &c. Reverendo N. Decretorum Doctori &c. Salutem in Domino. Cum nonnulli in civitate & diœcesi nostris dignitates, personatus, & officia, seu beneficia frequenter desiderent ex rationabilibus causis de expressis in constit. felicis record. Pii Papæ V. purè & liberè in manibus nostris resignare, seu ad invicem permutare: Nos diversis etiam Ecclesiæ nostræ occupati negotiis, omnibus præmissis intendere non valentes, & personatum hujusmodi, quibus fieret sumptuosum personaliter, vel per suos procuratores nostram adire præsentiam, volentes parcere laboribus & expensis, de tua industria specialiter confidentes, tibi, ut à quibuscunque personis cujuscunque status, gradus, ordinis, vel conditionis existant, nostrarum civitatis & diœcesis prædictarum eisdem, & quibuslibet eorum dignitates, personatus, Canonicatus, seu beneficia quæcunque Ecclesiastica continentibus,

etiam si ipsis, vel eorum alteri cura immineat animarum qui hujusmodi beneficia ex causis rationabilibus de expressis in dicta Constitutione, & non aliâs purè & liberè resignare, seu ad invicem permutare desiderant, eorumque beneficia per resignationem, vel ex causa permutationis hujusmodi faciendam recipias, alteramque personarum loco alterius instituendi, seu investiendi ipsa beneficia, sic ut præmittitur, resignata conferendi, ac ipsam permutationem ad debitum effectum deducendi, prævio, si opus fuerit, de vita, moribus, & scientia, eorumque examine, servatisque aliis de jure servandis. Contradictores, & rebelles per censuram Ecclesiasticam componendo & coercendo; recepto tamen prius ab ipsis personis dicta sua beneficia liberè resignare, seu ad invicem permutare desideratibus corporaliter per eas præstito juramento super eo quod nulla simoniaca pravitas, aut alia illicita pactio inter eos ex hujusmodi permutationibus interveniet, & omnia alia & singula faciendi in præmissis necessaria, & quomodolibet opportuna plenam, & liberam concedimus potestatem.

FOR-

FORMULA LXX.

Resignationis faciende beneficio per proprium Rectorem coram Episcopo cum eius admissione.

D Rodericus &c. Universis &c. Noveritis, quod cum R. Presbyter N. Rector Parochialis Ecclesie Sancti N. loci N. hujus Bracharenfis Diocesis Ecclesiam ipsam quam obtinebat, ex certis rationabilibus causis ad hoc animum suum moventibus, & precipue, quia corpore impeditus non poterat nec potest muneri suo satisfacere & animarum curæ incumbere, resignare intenderet Ecclesiam ipsam, cum omnibus juribus, & pertinentiis suis, in manibus nostris sponte & libere juxta formam Constitutionis felicis record. Pii Papæ V. resignavit, aliunde habens, quo in vita possit commodè sustentari, de quo nobis legitime constitit, & nos sic factam resignationem admittere curavimus, prout tenore presentis publici instrumenti admittimus, recepto per nos primitus ab eodem N. quod in resignatione hujusmodi non intervenit dolus &c. corporali juramento. In quorum

fidem &c. Dat. Bracharæ

Augustæ &c.

ALIA FORMULA.

Resignationis alicujus beneficii in manibus ordinarii facta coram notario.

IN nomine Domini. Amen. Notum sit universis, & singulis hoc præsens publicum instrumentum visuris, lecturis, & audituris quod in loco N. anno à nativitate ejusdem Domini &c. indictione &c. die vero &c. Mensis &c. Pontificatus S. D. N. &c. in mei Notarii publici Apostolici, testiumque infrascriptorum præsentia personaliter constitutus N. &c. ex certis rationabilibus causis ad hoc animum suum moventibus renuntiavit, sponte, & liberè omnibus melioribus modò, via, & forma, quibus de jure potuit, & debuit Parochialem seu beneficium N. cum omnibus juribus & pertinentiis suis in manibus Illustrissimi & R. D. Archiepiscopi N. &c. ad quem dicti beneficii provisio spectat, & dictus D. renuntians in verbo sacerdotis tacto pectore (vel ad sancta Dei Evangelia) juravit, quod in resignatione hujusmodi non intervenit, nec interveniet, nec intervenire speratur fraus, dolus, simoniae labe, aut quævis alia illicita pactio, vel etiam corruptela, (vel & dictus D. renuntians in manibus mei Notarii corporale præstitit juramentum, quod in resignatione &c. (Actum in dicta Civitate N. sub anno, indictione, die, mense, & Pontificatu, qui-

tu, quibus supra, præsentibus ibidem N. N. & N. testibus ad præmissa vocatis, atque rogatis D. resignans suo se hic subscripsit nomine &c.

FORMULA LXXI.

Resignationis faciendæ de beneficio per Procuratorem coram Episcopo cum ejus admissione.

IN nomine Domini &c. R. Presbyter N. Canonicus præbendatus in Collegiata Ecclesia sancti N. hujus Bracharensis diocesis devotionis zelo ductus ingrediendi Religionem S. N. desiderans & affectans juxta formam constitutionis felicis rec. Pii V. eodem Canonicatum & Præbendam, quos in dicta Ecclesia obtinet, resignare &c. ideo in manibus præfati Domini Archiepiscopi per discretum Virum N. Clericum Procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter constitutum, prout de sua procuracionis mandato legitime per publicum instrumentum fidem fecit, ex prædicta causa, spontè, purè, & liberè, ac simpliciter resignavit, idemque Dominus Archiepiscopus resignationem hujusmodi sic, ut præmittitur ut in manibus suis factam admisit, & recepit, præstato per eundem procuratorem, nomine quo supra, procuratorio, quod in hujusmodi resignatione non intervenit fraus, dolus, seu quævis illicita pactio, ad sancta Dei Evangelia corporaliter juramento &c.

Vide sup. alleg. 69. num. 43.

FORMULA LXXII.

Litterarum collationis Parochialis vacantis per resignationem ex causa permutationis pro Canonicatu, & præbenda.

D. Rodericus &c. Dilecto nobis in CHRISTO N. Presbytero nostræ Diocesis, salutem in Domino sempiternam; Desideria justa petentium congruo favore prosequenda sunt, in votis eorum, quæ à rationis tramite non discordant, nosque libenter ad ea exhibemus promptum & benignum. Cum itaque hodie tu per te ipsum Canonicatum & præbendam Ecclesiæ S. N. & dilectus nobis in CHRISTO N. Parochialem Ecclesiam S. N. nostræ diocesis, quos obtinebat, per dilectum nostrum N. Procuratorem suum ab eo ad hoc specialiter constitutum, ex causa permutationis de ipsis inter vos fiendæ, & non aliâs, spontè, & liberè resignaveritis in manibus nostris; Nosque Resignationem ex causa prædicta admissis votis tuis, in hac parte favorabiliter annuentes, Parochialem Ecclesiam prædictam per hujusmodi resignationem vacantem, tibi que per RR. Patres examinatores in synodo diocessana deputatos, examinatus & idoneus repertus fuisti, cum omnibus juribus & pertinentiis suis, auctoritate nostra ordinaria conferimus, assignamus & providemus etiam de eadem. Teque coram nobis personaliter

naliter constitutum, in corporalem possessionem, seu quasi, Parochialis Ecclesie & pertinentium prædictorum per annuli nostri traditionem inducimus, & investimus de eadem, præstito per te, & per nos recepto ad sancta Dei Evangelia corporali juramento, quod nobis & successoribus nostris Archiepiscopi Bracharenf. fidelis, & obediens eris, sanctæ Matris Ecclesie, nostrisque & successorum nostrorum parebis mandatis, dictæque Ecclesie, in spiritualibus, & temporalibus, ac divinis benè, & laudabiliter deservies & deserviri facies, oneraque ipsius Ecclesie debita supportabis, & jura nostra persolves, terras, domos, vineas & alias possessiones atque jura Parochialis Ecclesie manutenebis, & defendes pro posse, nihilque quod ad dictam Ecclesiam pertineat, alienabis vendes, seu distrahes, sed alienata, distracta, & vendita ad jus, & proprietatem dictæ Parochialis Ecclesie reduces pro posse, & reduci procurabis. Quocirca &c. ut in form. 62.

FORMULA LXXIII.

Litterarum collationis Canonicatus & præbenda resignatorum ex causa permutationis pro aliis Canonicatu, & præbenda de licentia Episcopi, in cujus diocesi sunt.

D Rodericus &c. Dilecto nobis in CHRISTO N. Canonico N. salutem in Domino sempiternam. De-

fideria justa petentium congruo favore prosequimur, & in votis eorum quæ à rationis tramite non discordant, libenter exhibemus nos promptum & benignum. Cum itaque hodie tu per dilectum nostrum N. clericum nostræ Diocesis Canonicatum & præbendam, quos in nostra Ecclesia Cathedrali N. obtinebas, & dilectus noster N. Canonicatum & præbendam, quos in Ecclesia similiter Cathedrali N. obtinebat, per etiam dilectos nostros N. & N. procuratores vestros, à vobis specialiter constitutos, in manibus nostris ex causis permutationis de ipsis inter vos faciendæ, & non alias, spontè, & liberè resignaveritis, Nos resignationem hujusmodi ex causâ prædictâ, auctoritate nostra ordinaria quoad partem, & ex speciali commissione per Reverendissimum in Christo Patrem D. N. Dei & Apost. Sedis gratia Episcopum N. quoad aliam super hoc nobis in modum qui sequitur factam. N. Dei & Apostolice Sedis gratia Episcopus N. R. in Christo Patri Domino N. Episcopo N. salutem &c. recepimus & admittimus. Nosque vigore commissionis hujusmodi votis vestris in hac parte favorabiliter annuentes, prædictos Canonicatum & Præbendam Ecclesie Cathedralis N. tenore præsentium tibi contulerimus & assignamus ac providemus, etiam de eisdem, teque licet absentem, in personam dicti procuratoris tui coram nobis propter hoc personaliter constituti, in corporalem possessionem, seu quasi Canonicatus & præbendæ, juriusque & pertinen-

inentium prædictorum, per annuli nostri traditionem inducimus, & investimus de eisdem, prærito per te, vel procuratorem tuum prædictum pro te, in manibus nostris ad sancta Dei Evangelia corporali juramento, quod eidem D. Episcopo N. & exinde successoribus suis Episcopis fidelis & obediens eris, ac sanctæ Matris Ecclesiæ ejusdem Domini N. Episcopi, & successorum suorum parebis mandatis, jura, libertates Ecclesiæ N. nec non Canoniatum & præbendam prædictos, adversus omnes manutenebis, & defendes, eidemque Ecclesiæ ratione Canoniatu & præbendæ deservies & deserviri facies laudabiliter, in divinis, ac nihil quod pertinet ad eosdem Canoniatum & præbendam alienabis, nec distrahes, sed alienata, & distracta ad jus & proprietatem dictorum Canoniatu, & præbendæ reduces, pro posse, & reduci procurabis. Quocirca vobis R. Decano, & Capitulo Ecclesiæ N. prædictæ, vice & nomine præfati D. Episcopi, præsentium tenore damus in mandatis, quatenus eundem N. vel procuratorem suum ejus nomine, in & ad corporalem & actualem possessionem Canoniatu & præbendæ, juriurumque & pertinentium prædictorum recipiatis, amoto ab eis quolibet detentore illicito ac eundem N. vel procuratorem suum prædictum ad eosdem Canoniatum, & præbendam in præfata Ecclesia N. in Canonicum recipiatis & in fratrem, stallumque sibi in choro, & locum in Capitulo ipsius Ecclesiæ cum Canonici juris

plenitudine assignetis, sibi que de ipsorum Canoniatu & præbendæ fructibus, redditibus, proventibus, juribus & obventionibus universis integre respondeatis, & ab aliis plenarie & integre responderi faciatis. In quorum fidem &c. Dat. &c.

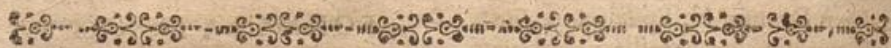
FORMULA LXXIV.

Litterarum collationis beneficii simplicis vacantis per liberam resignationem de eo factam in manibus Episcopi.

D Rodericus &c. Dilecto nobis in CHRISTO N. Clerico Bracharenli in jure Canonico Licentiato, salutem in Domino sempiternam. Litterarum scientia, vitæ ac morum honestas, aliaque probitatis ac virtutum merita, quibus fide digno commendaris testimonio, nos inducunt, ut tibi ad gratias reddamur liberales. Cum itaque beneficium simplex &c. quod nuper N. illius ultimus & immediatus possessor obtinebat, per simplicem resignationem dicti N. ad præscriptum Constitutionis felicis record. Pii Papæ V. in manibus nostris spontè & liberè factam, & per nos auctoritate nostra ordinaria admissam liberè vacare noscatur. Nos meritorum tuorum intuitu, tibi, qui ad hoc examinatus, & idoneus repertus fuisti, præfatum beneficium conferimus, & assignamus, ac providemus de eodem, teque coram nobis personaliter consti-

constitutum incorporalem possessionem, seu quasi dicti beneficii, iuriumque & pertinentium per annuli nostri in manibus tuis traditionem inducimus & investimus de eodem recepto à te primitus &c. Quocirca &c. *ut in form. mutatis mutandis.* In quorum omnium & singulorum fidem & te-

stimonium præsentis litteras collationem, & provisionem nostram in se continentes fieri, & per Secretarium nostrum infrascriptum subscribi, & publicari fecimus, nostrique sigilli iussimus appensione communiri. Dat. Bracharæ Augustæ &c. die... Ann...

CIRCA UNIONES.

QUAMVIS singulis Ecclesiis singulos Rectores præficiendos esse veteres sanctiones jubeant, quandoque tamen postulat plebis utilitas, ut quæ antea plures, ac diversa erant, nunc in unum veluti corpus redigantur, ac simul conjuncta pro una Ecclesia habeantur; quandoque etiam, ut quæ conjuncta, connexæque unionis vinculo habebantur, nunc dirimantur, singulaque seorsim tanquam recens erecta constituantur & gubernentur. Quæ omnia cum ab una tantum ratione publica utilitatis adjuvanda proficiantur, non possunt inter se repugnantia, sed maximè ad eundem finem consentientia, & coeuntia censei.

Quamobrem Concil. Trid. sess. 21. de reform. c. 5. constituit, ut possint Episcopi, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegati, juxta formam juris, sine tamen præjudicio obtinentium facere uniones perpetuas quarumcunque Ecclesiarum Parochialium, & baptismalium, & aliorum beneficiorum curatorum, vel non curatorum eum curatis, propter earum paupertatem; etiam si dicta Ecclesia vel beneficium essent generaliter vel specialiter reservata, aut qualitercunque affecta. Quæ uniones etiam non possint revocari, nec quoquo modo infringi vigore cuiuscunque provisionis, etiam ex causa resignationis, aut derogationis aut suspensionis. Quod quidem Concilij Trident. decretum declaratur per aliud sess. 24. de refor. c. 13. statuens, Parochiales Ecclesias uniendas non esse monasteriis quibuscunque, aut Abbatiis, seu dignitatibus, sive præbendis Ecclesia Cathedralis, aut Collegiata, sive aliis beneficiis simplicibus, aut hospitalibus, Militariisve. Quare ad præscriptum decretorum Concilij Trid. prædictorum, poterit Episcopus facere uniones in hunc, qui sequitur, modum.

FORMULA LXXV,

*Unionis Ecclesie Parochialis, alteris-
mili propter eorum paupertatem,*

DRodericus &c. Universis, & singulis presentes litteras audientibus, lecturis, & inspecturis, illis presentem, quorum interest, intererit, aut interesse, quosque infra scriptum tangit negotium, seu tangere poterit quomodolibet in futurum, salutem in Domino sempiternam. Ad hoc ut Ecclesiarum omnium per Civitatem & diocesim nostras Bracharenses consistentium ac illas obtinentium personarum status salubriter dirigi, servarique possit honestius, ac personarum ipsarum, animarum curae & officio inibi incumbentes habeant redditus sufficientes, ut ex altari vivere possint, nostri libenter favoris impartimur praesidium, potissime cum temporum requirit necessitas, causa persuadent rationabiles, & divini cultus augmentum salubriter id exposcit. Exhibita siquidem nobis nuper per dilectum in CHRISTO *N.* Rectorem Ecclesiae Parochialis sancti *N.* hujus Diocesis petitio continebat, quod in dicto loco alia Parochialis Ecclesia sub invocatione *S. B.* consistit, cujus fructus, redditus, proventus, ad sustentationem Rectoris ejusdem pro tempore existentis, propter eorum exiguitatem, & tenuitatem minime suppetunt, & sicut eadem petitio subjungebat, si Parochia-

lis Ecclesia sancti *B.* dictae Ecclesiae similiter Parochiali sancti *N.* qua in medio loci & commodiori situ existit uniretur, annecteretur, & incorporaretur, per hoc congrua remaneret portio Rectori Ecclesiae *S. N.* in eaque divina officia majori cum decore celebrarentur, cultusque divinus in eisdem augmentaretur. Quare per dictum *N.* fuit nobis humiliter supplicatum, ut super praemissis providere auctoritate ordinaria dignaremur. Nos igitur attendentes petitionem hujusmodi praemissis veris existentibus, esse justam & consonam rationi, de praemissis omnibus & singulis ac eorum circumstantiis universis inquisivimus, & nos informavimus diligenter, & quia per informationem legitimam & diligentem per nos a nonnullis testibus fide dignis coram nobis per praefatum *N.* ad informandum animum nostrum, & desuper omnibus & singulis praenarratis, productis, ac rite receptis, & ad jurandum admissis, juratisque examinationis, factam & receptam examinationem, reperimus omnia & singula per dictum *N.* asserta, ut praefertuntur, veritate fulciri. Idcirco auctoritate nostra ordinaria, & Sedis Apostolicae delegata, qua fungimur in hac parte, & omnibus aliis melioribus modo, via & forma, quibus de jure possumus, Parochialem Ecclesiam *S. B.* praedictam cum omnibus juribus & pertinentiis suis eidem Parochiali Ecclesiae *S. N.* in perpetuum univimus, incorporavimus, & anneximus, ac ex nunc univimus, incorporamus & annectimus

per presentes, ita quod cedente vel decedente moderno ipsius Parochialis Ecclesie S. B. Rectore, seu illam alias quomodolibet dimittente, etiamsi actu quovis modo vacet, & ejus dispositio ad nos hac vice pertineat, liceat Rectori dictae Ecclesie S. N. pro tempore existenti, corporalem, realem, & actualem Ecclesie S. B. iuriumque & pertinentium praedictorum possessionem auctoritate propria liberè apprehendere, illiusque fructus, redditus, & proventus hujusmodi percipere, & habere, ac in suos, & dictarum Ecclesiarum usus, & utilitatem convertere, & perpetuo retinere, cujusvis alterius superioris licentia super hoc alias minimè requisita. Volumus autem quod si unionem, annexionem, & incorporationem hujusmodi effectum sortiri contigerit, Parochialis Ecclesia S. B. praedicta debitis propterea non fraudeur obsequiis, nec animarum cura in ea aliquatenus negligatur, sed ejus debitè, si opus fuerit, supportentur onera consueta. Quae omnia & singula, nec non praesentes literas nostras & in eis contenta vobis omnibus & singulis supradictis, & vestrum cuilibet intimamus, & notificamus, ac ad vestrum & cujuslibet vestrum notitiam deducimus, & deduci volumus per praesentes, ne de praemissis ignorantiam aliquam praetendere valeatis, seu etiam allegare, Vobisque nihilominus, & vestrum cuilibet in virtute sanctae obedientiae,

& sub excommunicationis poena, quam in vos, & vestrum quemlibet, si mandatis, & inhibitionibus nostris hujusmodi non parueritis cum effectu, sex dierum canonica monitione praemissa, quorum duos pro prima, duos pro secunda &c. assignamus, ex tunc ferimus, in his scriptis distinctè praecipiendo inhibemus, ne dicto N. aut Rectori pro tempore existenti dictae Ecclesie sancti N. vel procuratori suo, quominus corporalem, realem & actualem possessionem dictae Parochialis Ecclesie sancti B. per nos ut praemittitur, unita, sic vacantis ad praesens, vel quamprimum, ut praemittitur, illam vacare contigerit, iuriumque & pertinentium ejusdem etiam auctoritate propria liberè apprehendere, ejusque fructus, redditus & proventus in suos, & praedictarum Ecclesiarum usus & utilitatem convertere valeat, ut praefertur, omniaque & singula supradicta ne suum debitum fortiantur effectum minimè impedimentum aliquod praestitis, vel alicui, seu aliquibus publicè, vel occultè directè vel indirectè quovis quaesito colore vel ingenio, ipsum impediens detis, seu aliquis vestrum, det consilium, opem, vel favorem. In quorum omnium & singulorum &c. Dat. &c.

† †
†

FORMULA LXXVI.

*Unionis Beneficij simplicis Parochialis
exigui redditus facienda.*

D Rodericus &c. Cùm in visita-
tione Ecclesiæ Parochialis sancti
N. loci N. nostræ Diœcesis Bracha-
rensis, aliarumque Ecclesiarum, &
locorum piorum dicti loci per nos his
elapsis diebus habita comperimus in-
ter cætera, Parochialem ipsam adeo
exiguos fructus habere ut ex eis Paro-
chus pro tempore minimè sustentari
possit, volentes pro munere nostro quã-
tum possumus fructos dictæ Parochia-
lis aliquatenus augere, ut etiam Clericus
veste talari, superpelliceo indutus Cu-
rato celebranti ministrare possit, donec
aliudè provideri possit, pro commoda
sustentatione Parochi, quemadmodum
à sacris Canonibus, & sacro Concil.
Trident. traditum est, ideo tam aucto-
ritate dicti Concilii Trid. quam in lra
Ordinaria, & aliàs omni meliori modo
&c. intervenientibus quibuscunque so-
lemnitatibus tam juris, quam facti etiã
extrinsecis, in similibus requisitis, ei-
dem Parochiali univimus, & applicavi-
mus, ac unimus & applicamus benefi-
cium simplex sancti N. situm in loco N.
cum suis juribus & pertinentiis tam
spiritualibus quam temporalibus, quod
nunc tenetur, & possidetur à N. sine ta-
men præjudicio dicti possessoris, & sine
divini cultus dimissionione. Commit-
tentes in virtute sanctæ obedientiæ, &

sub excommunicationis pœna quibus-
cunque clericis civitatis & Diœcesis
nostræ in solidum quatenus ad omnem
Parochi dicti loci N. requisitionem
debèant cum nomine suo, & successo-
rum suorum in dicta Parochiali, vel
procuratorū imponere, & inducere in,
& ad realem, corporalem, & actualem
possessionem & tenuitatem dictæ Ec-
clesiæ simplicis S. N. juriumque & per-
tinentium ejusdem inductum manute-
nendo, & defendendo, amoto exinde
quolibet alio detentore, quem & nos
sine præjudicio actorum per presentes
amotum decernimus, & declaramus.
In quorum fidem &c.

*Insuper statuit Concil. Trident. sess.
24. de reform. cap. 15. in Ecclesiis Ca-
thedralibus, & Collegiatis insignibus,
ubi frequentes, adeoque tenues sunt
prebenda simul, cum distributionibus
quotidianis ut sustinendo decenti Cano-
nicor. gradui pro loci & personarum
qualitate non sufficiant, licere Episc.
cum consensu Capituli aliquot simplicia
beneficia, non tamen Regularia iis uni-
re. Cujus quidem decreti decisio ita in-
telligenda est, ut uni fiat singulis pre-
bendis distributivè, non autem mense
Capitulari, ut est communis Doctorum
resolutio, secundum Gabr. conf. 118.
num. 3. & 4. lib. 2. Gonzal. ad rcp. 8.
Cancel. gloss. 37. num. 25. Garc. de be-
nefic. part. 12. c. 2. num. 171. Gratian.
discept. foren. cap. 274. num. 34. in fine
Rot. decis. 565. p. 2. recent.*

FOR-

FORMULA LXXVII.

Unionis tenuis præbende, dignitati Ecclesia Cathedralis faciendæ.

DRodericus, &c. Universis & singulis literas præsentis nostras unionis, & incorporationis inspecturis & lecturis, tam præsentibus quam futuris, salutem in Domino. Notum facimus, & attestamur, qualiter in generali visitatione per nos facta in nostra Civitate, & diœcesi Bracharenfi, reperimus Ecclesiam, seu Capellam, sine cura sub invocatione S. N. instructam & ædificatam in terra N. destitutam esse legitimo Rectore quam Ecclesiam seu Capellam, ad hoc, ut servitium dignitatis N. existentis in nostra Cathedrali magis accrescat, & facilius supportari possit, præbendæ dictæ dignitatis N. & ejus possessori & successori pro tempore existenti, & legitime intranti unâ cum juribus, introitibus, redditibus, & proventibus applicavimus, prout præsentium tenore applicamus, unimus, annectimus, & incorporamus, illamque Ecclesiam, seu Capellam, jura introitus, proventus, & redditus quomodolibet ad illam spectantes & pertinentes, ex nunc, perpetuo & in futurum prædictæ dignitati N. & ejus præsentis, & pro tempore existenti possessori in præbendam conferimus, & assignamus. Decernentes, alteri cuicumque provideri in futurum minimè posse, ac provisiones quaslibet

castamus, irritamus & annullamus, & irritas fore esse declaramus. In quorum omnium fidem &c.

FORMULA LXXVIII.

Unionis duarum Capellaniarum in Ecclesia Collegiata cum dismembratione fructum alterius.

DRodericus &c. Cùm in Ecclesia Collegiata S. N. oppidi N. hujus nostræ diœcesis duæ ad sint capellaniæ, una sub invocatione sancti N. quam olim obtinebat Presbyter N. & modo vacat per provisionem ejusdem ad Ecclesiam Parochialem S. N. alteram vero sub invocatione S. B. quam olim obtinebat presbyter N. & modo per ipsius obitum de mense februarii proxime præteriti, nobis verè & personaliter residentibus, ac alternativè beneficio gaudentibus vacat, ambæ æqualis oneris & servitii, Missas videlicet celebrandi, & Horas Canonicas in choro recitandi, imparis tamen redditus, & valoris. Capellania enim sancti B. ad viginti, illa verò sancti N. ad triginta scutorum monetæ valorem ascendit. Propterea cupientes, ut cultus divinus augeatur, & ministri Ecclesiæ ad Dei servitium magis animentur cum juxta illud Apostoli, qui altari servit, de altari vivere debeat, nec unus quidem esuriat, alius ebrius sit; statuimus & decernimus, ut dicta capella sancti B. dismembratur, disjuniatur, ac separetur, & dicta capella sancti N. perpetuo una-

uniatur, annectamur, & incorporetur, prout præfenti decreto dismembramus, disunimus & separamus & præfata capellæ sancti N. perpetuò unimus, annectimus & incorporamus, ita ut in futurum successores ad dictam capellaniam sancti N. redditus omnes, proventus & emolumenta ad aliam Capellam sancti B. spectantia, licitè ex nunc, & in posterum habere, tenere, possidere, & frui valeant, prout in præmissis & singulis omnibus, nostram auctoritatem pariter, & decretum interponimus, prædicto & omni alio meliori modo &c. volumus autem, quod per huiusmodi unionem annexionem & corporationem dicta Capellania S. B. debitis non fraudetur Missis consuetis. In quorum fidem &c. Dar. Bracharæ Augustæ &c. *Ubi autem in Ecclesiis Cathedralibus & Collegiatis insignibus, frequentes adeoque tenues sunt præbende simul cum distributionibus quotidianis, ut sustinendo decenti Canonicorum gradui pro loco & qualitate non sufficiant, nec per unionem aliquorum beneficiorum simplicium tenuitati huiusmodi provideri potest, licet Episcopis cum consensu Capituli & patronorum, si de iure patronatus laicorum sint; aliquibus ex iis suppressis, quarum fructus & proventus reliquarum præbendarum distributionibus quotidianis applicentur, eas ad pauciores numerum reducere: ita tamen ut tot supersint, que divino cultui celebrando, ac dignitati Ecclesie commode valeant respondere. Quæ quidem suppressiones, ut præfertur, facta, ex*

quibuscunque provisionibus, etiam vigore resignationis, aut quibusvis aliis derogationibus, vel suspensionibus collatis, impediri non poterunt, ut clarè disponit Concil. Trid. sess. 24. de refot. c. 15. quare in hac materia Episcop. providere poterit in hunc qui sequitur modum.

FORMULA LXXIX.

Suppressionis aliquarum præbendarum Ecclesie Collegiate insignis ob tenuitatem.

DRodericus &c. Cùm in visitatione insignis collegiatae Ecclesie S. N. oppidi N. hujus nostræ diocesis per nos iis elapsis diebus habita, cõperimus, quindecim adeoque tenues ibi esse præbendas simul cum distributionibus quotidianis, ut sustinendo decenti Canonicorum gradui pro loco & personarum qualitate non sufficiant, nec per valorem aliquorum beneficiorum simplicium huiusmodi tenuitati provideri possit; Nos verò cupientes ut ministri Ecclesie ad Dei servitium magis animentur, & competentè pirantia ad psallendum in choro afficiantur, quod evenire non aliter posset, quam si aliquæ ex dictis præbendis supprimerentur, quarum fructus & proventus reliquarum præbendarum distributionibus applicentur: Nosque attendentes prædictum quindecim præbendarum numerum, qui ad præfens in dicta insigni Collegiata reperitur, posse ad

K

decem

decem reduci, cum quibus divino cultui celebrando ac dignitati Ecclesie sine aliquo divini cultus præiudicio responderi poterit, ideo Capituli ad hoc accedente consensu, quinque ex dictis quindecim præbendas primo loco percessum vel decessum, aut alio quovis modo vacantes, extinguendas, & supprimendas duximus, prout per præsentis extinguimus & supprimimus, illarumque fructus, & proventus reliquarum decem præbendarum distributionibus quotidianis applicamus, tam auctoritate Sacri Concilii Tridentini quam nostra Ordinaria, ac aliis omni meliori modo &c. declarantes huiusmodi suppressionem sic ut præfertur factam ex quibuscunque provisionibus, etiam vigore resignationis aut quibusvis aliis derogationibus vel suspensionibus tolli seu impediri non posse. In quorum omnium & singulorum fidem &c. Dat. &c.

Ut per beneficiorum uniones, seminariorum necessitati consulatur, commendat Concil. Trident. sess. 23. de reform. cap. 18. ut Episcopi aliqua beneficia simplicia cujuscunque qualitatis, & dignitatis fuerint, vel etiam præstimonialia, seu præstimonialia portiones nuncupatas etiam ante vacationem, sine cultus divini, & illa obimentium præiudicio, seminariorum Collegiis applicent, & incorporent, etiamsi talia beneficia sine reservata vel affecta, ita ut nec per resignationes ipsorum beneficiorum, uniones, &

applicationes huiusmodi suspendi, vel ullo modo impediri possint; sed omnino quacunque vacatione non obstante, etiamsi in Curia, effectum suum sortiantur. Unde colligitur Episcopum iis unire non posse beneficia illa, quae personalem residentiam requirunt, qualia sunt Parochia, Canonatus, & alia huiusmodi sicuti nec beneficia reservata, quando post eorum vacationem unio fieret, ut clarè idemmet Concil. Trident. decretum insinuat. Quare Episcopus uniones seu applicationes Collegio seminarii facere poterit in hunc qui sequitur modum.

FORMULA LXXX.

Unionis, seu applicationis beneficiorum simplicium Collegio seminarii.

D Rodericus &c. cum iam diu seminarium Ecclesiasticum in hac urbe N. ex præscripto Sacri Concilii Tridentini fuerit erectum, neque redditus & annui proventus eidem hactenus applicati ad eam summam perveniant, quæ ad sustentandos certos ejusdem Collegii alumnos sufficiat, ut Ecclesia quam uberrimos in Domino fructus ex hoc seminario capiat, auctoritate ejusdem Sacri Concilii Tridentini Concilii Provincialis, ac etiam nostra Ordinaria, & aliis omni meliori modo &c. cum consilio R. R. N. & N. deputatorum dicti seminarii ad præ-

præscriptum Sacri Concilii Trident. electorum &c. presentium &c. harum tenore eidem seminario unimus & applicamus beneficia hæc simplicia in diœcesi nostra constituta, nempe beneficium simplex sancti N. situm &c. & aliud beneficium simplex in Ecclesia sancti N. &c. mandantes in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis pœna omnibus officialibus nostris Ecclesiasticis civitatis & diœcesis nostræ N. in solidum quatenus ad omnem requisitionem agentium pro dicto seminario, debeant eos, vel aliquem eorum in solidum nomine dicti seminarii inducere, & ad corporalem & actua- lem possessionem, & tenuram dicto-

rum beneficiorum pro tempore vacantium, & inductum manutenendo, & defendendo; amoto, seu amotis quocunque, seu quibuscunque de- tentoribus, faciantque dicto semina- rio, seu pro eo agentibus de quibus- cunque fructibus, decimis, proven- tibus, & obventionibus dictorum be- neficiorum à quibuscunque debito- ribus pro tempore debitis integrè res- ponderi, fraude & cavillatione ces- santibus quibuscunque. Et hæc om- nia sine præjudicio nunc possedenti- um, & sine divini cultus diminutione, & ad præscriptum dicti Concilii, & a- liàs omni meliori modò &c. In quo- rum fidem &c.

CIRCA VARIA.

Cum Tridentini Concilii decreto sess. 25. in decreto de invocac. venerat. & reliq. Sanct. Statutum sit, nulla admittenda esse nova miracula, nisi recognoscante, & approbante Episcopo, qui simul atque de iis aliquid compertum habuerit, adhibitis in consilium Theologis, & aliis piis viris, ea faciat que veritati, & pietati consentanea judicaverit, ideo formulam facultatis assumendi informationes de veritate miraculorum, hic inserere opere pretium duxi, in hunc qui sequitur modum.

FORMULA LXXXI.

Facultatis assumendi informationes de veritate miraculorum.

DRodericus Dei, & Apostolicae Sedis gratia Archiepiscopus, ac Dominus Bracharæ, Hispaniarumque Primas &c. dilectis nobis in CHRISTO Reuerendis N. N. & N. Salutem in Domino. Cùm ad nostras devenit, in oppido N. nostræ Bracharensis diocesis, ad imaginem Beatissimæ Virginis Mariæ de N, nuncupatæ, à nonnullis diebus citra; magnum fieri concursum populi, sub eo prætextu, quòd aliquot ibi edita fuerint, & indices dantur miracula, volentes ea qua possumus diligentia & solitudine, quemadmodum ex S. Concilii Tridentini decreto tenemur, de ipsorum miraculorum veritate inquirere, vobis de quorum solertia, pietate, & fide plurimum confidimus, committimus, & mandamus, ut ad locum superscriptum accedatis, assumpto vobiscum aliquo notario, omni diligentia, & indagine de præmissis informationes assumatis, & ad nos referatis, quid deinceps sentiendam sit cum Theologorum, & aliorum piorum virorum consilio deliberare valeamus. Dantes vobis harum serie facultatem quascunque cujusvis gradus & conditionis personas ad perhibendum super præmissis veritatis testimonium omnibus remediis de jure opportunis cogendi, ac late, im etiana

populi concursum, quatenus vobis expedire videatur, etiam per censuras Ecclesiasticas prohibendi, ac reprimendi, aliaque faciendi, gerendi, & exequendi, quæ in præmissis, & circa ea necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna. In quorum fidem &c. Dat. Bracharæ Augustæ die... mens. Ann...

FORMULA LXXXII.

Attestationis paupertatis pro iis, qui ob illam in Romana Curia dispensationem Matrimonialempetrate intendunt.

NOS N. Vicarius generalis pro Illustissimo & Reverendissimo Domino D. Roderico à Cunha Archiepiscopo ac Domino Bracharæ Augustæ, Hispaniarumque Primas &c. notum facimus & attestamus, nobis constare per testes fide dignos, ac judicialiter examinatos N. & N. hujus nostræ diocesis esse pauperes, & miserabiles suæque industria, ac labore quotidiano victum querere, & hac de causa dictum N. non posse accedere ad Curiam Romanam, & pro veritate, & ad instantiam dictorum præsentis manu nostra firmatas, ac sigillo quo in similibus utimur, munitas fieri iussimus. Dat. Bracharæ Augustæ die.. Mens.. Ann.. Ego N. notarius Apostolicus subscripsi.

FOR.

FORMULA LXXXIII.

Facultatis profanandi Ecclesiam ratione unionis faciendæ.

D Rodericus &c. Dilecto nobis in **CHRISTO** Reverendo N... Salutem in Domino; his nostris litteris tam auctoritate nostra ordinaria, quam etiam vigore Sacri Concilii Tridentini, aliarumque facultatum Apost. nobis desuper concessarum, aliâque omni meliori modo, jure, via, causa, & forma, quibus melius & validius possumus, licentiam & facultatem tibi concedimus, profanandi Ecclesiam S. N. monasterii N. per nos superioribus diebus suppressi, ad effectum, ut hæc quoque Ecclesia incorporari possit aliis dicti monasterii adibus, cum licentia & decreto nostro nuper N. per N. venditis, omnimodasque vices nostras tibi in præmissis, & circa præmissa committimus, & delegamus. In quorum fidem &c.

FORMULA LXXXIV.

Assensus donationis jurispatronatus.

D Rodericus &c. Assentimur & assensum præstamus donationi jurispatronatus, factæ per Magnificum N. constituto jam nobis exactis nostræ Curie, prædictum N. donantem tempore donationis fuisse legitimum pa-

tronum jurispatronatus, ut supra donati, salvis tamen juribus tertii, si tempore datæ altari legitime jus quæsitum fuerit &c. In quorum fidem &c. Dat. &c.

FORMULA LXXXV.

Facultatis construendi oratorium simplex, in quo celebretur.

D Rodericus &c. Dilecto nobis in **CHRISTO** N. loci N. hujus nostræ diocesis, salutem in Domino. Tuo desiderio annuentes, ut in eo loco oratorium sub invocatione sancti N. cum unico altari, super quo celebrari exinde possit, extruere valeas, quod situm & alia requisita habeat ad præscriptum instructionis fabricæ Ecclesiæ de Ecclesiis simplicibus, oratorii, & Capellis, in quibus missæ sacrum aliquando fieri consuevit, tibi facultatem concedimus, & impartimus, accedente tamen consensu Parochi, & sine Parochialis Ecclesiæ præjudicio, & quod super ejus altare minime celebretur, nisi ex eo oratorio prius visitato, & iterum ea de re facultate à nobis in scriptis obtenta. In quorum fidem &c. Dat. &c.

K 3 FOR-

FORMULA LXXXVI.

Facultatis concessa Episcopo munera Pontificalia exercendi in aliena diœcesi absente illius Episcopo.

Petillustri & Reverendissimo in CHRISTO Patri Domino N. Dei & Apostolica Sedis gratia Episcopo N. salutem in Domino. Cum ob diurnam absentiam, & itineris distantiam, quibus nos à civitate nostra Bracharensi detinemur, munera Pontificalia clero, & populo Bracharensi minimè exhibere possimus, ne propterea Ecclesia debitis ipsis muneribus, & obsequiis spiritualibus destituatur, quantum cum Domino licet, providere cupientes, quæ ad Dei honorem, & animarum salutem, & divini cultus augmentum pertinent, Reverendissimam Dominationem vestram etiam atque etiam rogamus, & in Domino requirimus, quatenus postquam per dictam civitatem ei iter facere contigerit dignetur in die Cœnæ Domini proximè ventura olea Catechumenorum, & infirmorum, ac Chrismatum benedicere, & consecrare, & in die Sabbathi sancti proximè futuri Sacram Ordinationem in Cathedrali, vel alia Reverendissimæ Domini. Vestra bene visa Ecclesia dictæ Civitatis celebrare, & primam Tonsuram minores, quæ ac majores, etiam Presbyteratus Ordines Diœcesanis, & exteris, ac

etiam Regularibus clericis conferre, debitas litteras dimissorias à suis ordinariis & superioribus habentibus, aliàs tamen à nobis approbatis, conferre, Ecclesias, cœmeteria, & altaria consecrare, & pollutas, seu pollutam reconciliare; Sacramentum Confirmationis etiam in Parochialibus Ecclesiis ministrare, campanas, corporalia, pallas, & alia Ecclesiastica paramenta benedicere, ac patenas consecrare: servatis tamen in præmissis iis, quæ hoc de genere à Sacris Conciliis, & Romano Pontifici præscripta sunt. Pro quibus omnibus muneribus, & eorum quolibet exercendo amplitudini tuæ facultatem concedimus &c. ultra beneplacitum nostrum non valituram. In quorum fidem &c. Dat. &c.

FORMULA LXXXVII.

Licentia Parocho concedenda se absentandi per triginta dies.

DRodericus &c. Dilecto nobis in CHRISTO. Presbytero N. Rectori Parochialis Ecclesiæ S. N. Salutem in Domino. Quia nobis significasti, legitimam causam, quæ per aliquot dies à Parochia tua abesse possis, licentiamque petisti, dummodo interim de substituto idoneo & à nobis approbato primùm provideas, quod ab Ecclesia tua possis abesse per dies triginta, qui à præsentium data initium capiant, his literis facultatem concedi.

cedimus, durante tamen absentia, ut Missæ sacrificium offerre possis, fidem præsentis scripto facimus, te nullâ Ecclesiasticâ censurâ esse innodatum, nec de aliquo criminæ, quod sciamus, ad præsens inquisitum, vel diffamatum, sed bonis moribus præditum In quorum fidem &c. Dat. &c. *Vide Concilii, Bracharense IV. act. 3. cap. 7.*

FORMULA LXXXVIII.

Attestationis Natalium, morum & Professionis fidei.

DRodericus &c. Universis, & singulis præsentis literas inspecturis, lecturis, & audituris, salutem in Domino sempiternam. Ad habendam de fide, moribus, doctrina, ætate, & natalibus certam scientiam dilecto nobis in CHRISTO N. Clerici Bracharensis pro parte illius requisiti fuimus, ut experitam super his inquisitionem facere dignaremur. Nos hujusmodi honestæ requisitioni annuere volentes, providos viros Reverendos Doctores N. N. & N. quorum fidem, religionem & animi integritatem probatam habemus, & seorsum super vita, moribus, ætate, religionè, & natalibus præmissis medio juramento examinandos coram nobis duximus, & deinde collectis singulorum depositionibus comperimus, præfatum N. esse ætatis circiter triginta annorum clericali characterè insignitum; & in quatuor minoribus Ordinibus ritè constitutum,

legitimis natalibus ortam, honestis moribus præditum, nec ulla prorsus hæresis labe pollutum, sed in communionem fidelium qui sanctam Catholicam & Apostolicam Romanam Ecclesiam profitentur, constanter vixisse, & vivere, ac proinde nec parentibus ulla hæresis, aut perfidiæ legitima infamia maculatis procreatum, illumque in celebri Conimbricensi Academia in jure Canonico laureatum esse; inde subjectos de fide articulos illi coram nobis genibus flexis præsentibus probis viris Reverendis N. & N. testibus ad hæc vocatis & specialiter rogatis legendos, & profitendos juxta Bullam felicis record. Pii Papæ IV. tradimus, quibus ad unum alta & intelligibili voce perlectis, professus illa omnia & singula, sicut scripta sunt, omni tempore servaturum jurejurando promisit, & affirmavit in hunc qui sequitur modum, videlicet. Ego N. firma fide credo &c. In quorum fidem &c. Dat. &c.

FORMULA LXXXIX.

Acceptationis Alternative.

DRodericus &c. Beneficium, & gratiam Alternativæ per regulam Cancellariæ Apost. à S. D. N. D. Urbano divina providentia Papa VIII. nuper concessam, & promulgatam Romæ in eadem Cancellaria Apostol. debitâ qua decet reverentia, & gratiarum actione acceptare volentes, & intendentes, harum serie animum
& vo.

& voluntatem nostram declarantes, præfatam gratiam Alternativæ acceptamus, ac ea uti velle declaramus. In quorum fidem & testimonium præmissorum præsentibus nostris juxta præfatæ Regulæ dispositionem patentes litteras manu nostra propria subscriptimus, & nostro in similibus solito Sigillo imprimi, ac per infrascriptum Secretarium nostrum scribi jussimus, & ad R. ejusdem S. D. N. Papæ Datarium transmitti curavimus. Datum &c. *ponit fusc. de visitat. lib. 2. c. 28. nu. 33. Quibus missis & recognitis à R. D. Datario solet addi fides eas fuisse adnotatas in Cancellaria, & posse acceptantem uti Alternativa sub hac forma.* Pro parte Reverendissimi D. N. Episcopi N. præsentata; & recognita fuerunt literæ acceptationis gratiæ Alternativæ mensium concessæ a S. D. N. D. Urbano divina providentia Papæ VIII. Episcopis apud suas Ecclesias verè & personaliter residentibus. In quorum fidem &c. N. Datarius.

FORMULA XC.

Acceptationis ejusdem Alternativæ.

D Rodericus &c. Intendentes, & volentes observare regulam refervatoriam mensium Apost. S. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. nec non frui gratia, & beneficio Alternativæ, Episcopis apud Ecclesias, aut dioceses suas, verè, & personaliter re-

residentibus per eandem regulam concessæ. Propterea humiliter, & debite eum Reverentia, ac omni meliori modo, quo possumus & debemus, libenter præfatæ Alternativæ gratiam acceptamus, ac ea uti velle declaramus. In cujus voluntatis; acceptationis, & declarationis fidem præsentibus patentes litteras per nostrum Secretarium, & Apostolicum Notarium scriptas nostra manu propria subsignavimus; sigillique nostri soliti impressione muniti fecimus, & illas ad R. D. ejus D. N. Papæ Datarium transmitti curavimus, juxta formam, & ad effectum de quibus prædicta Regula. Dat. in actibus nostris &c. testibus ad præmissa vocatis & præsentibus N. & N. sub die.... *ponit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 62. in fine.*

FORMULA CXI.

Acceptationis ejusdem Alternativæ.

D Rodericus &c. Cùm jam divino munere, ut tenemur, in nostra Ecclesia personaliter resideamus, habeamusque notitiam regulæ S. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. de Alternativæ gratia acceptanda ab Episcopis apud eorum Ecclesias, seu in eorum diocesis verè, & personaliter residentibus, ut de omnibus, & quibuscunque beneficiis Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, sæcularibus, & Regularibus, ad liberam dispositionem seu præsentationem, vel electionem

nera pertinentibus, quæ in mensibus Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, Octobris, & Decembris quomodocumque vacantibus, Episcopi ipsi, sicut præmittitur, residentes, liberè disponere valeant, prout in dicta regula latius continetur, cujus exemplum vidimus, & perlegimus, in qua etiam decernitur, ut Episcopo, qui Alternativæ prædictæ gratiam acceptare voluerit, acceptationem hujusmodi per patentes suas litteras, ipsasque ad R. D. ejusdem S. D. N. Papæ Datarium transmittere teneatur: Alternativæ gratiam prædictam per præsentem litteras patentes omni meliori modo, via & jure quibus melius, & efficacius debemus, & possumus, cum suis omnibus & singulis conditionibus limitationibus, & requisitis, & aliam quam forte successores summi Pont. concesserint, & publicari fecerint acceptamus. Et sic has nostras patentes litteras manu nostra signatas, & sigillo nostro munitas, per nostrumque infrascriptum Cancellarium subscriptas, ad R. D. Datarium præfatum transmitti mandamus. In quorum fidem &c.

FORMULA XCII.

*Deputationis Vicarii Generalis
Episcopi.*

Posui supra. allegat. 54. num. 56.

FORMULA XCIII.

Deputationis Vicarii Generalis à Capitulo sede vacante.

Posui supra. allegat. 54. num. 159.

FORMULA XCIV.

Edicti pro visitatione Cathedralis.

D Rodericus &c. Salubre visitationis munus ad sacrorum Canonum, & sacri Concilii Trid. præscriptum ingredi, ac perficere cupientes congruum fore existimavimus, à nostra Metropolitana Ecclesia incipiendum &c. Hoc igitur præsentem edicto ad omnium notitiam deducimus, nos crastino die divina adjunctrice gratia XI. hujus mensis post Missarum solemnia visitaturos dictam nostram Metropolitanam Ecclesiam. Monemus itaque omnes RR. Decanum, Dignitates, Canonicos, quartanarios, Presbyteros, Clericos, cæterasque personas Ecclesiasticas, quocumque nomine nuncupatas, dictæ Ecclesiæ inservientes, ut præparent se, vel eorum quemlibet ad hanc visitationem recipiendam, & ostendant eorum ordinum Bullas, suorum omnium beneficiorum titulos, dispensationes, statuta Ecclesiæ prædictæ, obligationum onera, inventarium præterea bonorum, jurium, & reddituum ad eos & eorum Capitulum, & Ecclesiam præfatum quomodolibet spectantia, cum nota distincta instrumentorum, aliarumque publicarum scripturarum, ac repertorium mobilium; visitationi prædictæ convenient, & intersint quousque illa perfecta fuerit, sub pœnis nostro arbitrio reservatis. Et ne ignorantia causa ab aliquo al-

L legari

legari possit, volumus presentes has nostras litteras in valuis Metropolitanæ prædictæ affigi, ut per affixionem illarum omnes citentur, ac teneantur, ac si personaliter moniti, requisiti, ac citati essent. In quorum fidem præsentibus nostras litteras propria manu subscriptas, nostro Sigillo muniri iussimus. Dat. Brachara Augustæ &c.

FORMULA XCV.

Erectionis Confraternitatis.

DRodericus &c. Universis & singulis has presentes litteras inspecturis ac lecturis salutem in Domino sempiternam significamus, qualiter pro parte R. P. Guardiani & Fratrum Ordinis N. Ecclesiæ N. fuit nobis præsentata supplicatio quædam, ad effectum intus dictam Ecclesiam S. N. construendi & ædificandi Capellam unam sub invocatione Conceptionis Beatissimæ Virginis, ad honorem omnipotentis Dei, & remissionem peccatorum populi, cum potestate erigendi Confraternitatem, ac librum conficiendi, & in eo adscribendi omnes Confratres dictæ Confratriæ adscribi volentes. Nos ergo huiusmodi attendentes supplicationi non esse denegandum assensum, tenore præsentium licentiam concedimus, & impertimur prædicto R. P. Guardiano, & Fratribus ejusdem Ecclesiæ S. N. Ordinis N. erigendi construendi, & ædificandi prædictam Capellam intus præfatam Ecclesiam, sub

invocatione Conceptionis B. Virginis, illamque cum campanili, campanis, ecœmeterio, calicibus, patenis, ornamentis & paramentis Ecclesiasticis in ea existentibus juribus, & pertinentiis Ecclesiæ prædictæ, accipiendi, & gaudendi omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, immunitatibus, exemptionibus, indulgentiis, indultis, & gratiis solitis & consuetis, ac etiam à nobis concedimus, scilicet quadraginta dierum indulgentiam, si quas habet tam Capella ipsa, quam prædicta Confratria, & in prædictis, & circa prædicta nostrum assensum pariter & consensum impartimur. Mandantes prædictis omnibus, & singulis Abbatibus, Vicariis, Rectoribus, Presbyteris, & Clericis nostræ jurisdictioni subjectis, sub pœna excommunicationis, qualiter prædictum R. Guardianum & Fratres circa præsentem erectionem ac constitutionem dictæ Capellæ Confraternitatis construendæ intus prædictam Ecclesiam non impediant, & molestent, & qui in dicta die presentes erunt, gaudeant presentibus indulgentiis à nobis concessis. Imò omne auxilium, consilium, & favorem præstent, amoto exinde quolibet alio illegitimo detentore, prout nos per presentes amovemus. Contradiutores quoque, & rebelles per censuras Ecclesiasticas compescendo. In quorum omnium & singulorum fidem &c.

FORMULA XCVI.

Affensus erigendi Confraternitatem.

VT divinus cultus, & CHRISTI fidelium devotio quotidie magis, ac magis in oppido N. hujus Bracharen. Diocesis augeatur, concedimus petitionem licentiam, ut super uno exaltari- bus Parochialis Ecclesie S. N. erigi possit Confraternitas sub invocatione S. N. accedente tamen, & salvo semper S. D. N. divina providentia Papae N. sanctae Sedis Apostolicae auctoritate, consensu, & beneplacito &c.

FORMULA XCVII.

Affensus creandi seu fundandi Hospitalis.

DRodericus &c. Viso supradicto Memoriali nobis porrecto super creatione seu fundatione facienda cujusdam Hospitalis in Oppido N. hujus nostrae Diocesis, dictae fundationi, & creationi nostrum consensum, assensum, & beneplacitum praestamus, extra tamen praedictum jurisdictionis Episcopalis, & Ecclesiae Parochialis, intra cuius fines erigetur, eique sic erecto omnia privilegia, immunitates, & exemptiones impartimur, quae aliis Hospitalibus de jure comperunt, cum facultate construendi altare, seu Capellam ad effectum celebrandi, juxta mentem te-

statoris, nec non campanaria extruendi, & campanas retinendi, & praeterea sepulturam aedificandi, pro factore, ejusque haeredibus & successoribus, ejusdemque Hospitalis, bonorum & introituum magistrum, & administratorem constituimus oratorem, ejusque haeredes & successores, quatenus juris fuerit, qui debeant facere inventarium dictorum bonorum, & introituum, atque promittere, & jurare in manibus nostris, & successorum nostrorum, de utilia faciendo, & inutilia praetermittendo, rationemque de administratis fideliter reddendo nobis, & successoribus nostris pro tempore, seu aliis de nostro, seu successorum nostrorum ordine, singulis annis, & toties quoties nobis videbitur, cum reliquorum restitutione. In quorum fidem &c.

FORMULA XCVIII.

Monitorialium ad finem revelationis pro rebus deperditis.

DRodericus &c. Universis & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Plebanis, Rectoribus, Vicariis perpetuis, Capellanis, Clericis, & Officialibus quarumcunque Ecclesiarum per Civitatem & Diocesim Bracharen. salutem, & mandatorum nostrorum obedientiam. Expositum nobis nuper est per N. loci N. quod nonnulli iniquitatis filii, quos prorsus ignorat, ceasus, terras, domos, possessiones, bona,

L 2

mobi-

mobilia & immobilia, scripturas publicas, & privatas, fidem tamen facientes, ac jura, nec non pecuniarum summas, auri & argenti quantitates, jocalia, domusque supellectilia magni momenti, ad prædictum exponentem, seu alios legitimè spectantia subtraxerunt, ac temerè occuparunt, eaque malitiôsè occultasse & occultè, ac indebitè detinere præsumperunt & præsumunt; ex quo exponenti gravia damna valorem quinquaginta scutorum excedentia, nequiter intulerunt in animarum suarum periculum, & prædicti exponentis non modicum detrimentum; super quibus petitum fuit per nos Ecclesiastico remedio provideri, quapropter vobis omnibus, & singulis supradictis, ac vestrum cuilibet in virtute S. obedientiæ damus in mandatis, quatenus ad omnem instantiam supradicti exponentis in vestris Ecclesiis coram populo in eis ad divina audienda, seu aliàs legitimè congregato, ipsum populum, ac omnes bonorum, & rerum hujusmodi detentores, ac illorum celatores, ac aliàs scientiam habentes, ac damnorum illatores occultos ex parte nostra publicè moneatis, & requiratis, ut infra terminum quindecim dierum à die primæ monitionis nostræ hujusmodi incipientiorum, quorum quinque pro primo, quinque pro secundo, & reliquos quinque dies pro tertio, ultimo & peremptorio termino, ac monitione Canonica assignamus, & vos assignatis eisdem, dicto exponenti supra-

dicta indebitè occupata, & detenta restituant; occultatores verò & illi scientes revelent; & si id infra dictum tempus non adimpleverint; ex nunc contra eos generalem excommunicationis sententiam in forma Ecclesiæ consueta præferatis. In quorum fidem &c. Dat. Bracharæ Augustæ &c.

Factâ monitione inter Missarum solemnia vulgari lingua juxta formam Monitorialis hujusmodi tribus dominicis, continuis, nulloque revelante, solet ulterius concedi licentia fulminandi servata forma in synodo celebrata.

FORMULA XCIX.

Deputationis Vicarij foranensis.

DRodericus &c. Dilecto nobis in CHRISTO R. N. Cupientes in oppido N. nostræ diœcesis de idonea persona providere, quæ Vicarius foranensis officium in omnibus ad hujusmodi munus spectantibus benignè prototius Cleri & populi quiete, & salute, exercere possit, non valentes propter ardua, variaque negotia, ad distantiam locorum. Nos & Vicarius noster generalis personaliter ubique locorum, prout optaremus interesse, propterea de tua confisi fide, prudentia, probitate, & integritate, auctoritate, qua fungimur, in prædicto oppido te in Vicarium foranensem cum omnibus honoribus, oneribus, emolumentis, & prærogativis in forma solitis & consuetis,

per

per presentes facimus, constituimus, & deputamus ad nostrum beneplacitum; cum potestate omnes depravatos mores in personis Ecclesiasticis tibi subditis corrigendi, & emendandi, informationes ad instantiam partis vel ex officio contra illos, in crimine concubinatus, blasphemiae & aliorum spiritualium, vel mixti fori delictorum, etiam contra laicos capiendi, processus formandi, & usque ad sententiam definitivam exclusivè in omnibus causis procedendi, illosque formatos ad nos originaliter transmittendi, præcepta Canonicis & Presbyteris, & cæteris Ecclesiasticis personis tibi subjectis sub pœnis tibi bene visis de se ad nos præsentando faciendis, non parentes carcerandi, in causis civilibus usque ad summam scutorum... in executivis verò, & in quibus non est tela iudicialia, seu decretum definitum non est interponendum, usque ad quamlibet summam cognoscendi, & terminandi, festivitates & alia, quæ mandat & præcipit sancta Mater Ecclesia servari mandandi, reliquaque omnia faciendi, gerendi, & exercendi, quæ similes Vicarii foranei facere, gerere, & exercere solent. Mandantes omnibus & singulis Canonicis, Presbyteris, Clericis, cæterisque ad quos spectat, ut te in Vicarium foraneum, ut supra recipiant, admittant, recognoscant, & obediant sub pœna scutorum auri in auro quingentorum, & in subsidium excommunicationis. In quorum fidem has præsentantes manu nostra subscriptas, & sigillo nostro solito munitas fieri feci-

mus. Datum Bracharæ Augustæ &c.

FORMULA C.

Mandati procura ad impetrandam confirmationem presentationis factæ per Regem nostrum, ad Episcopatum sui Regij patronatus, & ad excipiendas de eo litteras Apostolicas.

IN nomine Domini, Amen. Præsentis publico instrumento, cunctis pateat evidenter, & sit notum, quod anno à Nativitate Domini nostri JESU CHRISTI millesimo, sexcentesimo &c. Indictione N. die verò N. mensis N. Pontificatus autem sanctissimi in CHRISTO Patris, & Domini N. divina providentia Papæ N. anno ejus N. in mei Notarii publici testiumque infracriptorum præsentia personaliter constitutus Illustrissimus D. Rodericus &c. & citra quorumcunque suorum procuratorum, per eum hætenus quomodolibet constitutorum revocationem, omnibus melioribus via, jure, modo, & causa, quibus melius, validius, & efficacius de jure potuit, & debuit, constituit, creavit & solemniter ordinavit suos veros, certos, legitimos, & indubitatos procuratores, actores, factores, negotiorumque suorum infracriptorum gestores, ac Nuncios speciales & generales, ita tamen quod specialitas generalitati non deroget, nec è contra, & quod non sit melior conditio primitus occupatis, nec deteriori subsequenti, sed quod unus eorum inceperit, alter verò possit prosequi, mediatè finire & terminare, atque ad debitum

¶ 3

finem

finem & effectum perducere videlicet DD. N. & N. absentes tanquam presentes & quemlibet eorum in solidum specialiter & expresse ad ipsam Illustrissimi Domini constituentis nomine, & pro eo presentationem seu nominationem de persona sua ad Archiepiscopatum N. qui de Jure patronatus Serenissimi Domini nostri Domini N. Hispaniæ Regis Catholici existit per Serenissimam Regiam Majestatem prædictam factam, coram prædicto sanctissimo Domino nostro Papa, & in suo Consistorio, ac Illustrissimo Datario, seu Vicecancellario, aut persona ad id potestatem habente præsentandum, illamque, & illas confirmari petendum, & instandum, informationes de moribus, & vita, cæterisque qualitatibus ad dicti Domini constituentis instantiam desuper assumptas, cæteraque instrumenta necessaria, coram quibus opus fuerit, etiam præsentandum quascunque supplicationes necessarias, & opportunas offerendum, litterasque Apostolicas provisionis dicti Archiepiscopatus N. & alias necessarias ad dicti Domini constituentis favorem expediri petendum, & instandum, & in ejus animam curandum, quod in præmissis non intervenit, nec intervenire speratur fraus, dolus, simoniæ labe, aut quævis alia illicita pactio, seu corruptela, & alia juramenta quæcunque, si necesse fuerit præstandum, cæteraque complendum ad hoc necessaria, & opportuna, ita ut ex defectu mandati præmissa omnia suum effectum sortiri non desinant, unum quoque, vel plures

procuratorem seu procuratores loco sui, cum simili, aut limitata potestate substituendum, eumque, vel eos, revocandum, & onus procurationis hujusmodi in se reassumendum toties, quoties opus fuerit, & ipsis videbitur expedire, præsentati procuratorio nihilominus in suo robore duraturo, & generaliter omnia alia & singula faciendum, dicendum, gerendum, exercendum, & procurandum, quæ in præmissis, & circa ea necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna, & quæ ipsemet Dominus constituens faceret, & facere posset, si præmissis omnibus & singulis præsens & personaliter interesset, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigent magis speciale, quam præsentibus sit expressum. Promittens insuper idem Dominus constituens mihi Notario publico Apostolico infra scripto, tanquam publicæ & authenticæ personæ solemniter, stipulanti, & recipienti, vice, ac nomine omnium & singulorum, quorum interest, intererit, aut interesse poterit, quomodolibet in futurum, se ratum, gratum, validum, atque firmum perpetuo habiturum totum id, & quidquid per dictos suos procuratores, & substituendos ab eis dictum, actum, gestum, factum, vel procuratum fuerit in præmissis, seu aliquo præmissorum. Relevans nihilominus ex nunc, & relevare volens eosdem procuratores, ab eisque substituendos, & illorum quemlibet ab omni onere satis dandi, ac judicio listi, & judicatum solvi, cum omnibus & singulis clausulis necessariis, & oportu-

portunis, sub hypotheca & obligatione omnium, & singulorum bonorum suorum mobilium, & immobilium, spiritualium, & temporalium, presentium & futurorum, ac qualibet alia juris, & facti renuntiatione ad hæc necessaria pariter, & cautela. Super quibus omnibus & singulis præmissis idem Dominus constituens sibi à me Notario publico Apostolico infrascripto unum, vel plura, publicum, seu publica fieri petiit & confici instrumentum, seu instrumenta. Acta fuerunt hæc in civitate, vel oppido N. sub anno, die, mense, indictione, & Pontificatu quibus supra, presentibus ibidem protestibus N. & N. & N. in dicta civitate, vel oppido commorantibus ad præmissa vocatis, & rogatis, & dictus Dominus constituens mihi Notario cognitum suo hic se subscripsit nomine &c.

FORMULA CI.

Mandati procura Episcopi nominati per Regem nostrum ad se obligandum de solvendis medijs annatis antiquarum pensionum super Episcopatu auctoritate Apostolica impositarum.

IN nomine Domini, Amen. Præsentem publico instrumento cunctis pateat evidenter, & sit notum, quod anno à Nativitate &c. Siga como el deariba, personaliter constitutus Reverendissimus D. N. electus & presentatus per Serenissimum D. nostrum

Philippum Hispaniarum Regem Catholicum ad Ecclesiam, & Episcopatum N. omnibus melioribus &c. fecit, constituit &c. ita tamen quod specialitas &c. videlicet Dominos N. N. &c. specialiter, & expressè ad dictum R. D. constituentem, ipsiusque bona spiritualia, & temporalia, ac fructus, redditus, & proventus dicti Episcopatus N. in ampliori forma Camera Apostolicæ latissime extendenda obligandum ad solvendum omnes, & quascunque pecuniarum summas & quantitates, atque alia quæcunque jura quomodolibet debita, ac debenda, tam Cancellariæ, & Camera Apostolicæ quam illarum officialibus ratione annatarum pensionis, seu pensionum super fructibus dicti Episcopatus N. reservatæ seu reservatarum tempore quo, ac in eventum in quem prædictæ pensiones, seu earum aliqua quomodolibet extinguantur seu vacare censeantur, ad favorem dicti R. D. constituentis, & intra sex menses à die extinctionis & vacationis hujusmodi, ac desuper quascunque scripturas ac instrumenta cum clausulis, vinculis, cautelis, & obligationibus necessariis, & opportunis stipulandum, ac stipulari faciendum, & infirmandum, quæ ex nunc, prout extunc approbat, & valeant, & ita firma sint, ac si ipse R. D. constituens ea faceret, & stipularet, eisque præsens, & personaliter interesset, juramenta quæcunque si necesse fuerit in animam ipsius R. D. constituentis præstandum, cæteraque complendum, ad hoc necessaria, & opportuna,

portuna, ita ut ex defectu mandati præmissa omnia suum effectum sortiri non desinant, unumquoque &c. Sequatur formam mandati præcedentis usque ad finem.

FORMULA CII.

*Mandati procura ad consentiendum
novis pensionibus super Episcopa-
tu imponendis.*

IN nomine Domini Amen &c. Personaliter constitutus Reverendissimus Dominus N. electus Episcopus &c. specialiter, & expressè ad ipsius R. D. constituentis nomine, & pro eo, in eventum, in quem, ac dum & quando prædictus sanctissimus Dominus noster super fructibus, redditibus, & proventibus mensæ Episcopalis N. ad quam per Serenissimum Dominum nostrum D. Philippum Hispaniarum Regem Catholicum, quæ de jure patronatus prædicti Domini Regis existit, præsentatus fuit, nonnullas annuas pensiones ad favorem personarum per eum nominandarum reservare constituere, & assignare voluerit, tunc, & eo casu, & non aliàs aliter, neque alio modo, constitutioni, reservationi, & assignationi pensionum prædictarum consentiendum, suos assensus, & consensus præstandum, eosque stipulandum, firmandum, ac cum solitis clausulis extendendum & jurandum in forme, literarumque expeditioni consentiendum, & ad dictarum

pensionum solutionem dictum R. Dominum constituentem in ampliori forma Camera Apostolicæ latissime extendenda obligandum, & in ejus animam jurandum, quod in præmissis non intervenit, nec intervenire speratur dolus, simoniæ labes, aut quavis alia illicita pactio, seu corruptela, & alia juramenta quæcunque necessaria præsumendum, quascunque supplicationes præsentandum, cæteraque complendum &c. prosequatur quæ res in finem formarum præcedentium mandatorum.

FORMULA CIII.

*Juramenti cum Bullis ad Episcopum
transmissi ad effectum illud emittendi,
ante ejus consecrationem.*

Forma juramenti. Ego N. ab hac hora in antea fidelis, & obediens ero beato Petro, sanctæque Apostolicæ Romanæ Ecclesiæ, ac Domino nostro Domino N. Papæ N. suisque successoribus Canonice intrantibus, non ero in consilio, aut consensu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, seu capiantur, aut in eos violenter manus quomodolibet ingerantur, vel injuriæ aliquæ inferantur, quo vis quælibet colore: Consilium verò quod mihi credituri sunt per se, aut nuntios, seu literas ad eorum damnum me sciente nemini pandam. Papatum Romanum, & Regalia sancti Petri adjutor ois ero ad
retinenda.

retinendum, & defendendum contra omnem hominem; legatum Apostolicæ Sedis in eundo & redeundo honorifice tractabo, & in suis necessitatibus adjuvabo, jura, honores, privilegia, & auctoritatem Romanæ Ecclesiæ, Domini nostri Papæ, & successorum prædictorum conservare & defendere, augere, & promovere curabo, non ero in consilio, facto, vel tractatu, in quibus contra ipsum Dominum nostrum vel eandem Romanam Ecclesiam aliqua sinistra, vel præjudicialia personæ honoris, juris, status, & potestatis eorum machinentur, & sic alia à quibuscunque procurari novero vel tractari, impediam hoc pro posse, & quanto citius poterò commodè significabo eidem Domino nostro, vel alteri per quem ad ipsius notitiam poterit pervenire, regulas sanctorum Patrum, decreta, ordinationes, sententias, dispositiones, reservationes, provisiones, & mandata Apostolica totis viribus observabo, & faciam ab eis observari, hæreticos, schismaticos & rebelles Domino nostro, & successoribus prædictis pro posse persequar, & impugnabo, vocatus ad Synodum, nisi impeditus fuero Canonica prædicatione, Apostolorum limina singulis quadrienniis personaliter ac per me ipsum visitabo, & Domino nostro ac successoribus prædictis rationem reddam de toto pastoralis officio, deque rebus omnibus ad meæ Ecclesiæ statum, ad Cleri & populi disciplinam, animarum denique, quæ meæ fidei creditæ sunt, salutem quo-

vismodo pertinentibus, & vicissim mandata Apostolica prædicta humiliter recipiam, & quam diligentissimè exequar. Quod si legitimo impedimento detentus fuero, prædicta omnia adimplebo per certum nuntium ad hoc speciale mandatum habentem de gremio mei Capitali, aut alium in dignitate Ecclesiastica constitutum, seu alias personatum habentem, aut his mihi deficientibus, per Diocesanum Sacerdotem, & Clero deficiente omnino, per aliquem alium Presbyterum secularem, vel Regularem spectatæ probitatis, & Religionis, de supradictis omnibus plenè instructum, de hujusmodi autem impedimento docebo per legitimas probationes ad sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem proponentem in Congregatione Sacri Concilii Tridentini per supradictum Nuntium transmittendas, possessiones vero ad mensam meam pertinentes non vendam, neque donabo, neque impignorabo, neque de novo infeudabo, vel aliquo modo alienabo, etiam cum consensu Capitali Ecclesiæ meæ inconsulto Romano Pontifice, & si ad aliquam alienationem devenero, pœnas in quadam super hoc edita constitutione contentas eo ipso incurrere volo, sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia &c. Testimonii hujus juramenti formula adest infra in ordine 107.

* *

*

M

FOR-

FORMULA CIV.

*Consecrationis Episcopalis
testimony.*

Rodericus Dei &c. Apostolica Sedis gratia Archiepiscopus N. &c. Universis, & singulis presentes litteras inspecturis, salutem in Domino sempiternam. Notum facimus per presentes, quod nos de mandato, & commissione sanctissimi Domini nostri Domini N. divina providentia Papæ N. per suas litteras Apostolicas Bullatas, sub datis &c. & per nos debita cum reverentia recepto, post præsentationem, & publicationem dictarum litterarum in tali Ecclesia &c. assistentibus nobis Reverendissimis Patribus DD. N. & N, Episcopis Reverendissimum in Christo Patrem DN. eadem Dei, & Apostolica Sedis gratia electum, & confirmatum Episcopum N. (recepto prius ab eo debita fidelitatis juramento) in Episcopum consecravimus, manusque Episcopalis consecrationis eidem præsentem, & humiliter flexis genibus, devotè recipienti, & acceptanti impendimus, caput, & ejus manus oleo, & sancto chrismate unguendo, baculum Pastorem tradendo, & annulum, ut moris est, digito ejus ipsum subarrhando, coronam, seu mitram capiti ejus imponendo, chirothecisque ejus manus inducendo, ipsum ut Episcopum, & Pastorem in sede, seu sedistorio inthronizavimus,

cum cæteris aliis cæremoniis in similibus adhiberi solitis, & juxta formam, & consuetudinem sanctæ Romanæ Ecclesiæ in talibus observari consuetas, cooperante nobis gratia Spiritus septiformis. In cujus rei testimonium præsentem litteras fieri, sigillique nostri jussimus impressione muniti, ac per Secretarium nostrum infra scriptum referendari. Dat. in tali loco, die, mense, &c. anno &c. indictione &c. & Pontificatu &c. præsentibus ibidem N. N. N. testibus ad præmissa vocatis & adhibitis, & quamplurimis aliis discretis viris eidem actui assistentibus &c.

FORMULA CV.

Mandati procure ad capiendam possessionem alicujus Episcopatus.

IN nomine Domini, Amen. Per hoc præfens publicum procuratoris instrumentum cunctis pateat evidenter, & sit notum quod nos N. &c. Cum igitur à sanctissimo Domino nostro, Domino N. divina providentia Papa N. ad electionem, & præsentationem de nobis factam ab invictissimo Domino nostro Philippo Rege Catholico de dicto Episcopatu N. per obitum Reverendissimi Domini N. illius ultimi possessoris (vel per ascensionem & promotionem Reverendissimi Domini N. illius ultimi possessoris, ad Episcopatum, vel Archiepiscopatum N.) provisè extiterimus,

prout

prout in literis Apostolicis de super con-
fectis plenius continetur. Idcirco om-
nibus melioribus modo, via, & for-
ma, quibus melius, & efficacius de ju-
re possumus & debemus, facimus,
constituimus, creamus, nominamus,
& solemniter ordinamus nostros ve-
ros, certos, legitimos, ac indubitatos
procuratores, actores, factores, nun-
tios speciales & generales, ita tamen
quod generalitati specialitas non de-
roget, nec econtra, & quod non sit
melior conditio primitus occupantis,
nec deterior subsequens, sed quod u-
nus eorum inceptis, alter vero id pro-
sequi, mediare & terminare possit &
valeat, atque ad debitum finem & ef-
fectum perducere videlicet *N. & N.*
quemlibet eorum in solidum speciali-
ter, & expressè ac nostro nomine, &
per nos vigore dictarum Bullarum A-
postolicarum in præfata nostræ Cathed-
ralis Ecclesiæ *N. & aliarum Ecclesia-
rum Collegiatarum dicti nostri Epif-
copatus, & dignitatis, ejusdemque
villarum, præsidiorum, locorum, op-
pidiorum, & pertinentiarum omnium
eorundem, tam spiritualis, quam tem-
poralis jurisdictionis possessionem rea-
lem, actualem, corporalem, vel quasi
cum omnibus privilegiis, ceremoniis,
& gratiis consuetis poni, recipi, induci,
ac inductos defendi, petendum, fa-
ciendum, & obtinendum, ipsamque
possessionem captam, & apprehensam
intraendum, ac manuteneri, defendi, &
conservari petendum, etiam facien-
dum, & procurandum: nec non de
observandis dictæ nostræ Cathedralis*

Ecclesiæ, aliarumque Ecclesiarum Col-
legiatarum prædictæ nostræ dignitatis
Episcopalis laudabilibus statutis, &
consuetudinibus à prædecessoribus
nostris observari solitis, in nostri ani-
mam licitum præstandum juramen-
tum, & omnia etiam prædictis annexa,
connexa, dependentia, & accessoria
faciendum, petitionesque, & intima-
tiones, protestationes, actusque, tam
judiciales, quam extrajudiciales præ-
sentandum, & præstandum, ubi, quan-
do, & quomodolibet visum fuerit, om-
niaque alia, & singula faciendum, di-
cendum, gerendum, exercendum, &
procurandum, quæ in præmissis neces-
saria fuerint, seu quomodolibet op-
portuna, & quæ nos ageremus, & face-
remus, si præmissis omnibus singulis
præsentibus ac personaliter interessemus,
etiamsi talia forent, quæ mandata
exigerent magis speciale, quam præ-
sentibus sit expressum. Nos enim om-
nia ea, quæ ad hoc necessaria fuerint
prout inserta, ac si de verbo ad verbum
hic scripta, & apposita fuissent, reputa-
mus, & habemus, promittentes præ-
senti Notario publico infra scripto,
tanquam publicæ & authenticæ perso-
næ solemniter stipulanti, vice ac nomi-
ne omnium, & singulorum, quorum
interest, infererit, aut interesse poterit
quomodolibet in futurum nos ratum,
gratum, validum, atque firmum per-
petuo habituro totum id, & quidquid
per dictos nostros procuratores a-
ctum, dictum, factum, gestum, & pro-
curatum fuerit in præmissis, seu aliquo
præmissorum, revelantes eos ab omni

onere satis dandi, iudicio fisci, & iudicatum solvi cum omnibus suis clausulis necessariis, & opportunis, sub hypotheca, & obligatione omnium & singulorum bonorum nostrorum, mobilium, & immobilium spiritualium, presentium & futurorum, & qualibet alia juris, & facti renuntiatione ad hæc necessaria pariter, & cautela. In quorum omnium & singulorum fidem præsens publicum procurationis instrumentum manu nostra subscriptum, & per infra scriptum Notarium, Secretarium nostrum subscriptum, & subscriptum fieri iussimus in civitate, vel oppido N. in ædibus nostræ habitationis sub anno Domini millesimo; &c. die vero N. mensis N. presentibus ibidem N. N. N. &c. testibus ad præmissa vocatis, atque rogatis, & dictus Reverendissimus Dominus Episcopus N. constituens mihi Notario cognitum, suo se hic subscripsit nomine.

FORMULA CVI.

Possessionis Episcopatus.

IN nomine Domini, Amen. Anno ejusdem N. indictione N. die vero N. mensis N. Pontificatus sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini N. divina providentia Papæ N. anno N. coram venerabilibus & circumspec. viris, Dominis N. N. N. &c. N. Decano, Canonicis, & Capitulo Cathedralis Ecclesiæ N. cæterisque Canonicis Capitularibus & personis dictæ Ecclesiæ inibi & in eadem

Ecclesia simul congregatis, & existentibus in loco suo Capitulari ad sonum Campanæ pulsatæ, juxta usum, & consuetudinem ipsorum hæctenus observatam vocatis in mea Notarii publici Apostolici, & testium infra scriptorum ad hoc specialiter vocatorum, & rogatorum præsentia personaliter constitutus Dominus N. procurator, & procuratorio nomine R. Patris Domini Roderici Archiepiscopi N. (prout suo procurationis mandato per quoddam publicum instrumentum, sub data &c. quod ibidem præsentavit, & ostendit, legitimis constat documentis) quasdam literas Apostolicas provisionis Archiepiscopatus dictæ Ecclesiæ N. dicto Illustrissimo D. Roderico per præfatum Dominum nostrum Papam gratiosè concessa, sub data &c. quarum tenores propter earum prolixitatem omitto ibidem præsentavit, & legifecit. Quarum quidem literarum Apostolicarum vigore idem Dominus N. procurator nomine quo supra procuratorio, dictos Capitulum; aliasque personas singulares, & Capitulares prædictos, quatenus ipsum nomine præfati Illustrissimi Domini Roderici, in & ad corporalem, realem & actualem possessionem dictæ Ecclesiæ & Archiepiscopatus N. cum omnibus juribus & pertinentiis suis ac oneribus & honoribus juxta, & secundum earundem literarum Apostolicarum, vim, continentiam, & tenorem, sub pœnis, sententiis, & censuris in eisdem litteris contentis ponerent, & inducerent, debita cum instantia postulavit.

lavit. Qui quidem Domini de Capitulo, singulæque personæ capitulares prædictæ statim supradictas litteras Apostolicas, ut obedientes filii ad se recipientes, & eisdem obedire volentes, eundem Dominum N. procuratorem, in personam dicti Illustrissimi Domini Roderici, ad realem, corporalem, & actualem possessionem dictæ Ecclesiæ, & Archiepiscopatus N. cum decantatione, & solemnitatibus, in talibus fieri solitis, & consuetis, receperunt, & induxerunt, & in sede Archiepiscopali in choro, & in loco in Capitulo ejusdem Ecclesiæ sedere fecerunt, nec non possessionem audientis dictæ Ecclesiæ, quæ tenetur modo in tali parte ac in domum sive palatium Archiepiscopalem N. procuratorem prædictum, nomine, quo supra procuratorio cum solemnitatibus in talibus solitis induxerunt, & eandem domum, sive palatium Archiepiscopale eidem dicto nomine assignarunt, recepto primitus ab eodem D. N. procuratore nomine quo supra, & præstito in manibus mei Notarii publici Apostolici infra scripti in anima dicti Illustrissimi D. Roderici Archiepiscopi corporali juramento professionis fidei, juxta Sacri Concilii Tridentini decreta, & de observandis dictæ Ecclesiæ statutis, super quibus omnibus, & singulis, idem D. N. procurator, nomine quo supra procuratorio, ac sui principalis, à me Notario publico Apostolico, unum vel plura, publicum, seu publica fieri petiit instrumentum, sive instrumenta. Acta fuerunt hæc in civitate N. die, mense,

anno, indictione, & Pontificatu quibus supra, præsentibus pro testibus DD. N. N. N. in hac dicta civitate residentibus ad præmissa omnia; & singula vocatis pariter, atque rogatis, & dicti DD. Decanus, & N. N. Canonici pro Capitulo, dictusque procurator suis hic se subscripserunt nominibus.

FORMULA CVII.

Testimonij juramenti ab Episcopo emittendi ante consecrationem,

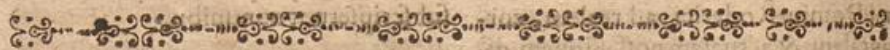
Beatissime Pater, postquam litteras Apostolicas sanctitatis vestræ sub plumbo expeditas subditis Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Domini N. die N. Pontificatus N. recepi; in quibus Beatitudo vestra mihi indulxit, & mandavit, ut à quocunque maluerim Catholico antistite, gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habente, assistentibus duobus aliis Catholicis Episcopis, munus consecrationis recipere valerem, & ante dicti muneris receptionem juramentum sub forma in dictis litteris contenta præstarem, & per me aspatentes litteras, meo Sigillo munitas, illud per proprium nuntium ad sanctitatem vestram, & Sedem Apostolicam, quanto citius destinare procurarem, sicque dictis S. V. litteris, & mandatis Apostolicis parendo, juramentum juxta formam meis præscriptam in tali oppido, die, mense, & anno, in manibus R. D. Archiepiscopi N. assistentibus RR. DD. Episcopis N. & N. hujusmodi sub tenore præstiti. *Inferatur hic juramentum ad litteram prout for. 103.*

In quorum fidem & testimonium
præsentes meas litteras manu mea sub-
scriptas, & Sigillo meo munitas, ac per
infra scriptum Secretarium meum re-
ferendas ad effectum prædictum
transmittere S. V. curavi, quam Deus

Optim. Max. ad multos annos incolu-
ment conservare, & exaltare dignetur.
Dat. in tali oppido, die, mense, & anno,
præsentibus pro testibus N. N. N. &c.

N. Archiepiscopus N.

N. Secretarius.

CIRCA HABENDAM SYNODUM DIOE- cesanam juxta Pontificale Romanum.

EPISCOPI singulis annis quemadmodum à Sacro Concilio Trid. præcipi-
tur, Synodum Diocesanam habere & illud anni tempus (hoc est; infra
octavam Pentecostes) in hac functione eligere debent, quo impediri minus Pa-
rochi possint caterique Diocesani clerici, & ob dierum longitudinem plura si-
mul negotia expediri, & absolvi valeant, ne Ecclesie Parochorum præsentia
diutius careant, Constituto igitur tempore celebrande Synodi, illud ex ipsius
indictione de more promulgata & affixa publicare debet in hunc qui sequi-
tur modum.

FORMULA CVIII.

Indictio Synodi Diocesane.

D Rodericus à Cunha, Dei & Apo-
stolicæ Sedis gratia Archiepiscopus
ac Dominus Bracharæ Hispania-
rumque Primas &c. Cum pro nostri
Archiepiscopalis officii munere, & an-
tiquorum, ac in Sacri Concilii Trid.
editorum Canonum observatione ad
moderandos mores, corrigendos ex-
cessus, controversias componendas,
aliaque à Sacris Canonibus permilla
Diocesanam Synodum habere debeat

mus. Omnibus igitur quibuscunque
Ordinis clericis, qui Canonum jure,
vel Ecclesiasticis sanctionibus, vel Tri-
dentini Concilii decreto, vel consue-
tudine, aliaque ratione Synodo prædi-
ctæ interesse debent, nota sit hujusmo-
di celebratio, ne aliqua ignorantia ex-
cusari possint; Universos & singulos
prædictos per hoc nostrum edictum,
quod ad loca solita affigi & promul-
gari jussimus, monemus in Domino,
eisdemque in virtute sanctæ obedien-
tiæ, ac sub pœnis Sacrorum Cano-
num à jure constitutis, omnino jube-
mus, ut præstita die, quæ erit... sum-
mo mane ad synodum prædictam in
nostra

nostra Archiepiscopali Ecclesia celebrabimus superpelliceis mundis, & aliis requisitis convenient, indeque ne cuiquam discedere liceat, nisi impetrata à nobis facultate sub dictis pennis, ut ope Dei & auxilio ea pertractemus, ac promulgemus, quæ ad animarum salutem, clerique disciplinam, & divini cultus incrementum, totiusque Diocesis reformationem pro temporum ratione pertinere, ac spectare censuimus. In quorum fidem &c. Dat. Bracharæ Augustæ &c.

Præter supradictam publicam indicationem aliquando Episcopus clericum Diocesis litteris, & monitionibus certiore facit, ut sedulo se preparare debeant, ac se motu penitus omni terreno affectu statum Ecclesiarum suarum considerare, & quæ illis ad amplificandum divinum cultum, ac populorum suorum salutem necessaria sunt, adnotare possint. Et antequam Synodus inchoetur, proponetur Tabella, in qua præter Secretarium Synodi Syndicum, Magistrum Ceremoniarum, & alios, qui particularia in Synodo exercere munera solent, nomina deputarum quorundam officialium, quibus indigere magis possunt clerici, promulgantur in hanc formam.

Admodum R. N. Vicarius generalis unâ cum R. N. & N. &c. audient querelas, si quæ deferentur, & absentium excusationes in loco... hora... quotidie, hoc synodi tempore. Promotor erit N. Syndicus erit N. Secretarius erit N. Magister ceremoniarum N. Notarii N. & N. &c.

Summo mane præstituro die... Synodo prædictæ interesse debentes in Cathedrali Ecclesia convenire debent, eo habitu, sive indumento, eoque cultu corporis, qui deceat Ecclesiasticos viros adjuvandum nō minus exemplo, quam opere hanc Sacram, & antiquo Ecclesia Sanctæ ritu observatam actionem, itaque vestes habeant usque ad talos demissas, superpellicea munda, birreta, non autem pileas, coronam in capite qua appareat & ordinibus Ecclesiasticis congruentem, barbam & capillos modeste compositos, & cetera quæ in aliis synodalibus constitutionibus decreta sunt, ut muneri & status Ecclesiastici gravitatem, & sanctitatem in omni re præ se ferant. Universi & singuli prædicti cum Cruce, superpellicis, almutiis, aliisque consuetis proniuscensisque gradu, & conditione Ecclesiasticis indumentis, ad Archiepiscopales ades se appropinquantes, & Illustrissimum D. Archiepiscopum cappam Pontificiam indutum comitantes; processionis ritu ad ipsam Ecclesiam pergunt. Eam ingressus Illustrissimus aqua benedicta clericum ut moris est, aspergit genuflexus ante Sanctissimum Sacramentum in faldistorio ad id parato paululum orat. Accedit ad Altare manus, ubi in alio faldistorio sub umbella similiter parato sedet. Clero interim loca à Magistro ceremoniarum aliisque deputatis assignantur; postea Illustrissimus Archiepiscopus surgens incipit. Tertiam, & reliqua tam ab ipso, quam ab aliis ministris peraguntur, quæ in Ponti Romano de Missa Solemni Pontificali habentur.

Missæ

Missæ vero de Spiritu Sancto solemniter celebratur ab Illustrissimo Archiepiscopo. Intra cuius solemnitas post Evangelium habetur concio ab aliquo Canonico Cathedrali, seu alio ex clero ad id deputato; & Illustrissimus Archiepiscopus in fine Missæ præbet clero Sacram Communionem.

Expleta Missa idem Illustrissimus Archiepiscopus planetam exuit, pluviale sumit, incipit antiphonam, Exaudi nos, & reliqua prosequitur, prout in Pontificali in ordine ad synodum celebrandam, hoc est psal. Salvum me fac Deus. Orationem, Assumas, orat. omnipotens. Litanias orat. Da quæsumus, & Evangelium, ut in libro Pontificali. Post hæc Illustrissimus Archiepiscopus intonat. Veni Creator Spiritus. Ut ibidem. Hymno hoc dicto sedente eodem Archiepiscopo incipit processio Cleri, quia peracta. reversi omnes ad Ecclesiam Cathedrali in locis sibi assignatis sine strepitu, & tumultu sedent uniformi Spiritu Deum rogantes, ut Synodalem actionem suæ gratiæ favore prosequi dignetur, & Illustriss. Archiepiscopali pluviali & stola indutus cum Mitra sedens in faldistorio ante medium Altaris habet sermonem ita commendans.

Quoniam verò veteris instituti solemnique ritus est, in huiusmodi Synodali conventu pro publicis rebus orationem fieri, ideo in omni prece, & à Sacerdotibus, præsertim in Sacrificio Missæ his Synodalibus diebus ad Deum orationem adhiberi edicimus, pro S. D. N. D. Urbano divina provi-

dentia Papa VIII. pro Serenissimo Rege nostro Philippo, pro pace & concordia inter Principes Christianos pro omni ministerio nostro Episcopali, præsertim in hac rerum Synodali tractatione; pro disciplina Christianæ, Cleri, populique conformatione, & progressionem in civitate & Diocesi nostra, pro Ministris nostris, quos in huius civitatis, & Diocesis nobis commissa culturam adhibemus.

Postmodum Archidiaconus ad eundem Archiepiscopum accedens genuflexus accipit decreta Conc. Trid. & alta voce è suggestu legit decretum Concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 2. de Synodo celebranda in hæc verba.

Provincialia Concilia, scubi omnia sunt pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis aliisque ex Sacris Canonibus permixtis renovantur &c. Synodi quoque Diocesanæ quotannis celebrentur, ad quas exempti etiam omnes, qui alias cessante exemptione interesse deberent, nec Capitulis generalibus subdantur, accedere teneantur, ratione tamen Parochialium, aut aliarum secularium Ecclesiarum etiam annexarum debeant illi qui illarum curam gerunt, quicumque illi sint, Synodo interesse. Quod si in his tam Metropolitanis, quam Episcopis, & alii supra scripti negligentes fuerint, pœnas Sacris Canonibus sancitas incurrant. Hactenus Concil. Trident.

Tum legit sequentia decreta. Decretum quod in Synodo nulli præjudicetur in sedendo.

Decret.

Decernimus, & statuimus si cui in hanc Synodum admissio contigerit suo loco non incedere, aut alium, quempiam actum in eo gerere, non ideo cuiquam jus aquiri, aut acquisitum esse, nihilque de huiusmodi jure, aut possessione detrahi, sed omnia in eodem statu permanere, in quo ante hanc Dioecesanam Synodum reperiebantur.

Idem Archidiaconus legit, dicens:
Decretum de querelis, & excusationibus audiendis.

Statuimus item, & decernimus, ne singulorum causæ graviorum rerum cursum impediunt, aut retardent, ut si qui erunt, qui accusationes, & querelas deferre voluerint, aut etiam absentium excusationes ad nos missas, exponant Reverendis N. N. & N. quos ad id iudices deputavimus.

Idem Archidiaconus legit, dicens:
Decretum ut presentes in Synodo sua nomina describi curent.

Item ut eos qui ob contumaciam aut negligentiam huic Synodo non interfuerunt, facilius cognoscamus, ipsosque pœnis à Sacris Canonibus iunctis subiciamus, præcipimus, & monemus omnes, & singulos qui in hac Synodo jure interfuerunt, ut infra biduum proximum, nomina sua ab eisdem Synodi Notariis deputatis describi curent.

Tunc unus ex Notariis pronuntiabit alta voce, dicens.

Monentur omnes qui in hac Synodo jure interfuerunt ut nomina sua hodie deferant ad nos Notarios deputatos, ut die crastina vocari possint.

Successivè Promotor pro legendis decretis S. Concil. Trid. de professione fidei emittenda & de residentia instantiam facit in hunc qui sequitur modum.

Illustrissime & Reverendissime Domine: cavit Sacrosancta Tridentina Synodus, ut omnes qui impostertum beneficia Ecclesiastica fuerint assecuti, & qui in Synodo Dioecelana convenire debent, in ea Synodo, quæ primo quoque tempore celebrabitur, certum juramentum recipiant, profiteantur, & præstent, prout illud Tridentina sanctione expressum est: Decernit præterea, ut non modo Patriarchæ, Archiepiscopi & Episcopi in suis Cathedralibus Ecclesiis residere debeant, verum id ipsum etiam mandat servari per Parochos, ac alios inferioris ordinis Chori servitio, & quotidianæ residentie obstrictos, & ea id generis decreta in Conciliis provincialibus, & Episcopalibus publicari præcipit. Quocirca nos N. & N. hujus Synodi Promotores, humiliter petimus & requirimus. Decreta dicti Concilii circa fidei Professionem, & residentiam disponentia, nec non & Constitutionem felicis record. Pii IV. quæ incipit. *Injunctum*, ex suggestu legi, atque ad illorum præscriptum, ab iis qui tenentur, omnia & singula præstari.

Post hæc Archidiaconus prosequitur legens, & dicens.

Decretum de professione fidei ex Conc. Trid. sess. 25. de reform. cap. 2.

Cogit temporum calamitas, & invalescentium hæresum malitia, ut nihil sit prætermittendū, quod ad populorū edificationē, & Catholicæ Fidei præsidium videatur posse pertinere. Præcipit igitur

N

Sancta

Sancta Synodus Patriarchis, Præmatis, Archiepiscopis, Episcopis, & omnibus aliis, qui de jure vel consuetudine in Concilio Provinciali interesse debent, ut ipsa prima Synodo Provinciali post finem præsentis Concilii habenda, ea omnia & singula, quæ ab hac Synodo definita & statuta sunt palam recipiant, nec non veram obedientiam summo Romano Pont. spondeant, & profiteantur, simulque hæreses omnes à Sacris Canonibus, & generalibus Conciliis, præsertimque ab hac eadem Synodo damnata, publicè detestentur, & anathemazent. Idemque in posterum quicumque in Patriarchas, Præmatis, Archiepiscopos, & Episcopos promovendi, in prima Synodo Provinciali in qua ipsi interfuerint, omnino observent. Quod si quis ex supradictis omnibus, quod abest, renuerit, Episcopi Comprovinciales statim summum Pont. admonere sub pœna divinæ indignationis, teneantur, interimque ab ejusdem communionem abstineant. Cæteri verò omnes, sive in præsentem, sive in futurum beneficia Ecclesiastica habituri, & qui in Synodo Diocesana convenire debent, idem ut supra in ea Synodo, quæ primo quoque tempore celebrabitur, faciant, & observent, alias secundum Formam Sacrorum Canonum puniantur.

Deinde idem Archidiaconus subjungit.

Nos Rodericus à Cunha &c. ut supradictum Concilii Tridentini decretum debita executioni mandetur,

præcipimus, & mandamus vobis omnibus & singulis hic præsentibus, qui ea omnia quæ in decreto nuper lecto habentur, non implevistis, vel quia à superiori Synodo absentes, vel ab antecedenti ejus celebratione Ecclesiastica beneficia obtinulistis, ut mox ad nos accedatis, & singuli professionem fidei in manibus nostris emittatis.

Notarii tunc dicunt.

Accedant qui beneficia Ecclesiastica obtinentes, præcedenti Synodo non interfuerunt, & qui post Synodum eandem præcedentem beneficia Ecclesiastica obtinuerunt.

Notarii ipsi eos nominatim singulos vocant, qui omnes genuflexi ante Illustrissimum Archiepiscopum uno alta voce prælegit, & cæteris ad verbum quæ ipse prælegit, alta voce repetentibus, professionem faciunt juxta formam Constitutionis Pij IV. incip. Injunctum &c. in hac verba.

Ego N. firma fide credo, & profiteor omnia & singula, quæ continentur in Symbolo fidei, quo sancta Romana Ecclesia utitur, videlicet, Credo in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem Cæli, & Terræ, visibilibus omnium, & invisibilibus. Et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei unigenitum, & ex Patre natum ante omnia sæcula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo verum, genitum non factum consubstantialem Patri per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit de Cælis, & incarnatus est de Spiritu sancto

cto ex Maria Virgine, & homo factus est; Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus & sepultus est; Et resurrexit tertia die secundum scripturas, & ascendit in cœlum sedet ad dexteram Patris; & iterum venturus est cum gloria iudicare vivos & mortuos, cuius regni non erit finis: & in Spiritum sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre, filioque procedit, qui cum Patre & filio simul adoratur & conglorificatur, qui locutus est per Prophetas, & unam, Sanctam, Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam; Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum; & expecto Resurrectionem mortuorum; & vitam venturi sæculi. Amen. Apostolicas & Ecclesiasticas traditiones, reliquasque ejusdem Ecclesiæ observationes & Constitutiones firmissimè admitto, & amplector. Item Sacram Scripturam juxta eum sensum, quem tenuit, & tenet Sancta Mater Ecclesia, cujus est iudicare de vero sensu, & interpretatione Sacrarum Scripturarum, admitto, nec eam unquam, nisi juxta unanimem consensum Patrum accipiam, & interpretabor. Profiteor quoque septem esse vere & proprie Sacramenta novæ legis a JESU CHRISTO Domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet, Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam Unctionem, Ordinem & Matrimonium, illaque gratiam conferre. & ex his Baptismum, Confirmationem, & ordinem sine Sacrilegio

reiterari non posse. Receptos quoque & approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in supradictorum omnium Sacramentorum solemnè administratione recipio & admitto. Omnia, & singula, quæ de peccato originali, & de justificatione in Sacrosancta Tridentina Synodo definita, & declarata fuerunt, amplector, & recipio. Profiteor pariter in Missa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorium Sacrificium pro vivis, & defunctis, atque in Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento esse verè, & realiter, & substantialiter corpus & Sanguinem una cum anima & divinitate Domini nostri JESU CHRISTI, fierique conversionem totius substantiæ panis in Corpus, & totius substantiæ vini in Sanguinem, quam conversionem Catholica Ecclesia Transsubstantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie totum atque integrum Christum, verumque Sacramentum sumi. Constantè teneo Purgatorium esse, Animalque ibi detentis fidelium suffragiis juvari; Similiter & Sanctas una cum Christo regnantes venerandos, atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum Reliquias esse venerandas. Firmissimè assero, imagines CHRISTI, ac Deiparæ semper Virginis, nec non aliorum sanctorum habendas, & retinendas esse, atque eis debitum honorem, ac venerationem impartiendam. Indulgentiarum etiam potestatem à CHRISTO in Ecclesia relictam fuisse, illarumque usum Christiano populo maximè salutem

veram esse affirmo. Sanctam, Catholicam, & Apostolicam Romanam Ecclesiam omnium Ecclesiarum Matrem; & Magistram agnosco, Romanoque Pontifici Beati Petri Apostolorum Principis successori, ac JESU CHRISTI Vicario, veram obedientiam spondeo, ac juro. Cetera item omnia à Sacris Canonibus, & œcumenicis Conciliis, ac præcipue à Sacrosancta Tridentina Synodo tradita, definita & declarata indubitanter recipio, atque profiteor; simulque contraria omnia atque hæreses quascunque ab Ecclesia damnatas, & rejectas, & anathematizatas ego pariter damno, rejicio, & anathematizo. Hanc veram Catholicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in præsentem sponte profiteor, & veraciter teneo, eandem integram, & inviolatam, usque ad extremum vitæ spiritum constantissime (Deo adjuvante) retinere, & confiteri, atque à meis subditis, vel illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit curaturum.

Post lectam hanc formam Professionis fidei singuli in manibus ejusdem Archiepiscopi juramentum emittunt, in hunc modum.

Ego N. recipio, promitto, spondeo, profiteor, detestor, anathematizo, voveo, & juro, ut in decreto, & formula professionis fidei ex Bulla modo lectis, formula singulis referendo. Sic Deus me adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

Per alia professione fidei idem Archiepiscopus prosequitur, legens alia decreta, videlicet.

Decretum Sacri Concilii Tridentini de Reformatione sub Paulo III. sess. 6. de reformat. cap. 1.

Eadem Sacrosancta Synodus, & infra. Omnes Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis quibuscunque quovis nomine ac titulo præfectos monet, & monitos esse vult, ut attendentes sibi, & universo gregi, in quo Spiritus Sanctus posuit eos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo, vigilent sicut Apostolus præcipit, in omnibus laborent, & ministerium suum impleant; Implere autem illud se nequaquam posse sciant, si greges sibi commissos mercenariorum more deserant, atque ovium suarum, quarum sanguis de eorum est manibus à supremo judice requirendus custodia minimè incumbant. Cum certissimum sit, non admitti Pastoris excusationem, si lupus oves comedit, & Pastor nescit. Ac nihiloominus, quia nonnulli (quod vehementer dolendum est) hoc tempore reperiuntur, qui propria etiam salutis inimiciores, terrenaque cælestibus, ac divinis humana præferentes; in diversis Curias vagantur, aut in negotiorum temporalium sollicitudine, ovili derelicto, atque ovium sibi commissarum cura neglecta, se deinceps occupatos: Placuit Sacrosanctæ Synodo antiquos Canones, qui temporum, atque hominum injuria penè in desertitudinem abierunt, adversus non residentes promulgatos innovare quemadmodum virtute præsentis decreti innovat, ac ulterius profuturiori eorundem residentia, & reformandis in Ecclesiis moribus, in hunc qui sequitur modum

statu-

statuere atque sanciri. Si quis à Patriarchali, Primatiali, Metropol. seu Cathedrali Ecclesia, sibi quocunq; titulo, causa, nomine, seu jure commissa, quacunque ille dignitate, gradu, & præminencia præfulgeat, legitimo impedimento, seu justis, & rationabilibus causis cessantibus, sex mensibus continuis extra suam Dioccesim morando abfuerit, quartæ partis fructuum Ecclesiæ applicandum, pœna ipso jure incurrat. Quod si per alios sex menses, in hujusmodi absentia perseveraverit, aliâ quartâ fructuum suum licet applicandam eo ipso amittat. Crescente verò contumacia, ut severiori Sacrorum Canonum Censuræ subjectioni, Metropolitanus suffraganeos Episcopos absentes, Metropolitanum vero absentem suffraganeus Episcopus antiquior residens pœna interdicti ingressus Ecclesiæ eo ipso incurrenda infra tres menses per litteras, seu nuntium Romano Pont. denunciare teneatur, qui in ipsos absentes, pro ut cujusq; major aut minor contumacia exegerit, supremæ Sedis auctoritate animadvertere, & Ecclesiis ipsas de Pastoribus utilioribus providere poterit sicut in Domino noverit salubriter expedire.

Idem Archiepisc. prosequitur, dicens. Decretum Sacri Concilij Trid. de residentia sub Pio IV. sess. 23. de refor. s. 1.
Cum præcepto divino mandatum sit omnibus, quibus animarum cura commissa est, oves suas cognoscere &c. usque in finem.

Tum si qua alia decreta amplius videbuntur, aliqua occasione ex eodem Sacro Concilio afferenda, aut Constitutiones Apost. post decretum de residen-

tia, locus esse solet, ut promulgentur.

Si in mane nihil aliud agere duxerit Illustriss. Archiepiscopus poterit indicere continuatio sessionis.

Instantia Promotoris pro continuatio sessionis.

Illustrissime & Reverendissime Domine. Cum quæ in hac sancta Synodo tractanda sunt, hoc mane expediri nequiverint, illud propterea ab Amplitudine tua peto & iusto, ut continuandam esse sessionem ordinet.

Indictio continuationis sessionis.

Decernimus & indicimus continuationem hujus sessionis fore hodie hora....

Instantia Promotoris pro rogatu.

Ego N. hujus Synodi Promotor rogo te N. ut de omnibus & singulis hætenus peractis unum vel plura conficias instrumenta. *Responsio Notarij, Conficiam.*

Rogatu Notarij.

Hæc omnia peracta fuerunt publica sessione ut supra, adhibitis etiam testibus Reverendis N. & N. hujus Cathedralis, Canonicis.

CONTINUATIO SESSIONIS

PRIMI DIEI.

A Prandio stata hora indicta sono campanæ comitatus Illustrissimus Archiepiscopus ut supra ab universo Clero, & peroratis Orationibus, ut in Pontificali prosequitur actionem Synodalem.

Fit instantia à Promotore pro eligendis examinatoribus, & iudicibus Synodalibus, in hunc qui sequitur modum.

N 3

lit.

Illustrissime, & Reverendissime Domine. Quod sanctissime Sacrosancta Tridentina Synodus peculiaribus decretis sancivit, ut viri Ecclesiastici tales in hac Synodo Diocesana proponantur tum pro Examinatorum officio, tum pro iudicum causarum manere obeundo, ad præscriptum Constitutionis felicis record. Bonifacii Papæ VIII. illud ut Amplitudine tua, & ab hac sancta Synodo executioni mittatur, & huiusmodi Examinatores atque iudices probentur, vehementer requiro, & insto. Ego ejusmodi Synodi Promotor.

Tunc Archidiaconus prosequitur & legit

Decretum Sacri Concilij Trid. de eligendis Examinatoribus ad Parochiales Ecclesias sess. 24. de refor. c. 18.

Expedit, & infra. Examinatores autem singulis annis in Diocesana Synodo ab Episcopo, vel ejus Vicario ad minus sex proponantur, qui Synodo satisfaciant, & ab ea probentur advenienteque vacatione cujuslibet Ecclesie, tres ex illis eligat Episcopus, qui cum eo examen perficiant, indeque succedente alia vacatione, aut eosdem, aut alios tres quos maluerint, ex prædictis illis sex eligat. Sint verò hi Examinatores Magistri, seu Doctores, aut Licentiati in Theologia, aut jure Canonico, vel alii Clerici, seu Regulares etiam ex Ordine Mendicantium, aut etiam sæculares, qui ad id videbuntur magis idonei, jurentque omnes ad sancta Dei Evangelia se quacunque humana affectione postposita, fideliter mu-

nus executuros, caveantque ne quicquam prius occasione hujus examinationis, nec ante, nec post accipiant, alioquin Simonia vitium tam ipsi, quam alii dantes incurrant, à qua absolvi nequeant, nisi dimissis beneficiis, quæ quomodocumque etiam ante obtinebant, & ad alia in posterum inhabiles reddantur. Et de his omnibus non solum coram Deo, sed etiam in Synodo Provinciali, si opus erit, rationem reddere teneantur, à qua si quid contra officium eos fecisse compertum fuerit, graviter ejus arbitrio puniri possint &c.

Subjungit idem Archidiaconus:

Nos igitur D. Rodericus à Cunha, &c. hoc decretum exequi cupientes proponimus vobis ad huiusmodi examinandi munus, & in Examinatores N.N.N.N.N.N.N. Illud autem vos omnes hortamur in Domino, & obsecramus, ut Examinatores sine ullo affectu probetis, sicut nos illos pro Pastoralis nostræ vigilantia sine aliquo effectu proposuimus.

Propositis sic Examinatoribus Archidiaconus interrogat Synodum his verbis:

Placentne vobis Examinatores?

Secretarius autem accipit vota à Synodo, & dicit:

Si quis est, cui non placeant, assurgat, & ad Illustrissimum Archiepiscopum accedat.

Promotor tunc instat pro publicandis examinatum nominibus in hæc verba:

Illustrissime & Reverendissime Domine, Actionis Synodalis, & Sacri Concilii Trident. ratio postulat, ut jam

jam nomina examinatorum ab hac sancta Synode probatorum de suggestu publicentur, & ut ipsi Examinatores juramentum ad præscriptum ejusdem Concilii præstent. Quapropter ego N. hujus Synodi Promotor illud ab Amplitudine tua peto, & enixe insto, ut eos omnes & singulos jam publicari faciat, & ut debitum juramentum præstent, suo decreto obstringat.

Publicantur sic Examinatores annuente Illustrissimo Domino:

Examinatores modo in hac sacra Synodo propositi, & nominati majori suffragiorum parte sunt hi, &c. *Et nominantur.*

Tunc illi, qui denunciati sunt examinatores, & presentes adsunt, non pauciores, quam sex, neque plures quam viginti, singuli vocati à Magistro ceremoniarum, & deducti in manibus Illustrissimi Archiepiscopi juramentum præstant, in hunc modum:

Ego N. deputatus in præsentè Synodo examinatore eorum, qui eligentur ad Parochiales Ecclesias, juro, me fideliter hoc examinandi munere perfuncturum, rejecto omni humano respectu. Ita me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

Sequitur vero idem Lector è suggestu, & legit.

Decretum sacri Concilii Tridentini de eligendis quibus committantur cause, sess. 25. de reform. c. 10

Quoniam ob malitiosam petentium suggestionem, & quandoque ob locorum longinquitatem, personarum notitia, quibus causæ mandantur, ut

que adeo haberi non potest, hincque interdum iudicibus non undequaque idoneis causæ in partibus delegantur, statuit sancta Synodus in singulis Conciliis Provincialibus, aut Diocesanis aliquot personas, quæ qualitates habeant juxta Constitutionem Bonif. VIII. quæ incipit *Statutum*, & alioquin ad id aptas designati, ut præter Ordinarios locorum, iis etiam posthac causæ Ecclesiasticæ, ac spirituales, & ad forum Ecclesiasticum pertinentes in partibus delegandæ committantur. Et si aliquem interim ex designatis mori contigerit, substituat Ordinarius loci cum consilio Capituli alium in ejus locum, usque ad futuram Provinciale, & Diocesanam Synodum, ita ut habeat unaquæque Diocesis quatuor saltem, aut etiam plures probatas personas, ac ut supra qualificatas, quibus hujusmodi causæ à quolibet legato vel Nuncio, atque etiam à Sede Apostol. committantur: alioquin post designationem factam, quam statim Episcopi ad Summ. Rom. Pont. transmittant, delegationes quæcunque aliorum iudicum aliis quàm his factæ, subreptitiæ censeantur, &c.

Postea subjungit Constitutionem Bonifacii VIII. quæ est cap. 11. de rescript. lib. 6.

Statutum; & infra. Sancimus igitur ut nullis, nisi dignitate præditis personarum obtinentibus, seu Ecclesiarum Cathedralium Canonicis, causæ auctoritate litterarum Sedis Apost. aut Legatorum ejusdem de cætero committantur, nec audiantur alibi, quam in civi-

civitatibus, vel locis insignibus, ubi possit commodè copia peritorum haberi. &c.

Deinde legi potest Constitutio felicis record. Gregorij XV, de Conservatoribus, qua habetur supra Alleg...

Sequitur Archidiaconus.

Nos igitur D. Rodericus à Cunha, &c. ut prædictæ Constitutiones executioni mandentur, deputamus, & nominamus in iudices N.N.N.N. & N. Canonicos &c. ut ex iis omnibus illos delegari per vos liceat, qui Synodo satisfaciant, & probati sint, &c.

Propositis sic iudicibus Archidiaconus ita Synodum interrogat.

Placentne vobis iudices modo propositi, & nominati? *Subjungit Notarius;* Si quis est, cui non placeant, accedat ad Illustrissimum Archiepiscopum.

Eorum, quorum interest, suffragiis probati huiusmodi iudices Synodales, fit instantia per Promotorem de illis divulgandis, in hunc modum:

Ut Synodalium actionum promotio, & progressio pro nostri muneris ratione rectè atque ordine fiat: Ego N. Promotor illud peto, & insto, ut iudices ex auctoritate vestra Synodo propositi, & nominati, ac omnium, quorum interest, suffragiis sequutis, jam demum, ut moris est, de suggestu divulgentur.

Tunc ita fit divulgatio iudicum:

Judices in Synodum relati, & eorum, quorum interest suffragiis majori parte probati sunt N.N.N. &c.

His peractis, cum jam dies declinet,

priusquam fiat instantia pro continuatione sessionis, promulgatur decretum de non discedendo à civitate, nec à Synodalibus sessionibus, in hanc formam.

Univeris præterea, & singulis, qui huic Synodo jure interesse debetis, pena excommunicationis proposita, vetamus ne vestrum aliquis antequam hæc nostra Diocesana Synodus de more absoluta, ac dimissa sit, discedat ab hac Civitate, facultate sibi à N. non concessa, nec à sessionali loco, nisi absoluta sessione, aut necessaria de causa, sed huic Synodo, & quibuscumque sessionibus aut conventibus, qui indigentur, interesse debeatis.

Deinde fit instantia Promotoris, & accusatis contumacia contra absentem, in hunc modum:

Illustrissime & Reverendissime Domine. Cum jam dies... transierit, qua omnes, & singuli Ecclesiastici Ordinis homines hujus Civitatis & Diocesis legitime per publicum edictum moniti, huic Synodo jam præsentem adesse deberent; cumque multi non paruerint, sed usque adeo vel negligentes, vel contumaces fuerint, ut neque præsentem adsint, nec vero justum impedimentum excusationem, causamve, aut nuncium miserint, ideo pro muneris mei officio, Ego N. hujus Synodi Promotor eorum contumaciam accuso, hocque apud Amplitudinem tuam iusto, ut citationem valis huius Cathedralis Ecclesie affigendam committat, & cum eidem tanquam inobedientibus agi jubeat, prout juris est, & sacrorum Canonum ratio postulat.

R. Ad-

Resp. Admittimus, committimus,
& decernimus.

Postea fit instantia Promotoris pro in-
dictione secunda sessionis in hanc for-
mam.

Illustrissime & Reverendissime Domi-
ne. Cum ea, quæ in hac sancta Synodo
tractanda sunt, in ista sessione expedi-
ri nequiverint, illud propterea insto
ab Amplitudine tua, ut alteram sessio-
nem indicet.

Promulgatur decretum intimationis
sequentis sessionis, in hunc modum:

Nos D. Rodericus, &c. statuimus
& mandamus proximam sessionem
die crastina juvante Deo hora..... hoc
eodem loco celebrandam esse, eam-
que indicimus universo clero civitatis,
& Diœcesis nostræ, &c.

Promotor deinde instat pro rogatu in
hunc modum:

Ego N. hujus Synodi Promotor ro-
gote N. ut de omnibus & singulis ha-
ctenus peractis unum vel plura confi-
cias instrumenta. Resp. Notarius,
Conficiam. Rogitus Notarij. Hæc om-
nia peracta fuerunt publica sessione, ut
suprà, adhibitis etiam testibus RR. N.
& N. hujus Cathedralis Ecclesiæ Ca-
nonicis.

Demum Illustrissimus Archiepisco-
pus solemniter benedicit, & sessionem
primam dimittit. Pontificalia verò in-
dumenta exuens, sumit cappam, & re-
vertitur comitatus cum Capitulo &
Clero.

† †
†

SECUNDA DIE
SESSIO II.

Illustrissimus Archiepiscopus ad Ec-
clesiam Cathedralē Metropolita-
nam se confert, ut supra in prima die.
Ipse non celebrat Missam Pontificalem
ne longior actio sit, quam temporis
angustia patiuntur. Celebrat Cano-
nicus Metropolitana solemniter, præ-
sens adest Archiepiscopus sub umbella
ad id parata, & cappa Pontificali in-
ductus. Post Evangelium in medio Mis-
sa habetur concio ab aliquo Canonico,
ut supra. Peracta Missa, Illustrissimus
Archiepiscopus induit pluviale, atque
cum assistentibus pariter indutis ad
Altare procedit, ubi prosequitur om-
nia, quæ sunt in Pontificali libro de or-
dine Synodi celebranda in secunda die
usque ad Hymnum, Veni Creator
Spiritus, inclusive. Processio non fit se-
cunda die. His expletis Illustrissimus
Archiepiscopus habet sermonem ad Cle-
rum. Post quem accedit ad eum Ar-
chipresbyter, sive alius deputatus Ca-
nonicus Metropolitana, & genuflexus
accipit librum Decretorum, ascendit
suggestum, ubi legit Constitutiones ali-
quas Summorum Pontificum alias non
promulgatas.

Promotor verò instantiam facit pro
eligendis testibus Synodalibus, & pun-
ctatoribus in hunc modum:

Illustrissime & Reverendiss. Domine,
sacris Canonibus cautum est, ut viti
aliquot

○

aliquot graves & probati deligantur, qui diligenter animadvertant, an aliquid fiat in urbe sive Diœcesi, quod sit correctione, emendatione ve dignum. Et consuetudine introductum est, ut in singulis Capitulis Punctatorum deputentur, qui absentes, & errantes punclent. Ego igitur N. hujus Synodi Promotor illud ab Amplitudine peto tua, ut ad hujusmodi munus tales eligat, qui valeant satisfacere.

Decretum de testibus Synodalibus.

Vetus est consuetudo sacris introducta decretis, ut in omnibus Diœcesibus Synodis aliquot vni spectati & probati deligantur, qui testes Synodales appellantur, qui diligenter animadvertant, an aliquid in civitate & Diœcesi corrigendum, emendandumque sit, cognitumque ad nos, aut Vicarium nostrum quotiescumque opus fuerit, fideliter referant, ut scientes spirituales necessitates, & ægritudines, facilius remedia comparare possimus. Ideo nos probatum hoc institutum secuti debuimus & huic officio proponimus eos, qui in hac schedula adnotavimus, quorum nomina minimè divulganda esse censuimus, ut majori diligentia & libertate huic muneri vacare possint.

Forma autem juramenti ab his testibus Synodalibus secretò præstandi, hæc est.

Ego N. testis Synodalis ab Illustrissimo Archiepiscopo nominatus, præmitto spondeo, & juro, quod à modò in antea quicquid novi, aut audivi, aut postmodum inquisiturus sum quod contra voluntatem Dei, & rectam Chri-

stianitatem in Diœcesi vel regione mihi commissa, factum sit, vel futurum erit si in diebus meis e venerit, tantum ut ad meam cognitionem quocumq; modo, si scivero, aut judicatum fuerit mihi, Synodalem causam esse, & ad ministerium Illustriss. Archiepiscopi pertinere, quod ego nec propter timorè, nec propter præmium, nec propter parentelam ullatenus celabo Illustrissimo Archiepiscopo, aut ejus misso, cui hoc inquirere jussit, quodcumque ex hoc me interrogaverit; sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Evangelia.

Decretum de eligendis Punctatoribus.

Edicimus ab unoquoq; ex venerabilibus Capitulis tam nostræ Cathedralis, quam Collegiatarum, eligi Punctatores, qui absentes in libro notent, actertio quoque mense ad nos punctationum notulam deferant, & huic officio ex unoquoque Capitulo proponimus eos, quos in hac schedula adnotavimus, non publicandos, qui seceretò etiam ad præscriptam debitum juramentum præstent.

Ego N. Punctatoris officium, quod in nostra Collegiata Ecclesia sancti N. suscepi, per hæc sancta Dei Evangelia juratus præmitto, ac spondeo me fideliter, & sincere quantum in me est, executurum. Sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

His expeditis, Promotor instat, ut eligantur qui intersint congregationi Seminarij, in hunc modum.

Illustrissime, & Reverendissime Domine. Sacrosanctum Tridentinum Concilium sess. 23. c. 18. sanctissimo suo decreto consulens rectè ad adolescentium

centium institutioni, statuit, ut singula Cathedralis, atque his majores Ecclesiae pro modo facultatum, & diocesis amplitudine certum puerorum ipsius civitatis, & diocesis, vel ejus provinciae si ibi non reperiantur, numerum in collegio adhuc prope ipsas Ecclesias, vel alio in loco convenienti ab Episcopo eligendo alere, ac religiosè educare, & Ecclesiasticis disciplinis instituere teneantur, aliaque piè multa sancivit, & potissimum, ut eligat duos Canonicos, quorum consilio in iis utatur, quae ad puerorum ejusdem seminarii institutionem, disciplinam, moresque attinent. Et item ad fabricam, & ad mercedem praëceptoribus, & ministris solvendam, & ad alendam juventutem, & ad alios sumptus, ac alia quae ad instituendos vel alendos pueros sunt destinata, decrevit ut Episcopus, sub cujus cura eadem applicata censentur, duos de Capitulo, quorum alter ab Episcopo, alter ab ipso Capitulo eligatur, itemque duos de clero Civitatis, quorum alterius electio similiter ad Episcopum, alterius verò ad Clerum pertineat, adhibeat in consilium, consultationemve administrationis temporalium hujusmodi. Ego igitur N. hujus Synodi promotor pro executione sanctionis hujusmodi, illud ab Amplitudine tua vehementer insto quatenus tales eligere velit, prout Spiritus Sanctus suggererit, qui tantae rei gravitati satisfacere possint.

Decretum de eligendis iis ex Capitulo & Clero, qui intersint Congregationibus seminarij.

Sacra Tridentina Synodus cupiens juventutem, vel à teneris annis ad pietatem, & religionem reformari, sanctissima sanctione decrevit, in singulis Cathedralibus, & iis majoribus Ecclesiis Seminarii Collegia institui, pro quorum recta administratione & regimine, illud etiam praëscripsit, ut Episcopus Canonicos duos eligat, prout Spiritus sanctus suggererit, quorum consilio in iis utatur, quae ad puerorum institutionem & disciplinam, moresque attinent, ac alios duos de Capitulo, quorum alter ab Episcopo, alter ab ipso Capitulo eligatur, duos item de Clero civitatis, quorum alterius electio similiter ad Episcopum, alterius vero ad Clerum pertineat, quos in consilium adhibeat administrationis temporalium ipsius Seminarii. Nos itaque hujusmodi decretum exequi volentes, eligimus N. & N. quoad institutionem, & disciplinam ipsorum puerorum. Quò verò ad temporalium administrationem Collegii hujusmodi mandamus, ut juxta decretum Tridentinum unum omninò eligatis, & ad nos deferatis, quò in Seminarii congregationibus obeundis illos convocare possimus.

Indictio continuationis sessionis cum instantia, rogatu, & decreto Illustrissimi Archiepiscopi sit ut supra in prima die.

CONTINUATIO SESSIONIS
SECUNDI DIEI.

A Prandio stata hora indicta sona campana, comitatus Pontifex ut supra ab universo Clero, & peroratis orationibus, ut in Pontificali libro, prosequitur actionem Synodalem.

Decretum de Vigiliis & Festis.

Dierum Festorum, qui in civitate, & diœcesi nostra, tam ex universali sanctæ Matris Ecclesiæ mandato, quam de consuetudine hujus diœcesis servari debent, tabellam evulgari decernimus. Porro Parochi tum Festorum hujusmodi, tum vigiliarum, & jejuniorum aliorum dierum observantiam sedulo procurent.

Tabella Festorum, & Vigiliarum publicatur.

Decretum de Cathedralico solvendo.

Sacrorum Canonum jure sancitum est, ut in Diœcesana Synodo à singulis Parochis Cathedralici nomine duo solidi, exigantur, idque argumento honoris qui Cathedrali Ecclesiæ tanquam Matrìci à cæteris Parochialibus Ecclesiis tribui debet. Quæ summula licet fortasse per longissimum temporis spatium à Parochis hujus civitatis, & diœcesis per soluta non fuerit, ea tamen debita est Cathedrali, nec præscribi potest. Edicimus igitur, & injungimus Parochis Cathedralici solu-

tionem. *Vel si remissas dicitur: Remittimus pro hac vice, & condonamus.*

Post hæc instat Promotor, ut continetur Synodus, & legitur decretum Illustr. Archiepiscopi de intimatione futura sessionis, & reliqua sunt pro fine hujus secundæ sessionis, quæ supra facta fuerunt pro absoluteione primæ.

TERTIA DIE

SECTIO III.

Omnia sunt prout in secunda die usque ad sermonem Illustriss. Archiepiscopi, mutatis tamen Antiphonis, & Psalmis, aliisque prout in Pontificali libro habentur de Ordine Synodi celebranda in tertia die.

Post sermonem Illustrissimi Archiepiscopi aliquis Canonicus Metropolitana deputatus accipiens ab eodem Archiepiscopo decreta promulganda ea è sug gestu legit alta voce hoc modo.

Hæc sunt nonnulla decreta reformationis condita ab Illustrissimo & Reverendissimo D. Roderico à Cunha, Archiepiscopo Bracharensi adusum præsentis Synodi, quæ mandat omnibus, & singulis qui eidem Synodo interesse tenentur, ut ea suscipiant, & apud se retineant, & observent, atque ab aliis etiam ad quos pertinet, observari studeant. *Et his promulgantur decreta illa, quæ pro ea Synodo sunt ab Illustrissimo, & Reverendissimo Archiepiscopo condita.*

He

His peractis, Reverendus Lector descendit de suggestu, & ad locum suum revertitur; unus autem ex notariis tunc statim assurgens alta voce dicit.

Omnes & singuli illi qui huic Dioccesanae Synodo interesse debent, nominati nunc vocati respondeant, Adsum.

Et sic ordine nominabit omnes, & singulos.

Postmodum Promotor accusabit contumaciam absentium in hanc formam.

Illustrissime & Reverendissime Domine. Cum aliqui hujus Diocesis Clerici, qui huic Synodo interesse debebant, adeo ut negligentes, vel contumaces fuerint, ut ad Synodum venire omiserint, neque ad se excusandum de justo impedimento nuncium miserint. Idecirco pro officii necessitate, ego N. hujus Synodi promotor fiscalis eorum contumaciam accusando, incho apud Illustrissimam Dominationem vestram, ut ad reliquos juris gradus procedi velit, & iterum committi citationem ad valuas hujus Ecclesiae affigendum, jubeatque, ut omnes ii, qui huic Synodo non interfuerunt, nec nomina sua ad notarios detulerunt, nec se, quam ob rem non adfuerint, excusarunt, die... Mens... coram Illustrissima Dominatione vestra compareant ad videndum se uti negligentes, & contumaces puniri, juxta formam juris, & sacrorum Canonum.

Illustrissimus Dominus dicit: Admittimus, & committimus; & notarij rogabunt.

Deinde Promotor instat, ut finis im-

ponatur Synodo in hunc modum.

Ego N... hujus Synodi dioccesanae ab Illustrissimo D. Roderico, &c. Promotor deputatus, ex officio meo cum videam omnia, quae ad Synodi celebrationem ex praescripto sacri Concilii Trident. requiruntur, in praesenti Synodo esse confecta, & decreta; incho apudeundem Illustrissimum Archiepiscopum, ut eadem Synodus terminetur, & Clerus omnis dimittatur ad suas Ecclesias, & munera obeunda ad quae tenetur, & a decretis Synodi hujus praecipue obstringitur.

Archiepiscopus respondet: cum gratiarum actione finis Synodo imponatur.

Tunc idem Promotor instat, ut de praemissis omnibus publicum in actis archiepiscopali conficiatur, & asservetur instrumentum a notariis pro Synodo deputatis.

Qui Illustrissimus jubet fieri, dicens committimus & mandamus.

His peractis fiunt acclamationes, & Archidiaconus genuflexis omnibus eccle. stans in loco ubi assistit ante altare, & stante similiter Illustrissimo Archiepiscopo, reliquisque ministris dicit:

Archid. incip. Benedictus Deus, & pater Domini nostri Jesu Christi, pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, ipsi omnis laus, honor & gloria in saecula saeculorum.

Clericus resp. Amen, Amen, Amen.

Archid. Beatissimo Domino nostro Urbano divina providentia Papae VIII. fidei Christianae ubique gentium incrementum, & fructus quam uberrimi

veræ pietatis, & disciplinæ obedientia; omnium populorum pax vera & diuturna prosperitas.

Clerus resp. Exaudire digneris nos famulos tuos quæsumus Domine Deus noster, & quem Pastorem Ecclesiæ tuæ præesse voluisti, diutissime, & felicissime conserva illi auxilium de sancto, ut eo gubernante gentes omnes illuminentur, & quæ dispersæ sunt ad tui nominis confessionem perducantur.

Archid. Illustrissimo, & Reverendissimo DD. Roderico à Cunha, Archiepiscopo nostro vigilantia super gregem hunc, constantia in laboribus pro ipsius custodia præferendis salus animæ, & corporis

Clerus resp. Dominus conserveat eum, & benedictionibus suis, gratiaque salutari assiduè eum cumulare dignetur.

Archid. Regi nostro Philippo IV. Christianæ Religionis defensori perpetua felicitas, & fecunditas, & contra hostes fidei victoria.

Clerus resp. Rex Regum, & Domine Dominantium, Regem nostrum in amore tuo conserva, & fac illum hostium nostrorum exterminatorem.

Archid. Huic ubique, & Diœcesi Bracharensi tranquillitas, salus, & divinarum gratiarum abundantia.

Clerus resp. Benedic Domine filios tuos, & esto in circuitu populi tui ex hoc, nunc, & usque in sæculum.

Archid. Decretorum hujus Diœcesanæ Synodi observationem salutarem, omnes qui ad sumus, unanimi vo-

to à Deo bonorum omnium largitore humiliter imploremus, intercedente Deipara Virgine Maria, Domina nostra, cum Beatis Apostolis Petro & Paulo, & Beatis Petro Ratifensi, Gerardo, Fructuoso, & aliis hujus almæ Civitatis Prælati, & protectoribus, ac sanctis omnibus.

Clerus resp. Fiat, Amen, Amen.

Quibus expletis, Illustrissimus Archiepiscopus genuflexus, & omnes alij simul, incipit: Te Deum Laudamus, cujus primo versu dicto, surgent omnes, & hymnum prosequuntur, ipse vero Archiepiscopus sine Mitra stabit versus ad Altare, usque ad finem.

Quo peracto stans similiter, dicit. Ostende nobis Domine misericordiam tuam. Et salutare tuum da nobis. Oremus. Exaudi quæsumus Domine &c. ut in libro Pontificali.

Deinde benedicit solemniter. Sit nomen Domini benedictum. &c.

Et promulgatur a Magistro ceremoniarum, ut moris est, Indulgentia.

Quibus peractis Archidiaconus stans juxta Illustrissimum Archiepiscopum dicit alta voce: Recedamus cum pace. Et respondent omnes. In nomine Christi.

Et revertitur Archiepiscopus depositis Pontificalibus indumentis & sumpta cappa cum Capitulo & Clero Metropolitanæ ad palatium procedente Cruce, & ipso Capitulo, &c.

* *
*

CON-

CONSTITUTIONES

ET

DECRETA APOSTOLICA

S. D. N.

D. GREGORII PAPÆ XV,
CONSTITUTIO

*De exemptorum privilegiis, circa animarum curam, Sacramentorum
administrationem, Sanctimonialium Monasteria, &
Prædicationem Verbi Dei.*

GREGORIUS Episcopus, servus ser-
vorum Dei, ad perpetuam rei
memoriam.

INSCRUTABILI Dei providen-
tia universalis Ecclesiæ regimini,
meritis licet imparibus, præfidentes,
pastoralis nostræ sollicitudinis partes
esse dignoscimus, in eam curam præ-
cipue incumbere, ut à dignis, & pro-
batis tantum sacerdotibus sanctè ad-
ministrantur Ecclesiastica Sacramenta;
atque ut virginum Deo sacrarum Mo-
nasteria diligentissimè custodiantur; &
viri assumantur idonei ad prædicatio-
nis officium salubriter exequendum.

Sanè Tridentini Synodi decretis pro-
vidè cautum est, nullum Presbyterum,
etiam regularem, posse confessiones
sæcularium, etiam sacerdotum, audire,
nec ad id idoneum reputari, nisi aut
Parochiale beneficium habeat, aut ab
Episcopis per examen, si illis videbitur
esse necessarium, aut aliàs idoneus ju-
diceretur, & approbationem, quæ gra-
tis detur, obtineat. Nec non ut in
Monasteriis, seu domibus virorum,
seu mulierum quibus imminet anima-
rum cura personarum sæcularium, per
eas, quæ sunt de illorum Monasterio-
rum, seu locorum familia personæ; tam

regu-

regulares, quam sæculares eiusmodi curam exercentes subsint immediate in iis, quæ ad dictam curam & Sacramentorum administrationem pertinent, jurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cuius Diœcesi sunt sita. Itemque ut Episcopi universi obtestatione divini iudicij, & interminatione maledictionis æternæ in omnibus Monasteriis sibi subjectis ordinaria, in aliis verò Sedis Apostolicæ auctoritate clausuram sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restitui, & ubi in violata est, conservari maximè procurent; inobedientes, atque contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas, quacumque appellatione postposita, compescere: atque ut Regulares in Ecclesijs suorum Ordinum prædicare volentes, se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, in Ecclesijs verò, quæ suorum Ordinum non sunt, nullo modo prædicare possint sine Episcopi licentia: contradicere autem Episcopo, nulli, etiam in suorum Ordinum Ecclesijs, prædicare præsumant. Verùm quia experientia compertum est, Ecclesiastici regiminis rationes postulare, ut decretis eiusdem aliquid adjungatur: matura deliberatione nostra, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac generali, ac perpetuò valitura Constitutione decernimus, statuimus, & declaramus, ut deinceps tam regulares, quam sæculares quomodolibet exempti, sive animarum curam personarum in secularium Monasteriis, seu domibus regularibus, sive sæcularibus incumbentem exercent, sive aliàs Ecclesiasticæ Sacramenta, aut unum ex illis ministrarent prævia Episcopi licentia, & approbatione, sive quoquo modo indirectæ curæ exercitio, aut in eorundem Sacramentorum vel alicujus ex illis administratione defacto absque ulla auctoritate se ingerant; in his, quæ ejusmodi curam seu administrationem concernunt omnimodæ jurisdictioni, visitationi, & correctioni tanquàm sedis Apostolicæ delegatis, plenè in omnibus subijciantur. Ad hæc tam regulares quam sæculares hujusmodi nullis privilegijs, aut exemptionibus tueri se possint, quo minus, si deliquerint circa personas intra septa degentes, aut circa clausuram, vel circa bonorum administrationem Monasteriorum Monialium, etiam Regularibus subjectarum, ab Episcopo loci similiter tanquàm ad hoc Sedis Apostolicæ delegato, quoties, & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant, Confessores verò sive regulares, quomodocumque exempti, tam ordinarii, quam extraordinarii ad confessiones monialium, etiam regularibus subjectarum, audiendas nullatenus deputari, valeant, nisi prius ab Episcopo Diœcesano idonei judicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. Sed & administrantes bona ad ejusmodi Monasteria Sanctimonialium, ut præfertur etiam regularibus subjectarum pertinentia, sive regulares extiterint, sive sæculares, quomodolibet exempti Episcopo loci, adhibitis etiam Superioribus

rioribus

rioribus regularibus, singulis annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas, reddere teneantur, ad idque juris remediis cogi, & compelli queant. Liceatque Episcopo, ex rationabili causa superiores regulares admonere, ut ejusmodi Confessores, atque administratores amoveant; iisque superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus; habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amovendi quoties & quomodo opus esse judicaverit. Ac similiter possit Episcopus, unâ cum superioribus regularibus, quarumcumque Abbatissarum, Priorissarum, Præfectarum, vel Præpositarum eorundem Monasteriorum, quocumque nomine appellentur, electionibus per se, vel per alium interesse, ac præfidere absque ulla tamen ipsorum Monasteriorum impensa. Ac demum habeat Episcopus tanquam dictæ Sedis delegatus auctoritatem coercendi, ac puniendi quoscunque exemptus tam sæculares, quam regulares, qui in alienis Ecclesiis, aut quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia; & in Ecclesiis suis, aut suorum Ordinum, aut petita illius benedictione, aut ipso contradicente, prædicare præsumpserint. Ita ut Episcopi in supra scriptis casibus, & in prænomatas personas, in præmissis omnibus, & singulis, aut circa ea quoquomodo delinquentes, quoties, & quando opus fuerit, etiam extra visitationem, per censuras Ecclesiasticas aliasque pœnas, uti ejusdem Sedis delegati, procedere, omnemque

jurisdictionem exercere libere & licite valeant. Decernentes sic per quoscunque judices quavis auctoritate tangentes etiam Sacri Palatii Auditores, nec non sanctæ Rom. Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere. Irritum quoque, & inane si secus super his à quodam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militarium, etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, societatum, ac cujusvis alterius instituti, etiam necessariò, & individuo exprimendi, Monasteriorum, Conventuum, Capitulorum Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque tam sæcularium, quam regularium locorum, nec non illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clausis, aut ex causa & titulo oneroso, vel in limine foundationis concessis, etiam Marti Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis; Conservatorum deputacionibus, eorumque atque aliis inhibitionibus, quibus Episcopi deferre minimè teneantur; & quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum

gatoriarum derogatoriis, aliisque effi-
caciorebus, & insolitis clausulis, nec
non irritantibus decretis, etiam Motu
proprio & ex certa scientia, ac de Apo-
stolicæ potestatis plenitudine, aut aliâs
quomodolibet etiam per viam com-
municationis, seu extensionis con-
cessis, & irritatis viribus approbatis,
& innovatis, etiam si pro illorum suffi-
cienti derogatione de illis, eorumque
totis tenoribus, & formis specialis, &
individua, ac de verbo ad verbum,
non autem per clausulas generales idem
importantes, mentio, seu quævis alia
expressio habenda, aut aliqua alia ex-
quisita forma servanda esset; tenores
hujusmodi, ac si de verbo ad verbum
nihil penitus omisso, & forma in illis
tradita observata, inserti forent, præ-
sentibus pro expressis habentes, qui-
bus quo ad ea quæ eisdem præsentibus
adversantur, illis aliâs in suo ro-
bore permansuris specialiter & ex-
pressè derogamus, cæterisque contra-
riis quibuscunque. Cæterum quia dif-
ficile foret præsentibus litteras ad sin-
gula quæque loca deferri, ut eæ ta-
men omnibus innotescant, manda-
mus illas ad valvas Lateranen. & Prin-
cipis Apostolorum de Urbe Basilica-
rum, atque Cancellariæ Apostolicæ,
& in acie Campi Floræ publicari, &
inibi affigi, & per aliquot temporis
spatium dimitti, eisque detractis, ea-
rum exempla eo in loco relinqui. Ac
volumus ut earundem præsentium lit-
terarum transumptis etiam impres-
sis, manu alicujus Notarii publici
subscriptis, & Sigillo prælati, seu

Personæ indignitate Ecclesiastica con-
stitutæ munitis, in judicio, & extra
illud, ubi opus fuerit, eadem pro-
sus si res adhibeatur, quæ ipsis ori-
ginalibus adhiberetur, si forent ex-
hibita, vel ostensa. Nulli ergo om-
nino hominum liceat hanc paginam
nostrorum statuti, declarationis, de-
cretorum, derogationis, mandati, &
voluntatis infringere, vel ei ausu te-
merario contraire. Si quis autem
hoc attentare præsumpserit, indigna-
tionem Omnipotentis Dei, ac Bea-
torum Petri, & Pauli Apostolorum
ejus, se noverit incursum. Datum
Romæ apud Sanctum Petrum anno
Incarnationis Dominicæ M. DC.
XXII. Nonis Februarii, Pontificatus
nostri Anno secundo.

V. Dat.

S. de Ursinis.

Registrata in Secretaria Brevium.

*In nomine Domini Amen. Anno à
Nativitate Domini Nostri Jesu Chri-
sti M. DC. XXIII. indictione sexta,
die vero octava mensis Februarii, Pon-
tificatus autem Sanctissimi in Christo
Patris, & Domini Nostri D. Grego-
rii divina Providentia Papa XV.
anno II. retroscripta littera Apostolica
affixa & publicata fuerunt ad valvas
Basilicarum Sancti Joannis Lateranen.
Principis Apostolorum de Urbe, ac
Cancellariæ Apostolicæ, & in acie
Campi Floræ, dimissis ibidem earun-
dem litterarum originalibus appensis
per aliquod temporis spatium, & ex-
inde remotis, deinde dimissis earun-
dem*

dem litterarum copiis affixis, ut moris est, per nos, Cosmum Modium, & Alexandrum de Rochis S. D. N. Papae Cursores.

Octavius Spada Magister Cursorum.

Roma ex Typographia Rev. Camera Apost. M. DC. XXIII.

Adverte hanc Constit. jussu S. D. N. Urbani VIII. suspensam fuisse pro Regnis Hispaniarum, ut constat ex Brevis Nuntii Apost. tunc temporis existentis, nunc vero Eminentissimi Card. Sacchetti 21. Aprilis 1625. prout refert Lezana in sum. quest. Regul. c. 19. num. 35. in fine.

Declarationes aliquot sacra Congregationis Concilij super Constitutione Sanctae Mem. Gregorij XV. de exemptorum privilegiis &c.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Trid. Interpretum censuit Constitutionem sanctae mem. Gregorij XV. de exemptorum privilegiis, nequaquam subicere Regulares exemptos, quibus cura animarum personarum saecularium non incumbit, Episcoporum jurisdictioni in iis, quae Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis personis saecularibus administrandis, iidem Regulares delinquant.

1. Dub. An liceat Episcopis visitare Altaria Regularium Ecclesiarum, quibus cura animarum personarum saecularium non incumbit, aut loca ubi iisdem Ecclesiis asservatur sanctissimum Eucharist. Sacramentum vel ubi audiuntur Confessiones personarum saecularium.

Resp. Sacra Congr. censuit Episcopis non licere in vim ejusdem Constitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum saecularium, nec loca ubi in iisdem Ecclesiis asservatur sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, vel ubi Confessiones personarum saecularium audiuntur.

II. Dub. An Episcopi possint Regularibus praescribere ut ceteris tantum in locis ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel alius illorum privilegia constringere ac moderari in Sacramentis administrandis?

Resp. Hac in parte Constitutionem nihil novi juris induxisse, nec ullam novam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuisse. Ideoque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus praescribere, ut certis tantum in locis, ac temporibus aut certarum personarum Confessiones audiant, vel alius illorum privilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari. Quod si aliunde Episcopis hujusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

P 2

III. Dub.

III. Dub. An facultas Episcopis per Constitutionem attributa in exemptos tam seculares, quam Regulares intelligitur etiam tributa in personas nullius Diœcesis?

Resp. Ejusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius Diœcesis.

IV. Dubium. An eadem facultas competat inferioribus Prælati proprium territorium ac jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus?

Resp. Non competere.

V. Dub. An per eandem Constitutionem in illis verbis, possit Episcopus unâ cum superioribus Regularibus quarumcumque Abbatissarum, &c. electionibus, per se, vel alium interesse ac præsidere, jus Abbatissas confirmandi Episcopis censeatur?

Resp. Jus confirmandi Abbatissas minime fuisse Episcopis per Constitutionem attributum.

VI. Dub. An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati debeant ab Episcopo examinari, & approbari?

Resp. Confessores quidem extraordinarios Monialium nullatenus posse post Constitutionem illarum Confessiones audire, nisi prius ab Episcopo Diœcesano idonei judicentur, & approbentur. Ordinarios vero Confessores ante Constitutionis publicationem deputatos posse, durante triennio ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quod si con-

tingat ut illorum facultas à Sede Apostol. ultra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari & approbari.

VII. Dub. An Superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro confessionibus Sanctimonialium sibi subjectarum audiendis?

Resp. Superiores Regulares electos, seu deputatos ante ipsius Constitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competat audiendi Confessiones Monialium sibi subjectorum posse, durante eorum officio, pergere sine alia Episcopi approbatione in Confessionibus audiendis illarum tantum, quæ spontè ac proprio motu id ab eis petierint. At vero eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officii, seu dignitatis, expleto jam tempore à Constitutionibus cujusque Ordinis, vel aliâ legitimè præfinito ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam posse Sanctimonialium Confessiones audire, nisi prius à Diœcesano Episcopo idonei judicati, atque approbati fuerint.

VIII. Dub. An Confessiones, quas audiunt Superiores Regulares electi, seu deputati, vel confirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictæ Bullæ non obtenta Episcopi approbatione sint nullæ atque irritæ, necne?

Resp. Confessiones hujusmodi nullas atque irritas esse.

IX. Dub. An Regulares generaliter

ab

ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum secularium audiendas censentur etiam approbati ad audiendas Confessiones Monialium sibi subjectarum?

Resp. Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum secularium audiendas nequam censeri approbati ad audiendas Confessiones Monialium sibi subjectarum, sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione.

X. Dub. An Regularis ad audiendas Confessiones Monialium unius monast. ab Episc. approbatus, Confessiones Monialium alterius monasterij audire possit?

Resp. Regularem ad audiendas Confessiones Monialium unius monasterij ab Episcopo approbatum, minime posse audire Confessiones Monialium alterius monasterij.

XI. Dub. An Confessores Regulares extraordinarii semel ab Episcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confessiones pro una vice infra annum ad prescriptum Sacri Concilij Trid. possint virtute dictae approbationis pluries tanquam Confessores extraordinarii earundem Confessiones audire absque nova Episcopi licentia?

Resp. Confessores extraordinarios semel deputatos atque approbatos ab Episcopo ad Monialium Confessiones pro una vice audiendas, haud posse pluries in vim approbationis ejusmodi illarum Confessiones audire: sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.

XII. Dub. Cum in eadem Constitutione statutum sit, ut liceat Episcopo ex rationabili causa Superiores Regulares admonere, ut amoveant Confessores Monialium atque administratores bonorum ad eandem Monialium monasteria pertinentium, iisque superioribus id facere detrectantibus, habeat Episcopus facultatem praedictos Confessores, & administratores amovendi quoties & quando opus esse judicaverit an ejusmodi causam Episcopus Superioribus Regularibus significare teneatur?

Resp. Non teneri ejusmodi causam significare Superioribus Regularibus, sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiae Episcoporum; quorum conscientiam Sacra Congregat. serio oneravit ne facultate sibi hac in parte attributa quoquo modo abutantur, ejus rei in districto Dei judicio rationem reddituri.

XIII. Dub. An eadem Constitutio qua parte supponit Episcopi jurisdictioni Regulares delinquentes circa personas degentes intra septa monasteriorum Monialium aut circa clausuram, vel bonorum administrationem eorundem monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an vero solum in notoriis, & cum scandalo populi?

Resp. Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notoriis tantum, & cum populi scandalo.

Quae Sacrae Congregationis Responso ad se relata fel. record. Gregorius XV. & S. D. N. Urbanus VIII. in omnibus approbarunt.

A. Cardinalis Cajetanus.

Prosper Fagnan. S. Congr. Secret.
Roma ex Typographia Rev. Camera
Apost. M. DC. XXIII.

XIV. Dub. An regularis absque legitima licentia accedens ad monasterium Monialium Regularibus subiectarum, ibique in loco colloquiis destinato cum Moniali colloquens à Diocesano Episcopo tanquam Sedis Apostolicæ delegato coerceri & puniri possit.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini. Interpretum censuit posse, quam Congregationis sententiam S. D. N. Urbanus VIII. ad se relata[m] approbavit.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli

Prosper Fagnanus S. Congr. Secret.

Roma ex Typographia Rev. Camera
Apost. M. DC. XXIV.

XV. Dub. An liceat Episcopo in vim Constitutionis sanctæ mem. Gregorij XV. de Exemptorum privilegiis punire Regulares, qui ad Abbatissæ electionem procedunt ante tempus ipsi Episcopo significatum, aut die electionis eidem nullatenus prænunciata.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Trid. Interpretum respondit, Regulares ex eadem Constitutione ita demum teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, eumque ad præfixum tempus expectare, si ante ipse expressè declaraverit se nti velle facultate sibi hac in parte attributa, Abbatissarumque electionibus per se vel per

alium interesse ac presidere. Post eam vero declarationem licere Episcopo animadvertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non prænunciata ab Abbatissæ electionem procedunt.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli

Prosper Fagnanus S. Congr. Secret.

Roma ex Typographia Rev. Camera
Apost. M. DC. XXVI.

DECRETA SACRÆ

Congregationis Concilij.

S. D. N. Urbani divina providentia
Papæ VIII. auctoritate edita.

De Celebratione Missarum.

CUM sæpe contingat in quibusdam Ecclesiis tam magnum Missarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum relictis, aut piorum elemosynis impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri, & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, ut depereant piæ testantium voluntates, obstricta benefactoribus fides violetur, defunctorum animæ suffragiis priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultus; ac CHRISTI fideles gravi scandalo affecti plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur. Cumque his malis maximum inter-

teda

tera fomentum præbeat, aut quod ii, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas brevi ad paucorem numerum à Superioribus reduci & miri; aut quod Ecclesiis, sorte pecuniarum assumpta plerumque nuda remaneant onera Missarum, absque ullo emolumento; aut quod eleemolina pro illis celebrandis sit adeò tenuis, ut non facile inveniantur, qui velint huic se muneri subicere, & redditus Ecclesiæ, aut monasterii adeo exigui, ut sacerdotes pro necessaria sua sustentatione novis se oneribus obstringere compellantur: Sacra Congregatio Card. Concil. Trident. interpretum animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitativæ ac justitiæ maximè consentaneam, si pro vitibus fatagat hunc deterrimum abusum à Christiana Republica convellere, atque eradicare: Sanctissimi D. N. Urbani Divina providentia Papæ VIII. autoritate sibi specialiter attributa, infra scripta Decreta edidit.

I. Ac primò districtè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquo modo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis; sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur, alioquin reductiones, moderationes, & commutatione hujusmodi,

si quas contra hujus prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas, atque inanes decernit.

II. Deinde, ubi pro pluribus Missis, etiam ejusdem qualitatis, celebrandis plura stipendia, quantumcunque incongrua, sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conventibus, Congregationibus, domibus, ac locis piis quibuscunque tam sæcularibus, quam regularibus, Sacra Congregatio sub obtestatione divini iudicii mandat, ac præcipit, ut absolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributa eleemosynæ præscriptæ fuerint; ita ut alioquin ii, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant; quin imo graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

III. Id verò ut deinceps observetur exactiùs, Sacra Congregatio eadem autoritate revocat Privilegia, & Indulta omnia quibusvis personis, Ecclesiis, ac locis piis, tam sæcularibus, quam Regularibus cujuscunque Ordinis, & Congregationis, & Instituti, quameunque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

IV. Ac similiter, omne damnabile lucrum ab Ecclesia remove, volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit

suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi detenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, ad implendis eo tepidiores, ac segniores reddantur, quod onera hujusmodi cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta, statuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, ac locis omnibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, ab iis, ad quos pertinet, sub pœna interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda à die realis acquisitionis statim deponi debeant penes ædem Sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam ad effectum illa, seu illorum pretium quamprimum investiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur; ac si eadem bona immobilia autoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorundem pretium sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

V. Ad hæc S. Congregatio quibus suis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnon omni-

bus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum, tam sæcularium, quam regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districte prohibet, ne posterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, sæculares quidem sine Episcopi, vel ejus generalis Vicarii, Regulares vero sive Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia inscriptis, & gratis concedenda, alioquin sæcularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis vero pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetua inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vocisque activæ, ac passivæ, absque alia declaratione incurrat. Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iisdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerit, ut nova quoque onera suscipere valeant; alioquin omnino obstineant ab hujusmodi eleemosynis etiam spontè oblati in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa: *Eleemosyna pro Missis*, vel alia simili sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis, ne fideles hac ratione frustrentur. Episcopus vero, seu ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirent de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ Monasterio, aut loco pio incumbentibus, nec antea assensum hujusmodi, aut licentiam præbeant, quam eis legitimè constit-

rit,

zic, illius Sacerdotes, tam novo oneri suscipiendo, quam antiquis iam susceptis satisfacere posse, præcipuamque rationem habeant, vi redditus, qui Ecclesiis, & locis piis relinquuntur, omnino respondeant oneribus adjunctis, secundum morem cujusque civitatis, vel Provinciæ, intelligantque si in tantum momenti desides, aut negligentes fuerint, in novissimo die se hujus prætermissi muneris rationem esse reddi-turos.

VI. Postremo Illustriss. Patres, non sine gravi animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ Regularem disciplinam evertunt, ac præcipuè nimiam hanc facultatem fovent in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero, quam ferant redditus, & eleemosynæ cujusque Monasterii inhærentes, Summorum Pontificum, ac S. Tridentini Concilii decretis de re editis Sanctissimi D. N. autoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscunque aliis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, ac domorum regularium bona immobilia possidentium, vel non possidentium cujuscunque Ordinis, Congregationis, & instituti existentium intra fines Italiae, & Insularum adjacentium, ut singuli, ad quos pertinet, in qualibet Provincia adhibitis duobus, aut tribus

Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probationibus, & rerum scripturaribus, bona immobilia, census, redditus, & proventus omnes, consuetasitem eleemosynas, & obventiones, tam communes Monasteriorum Conventuum, & domorum eiusdem Provinciæ, quam etiam singularibus personis religiosis assignatas, seu permissas in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediate præcedentium habita ratione diligenter & mature recognoscant iis omnibus detractis, quæ reparaciones præstationes, grandines, sterilitates, aliaque cuiuslibet generis onera consueverunt absorbere, eaque omnia scripto fideliter exarata, idem superior, cuius interest in proximo Capitulo, seu Congregatione generali vel provinciali, coram tribus iudicibus ab ipso met Capitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui, computatis hujusmodi redditibus, eleemosynis, & obventionibus universis, & oneribus, ut supra, detractis, sedulo examinent, quot Religiosi homines connumeratis etiam laicis, aliisque necessariis servientibus, in unoquoque Monasterio, Conventu, & domo regulari juxta regionis, & proprii instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, & competenter valeant sustentari. Tum eorundem bonorum, reddituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis, cujusque familia,

Q

Mona-

Monasterii, Conventus, ac Domus regularis in singula quaq; Provincia certus earum tantum numerus, Patrum Capitularium voto; præfigatur, quæ redditibus, elemosynis & obventionibus, ut superius, sufficienter ali possint. Ne verò Superiores, qui id præstare debent, segnius, aut remissius, quàm par est, suo muneri satisfaciant, mandat Sacra Congregatio, ut infra annum, post proximum Capitulum generale, vel provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta ad Sacram ipsam Congregat. Concilii singuli mittant, numerumque familiarum, singulorumque Conventuum, Monasteriorum, & domorum hujusmodi regularium, Capituli, seu Congregationis, generalis, vel provincialis sententia, & auctoritate prænitum, iidem Superiores, tam Generales, & Provinciales omnes, quàm locales perpetuò servare omninò teneantur, nec possint illum quoquo modo augere, etiam prætextu augmenti reddituum, absque Sacræ Congregationis licentia. Superiores autem hujusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, ut supra præscriptum quovis modo augere præsumpserint, privationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisque activæ, ac passivæ, & ad omnia suæ religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere; atque aliis etiam gravioribus à Sede Apostolica infligendis penis Sacra Congregatio subjacere voluit & declaravit.

VII, Deinceps verò Monasterium, Conventus, Congregatio, Societas Religiosorum, seu Regularium, nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita, in singulis ejusmodi locis duodecim saltem fratres, aut Monachi, seu Religiosi, degere & ex redditibus & consuetis elemosynis detractis omnibus, ut supra detrahendis, competenter sustentari valeant, ad præscriptum decreti scilicet recor. Gregor. XV. hac de re edidi. Alioquin Monasteria, & loca hujusmodi post hac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, ut supra sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint, Ordinarii loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ jurisdictioni subjecta esse intelligantur.

Porro ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, seu desuetudinem abeant, Superiores locales cujusq; monasterii, Conventus, ac domus regularis cuarere, atque efficere teneantur sub pœna privationis officii, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum, sexto quoq; mense, id est feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post octavam Corporis Christi præsentibus Ordinariis in publica mensa perlegantur. Omnibus tam Ecclesiasticis personis, cujuscunque sint ordinis, conditionis, & gradus, quam laicis quocunque honore, ac potestate præditis, præsentia decreta declarandis, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Non obstantibus quoad supra scripta omnia, & singula in præsentibus
Decre-

Decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quatumcunque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius instituti etiam necessarii, & in individuo exprimendi Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, confraternitatum, & aliorum quorumque tam Sæcularium, quam Regularium locorum, nec non illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bula aurea, aut aliis nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, aut cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, aut alias quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & irritatis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum

nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, presentibus pro expressis habent. quibus quod ea quæ presentibus adveniunt, illis aliis in suo robore permansuris, Sacra Congregatio Sanctitatis suæ auctoritate specialiter & expresse derogat, cæterisque contrariis quibuscunque.

Et ne præmissorum ignorantia a quoquam prætendi possit, voluit eadem S. Congregatio, ut presentes ordinationes in valoris Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis, Apostolorum de Urbe, & in acie campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes ad quos pertinet ita arctent & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent. Utque earundem presentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ indignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ die 21. Junii 1625.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli

Prosper Fagnanus S. Congr. Secret.

*Anno Domini Nostri Jesu Christi
M. DC. XXV. Indictione octava, Pontificatus autem in Christo Patris, ac
D. N. D. Urbani divina Providentia
Pape VIII. anno ejus III. die vero 22.
mensis Septembris superscripta decreta
affixa et publicata fuerunt ad valvas
Q. 2. Basili.*

Basilicarum Sancti Joannis Lateran. & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Fiora, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Fabium Emilianum Sanctissimi D. N. Papa Cursores.

Brandimartes Latinus pralibati Sanctissimi D. N. Papa ac S. Rom. & universalis inquisitionis cursor pro Mag. D. D. Curs.

Roma ex Typographia Rev. Camera Apost. M. DC. XXV.

Declarationes aliquot Sacre Congregationis Concilii S. D. N. Urbani Pape VIII. auctoritate edita super decretis ejusdem Congregationis de celebratione Missarum.

Sacre Congregatio Cardinalium Concilii Trid. Interpretum auctoritate sibi à Sanctissimo D. N. attributa ad singula dubia inferius proposita ad hunc modum respondit.

Super primo Sacre Congregationis decreto de celebratione Missarum, quo prohibetur ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquo modo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis.

Queritur quid si legatum si ita teneat, ut non sit qui velit onus illi injunctum subire, & si recurrendum sit ad Sedem Apost. pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis? & quid si permittatur Episcopo in fun-

datione, ut possit hujusmodi onera moderari?

Resp. Etsi legatum sit adeo tenue, nihilominus pro reductione oneris, ut supra impositi ab iis ad quos pertinet, Sedem Apost. esse adeundam, quæ absque ulla impensa statuet, quod magis in Domino è re esse judicaverit. Veruntamen si in ipsa beneficii erectione expressè cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere ac moderari legem hanc foundationis quam decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam & observandam.

Secundo super II, ejusdem Congregationis decreto quo cavetur, ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributa eleemosyna præscripta fuerint. Queritur, an verba illa præscripta fuerint, intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Resp. Esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario: quod si tribuens eleemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundum morem suæ Civitatis, vel Provinciæ.

Tercio, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam juxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, sacerdotes accipientes stipendium minus congruum, teneantur Missas ab offerente præscriptas celebrare?

Resp. Tenentur.

Quarto

Quarto an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione beneficii, seu Capellæ, legati, aut salarii possint etiam manualem eleemosynam pro Missis votivis, aut defunctorum recipere, & unico Missæ Sacrificio utrique oneri satisfacere?

Resp. Sacerdotes quibus diebus teneantur Missas celebrare ratione beneficii, seu Capellæ, legati, aut salarii, si eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eandem Missæ utrique obligationi satisfacere.

Quinto posito quod testator relinquat ut celebrentur pro ejus anima centum Missæ absque ulla præscriptione eleemosynæ. Queritur an liberum sit hæredibus eleemosynam sibi bene visam præscribere, an vero eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario?

Resp. Ubi nullam certam eleemosynam testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Sexto super III. Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocavit privilegia, quibus indulgetur ut certarum Missarum, vel anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus plurimum Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat. Queritur, an verba, in futurum suscipiendis, intelligenda sint de oneribus suscipiendis post privilegium?

Resp. Ita esse intelligenda.

Septimo super IV. ejusdem Congregationis decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui Missam suscipit celebrandam cum certa eleemosyna, nec eandem Missam alteri parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta celebrandam committat. Queritur, an permittendum sit administratoribus Ecclesiarum ut retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, altarium, inservientium, paramentorum, luminum, vini, hostiæ, & similium?

Resp. Permittendum non esse ut Ecclesiæ ac loca pia seu illorum administratores ex eleemosynis Missarum celebrandarum ullam utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in usum earundem expensarum erogare licite possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ Sacrificio necessario sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu eurandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis ut supra deductis, absoluti tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Octavo, an hoc decretum habeat locum in beneficiis, quæ conferuntur in titulum, id est, an Rector beneficii, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituum beneficii?

Resp.

Resp. Non habere locum, sed satis esse ut Rector beneficii, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti elemosynam congruam secundum morem Civitatis, vel Provinciae, nisi in fundatione ipsius beneficii aliud cautum fuerit,

Nono, an sacerdotes, quibus aliquando offertur elemosyna major soluta pro celebratione Missæ debeant dare eandem integram elemosynam eis, quibus Missas celebrandas committunt, an vero satis sit, ut dent celebrantibus elemosynam consuetam?

Resp. Debere absolutè integram elemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse,

Decimo, super V. ejusdem Congregationis decreto, quo inter cetera statutur in hæc verba Elemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iisdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant, alioquin omnino abstineant ab hujusmodi elemosynis etiam spontè oblati in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Queritur an hoc decretum prohibeat absolutè quominus accipiant novas elemosynas ij, qui acceptis non satisfecerunt, & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere.

Resp. Non prohibere absolutè, ac propterea etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodo infra modi-

cum tempus possint omnibus satisfacere.

Undecimo quid si offerens elemosynas audito impedimento consentiat, ut Sacerdos Missam celebret cum primum poterit?

Resp. Quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens elemosynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat, & consentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere quominus eo casu elemosyna accipiatur pro iisdem Missis juxta benefactoris consensum celebrandis.

Duodecimo, an pœna interdicti & alia apposita in eodem decreto afficiant tam eos qui accipiunt elemosynas contra formam ibi præscriptam, quam eos, qui non auferant capsulas ab Ecclesiis, ut ibidem præcipitur.

Resp. Has pœnas non habere locum, nisi in suscipientibus onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, seu ejus generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Decimo tertio, an in hoc decreto comprehendantur illa capsula, qua apponuntur in Ecclesiis in die Commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur, Casse de Morti?

Resp. Comprehendi.

Decimo quarto an administratores Ecclesie magna devotionis, & concursus possint elemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis non nisi post

post longum tempus satisfacere valeant, ne alias cultus Ecclesie, & devotio, ac concursus fidelium, ut ajunt, minuantur?

Resp. Non posse nisi de consensu eorum, qui elemosynas tribuunt, ut supra in responsione ad undecimum.

Decimoquinto, quia prohibitio dicti decreti videtur aliquib. directa solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, nec non omnibus & singulis Ecclesiarum; & piorum locorum tam secularium, quam Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali, & aliis ad quos pertinet, supplicatur pro opportuna declaratione.

Resp. Comprehendi etiam privatos Sacerdotes.

Decimosexto super VII. ejusdem S. Congregationis decreto, quo cavetur, ut in singulis monasteriis Religiosorum præfixatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut elemosynis commode possit sustentari; Queritur an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis decreti sanctæ mem. Pauli V. absque tamen computatione reddituum cujusque Religiosi, sit denuo faciendæ necne?

Resp. Numeri præfixionem esse iterum faciendam servata ultimi decreti hac de re editi.

Decimo septimo, an novitij ad habitum Regularium admissi, possint admitti ad professionem in monasteriis, in quibus habita ut supra præfixione numeri commode ali non possunt.

Resp. Esse admittendos ad professionem, si alias habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio ejusdem Religionis esse collocandos ubi commode ali possint.

Decimo octavo super ultimo, quo cavetur, ut nulli recipiantur Conventus Regularium, nisi præter alia ad id requisita duodecim saltem fratres in eis degere. & competenter sustentari valeant, ita ut alioquin subsint jurisdictioni Ordinarij: Queritur, an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis JESU?

Resp. Comprehendere.

Ultimo, an idem decretum ubi disponit, ut nullibi recipiantur monasteria, nisi, &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum decretum proximo antecedens, an verò etiam extra Italiam?

Resp. Habere locum etiam extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli

Prosper Fagnanus S. Congr. Secret.

Roma ex Typographia Rev. Camerae Apost. M. DC. XXVI.

DE-

*DECRETA SACRÆ
Congregationis Consilij.*

S. D. N. D. Urbani Papæ VIII. jussu
edita.

De Regularibus, Apostatis, & Electis.

SACRA Congregatio Cardinalium Concilii Trident. Interpretum Regularium ejectorum, & fugitivorum statui consulere, illorumque scandala summovere, & succrescentem numerum frangere operæ pretium existimans, auditis Religionum Superioribus, atque diligentissimè perpensa, communicato etiam consilio cum S. D. N. Urbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis suæ facultate infrascripta edidit.

Ac primò, ut infecta semina, è quibus pravi ejusmodi fructus potissimum prodeunt, deinceps ne serantur in vinea Domini, censuit esse innoxendas, & Sanctissima auctoritate innovat constitutiones, & decreta generalia sanctæ mem. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac novitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, districtèque præcipit Generalibus, atque aliis omnibus ordinum superioribus, ut illa exactè observent, atque ut observentur efficiant sub pœnis statutis in iisdem Constitutionibus. A quibus tamen excipiendum censuit caput illud, quo decernitur ne in Conventibus, seu mo-

nasteriis ad novitios recipiendis haud minus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, novitii ad habitum ullatenus recipi possint nisi prius à Congregatione Reformationis Apost. vel à propriis locorum Ordinariis expressè, & nominatim approbati fuerint. A cujus quidem decreti observantia Sacra Congregatio justis de causis censuit Regulares esse absolvendos, prout auctoritate Sanctissimi Domini nostri absolvit, atque eximit.

Deindè ut apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, ut de cætero nullus permittatur ad arctiorem religionem transire, nisi prius superiori legitimè confiterit eam religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque Regularis rectè se transferat ad arctiorem. Quod ut re ipsa adimpleatur, idem superior omni studio, ac diligentia invigilet.

Rursus statuit, ut fugitivi, & apostatæ, sive habitum Regularem deserant, sive non, possint ac debeant ab Episcopo loci, ubi moram trahunt in carceres conjici, ac Superioribus Regularibus consignari secundum Regularia instituta puniendi, utque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere ut apprehendantur, salva tamen in omnibus facultate Ordinariis locorum attributa decreto Concilii *cap. 3. sess. 6.* Quod si apostatæ hujusmodi citra montes intra quatuor ultra montes vero infra octo menses à præsentis decreti publicatione inchoandos sua sponte ad
suam

suam quisque Religionem redierit, tum pœnarum omnium ipsis propter apostasiam inflictarum, aut infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur; ita tamen ut debeat à superiore absolutionem humiliter petere, & coram eodem culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior vero è contra benignè illos teneatur excipere, ab hujusmodi pœnis absolvere, & paterna charitate amplecti.

Ad hæc, ut in posterum è Religionibus nullus legitimè professus ejici possit, nisi sit verè in corrigibilis; verè autem incorrigibilis minimè censeatur, nisi non solum concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex juris communis dispositione requiruntur, sublatis hæc in parte statutis, & Constitutionibus cujusque Religionis, & ordinis etiam à Sede Apost. approbatis, & confirmatis; verum etiam unius anni spatio in jejuniis, & pœnitentiis proberetur in carceribus: proindeque unaquæque Religio privatos habeat carceres in qualibet saltem Provincia. Elapso autem anno si nihilominus non respuerit, sed animo indurato in sua perveracitate perseveraverit ne contagione pestifera plurimos perdat, tanquam pecus moribunda, ac membrum putre ejici tandem possit, sed ab ipsomet Generali tantum de consilio, & assensu sex Patrum ex gravioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus, tumque non nisi instructo secundum eorum stylum, & Constitutiones processu, & plenè probatis causis expulsionis ad Sacro-

rum Canonum præscriptum. Interea tamen usque ad primum generale Capitulum, seu Congregationem proximè celebrandam si quempiam ex justis, & necessariis causis expellere oportebit, ejectio fieri possit à Generali cum consilio, & assensu sex Patrum, ut supra, quos idemet Generalis eligere debeat infra quatuor menses à præsentis decreti publicatione, servata tamen in reliquis forma superius præscripta. Si vero ejecti quamdiu non redierint ad Religionem in habitu clericali incedant, atque Ordinarii loci jurisdictioni, & obedientiæ subsint, proindeque Generalis illico expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Caterum Sacra Congregatio Religionum superiores seriò admonet, ac per JESU CHRISTI viscera obtestatur, ut memores paternæ charitatis, & mansuetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquunt, ut lucrentur animas fratrum suorum, ferè in profundum malorum delapsas, antequam gravissimum, atque extremum expulsionis remedium experiantur. Idque eo magis quod subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui officii immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus noster JESUS CHRISTUS in supremo Dei judicio de eorundem Prælatorum manibus sit requisiturus.

Præterea statuit, ut iidem superiores nemini ex Religiosis expulsis literas testimoniales concedant, illos ad Sedem Apost. rejicientes, vel jubentes altam Religionem ingredi.

R

Item

Item ut ejecti extra Religionem degentes sint perpetuò suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinariis locorum facultate dictam suspensionem relaxandi, ac moderandi.

Ac postremò censuit esse innovandam, & suæ Beatitudinis auctoritate innovat Constitutionem felicitis mem. Gregorii IX. relatam in cap. fin. extra de Regular. ac præterea declarat eam Constitutionem in iis quoque vendicare sibi locum, servandamque esse, qui iuste, definitivèque, ac juris ordine servato expulsi fuerint, dummodo tamen in expulsis huiusmodi subsit spes evidens emendationis ex litteris saltem testimonialibus ordinarii, cujus conscientiam in his litteris concedendis sacra Congregatio seriò oneravit.

Ne qua verò difficultas in suprascriptis decretis, & ordinationibus exequendis suboriat, Sacra Congregatio sanctissimo Domino Nostro annuente, atque approbante, universis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscunque aliis superioribus, quorumcunque Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium, ubique locorum existentium injungit, seriòque mandat, ut illa diligenter observent, atque observari procurent, in omnibus Cœnobiis, ac Monasteriis, Collegiis & Domibus, quorumcunque Monachorum, ac Regularium, ubique locorum existentibus, efficiantque, ut

tam decreta supradicta felicitis record. Clementis VIII. quam præsentis ordinationes in singulis ejusmodi locis, bis saltè in anno legantur in publica mensa.

Si quis verò ipsorum adversus ea, quæ superius suprascripta sunt, vel eorù aliquid quoquo modo jacere, vel moliri præsumpserit, ipso facto pœnam incurrat privationis omnium officiorù, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, pœnaque huiusmodi si Sanctitati suæ, ac Sedi Apost. reservata, iisdem superioribus etià Generalibus, & Protectoribus illam moderandi seu relaxandi potestate penitus interdicta, & nihilominus sit irritum & inane quidquid secùs à quoquã actum extiterit. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcunque personarum atq; Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium Congregationum, Monasteriorum, Conventuum Domorum, ac locorum Regularium quorumcunque, necnon illorù etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis etiam in corpore juris clausis aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine foundationis concessis etià Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscunque tenoribus & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogationis, aliisque efficacioribus, ac insolitis clausulis, nec non irritantibus Decretis etiam motu
pro

proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, & forma in illis tradita observata inserti forent, presentibus pro expressis habens quibus quo ad ea, quæ supradictis quomodolibet adversantur, illis aliis in suo robore permansuris specialiter, & expressè sanctitatis suæ auctoritate derogat; cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ die 21. septembris 1624.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secret.
Roma ex Typographia Rev. Camera
Apost. M. DC. XXIV.

DECRETUM SACRÆ
Congregationis Rituum ubique observandum.

*De non addendis Kalendario & Missali
Sanctorum officis adhuc non concessis, & Missis non approbatis.*

SACRA Rituum Congregatio ad tollendos abusus, qui variis in lo-

cis irrepsērunt, re mātūre discussa censuit & decrevit,

Primo nō potuisse, nec posse locorum ordinarios tam sæculares, quam Regulares addere Kalendaris etiam propriis Sanctorum officia, nisi ea du taxat quæ Breviarii Romani rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur.

Insuper vetuit, & prohibuit celebrari per totam Civitatem, vel Diœcesim etiam de cujusque Ordinarii auctoritate Missam, vel festum cum officio de sancto, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius sancti Ecclesia titulari, seu ubi asseratur insignis Reliquia, & non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse Corpus, Caput, Brachium, Crus, aut illam partem Corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, & non parva, & legitimè ab Ordinariis approbata.

Missas item, quæ circumferuntur à Sacra Congregatione non approbatas, Sancti Gregorii pro Vivis & Defunctis XV. Auxiliatorum, & de Patre æterno, & quascunque alias, exceptis, quæ sunt promissæ Regularibus tantum, veluti Rosarii, sanctæ Mariæ de Carmelo, & alias, sicut etiam officia ab eadem non approbata prohibuit rejecit omnino, & damnavit respectivè, & prohibitis, rejectis, & damnatis haberi voluit.

Quæ omnia decrevit, statuit, & mandavit sub pœnis contentis in Bullis Pij

R 2

V. in-

V. initio Breviarii, & Missalis positus, quod scilicet non satisfaciant muneri recitandi divini officii; quo verò ad utentes supradictis Missis sub aliis pœnis contentis in Indice librorum prohibitorum ex decreto S. Concilii Tridentini edito.

Et ne præmissorum ignorantia ullo unquam tempore possit ab aliquo prætendi, neque oblivio irreperere, eadem Sacra Congregatio voluit & mandavit decreta huiusmodi affigi in Sacristiis omnium Ecclesiarum tam sæcularium, quam Regularium, etiam Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & aliarum quarumcunque in eisque perpetuò affixa asservari.

Facta demùm relatione horum decretorum Sanctissimo D. N. D. Urbano Papæ VIII. idem Sanctissimus ea laudavit, approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit. In quorum fidem manu & Sigillo Illustrissimi & Reverendissimi D. Cardinalis Deti præsens decretum signatum, & munitum fuit die 8. Aprilis 1628.

*Joannes Baptista Card. Detus.
Locus Sigilli*

F. Fulvius Benignus Secret.

Roma ex Typographia Rev. Camera Apost. M. DC. XXVIII.

*DECRETUM SACRÆ CON-
gregationis Concilij, quod in collatio-
ne Parochialis Ecclesie juris patro-
natus mixti non requiritur for-
ma examinis per con-
cursum.*

SACRA Cardinalium Congregatio Concilii Tridentini interpretum censuit in collatione Parochialis Ecclesie juris patronatus mixti non requiri formam examinis per concursum, sub die 5. Februarii 1628. *Vidi & legi originale propriam, quod asservatur apud D. Julianum Vroianum Pisana Ecclesia Decanum, de quo ipse meminit in fine sua praxis juris patronatus novissimè edita, & ideo secundum hoc decretum corriges. & emendabis quæ cum communi Doctorum opinione dixi supra. alleg. 58. n. 17.*

S. D. N.

D. URBANI DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ VIII.

CONSTITUTIO.

Contra Ordinantes & malè Ordinatos.

Urbanus Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.

SECRETIS æternæ providentiæ consiliis, nullonostorum suffragio meritum, Speculatores Domus Israël, in sublîmi Apostolatus culmine constituti, eo potissimum Pontificiæ sedulitatis officia convertenda esse arbitramur, ut qui in sortem Domini vocantur, Christique Militiæ dant nomen, spiritualem Ecclesiæ tranquillitatem non perturbent, sed pacem confirmant, vires augeant ac tam strenuè se gerant, ut ipsam terribilem, quasi castrorum aciem ordinatam, inferæ potestates,

teffates, ac principes tenebrarum quotidie magis perhorrescant. Hæc autem quanto impensius fieri optamus, tanto majori indignatione irreligiosam quorundam impudentiam detestamur, ac sacrilegam temeritatem execramur, qui Sacros Canones, sumorumque Pontificum decreta non verentes, Clericales Ordines illegitimè suscipiunt, ac dum in Ecclesiasticorum Ministrorum cœtum per nefas irrepunt, Dei cultui, animarum saluti, omnibusque ad optimum Christianæ Reipublicæ regimen pertinentibus, plurimum obesse noscuntur. Aliàs si quidem fel. record. Clemens Papa IV. prædecessor noster volens periculum animarum eorum obviare, qui vinculo excommunicationis adstricti, aut apostatæ, seu irregulares, vel aliàs Ordinum sacrorum susceptione indigni, suam patriam, in qua de his haberetur notitia, fugientes, se in remotis partibus faciebant ad huiusmodi ordines promoveri, statuit, ut nullus Episcoporum Italiæ de cœtero aliquem Ultramontanum Clericum ordinare præsumeret, nisi ab eodem Clemente prædecessore, vel ab Episcopo, de cuius Diœces. traxerat originem, ordinandus, vel in cuius Diœcesi beneficiatus existebat, per ejus patentes litteras causam rationabilem continentes, quare ipsum volebat, aut nequibat, ordinare, specialem licentiam haberet, eos vero, quos contra præmissa contigisset ordinari, manere voluit absque spe dispensationis super hoc à Sede Apostolica obtinendæ suspensos, ac Ordinan-

tes condigna pœnitentia puniri. Cum autem non sine gravi animi nostri molestia. Nobis innotuerit, quamplures Ultramontanos suæ salutis immemores, Dei quæ timore postposito, ad Ordines prædictos cum falsis dimissorialibus litteris, seu etiam cum titulo patrimonii ficto, vel fiduciario, seu etiam falso, cum maximo bonorum omnium scandalo, se promoveri fecisse. Nos innumeris, quæ ex minùs canonica Clericorum ordinatione huiusmodi proveniunt, malis, quantum Nobis ex alto conceditur providere volentes, prædictam Clementis prædecessoris Constitutionem, cum omnibus & singulis in ea contentis approbantes, & innovantes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in Italia existentibus tenore præsentium prohibemus, ne quovis prætextu, & ex quacunque causa, Hispanos, Lusitanos, Gallos, vel Germanos, aliosque quoscunque Ultramontanos, & ex quibusvis locis extra Italiam oriundis non solum ad Sacros, sed neque etiam ad minores, vel Clericalem characterem promovere audeant, seu præsumant, nisi dimissoriales suorum Ordinariorum litteras à nostris, & hujus Sanctæ Sedis Nuntiis, seu Collectoribus in illis partibus commorantibus recognitas, probatas, & subscriptas habeant, eorundemve Nuntiorum seu Collectorum subscriptiones à dilecto filio nostro in Alma Urbe

Vicario in Spiritualibus generali similiter examinata, recognita & approbata fuerint alias promoventes ad annum ab exercitio Pontificalium, promoti verò perpetuæ suspensionis pœnam, absque spe dispensationis à Sede Apostolica obtinendæ, incurrant eo ipso. Insuper promotos huiusmodi, ac etiam eos, qui cum falsis, vel fictis, aut fiduciariis patrimonii titulis scienter se ad Ordines huiusmodi promoveri fecerint, non solum prædictis, verum etiam majoribus arbitrio nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis infligendis pœnis Italos verò, si quos in posterum Clericali caractere insigniri, vel ad minores Ordines promoveri ab alieno Episcopo, cum falsis dimissoriis contigerit, etiam si qualitatibus per Concil. Trident. Decretum, c. 17. sess. 23. requisitis præditi sint. Nihilominus sequuta tamen prius desuper Judicis Ecclesiastici declaratione, fori privilegio minimè gaudere, sed seculari jurisdictioni, ut antea, plenè in omnibus subiacere, & subiectos esse respectivè volumus, sicque & non aliter per quoscunque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obstantibus quibuscunque. Per præsentem autem constitutionem rec. me. Pij Papæ II. prædecessoris

nostri contra malè promotos editæ nullatenus derogare intendimus, sed illam cum omnibus, & singulis in ea contentis, in suo robore, & efficacia permanere, perinde ac si præsentibus non emanassent, decernimus. Ut autem præsentibus litteræ ad omnium notitiam facilius devenire possint, volumus, quod illæ, sive earum exempla in valvis Basilicarum sancti Joannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, nec non in acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes & singulos, quos illæ concernunt, perinde arceant, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent, quodque earundem transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique adhibearur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 11. Decembris, M. DC. XXIV. Pontificatus nostri Anno secundo.

V. THEATINUS

Anno Millesimo sexcentesimo vigesimo quarto Indictione septima Pontificatus Sanctissimi D. N. D. Urbani divina Providentia Papa Octavi, die vero decimo sexto mensis Decembris retroscriptæ litteræ Apostolicæ affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranen. Principis Apostolorum de Urbe, ac
Can-

*Cancellaria Apostolica, aciei Campi
Flora, per nos Alexandrum de Rochis,
& Fabium Amilianum Sanctiss. D.
Papa Curf.*

Brandimartes Latinus pro Mag.
DD. Curf.

*Roma ex Typographia Rev. Camera
Apost. M. DC. XXIV.*

DECRETUM

*De Monasteriorum, Conventuum, Do-
morum Religiosorum cujuscunque
etiam Mendicantium Ordi-
nis erectione.*

CUM aliàs fel. rec. Clemens Papa VIII. decrevit. Ordinarios locorum licentiam ad novos Conventus cujuscunque, præsertim mendicantium Ordinis, in Civitatibus, & locis eorum ordinariæ jurisdictioni subjectis erigendos impartiri non posse, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem Civitatibus, & locis existentium Conventuum Prioribus, seu Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa servatis servandis cognita in eisdem Civitatibus, & locis, novos, hujusmodi erigendos Conventus, sine aliorum detrimento commodè sustentari posse contulerit. Si vero ab eorum sententiis ad Sedem Apostolicam provocari, & appellari contigerit, ipsos ordinarios tamdiu erectionem novorum conventuum suspendere debere, quamdiu à dicta Sede in ea causa pronuntiarum extiterit, ac aliàs prout in decreto hujusmodi plenius continetur. Verùm per piæ me.

Paulum Papam V. accepto plerisque exordinariis prædictis favore, vel nimia exposcentium importunitate ad novos Conventus, seu Domos, præter & contra tenorem prædicti decreti erigendos plerumque adduci, quo fit, ut non habita debita elemosynarum, seu reddituum, cujuscunque Monasterii, Conventus, seu domus ratione, Monachi, seu Fratres, aut Religiosi ibi degentes, manuteneri nequeant, & ad tam exiguum numerum reducantur, ut cultus divinus in eorum Ecclesiis destituatur, ibique Regulatis disciplina, ut convenit, conservari non valeat, Sacra Congregatio Illustrissimorum DD. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, ad quos idem Paulus Papa V. negotium hujusmodi rejecerat, tot incommodis obviam ire, eisque aliquod opportunum remedium adhibere cupiens Decreti hujusmodi veriores, ac totos tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum infererentur pro plenè, & sufficienter expressis habens, vivæ vocis oraculo à S. D. N. Gregorio Papa XV. habito, Decretum prædictum, quatenus opus sit, innovat, & in usum reducit. Volens quod de cætero Monasterium, Conventus, Domus. Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium cujuscunque etiã Mendicantium Ordinis societatis, & instituti quocunque nomine nuncupentur, etiam si de illis particularis, expressa, & specifica mentio habenda esset, in quacunque Civitate, vel oppido, quocunque alio loco, non erigantur, nisi in eo saltem duodecim

Fra-

Fratres, aut Monachi, seu Religiosi inhabitare, ac ex redditibus, & ex consuetis elemosynis sustentari valeant, ac Priores, seu Procuratores aliorum Monasteriorum, Conventuum, seu Domorum aliarum Religionum, vel Congregationum, aut Societatum seu institutorum huiusmodi non solum in predictis, sed etiam in aliis per quatuor milla passuum circumvicinis locis ad id vocati & auditi fuerint, ac tali erectioni consenserint, vel aliis Ordinariis locorum constiterit, Religiosos Monasterii, Conventus, seu Domus Regularis sic erigendi, seu erigendæ absque detrimento Religiosorum in Monasteriis; seu Domibus antea in Civitatibus seu locis huiusmodi erectis degentium, ibi in numero duodecim commodè, & congruè manuteneri; & alii posse. Si vero novi Conventus, Domus, Congregatio vel societas huiusmodi instituendæ erunt, nullique alii Regulares inibi reperiantur, Ordinarii locorum nihilominus diligenter inquirent, ac locorum Incolæ & habitatores quorum & consensum requirant, ac adhibeant huiusmodi duodecim Religiosos in Conventibus; ut præmittitur instituendis commodè alere, & manuteneri valeant. Si vero à Decreto, seu Decretis per Ordinarios prædictos in causis huiusmodi ferendis legitime appellari contigerit, ex nunc prout ex ea die, quâ appellatio interponetur, ea ad eandem Sacram Congregationem una cum toto negotio Principali devoluta censeatur, appellationeque huiusmodi pendente,

nihil innovandum esse; irritumque & inane quicquid secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari decernens, quibuscunque in contrariam facien. non obstantibus Romæ 17. Augusti 1621.

Ant. Card. Saulius.

Locus † Sigilli

N. Zambecarius Secr.

*Roma ex Typographia Rev. Camera
Apost. M. DC. XXII.*

DECRETUM.

Quo conceditur & præscribitur facultas Ordinariis circa accessum Regularium ad monasteria Monialium ad colloquendum cum eis.

CUM aliàs de anno 1590. per Sacram Cardinalium negotiis Regularium Præfectorum Congregationem de mandato fel. rec. Sixti Papæ Quinti circa accessum Regularium cuiuscunque Ordinis ad Monialium monasteria fuerit decretum; Quod nulli Religioso cuiuscunque Ordinis, gradus, qualitatis & dignitatis existat (Superiore, cui Monasterii, seu Domus cura incumbit, Visitatore vel Visitoribus, Confessarioque Ordinario & extraordinario, cum ad tempus deputabitur duntaxat exceptis, liceat absque licentia expressa ejusdem Sacræ Congregationis

tionis accedere ad Monasteria, seu
 Doras quarumcunque Monialium,
 vel sororum, sive sui, sive alterius ca-
 julvis Ordinis ad colloquendum, sive
 tractandum cum eis. Quod si ali-
 quando mandato sui Superioris ali-
 quos Religiosos ad prædicandum ver-
 bum Dei, vel ad celebrandas Missas
 in ipsarum Monialium, seu sororum
 Ecclesiis, sive oratoriis exterioribus si-
 ve extra Claustra existentibus mitti
 contigerit, ne dicti Religiosi ullo qua-
 esito Colore Moniales, Sorores aut
 quamlibet aliam personam intra Clau-
 suram degentes alloqui possint, sub
 penis privationis officiorum ac vocis
 activæ, & passivæ ipso facto incur-
 ren, aliisque, ejusdem Sacræ Congre-
 gationis arbitrio, fueritque postmo-
 dum declaratum etiam Equites S. Jo-
 anis Hierosolymitani sub eodem De-
 creto comprehendi, & quoscunque
 contrafacientes ab alio, quam ab A-
 postolica Sede, aut Sacra Congrega-
 tione absolvi, & rehabilitari non pos-
 se; Amplissimi ejusdem Sacræ Con-
 gregationis Patres Decreta hujusmo-
 di innovanda, & inviolabiliter obser-
 vanda statuerunt. Verùm quia experi-
 entia compertum est interdum ob-
 pias, & rationabiles causas, easque ita
 ferente casu, repentinas, ut ab eadem
 Sacra Congregatione licentiam exspe-
 ctari summè incommodum, vel inuti-
 le sit Regularibus supradictis collo-
 quendi cum Monialibus sibi attinenti-
 bus necessitatem obvenire, facto ver-
 bo cum Sanctiss. D. N. Urbano VIII.
 & de sanctitatis suæ expresso Ordine,

& mandato facultatem tribuerunt in
 posterum locorum Ordinariis, ut qua-
 tenus sibi visum fuerit in Domino ex-
 pedire licentiam concedere possint per
 quatuor vices ad summum quolibet
 anno cuicumque Regulari, ut Moniales
 sibi in primo, & secundo tantum Con-
 sanguinitatis gradu conjunctas conve-
 nire, & alloqui possit. Id verò non a-
 liter, quam servata ad unguem forma
 infra scripta, ut id nullo modo liceat
 diebus festivis, aut in Adventu, qua-
 dragesima, feria sexta Sabbatho, & Vi-
 giliis, prædictaque licentia obtenta ab
 Ordinario, & ab alio, ad quem spe-
 ctet, eam concedere, consignetur Con-
 fessario Ordinario Monasterii, qui pe-
 nes se retinere debeat, isque associet,
 & præfens sit, & Auscultatrices de mo-
 re, non autem alia, assistant, prædi-
 ctaque licentia pro die, & hora certa,
 & in scriptis concedatur, in librisque
 Cancellariæ ejusdem Ordinarii anno-
 tetur. Quod si prædicti locorum Or-
 dinarii gradu conjunctis, aut aliter; quam
 servatâ forma supradicta licentias con-
 cesserint, vel permiserint, sciant se in-
 tentionis sanctiss. D. N. & Sacræ Con-
 gregationis Transgressores judicium-
 que reformident Regulares autem pe-
 nis in supradicto Decreto contentis,
 ac si nullam licentiam obtinuissent, eo
 ipso se noverint esse addictos, & arbi-
 trio Sacræ Congregationis severiùs
 puniendos. Romæ XII. Kal. Decem-
 bris M. DC. XIII.

Oct. Card. Bandinus.

Laur. Campegius Secret.

S

Rome

Roma ex Typographiâ Rev. Camera
Apost. M.DC.XXIII.

S. D. N.

D. URBANI DIVINA PROVI-
dentia Papæ VIII.

DECLARATIO

*Quod Capitula Ecclesiarum Cathedra-
lialium quibus S. R. E. Cardinales præ-
sunt ex Indultis conferendi beneficia
Ecclesiastica reservata, vel affecta eis-
dem Cardinalibus concessis nullum
jus prætere possint.*

SANCTISSIMUS in CHRISTO
Pater & D. N. D. Urbanus divina
providentia Papa VIII. accepto quod
S. R. E. Cardinales super Indulgentiis
& facultatibus disponendi, de benefi-
ciis Ecclesiasticis Sedi Apost. reservatis
& affectis à sede prædicta sibi concessis
per Capitula & Canonicos Cathedra-
lium Ecclesiarum, quibus illi ex con-
cessione, & dispensatione Apostol.
præsunt, impediuntur, sub prætextu
quod ipsa Capitula, & Canonici jus no-
minandi, vel præsentandi, aut alias quo-
modolibet disponendi de beneficiis in
mensibus non reservatis pro tempore
vacantibus cum prædictis Cardinali-
bus locorum Ordinariis conjunctim,
vel divisim habentes, tanquam mem-
bra capiti adhærentia à Cancellariâ
Apostolicâ regula mensium reserva-
toria, à qua Cardinales præservantur,
etiam excipiet facultates atque Indul-

ta, quæ certarum reservationum ob-
stacula tollunt, sibi quoque suffraga-
ri debere prætendunt, & attendens
privilegium, quod Cardinales in
prædicta Regula præserventur, ejus
intuitu Cardinalibus concessum esse,
neque rationi consentaneum fore, ut
Capitula & Canonici, dum sui Præ-
sules Cardinalatus honore præfulgent
plus juris in præjudicium Sedis Apo-
stol. seu ipsorum Cardinalium Præ-
sulum jus, & indultum conferendi ab
ipsa sede habentium obtineant, quam
si ipsi Cardinales non forent. Motu
proprio sub die 29. Decembris, anni
ab Incarnatione Domini 1625. decla-
ravit, intentionis, & voluntatis suæ
esse, quod Cardinales Præsules de
omnibus, & singulis beneficiis Eccle-
siasticis quomodolibet nuncupatis, &
qualificatis, ad eorum etiam cum
alio, vel aliis collationem, provisio-
nem, præsentationem, electionem,
seu quamvis aliam similem, vel dissi-
mitem dispositionem ratione Eccle-
siarum, quibus ipsi Cardinales præ-
sunt, conjunctim vel divisim spectan-
non tamen in libris Camera Aposto-
licæ descriptis, nec ex personis fami-
liarium suæ sanctitatis, vel Conclavi-
starum, aut ratione vacationis apud
Sedem prædictam reservatis, vel affe-
ctis, quæ omnia Sanctitas sua sibi &
successoribus suis pro tempore existen-
tibus specialiter & expressè reservavit
ad præsens vacantibus, & in futurum
vacaturis soli per se ipsos vel alios ad id
deputandos absque Capitulis, & Ca-
nonicis aliisque quameunque ordina-

tiam dispositionem eorundem beneficiorum similiter conjunctim vel divisa cum eisdem Cardinalibus habentibus, dummodo aliis sub indulgentis eis concessis comprehendantur, libere provideant, neque Capitula, aut Canonici hujusmodi privilegio quod Cardinalibus Praesulibus nullo habito Capitulorum & Canonicorum respectu concessum esse dignoscitur, gaudere, frui, ac jus aliquod inde praetendere possint. Decernens declarationem praedictam a dicta die 29. Decembris robur obtinere debere, etiamsi nedum publicata fuisset, ac irritum &c.

Placet, publicetur & describatur M.

Acta & publicata fuit supradicta regula in Cancellaria Apostolica anno Incarnationis Dominicae M. DC. XXXVI. die vero decima mensis Septembris Pontificatus praesentis sanctissimi D. N. anno IV.

Marcus Antonius Ascentius,
Procurator.

S. D. N.
D. URBANI DIVINA PROVIDENTIA PAPAE VIII.

DECLARATIO.

Quod S. R. E. Cardinales Ecclesiarum Praesules indulgentis conferendi

beneficia Ecclesiastica ratione Ecclesiarum, quibus praesunt, vel quorum regimini ultimo loco cesserunt, duntaxat uti possint.

URBANUS PAPA VIII.

MOTU proprio &c. licet nullus Episcoporum postquam regimini Ecclesiae, cui praerit, cesserit in beneficiorum Ecclesiasticorum dispositione, ratione ejusdem Ecclesiae sibi antea competenti ingerere se valeat: at tamen nonnulli ex vener. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sub praetextu indulgentiarum Apostolicarum eis pro tempore concessorum beneficia nedum unius, sed etiam plurium Ecclesiarum, quarum regimini cesserunt, vel a quarum vinculo ad alias translati absoluti reperiuntur, contemplatione, aliis ad se spectantia conferre perseverant. Quare Motu simili &c. declaramus de cetero non licere cuivis personae etiamsi Cardinalatus honore praefulgeat, praetextu cujusvis Indulti Apostolici concessi, seu concedendi facultatem hujusmodi etiam expressè continentis conferre, vel quovis modo disponere de quibusvis beneficiis Ecclesiasticis, quorum collatio praesentatio, nominatio, vel quavis alia dispositio separatim vel conjunctim cum aliis ad eum spectabat, ratione cujuscunque Ecclesiae Cathedralis etiam Metropol. Primatialis, vel Patriarchalis, cujus regimini cesserit siquidem ad aliam Episcopalem, Primatiam, vel Patriarchalem Eccle-

Ecclesiam translatus, vel postmodum assumptus fuerit, sed indulto tantum ratione Ecclesie, cui actu præsit, vel cuius regimini ultimo loco cesserit, sibi concessio uti posse, & debere, ac irritum &c. Ostien. & Veliternæ. Invicem perpetuò unitis, & Portuen. ac Salinen. nec non Tusculan. & Prænestin. ac Albanen. Ecclesiis duntaxat exceptis, quoad quas Cardinalibus illarum pro tempore Præsulibus facultate disponendi de beneficiis huiusmodi etiam unâ cum indulto sibi ratione aliarum Ecclesiarum, quibus actu præfuit, vel antea novissimè præfuerunt, ut præfertur, frui licere decernimus, statuentes præsentibus, etiam abque eo quod registrentur, aut illis data apponatur solam signaturam nostram sufficere, & ubique in iudicio & extra regula contraria non obstante, fidem facere. Ac insuper illas in Cancellaria Apostol. describi debere, & deinceps omnes, & singulos Cardinales etiam absentes, præsentis, & futuros, & alios quoscunque, quorum interest, vel interesse poterit quomodolibet in futurum, afficere, & ligare, nullumque earum ignorantiam prætereundere posse, non fecus, ac si ei intimata forent, statuto, & ordinatione, decreto, & declaratione per Nos in crastinum assumptionis nostræ ad summum Apostolatus apicem editis, quod Cardinales in Constitutionibus, & regulis per Nos post priorum nostrarum Constitutionum, & regularum editionem, & publicationem in posterum faciendis non includantur, nisi illæ eorundem Cardi-

naliū favorem concernant, vel ipsæ edendæ Constitutiones de illorum, seu majoris partis eorum consilio editæ fuerint, nec non prædictis, & quibuscunque aliis regulis, constitutionibus, & ordinationibus Apost. cæterisque contrariis quibuscunque nequaquam obstantibus.

Placet motu proprio publicetur, & describatur M.

Lectæ, & publicatæ sunt supradictæ Constitutio in Cancellaria Apostol. anno Incarnationis Dominicæ 1626. die verò decima mensis septembris, Pontificatus prælibati Sanctissimè D. N. anno IV.

Marcus Antonius Ascencius,
Procurator

Roma in Typographia Rev. Camera Apostol. M. DC. XXXVI.

S. D. N.

D. URBANI DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ VIII.

Confirmatio, & innovatio Regulæ Cancellariæ, Decreti Camera Apostolicæ, & Constitutionum fel. rec. Julij III. quo ad fructus beneficiorum Ecclesiasticorum inextinctos.

Urbanus Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.

ATERNUS rerum conditor, ejusque iudicia abyssus multa, Sacrosanctum

rum Apostolicæ servitutis officium Nobis ad hoc licet immeritis demandare voluit, ut speculatores domus Israel, quæ est Ecclesia sua sancta, ab eo constitutis inter ceteras ejusdem servitutis curas, boni Patris familias exemplo protideamus, ut non modo Ecclesiarum omnium, & personarum eis in divinis deservientium indemnitati jugiter consulatur, verum etiam Cameræ nostræ Apostolicæ jura facta, te-ctaque omni sollicitudine præserventur, & unicuique, quod suum est, æquitaliter tribuatur, ea vero Nobis ut sublati impedimentis quibuslibet facilius succedere valeant, Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones desuper editas, & libenter innovamus, & si quæ super illis, ac etiam à Nobis ea de re emanatis regulis, sive litteris Apostolicis dubia oriri noseuntur, opportuna declarationis ministerio removemus, ut etiam hac ratione nostram eidem Ecclesiæ sanctæ operam, quantum nobis ex alto conceditur, non inutilem faciamus. Alias siquidem per Regulas Cancellariæ Apostolicæ per Nos in crastinum assumptionis nostræ ad summum Apostolatus apicem editas omnia, & singula facultates & indulta, in ea parte, in qua necdum verè, & realiter suum erant sortita effectum per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros ad favorem quarumcunque personarum concessa, quibus eis, vel eorum singulis ullo modo, & ex quavis causa, vel prætextu permittebatur, fructus certos, vel incertos, jura, obven-

tiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus ultra unum annum elocare, & attentare, ac ad firmam, vel annuam, resolutionem concedere, seu eos, & ea ad favorem quarumcunque personarum obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quavis causa disponere pro tempore ad vitam beneficiorum, & ad tempus, quo beneficia huiusmodi obtinuissent, minime restricta, nec coarctata, inter alia revocavimus, cassavimus, ac deinde per nostras sub plumbo sub datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ MDCXIV. XI Kal. Novembris Pötificatus nostri anno II. expeditas litteras licet post generalem gratiarum, & indultorum in præiudicium Cameræ, & Sedis Apostolicæ per eosdem prædecessores nostros quomodolibet concessorum revocationem, facultates testandi, & ab intestato succedendi quibusvis etiam per Nos concessas exceperimus, nihilominus mentis, & intentionis nostræ fuisse, & esse declaravimus, prædictæ Regulæ Cancellariæ super revocatione indultorum superviventia, ut præfertur per Nos editæ nullatenus per eadem litteras nostras præiudicare, quinimò eandem regulam quoad omnia in illa comprehensa, ac omnes, & quascunque personas quavis dignitate, etiam Cardinalatus, fulgeant, confirmavimus, & quatenus opus esset, innovavimus & extendimus, ac alias prout in dictis litteris, quarum teno-

res presentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Cum autem sicut accepimus, pro interesse successorum in beneficiis Ecclesiasticis, & seu respective Camerae nostrae à nonnullis in dubium revocato, an regula nostra praedicta facultates, ab eisdem praedecessoribus quomodolibet concessas, & emanatas testandi, quoad Ecclesiarum, & beneficiorum fructus inexactos, revocaret, in eadem plena Camera nostra Apostolica sub die 13. Januarii 1625. resolutum fuerit, facultates testandi, in ea parte, in qua conceditur facultas disponendi de fructibus non exactis, per praedictam regulam nostram esse revocatas, & super resolutione huiusmodi decretum Camerale emanaverit, eiusdem decreti observantia, & executione etiam subsequente, & pariter ex eo, quod in facultatibus testandi, & de bonis disponendi, ac ab intestato succedendi per Nos ab inde citra concessis, expressa constitutionum etiam declaratoriarum fel. rec. Julii Papae III, etiam praedecessoris nostri super fructibus in exactis alias in favorem Ecclesiarum, & beneficiorum, ac in eis successorum, & respective Camerae nostrae Apostolicae editarum derogatio, cum diversis, & pregnantibus clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis apposita fuit, à nonnullis praetendatur, regulae, & constitutioni nostris huiusmodi, resolutionique, & Decreto Cameralibus praedictis sufficienter derogatum, ac proinde successoribus in beneficiis, & Ecclesiis,

& respective Camerae praedictis, quoad fructus inexactos huiusmodi praerudicium illatum fuisse; Nos autem in praemissis dubitandi, seu haesitandi materiam è medio tollere, necnon Ecclesiarum, & beneficiorum, in eisque successorum, & etiam respective Camerae praedictorum indemnitati, consulere volentes, & quarumcunque literarum Apostolicarum, tam in forma brevis, quam sub plumbro, super facultatibus testandi, disponendi, & ab intestato succedendi, & aliis quomodolibet expeditarum, ac quarumcunque aliarum concessionum, & gratiarum desuper quomodolibet factarum veriores, & totos tenores, necnon alia quaecunque etiam hic forsitan de necessitate exprimenda praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine hac, hac nostrae perpetuo valitura constitutione easdem nostras Cancellariae Apostolicae regulam, & constitutionem, praedictamque resolutionem Cameralem, ac decretum desuper emanatum huiusmodi, necnon ipsas dicti Julii praedecessoris Constitutiones in favorem Ecclesiarum, & beneficiorum, in eisque successorum ac Camerae Apostolicae respective super fructibus inexactis huiusmodi editae, & de iis quomodolibet disponentes tenore praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illasque, & earum quamlibet quoad fructus inexactos huiusmodi in favorem Ecclesiarum, & be-

nefi-

beneficiorum, in eisque successorum, & respectivè Camerae nostrae Apost. praedictae innovamus. Insuper motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus declaramus, & in verbo Rom. Pontificis attestamur, mentis, & intentionis nostrae nunquam fuisse, nec esse, minusque de caetero fore per quamcumque cessionem, indultum seu facultatem testandi, & disponendi, ac ab intestato succedendi, vel transmittendi etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & per modum indulti, seu legis, generalis, vel alias quomodolibet à Nobis emanatam, & pro tempore emanandam praedictis Regulae, & constitutioni nostris, nec resolutioni, & decreto Cameralibus, illorumque observantiae, minusque Constitutionibus dicti Julii praedecessoris hujusmodi, quoad dictos fructus inexactos, etiam si afflictus, & emolumenta quaecunque inexacta hujusmodi deberentur ratione fructuum recollectorum, & in horreo reconditorum, ac etiam consumptorum, derogare, nec aliquod eis praedictum ullo inferre, quinimò easdem nostras regulam & constitutionem, decretumque & resolutionem Camerae praedictae, ac dicti Julii praedecessoris Constitutiones per Nos, ut praefertur approbatas, confirmatas & respectivè innovatas de caetero perpetuis futuris temporibus; quoad fructus quarumcunque Ecclesiarum, & beneficiorum quomodolibet qualificatorum, & quorumcunque nomine nuncupatorum, in exactos hujusmodi, inviolabiliter observari, ne omnimodae executioni demandari de-

bere etiam si in praedictis indultis, licentiis, seu facultatibus testandi, vel alias quomodolibet disponendi, & ab intestato transmittendi, vel succedendi, haec tenus etiam per Nos concessis, & de caetero etiam per successores nostros Romanos Pontifices, etiam motu scientia & potestatis plenitudine similibus, vel alias quomodolibet concedendis, clausula praedictae regulae nostrae revocatoriae praeservativa, sive quodvis aliud Decretum sub quacunque verborum forma, & expressione conceptum, de eadem regula praeservari, apposita, & appositum respectivè non fuerit. Omnes verò, singulas licentias, indulta, & facultates testandi, & alias quomodolibet disponendi, vel ab intestato transmittendi, & succedendi tam à Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, & à Nobis haec tenus quomodolibet concessas, & emanatas, quam in futurum etiam à successoribus nostris praedictis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concedendas, & emanandas in favorem quarumcunque personarum etiam speciali, & individua mentione, & expressione dignarum cujuscunque qualitatis, status, gradus & conditionis sint vel fuerint, & quacunque dignitate etiam Cardinalatus fulgeant, censendas, habendas, & intelligendas esse, censeatque, haberi, & intelligi debere perinde, ac si in eis & quacunque illarum parte apposita esset clausula omnium & singulorum jurium praedictorum dictae Camerae Apostolicae, ac respectivè Ecclesiarum & beneficiorum; in eisque successorum

præservativa, verbis infrascriptis, sive æquipollentibus concepta, videlicet (salvis semper, & in suo robore permanentibus prædictis regula, & constitutionibus, resolutioneque & decreto Camerali super ipsius regulæ declaratione die XIII. Januarii M. DC. XXV. emanatis, quibus omnibus nullo modo intendimus derogare.) Præterea etiam decernimus, nunquam de cætero in quibuscunque concessionibus, & dispositionibus, indultis, facultatibus, & gratiis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam quorum ten. &c. & quascunque clausulas etiam derogatorias derogatorias habentibus, ac etiam per viam legis, vel Indulti generalis etiam consistorialiter, & alias quomodolibet sub quibuscunque tenoribus, & formis, per Nos, & quoscunque successores nostros hujusmodi concedendis, seu à Nobis, vel illis emanandis nunquam præmissis omnibus, & singulis censi in aliquo præjudicatum, nec derogatum, nisi in eorum quolibet fuerit expressè, & dispositivè, non autem per clausulas generales idem importantes, & seu eventualiter præsentis nostræ constitutioni derogatum. Præsentes vero litteras, omniaque & singula in eis contenta, quæcunque etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo interesse habent, seu habere quomodolibet prætendentes eis nullatenus consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, minusque causa, propter quas eadem præsentis emanaverint, adductæ, verificatæ, seu aliàs justificatæ fuerint, nullo unquam

tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, seu invaliditatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo, quod in facultatibus testandi, ac aliàs de rebus, & bonis disponendi quibusvis etiam S. R. E. Cardinalibus à Sede Apostolica, vel aliàs quomodolibet ex quacunque causa etiam favorabili publica, & pia, etiam ratione consanguinitatis vel affinitatis inter concedentem, & privilegiatum existentis, ac aliàs quovis modo etiam consistorialiter concessis caveatur expressè, quod illis uti intuitu, & in remunerationem laborum, & onerum quorumcunque, vel ratione legationum, aliorumque officiorum etiam Romanæ Curia, & dignitatum quarumlibet etiam speciali nota, & expressione dignarum, ac aliàs ex titulo & causa merè onerosis, & aliàs quovis modo attributis nullatenus, vel non nisi sub certis modo & forma tunc expressis, derogari valeat, ac in præmissis seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda servata, & adimplenda non fuerint, aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, seu statuto, & consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis lationis, etiam quoad quoscunque ipsorum privilegiatorum creditores, etiam quantumlibet privilegiatos, aut quocunque alio colore & titulo, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata etiam tali

tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario, exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra huiusmodi, ac aliis superius expressis, seu relatis nihil ullibi apparet, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, gratiæ, vel iustitiæ, remedium impetrari, seu etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus concedi aut se impetrato, vel concessio quempiam uti, seu se juvare in iudicio, vel extraposse, neque ipsas presentes sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendere, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, de Camera, & Thesaurarium Cameræ, necnon Præsidentes, Clericos Cameræ nostræ Apostolicæ in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & inter-

pretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, irritumque & inane, quidquid secus super his & quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstant quatenus opus sit nostra de jure quæsito non tollend. aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon quibusvis Constitutionibus & ordinationibus etiam Apostolicis, ac juramento, vel alia quavis auctoritate roboratis statutis, usibus, stylis, ac consuetudinibus, etiam immemorabilibus, necnon litteris facultatum testandi, aliasque de rebus, & bonis disponendi, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos quibusvis personis etiam S. R. E. Cardinalibus sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam in remunerationem laborum, & damnorum passorum, ac ratione officiorum, & dignitatum, nec non ex titulo & causa merè onerosis, & aliis cum quibusvis efficacioribus clausulis, & decretis, privilegiis quoque, indultis, aliisque litteris Apostolicis in contrarium, ut præmittitur, & aliis quomodolibet concessis, confirmatis, innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua

T

alia

alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si specificè, & sigillatim expressi, & inserti forent, præsentibus præ plenè & sufficienter expressis, ad verbum inserti habentes, ad effectum omnium & singulorum præmissorum, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentium litterarum notitia ad omnes deveniat, volumus, quod illæ, sive earum exempla ad valvas Basilicarum sancti Joannis Lateran. & Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, seu affixæ omnes ita ardeant, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ, vel intimata fuissent, quodque earundem præsentium transcriptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus Fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ, apud sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Aprilis. M. DC. XXVIII. Pontificatus Nostri Anno quinto.

M. A. Maraldus

Anno à Nativitate Domini nostri JESU CHRISTI millesimo sexcentesimo vigesimo octavo. Indictione undecima, die verò decima mensis Junij, Pontificatus Sanctissimi in CHRISTO Patris, & D. N. D. Urbani Divina providentia Papæ Octavi. Anno ejus quinto. Supradictæ litteræ Apostolica, seu Constitutiones affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateran. & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus litteris per aliquantulum temporis spatium affixis, & deinde amotis, postea earundem exempla etiam impressa, & affixæ, ut moris est, per nos Franciscum Pignocatum, & Camillum Fundatum Sanctiss. D. N. Papæ Cursores.

Brandimartes Latinus pro D. Mag. DD. Cursorum.

Roma in Typographia Rev. Camera Apost. M. DC. XXVIII.

F I N I S.

ADHUC ALIÆ
SUMMORVM PONTIFICVM
CONSTITVTIONES.

CUM præter superiores ut plurima alia citarentur Constitutiones, nefas esset, illas hic tacitè præterire, quin potius, quotquot in hoc opere advocantur, dare per extensum libuit, ne quid desideretur, inchoando scilicet à Pio II. usque ad Urbanum VIII. ut patet, transgressis hæc, quæ jam supra excussa, hic uno verbo sunt notata.

Contra Clericos ad sacros Ordines malè promotos

CONSTITVTIO I.

Part. 2. Alleg. 6. 8. & 20.

PIVS Episcopus, servus servorum Dei,
ad futuram rei memoriam.

CUM ex Sacrorum Ordinum collatione character invisibilis animæ imprimatur, Sacra Mysteria dispensentur, & ipsarum cura tribuatur animarum in eorum susceptione excessus graves tanto magis plectendi sunt, quanto ex illis in jura in montibus fidelium scandala generantur. Cum ita-

que (sicut dignorum relatione non nisi molestè accepimus) nonnulli Clerici extra tempora à jure statuta, quidam ante ætatem legitimam, aliqui vero sine dimissoriis licetis contra sanctiones Canonicas se faciunt ad Sacros Ordines promoveri. Nos eorundem temeritatem tali castigatione reprimentes, ut alius in posterum committendi similia aditus præcludatur, auctoritate Apost. hac Constitutione

T 2

perpe-

perpetuo valitura statuimus & ordinamus, quod omnes & singuli, qui absque dispensatione canonica, aut legitima licentia, sive extra tempora à jure statuta, sive ante ætatem legitimam, vel absque dimissoriis litteris, etiam Citramentanis (præterquam si in hoc ultimo casu per Cameram Apostol. juxta illius stylum ordinati fuerint, & ad aliquem ex Sacris Ordinibus se fecerint promoveri) à suorum Ordinum executione ipso jure suspensi sint, & si hujusmodi suspensione durante in eisdem Ordinibus ministrare præsumperint, eo ipso irregularitatem incurrant. Præterea ultra alias pœnas in tales generaliter à jure inflictas beneficiis Ecclesiasticis possint jure privari. Volumus autem quòd præsens nostra constitutio in Romana Curia existentes post quindecim dies, absentes vero Italos post duos menses, alios verò Ultramontanos post sex menses ab ipsis in audientia contradictarum, & Cancellaria Apostol. publicatione, & affixione, ligare incipiat. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum anno ab Incarnatione Domini

ca 1641. quinto decimo Kalend.

Decembris Pontificatus nos

tri anno 4.

† †
2

Super forma juramenti professionis Fidei.

† †.

Part. 3. allegat. 61.

PIUS Episcopus, servus servorum
Dei, ad perpetuam rei memoriam.

In junctum nobis Apostolicæ feruitutis officium requirit, ut ea quæ Dominus omnipotens, ad providuam Ecclesiæ suæ directionem, sanctis Patribus in nomine suo congregatis, divinitus inspirare dignatus est, ad ejus laudem, & gloriam in eunctanter exequi properem. Cùm itaque iuxta Concilii Tridentini dispositionem, omnes quos deinceps Cathedralibus, & superioribus Ecclesiis præfici, vel quibus de illarum Dignitatibus, Canonatibus, & aliis quibuscunque beneficiis Ecclesiasticis curam animarum habentibus provideri contingeret, publicam orthodoxæ fidei professionem facere, seque in Rom. Ecclesiæ obedientia permanuros spondere, & jurare teneatur: Nos volentes, etiam per quoscunque quibus de monasteriis, Conventibus, domibus, & aliis quibuscunque locis Regularium, quorumcunque Ordinum, etiam Militarium, quocunque nomine, vel titulo providebitur idem servari, & ad hoc,

133

ut unius ejusdem fidei professio uniformiter ab omnibus exhibeatur, uniuersaque & certa illius forma cunctis innoscatur, nostræ sollicitudinis partes in hoc alicui minime desiderari, formam ipsam presentibus annotatam publicari, & ubique gentium per eos, ad quos ex decretis ipsius Concilii, & alios prædictos spectat, recipi, & observari, ac sub pœnis per Concilium ipsum in contravenientes latis, juxta hanc, & non aliam formam professionem prædictam solemniter fieri, auctoritate Apostolica tenore presentium districtè præcipiendo mandamus, hujusmodi sub tenore. vide latius pa. 98

Ego idem N. spondeo, voveo, ac juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Dei Evangelia.

Volumus autem, quod presentes litteræ in Cancellaria nostra Apostolica de more legantur; & ut omnibus facilius pateant, in ejus Quinterno describantur, ac etiam imprimantur, Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ voluntatis, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXIV. Idibus Novembris. Pontificatus nostri anno quinto.

Fed. Card. Cæsius

Caſ. Glorierius.

Quod gratia de non residendo, & percipiendo fructus ratione studii, non valeant sine consensu Ordinarii.

III.

Part. 3. allegat. 53.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster, Dominus Pius divina providentia Papa IV. ad ejus aures nuper pervenit, nonnullos curata, vel aliàs Sacros Ordines, aut personalem residentium requirentia beneficia obtinentes, sub prætextu, quod litteris operam dare cupiebant, post Confirmationem Concilii Tridentini per suam sanctitatem factam, & publicatam secum ut litterarum studio in loco, ubi illud vigeat generale, actu insistendo, ratione beneficiorum per eos obtentorum hujusmodi, usque ad quinquennium, vel aliud tempus tunc expressum, dummodo infra primum illius annum Subdiaconi fuerent, ad reliquos Ordines promoveri minimè tenerentur, tam iidem interim, quam alii, etiam ad eosdem Ordines, vel eorum aliquem, seu aliquos promoti, quod similiter studentes, beneficiis per eos obtentis, per Vicarios idoneos, per locorum Ordinarios, etiam congrua fructuum beneficiorum hujusmodi portione illis assignata, vel aliàs deputandos, in divinis illis imminentem exercendo, & alia incumbentia onera supportando, usque ad simile tempus,

T 3

per-

personaliter in eisdem beneficiis reside-
dere non tenerentur, & nihilominus
interea omnes eorundem beneficio-
rum fructus percipere possent, per or-
dinariam sanctitatis suæ signaturam,
seu Pœnitentiariæ suæ officium dis-
pensari sibi que pariter indulgeri obti-
nerunt, nullum in his, vel fraudi, vel
circumventioni locum, præsertim quò
ad absentes à Romana Curia, de quo-
rum qualitatibus facilis notitia haberi
non potest, quantum humana ratione
provideri potest, relinquere volens,
Concilii etiam Tridentini Decreto in-
hærendo, huiusmodi dispensationes, &
indulta, hæcenus concessa ac tam ip-
sius Pœnitentiariæ, quàm Apostolicas,
& alias desuper confectas, & confici-
endas litteras, processulque habitos &
habendos per easdem, dictis absenti-
bus nullatenus suffragari, nisi singulo-
rum ordinariorum locorum, in qui-
bus singula beneficia huiusmodi con-
sistunt, consensus gratis præstandus ad
id accedat, Apostolica auctoritate de-
claravit, decernens irritum &c.

*Placet, publicetur, & describatur I.
Lectæ & publicatæ sunt superscripta
Regula Romæ in Cancellaria Apostoli-
ca, anno Incarnationis Dominicæ mille-
simo quingentesimo sexagesimo quarto,
die verò Veneris vigesima quarta men-
sis Novembris, Pontificatus præfati
S. D. N. Papæ anno quinto.*

A. Lamellinus Custos

Super residentia Prælatorum, & alio-
rum curam animarum habentium,
& residere debentium.

IV.

Part. 3. allegat. 53.

PIUS Episcopus, servus servorum
Dei, ad perpetuam rei me-
morian.

IN suprema militantis Ecclesiæ spe-
cula, meritis licet insufficientibus,
divina dispositione constituti, cunctos
non solum vigilantia nostræ commis-
sos Dominicos greges, sed etiam sin-
gulorum Pastorum suorum actus in-
tensa nostræ mentis acie collustrantes,
studium efficax, operumque sedulam
ad hoc omnino statuimus adhibere;
ut quemadmodum operosum Sacri
Concilii Tridentini progressum, feli-
cemque exitum, Domino cooperante
præstitimus, ita sanctissima illius de-
creta, ipsorum præsertim, qui in Apo-
stolicæ sollicitudinis partem vocati
sunt, Pastorum officium concernen-
tia, non tepidè, neque dissimulanter
exequamur. Sanè licet in Concilio
præfato saluberrima fuerit ordinatio-
ne decretum, quod omnes & singuli
venerabiles fratres nostri, Patriarchæ,
Primates, Archiepiscopi & Episcopi,
& alii beneficiati, apud Ecclesias spon-
sas suas residere teneantur: nonnulli
tamen (quod non sine animi nostri
mœrore referimus) adeo sui, gregum-
que, quos olim deperditos, Salvator
noster

noſter proprio Sanguine redimere dignatus eſt, ſibi creditorum obliſi ſunt, ut etiam nunc in alma Urbe, ut alibi commorantes, & ſacroſancta ſpiritualis matrimonii inter eos, ſuaſque Eccleſias ſolemniſter contracti, jura confundentes; ſponſas ſuas in longa quaſi viduitate relictas, ac prædictas Eccleſias quomodocunque ſibi conſeſſas inviſere, & apud illas, ut probos & providos patres familias decet, reſidere non curent, in perditionem animarum ſuarum, & ſubditorum ſuorum, ac pernicioſum exemplum, & ſcandalum plurimorum, Nos hanc illorum contumaciam alicujus, etiam temporalis pœnæ metu frangendam, ſeu convincendam eſſe conſentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, ac de Apoſtolica poteſtatis plenitudine, omnibus & ſingulis Patriarchis, Primateſ, Archiepiſcopis, & Epicoſis præfatis, ac aliis quibuſcunque, etiam quaſi auctoritate, dignitate, gradu, vel præminentia præfulgentibus, prædictas Eccleſias in commendam, vel adminiſtrationem, aut alio quovis nomine obtinentibus, & aliis quibuſcunque beneficiatis curam animarum habentibus, qui juxta decreti ſuper reſidentia in Concilio prædicto promulgati tenorem, perſonalem in ſuis Eccleſiis reſidentiam facere tenentur, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ultra pœnas in dicto decreto Concilii contentas, etiam ſub privationis eorum à regimine, & adminiſtratione Eccleſiarum ſuarum, ac aliis noſtro, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis ſucceſſoris no-

ſtri, arbitrio imponendis pœnis, diſtrictè præcipiendo per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus omni hora ceſſante, in eiſdem ſuis Eccleſiis, juxta formam & tenorem dicti Concilii perſonaliter reſideant. Et nihilominus, ſi quos mandato noſtro hujusmodi (quod abſit) non parere contigerit, nec etiam tales abſentes melioris in hac parte conditionis, quam cæteri in ſuis Eccleſiis reſidentes exiſtant, hac noſtra perpetuò valitura ſanctione per præſentes ſtatimus, & ordinamus, quod deinceps omnia, & ſingula mobilia, & immobilia, etiam in Urbe, vel ejus diſtrictu exiſtentia, & ſe moventia, reſ & bona, jura, & actiones cujuſcunque qualitatis, quantitatis & valoris, ac ubicunque locorum conſiſtant, ad Patriarchas, Primateſ, Archiepiſcopos, Epicoſos, & alios quocunque, etiam quaſi auctoritate, dignitate, gradu & præminentia præfulgentes, Eccleſias prædictas in titulum, vel commendam, ſive adminiſtrationem, aut alio quovis nomine obtinentes, & alios quocunque beneficiatos curam animarum habentes, qui extra prædictas Eccleſias, & diœceſes, etiam in Romana Curia, aut alibi degentes, & juxta decretum, & formam Concilii hujusmodi non reſidentes deceſſerint, pertinentia, & per illos ſuarum Eccleſiarum, ac quoruncunque monaſteriorum, Prioratum, Præpoſiturarum, aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura, ſecularium, & Regularium, quæ illi quomodolibet obtinuerint, ac fructuum reddituum

ditum, proventuum Ecclesiastico-
rum; nec non pensionum annuarum
sibi super similibus fructibus, redditi-
bus, & proventibus reservatarum, &
assignatarum occasione quæsitæ, eti-
am si facultatem specialem de illis, aut
eorum parte testandi & aliâ liberè
disponendi, à nobis, & quibusvis aliis
Romanis Pontificibus prædecessori-
bus, & successoribus nostris, etiam
cum clausulis, quod facultates hujus-
modi revocari nequeant, aliisque irri-
tantibus decretis obtinuerint, & in
vim illarum litterarum desuper con-
fectarum de rebus & bonis hujusmo-
di jam disposuerint; tanquam spolia ad
Cameram Apostolicam legitimè per-
tineant, liceatque dilectis filiis moder-
no, & pro tempore existenti Com-
missario nostro generali, & suis, dictæ-
que Cameræ deputatis, in eventum
decessus hujusmodi, solitum inventa-
rium super rebus, & bonis præfatis
conficere, illaque prout de reliquis
Clericorum spoliis fieri solet, ad dile-
cti filii nostri moderni & pro tempo-
re existentis generalis Thesaurarii ma-
nus redigere, dictæque Cameræ ap-
plicare, cujusvis licentiæ desuper mini-
mè requisita. Ac facultates, & desu-
per confectas litteras prædictas, etiam
motu & scientia similibus, etiam in
recompensam laborum, & obsequio-
rum, etiam nobis, & Ecclesiæ Romanæ
dictæque Sedi impensorum, quomo-
dolibet concessas, & etiam iteratis vi-
cibus approbatas, illorum omnium
tenores, præsentibus pro sufficienter
expressis, & ad verbum insertis haben-

tes, eventum obitus hujusmodi, etiam
si in Urbe, aut ejus districtu, vel alibi
extra suas Ecclesias, ut præfertur, con-
tingerit, ex nunc, prout ex tunc, & è con-
tra, id dictæ contumaciæ pœnam, e-
jusdem potestatis plenitudine, & teno-
re revocamus cassamus & annullamus;
ac tam eas, quam earum prætextu
quomodolibet pro tempore condita,
factaque testamenta, codicillos, lega-
ta, donationes & alias dispositiones
quaslibet, etiam ad pias causas, vel in
remunerationem servitorum, nulla &
invalida, nulliusque roboris, vel mo-
menti fore, neque quidpiam contra
præsentium tenorem suffragari: Et sic
per quoscunque judices, & Commissa-
rios, quavis auctoritate fungentes,
etiam S. R. E. Cardinales, in quavis
instantia, sublata eis, & eorum cui-
bet, quavis aliter judicandi & interpre-
tandi facultate, judicari, & defendiri de-
bere: ac quidquid secus à quoquam
quavis auctoritate, scienter, vel igno-
rantly attentari contingerit, irritum &
inane decernimus. Per hoc autem po-
steris nostris, & Romanorum Pontifi-
cum Prædecessorum nostrorum Ordi-
nationibus, reservationibus & decretis,
quò ad Prælatorum, & aliorum bene-
ficiarum, etiam in suis Ecclesiis aut
diocæsisibus residentium, & ibi dece-
dentium, quæ etiam amittimus, & ex-
tendimus ad habentes Ecclesias in Ur-
bis districtu, ibique residentes, & de-
cedentes, spolia Cameræ Apostolicæ
applicata, hæctenus emanatis, nullatenus
præjudicare, neque quidquam in
eis alterare intendimus, sed ea in suo
robore

robore, ut ante, manere volumus, præterquam quo ad eos, qui in suis Ecclesiis juxta formam prædicti Concilii refederint, & specialem licentiam testandi habuerint: hanc enim tantum salvam eis esse volumus; ita ut generalis licentia testandi eis, quanquam residentibus, minimè suffragetur, sed sola speciali, si quam habuerunt, tueri se possint. Cæterum ut præceptum, mandatum, statutum, ordinatio, revocatio, cessatio, decretum & alia præmissa, præsentisque litteræ ad eorum, quorum interest, notitiam deducantur, nullusque possit aliquam illorum ignorantiam prætere, vel excusationem allegare, sed illa perpetuo firma, & illibata permancant, volumus & mandamus, quod eadem præsentibus in Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ nostræ Valvis, ac acie Campi Floræ nostræ aliquem ex Cursoribus nostris affixæ, copia illarum ibi dimissa, ab ea die omnes perinde ardeant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent. Non obstantibus præmissis, ac in favorem Curialium per sel. rec. Xistum Quartum, Leonem Decimum, Julium Tertium, & quoscunque alios Rom. Pontifices prædecessores nostros, ac etiam per nos editis & approbatis, nec non aliis litteris, constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostri præcepti, mandati, statuti, ordinationis, revocationis, cessationis, annullationis, decreti, ampliationis, extensio-

nis, intentionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, septimo Kalendas Decembr. Pontificatus nostri anno quinto.

Cæf. Glorierius

Visa de Curia D. de Enciso

H. Cumyn.

De residentia vide Bull. 5. 17. & 64.

Super executione Concilii, & litterarum D. Pii IV. contra Archiepiscopos, & Episcopos, & Prælatos, & alias personas Ecclesiasticas non residentes in eorum Ecclesiis.

V.

Part. 3. allegat. 53.

PIUS PAPA IV

Motu proprio &c. Cum tam per Sacrosanctum Oecumenicū Concilium Tridentinum, quam etiam per nostras litteras, sive bullas etiam desuper emanatas, & inter alias sub Datum Romæ

V

Romæ

Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXIV. septimo Kalend. Decembris, Pontificatus nostri anno quinto, mandatum sit omnibus Episcopis, Archiepiscopis, & aliis, quibus animarum cura commissa est, oves suas agnoscere, pro eis sacrificium offerre, verbique divini prædicatione, sacramentorum administratione, ac bonorum omnium exemplo pascere, pauperum, aliorumque miserabilium personarum curam paternam gerere, eisque assistere, & in cætera munia pastoralia diligenter incumbere, aliaque facere, quæ in dicto Sacro Concilio, & in dictis nostris litteris, sive bullis continentur. Quæ omnia nequaquam ab eis præstari, & adimpleri possunt, quum gregibus suis non invigilant, neque assistunt, sed mercenariorum more oves suas deserunt: ac propterea debuissent, & deberent omnes & singuli Episcopi, Archiepiscopi, & alii in Dignitatibus Ecclesiasticis constituti, & præfecti, & quibus animarum cura existit, juxta divina præcepta, & prædicti œcumenici Concilii, ac prædictarum nostrarum litterarum, seu bullarum vim, formam, continentiam, & tenorem ad eorum respectivè Ecclesias, diœceses, ac alia beneficia, quibus personalis residentia requiritur, ad effectum in eis personalem residentiam faciendi, sese contulisse, ac omnia & singula in eisdem præceptis, Concilio, & litteris, sive bullis, respectivè contenta adimplevisse, & servasse: attamen, sicut accepimus, multi, & multi præfatorum

præceptorum & mandatorum contemptores, animarumque suarum, ac propriæ salutis immemores, in dictis dignitatibus Ecclesiasticis, quibus cura animarum imminet, ac Episcopalibus, & Archiepiscopalibus respectivè constituti, præmissa facere, & adimplere hæctenus minimè curarunt, sed distulerunt, & differunt in grave animarum suarum, gregumque sibi commissorum periculum, & ovium suarum perniciosum exemplum & scandalum, sententias, censuras, & pœnas propterea sibi inflictas, temerè & damnabiliter incutendo. Quæ omnia cum non sint conniventibus oculis, aut impunè prætermittenda, sed graviter corripienda, ut cæteris transeant in exemplum, cum jam per tot menses inobedientes fuerint, censuras præfatas sustinendo: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, deque potestatis nostræ plenitudine, dilecto filio nostro Alexandro Riaro Camera Apostolicæ generali Auditori, cui alias etiam, seu prædecessori suo vivæ vocis oraculo commisimus, ut dictos Episcopos, Archiepiscopos, & alias personas Ecclesiasticas animarum curam habentes, non residentes, pœnas præfatas in dicto Concilio, & litteris, sive bullis nostris contentas incurrisse declararet, & ad illarum effectivalem executionem, aliaque graviora procederet, vivæ vocis oracula commisimus tantum, qui que nonnulla monitoria contra certos Episcopos, & alias personas in vim commissionis nostræ hujusmodi sibi factæ, tunc decreverat, & relaxaverat, ne impo-

serum

posterum de illius jurisdictione dubitari contingat, denuo eidem Auditori nostro nunc officium Auditoriarum exercenti, auctoritate nostra committimus, & mandamus, quatenus statim contra Episcopos, Archiepiscopos, & alios quoscumque Prælatos, tam in Urbe, quam alibi, & ubique locorum existentes, & in propriis diocesis non residentes, consilio sibi quantum sufficere videbitur summarie simpliciter, & de plano, sola veritate inspecta, & manu regia, de inobedientia prædicta, usque ad sententiam exclusivè procedat, & deinde nobis referat, ut nos in Consistorio nostro secreto de Fratrum nostrorum consilio, ut moris est, ad sententiam privationis, & depositionis Prælatorum inobedientium huiusmodi procedere valeamus, prout procedere intendimus: quo verò ad alios curam animarum habentes, usque ad sententiam inclusivè procedat, & exequatur, juxta formam & tenorem dicti Concilii, litterarum & nostrarum prædictarum cum eisdem facultatibus, ut supra, ac alia faciat, & exequatur, prout in dictis litteris sive bullis continetur, cum potestate citandi, inhibendi, excommunicandi, suspendendi à divinis, declarandi, interdicendi, aggravandi, reaggravandi, carcerandi, & brachium sæculare decernendi, relaxandi, & exequendi, aliaque faciendi necessaria quomodolibet & opportuna: contrariis quibuscumque non obstantibus, & quod præsentis nostri Motus proprii sola signatura suf-

ficiat, ac ubique fidem faciat, in iudicio & extra: regula contraria, & aliis quibuscumque, quibus omnibus expressè derogamus, non obstantibus.

Placet Motu proprio, l.

Præsentetur B. Amerin. Regens.
*Publicatum fuit die xi. mensis Maii
 M. D. LXXV. Pontificatus ejus
 anno sexto.*

Revocatio privilegiorum, exemptionum, immunitatum, facultatum, conservatoriarum, Indultorum, Confessionarium, Indulgentiarum, & aliarum quarumcunque similium gratiarum, quibuscumque locis & personis concessarum, in his, in quibus statutis, & decretis Sacri Concilii Tridentini contrariantur.

VI.

PIUS Episcopus, servus servorum
 Dei, ad perpetuam rei memoriam.

IN Principis Apostolorum Sede, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, nihil neque universali Ecclesie, curæ & sollicitudini nostræ commissa, salubrius, neque injuncto nobis Apostolicæ servitutis officio, decentius præstare possumus, quàm quòd providentiæ nostræ ministerio œcumenicum Concilium Tridentinum, sicut nostris potissimum auspiciis, summaq;

sanctorum Patrum concordia per Dei misericordiam feliciter absolutum fuit; ita per universos, qui Christiana pietate censentur, ubique suscipiatur, & remotis quibuslibet obstaculis, ab omnibus æqualiter observetur. Cum itaque in eodem Concilio quamplura salubria, & ad universalem morum reformationem valde utilia decreta, atque statuta maturo præsentium ipsorum examine præcedente, sint edita, quibus multa, atque diversa privilegia, exemptiones, immunitates, dispensationes, facultates, conservatoria, indulta, & ut vocant, Confessionalia, & Mare magnum, & alia gratia, quæ variis, tam Cathedralibus, etiam Metropolitanis, quam Collegiatis Ecclesiis, monasteriis, Conventibus, & aliis Religiosis, etiam Fratrum Mendicantium domibus & ordinibus, necnon sancti Spiritus in Saxia, sancti Joannis Lateranensis, ac Incurabilium de Urbe sancti Antonii Viennen. & sancti Bernardi Juren. aliisque hospitalibus Militiis, eorumque Capitulis & Conventibus, ac Universitatibus, etiam studiorum generalium Collegiis, tam secularibus, quam Ecclesiasticis, Confraternitatibus, Societatibus, & tam Principis Apostolorum de Urbe, quam aliis fabricis, sanctæ Cruciatæ, aliisque piis locis & operibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælati Abbatibus, Abbatissis, Prioribus, Præpositis, & aliis Ecclesiasticis, tam secularibus, quam diversorum Ordinum & Militiarum regularibus, ac etiam laicis cujuscunque dignitatis,

& status, ac gradus, & excellentiæ, ac etiam Ducali, Regia, & Imperiali dignitate fulgentibus utriusque sexus personis, necnon aliquibus notariis, & etiam de laere legatis, atque Nuntiis, tam perpetuò, quam ad tempus, per plures Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, Sedem Apostolicam, ejusque Legatos hæcenus, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu etiam Imperatorum, Regum, Ducum, & aliorum Principum contemplatione, & intuitu, etiam de Fratrum consilio, diversimode, variisque temporibus, in genere, vel specie, ex quavis etiam honesta causa concessa, & etiam pluries confirmata, & innovata fuerunt, in plerisque contrariantur. Nos, quibus imprimis cordi est, tam sancta, & Ecclesiæ Dei saluberrima decreta, ut par est, effectus ubique consequi, & ab omnibus obedienter observari; privilegiorum, exemptionum, immunitatum, facultatum, conservatoriarum, indultorum, Confessionarium, Maris magni, & aliarum gratiarum prædictarum, ac quarumcunque Apostolicarum, & aliarum litterarum desuper confectarum, processuumque, decretorum, & aliorum in defectuorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & plenè insertis habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, quòd eadem omnia & singula privilegia, exemptiones, immunitates, facultates, dispensationes, conservato-

ita indulta Confessionalia, Mare magnum, & alia gratia, in his omnibus & singulis, in quibus illa statutis, & decretis Concilii hujusmodi contrariantur, ipso jure revocata, cassata, & annullata, ac ad ipsius Concilii terminos, atque limites reducta sint, & esse censeantur; nec quidquam adversus ipsa decreta, & statuta, quominus ubique & apud omnes observentur, in aliquo suffragari posse, sed ea perinde haberi, & reputari debere, ac si nunquam emanassent, auctoritate Apostolica, tenore presentium declaramus, ac etiam statuimus & ordinamus. Decernentes nihilominus, omnia & singula, quae vigore privilegiorum, exemptionum, immunitatum, & dispensationum, facultatum, conservatoriarum, indulgentiarum, Confessionalium, & aliarum, quarumcunque gratiarum hujusmodi post id tempus, quo Concilium obligare coepit, facta & gesta quomodolibet fuerunt, & in posterum fient, in his, in quibus dicti Concilii decretis adversantur, nulla, invalida & irrita esse, & ceteri, ac nemini, etiam quantumlibet, ut praefertur qualificato, tam in foro (quod ajuat) fori, quam conscientiae, suffragari posse, & debere. Et ita per quoscunque locorum, ordinarios, aliosque iudices, & commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, sublata eis &c. non obstantibus praemissis &c. nulli ergo &c. Si quis autem &c. Datum Romae apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicae M. D. LXV. tertio decimo Kalend. Martii,

Pontificatus nostri anno sexto.
P. Episcopus Narnien.

Caes. Glorierius

H. Cumyns.

Pius V. edidit constitutionem, qua habetur in Bullario num. 38. incipit. Etsi Mendicantium Ordines xvii. Kal. Septemb. MD. LXVII. Pontificatus secundo; in qua iterum confirmavit eadem privilegia Ordinibus Mendicantium, & alia de novo concessit: extendendo ea ad alios Ordines Regularium, ac declaravit Concilium Tridentinum ubi de iis loquitur. Quae constitutio postea revocata fuit a Gregorio XIII. & reducta ad terminos juris communis, & Concilii Tridentini. Eam habes infra: incipit, in tanta:

Super clausura, & reformatione Monachialium cujuscunque Ordinis.

VII.

Part. 3. alleg. 102.

PIUS Episcopus, servus servorum
Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Circa pastoralis officii nobis, meritis licet imparibus, desuper commissi curam (quantum nobis ex alto permittitur) invigilantes, assidue ad ea, per quae singulis erroribus & excessi-

V 3

celli-

cessibus obviatur, ac personis quibuslibet, præsertim feminei sexus virginitatem suam Altissimo voventibus, sub Religionis jugo Christo Salvatore in castitatis holocausto famulari affectantibus, à femita justitiæ, & honestatis declinantibus, ne quidquam in eis reperiat incongruum, quod in Regularis ponat honestatis gloria maculam, & divinam meritò possit offendere Majestatem, opportunè succurratur, libenter intendimus, ac in his nostræ vigilantia partes propensius impartimur, prout id in Domino salubriter expedire conspicimus. Hac igitur perpetuò valitura constitutione, inhaerentes etiã constitutioni fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, periculoso, & decretis Concilii Tridentini super clausura Monialium editis, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, atque perpetuò decernimus, universas & singulas Moniales præsentis, atque futuras, cujuscunque Religionis, Ordinis, vel Militiarum, etiam Hierosolymit. sint, quæ vel jam receptæ sunt, vel in posterum in quibusvis Monasteriis, sive domibus recipientur, & tacitè, vel expressè Religionem professæ, etiam si Conversæ, aut quocunque alio nomine appellentur, etiam si ex institutis, vel foundationibus, earum Regulæ ad clausuram non teneantur, nec unquam in earum Monasteriis, seu domibus, etiam ab immemorabili tempore ea servata fuerit, sub perpetua in suis Monasteriis, seu domibus de cætero debere permanere clausura, juxta for-

mam dictæ constitutionis fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit, Periculoso, in Sacro Concilio Tridentino approbatæ & innovatæ, quam nos auctoritate præfata etiam approbamus & innovamus in omnibus, & per omnia ac illam districtè observari mandamus. Quod si aliquæ Moniales forsitan reperiantur, quæ consuetudine etiam immemorabili, aut instituto, vel fundatione Regulæ suæ fretæ, animo obstinato huic clausuræ resistant, quoquomodo reluctentur, Ordinarii una cum superioribus earum, omnibus juris & facti remediis compellant easdem tanquam rebelles, & incorrigibiles ad præcisè subeundam dictam clausuram, & perpetuo observandam. Mulieres quoque, quæ Tertiariæ, seu de pœnitentia dicantur, cujuscunque fuerint Ordinis, in Congregatione viventes, si & ipsæ professæ fuerint, ita ut solemne votum emiserint, ad clausuram præcisè, ut præmittitur, & ipsæ teneantur. Quod si votum solemne non emiserint, Ordinarii una cum superioribus earum hortentur, & iis persuadere studeant, ut illud emittant, & post emissionem, & professionem eidem clausuræ se subjiciant, quod si recusaverint, & aliquæ ex eis inventæ fuerint scandalosè vivere, severissimè puniantur. Cæteris autem omnibus sic absque emissionem professionis & clausuræ, vivere omnino volentibus interdicens, & perpetuò prohibemus, ne in futurum ullam aliam prorsus in suum
Ordi-

Ordinem, Religionem, Congregationemve recipiant. Quod si contra huiusmodi hanc nostram prohibitionem, & decretum aliquas receperint, eas ad sic vivendum omnino inhabiles reddimus, ac illarum quaslibet professiones, & receptiones irritas decernimus, & nullas, prout etiam presentis decreto irritas facimus, & annullamus. Porro ne Moniales, vel Tertiariae praedictae propter hanc clausuram detrimentum aut incommodum aliquot in earum necessitatibus, maxime in pertinentibus ad illarum victum, patiantur, sed ut eis opportunè consulatur, auctoritate Apostolica praefata statuimus, decernimus, praecipimus atque mandamus Ordinariis, & superioribus earum ut curent colligi fidelium eleemosynas per Conversas, quae non sint professae, vel si professae fuerint, sint tamen aetatis annorum quadraginta, & in domibus contiguas extra tamen monasterium degant, & non ingrediantur clausuram aliarum Monialium, nisi in casibus ex earum constitutionibus permisis, & de earum domibus exire non possint pro huiusmodi eleemosynis colligendis, nisi delicta Ordinarii, vel earum superiorum. Et de cetero nullae aliae conversae professae recipi amplius, etiam de consensu suorum superiorum, vel Praelatorum possint. Quod si adversus hanc nostram prohibitionem receptae fuerint, illarum receptio nulla, irrita & inanis sit, prout ex nunc nullam, ac irritam facimus, & an-

nullamus. Quod si praedicto modo necessitatibus Monialium, & mulierum Tertiariarum praedictarum succurri sufficienter non poterit, mandamus ipsis Ordinariis, & Superioribus earum, ut ipsi provideant de aliis personis piis, & Deo devotis, quae fidelium eleemosynas colligant, vel alias eo meliori & commodiori modo, quo fieri poterit, etiam ex opere manuum ipsarum Monialium, & mulierum praedictarum, arbitrio Ordinariorum, & superiorum earumdem, & prout eis congruentius expedire videbitur, provideatur & succurratur. Et ne propter Monialium numerum excessivum clausurae observatio violetur, inhærentes etiam similiter dispositioni dictae constitutionis Bonifacii, & Concilii Tridentini decreto, Monialibus praedictis, & illarum superioribus, & Ordinariis districtè inhibendo praecipimus & mandamus, ne pluries in earum monasteriis recipiant, & admittant, sive recipi, & admitti permittant, quam ex propriis redditibus ipsorum monasteriorum, vel consuetis elemosynis commodè sustentari possint. Mandantes propterea in virtute sanctae obedientiae, sub obtestatione divini iudicii, & interminatione maledictionis aeternae universis venerabilibus fratribus Patriarchis, Primatibus Archiepiscopis, & Episcopis, quatenus in civitatibus & diocesisibus propriis praesentes nostras litteras publicari faciant, ac in Monasteriis Monia-

Monialium sibi ordinario jure subiectis, in iis verò quæ ad Romanam mediatè vel immediatè spectant Ecclesiam, Sedis Apostolicæ auctoritate, una cum superioribus earundem Monasteriorum clausuram, ut præmittitur, quamprimum poterunt reservari procurent: contradictores atque rebelles per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Ac ut hoc tam salutare decretum facilius observetur, omnes Principes sæculares, & alios Dominos, & Magistratus sæculares, & alios Dominos, & Magistratus temporales rogamus, requirimus, & obsecramus per viscera misericordiæ Domini nostri JESU CHRISTI eisdem in remissionem peccatorum injungentes quod in præmissis omnibus eisdem Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, & aliis Monialium Superioribus assistant; ac suum favorem & auxilium præstent, ac impediētes pœnis etiam temporalibus afficiant. Præmissis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, statutis & consuetudinibus etiam immemorabilibus, etiam per Sedem Apostolicam approbatis, & confirmatis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, etiam in fundatione, & institutione eisdem monasteriis, vel domibus, & Monialibus, sub quibuscunque verborum formis, & clausulis irritantibus, & aliis decretis quibuslibet concessis, confirmatis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis (qui-

bus omnibus, etiam pro sufficienti illorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum infererentur pro sufficienter expressis habentes, quoad effectum validitatis nostræ constitutionis tantum derogamus) contrariis quibuscunque non obstantibus: aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit sede Indultum, quod interdicti, aut suspendi non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Per hoc autem in monasteriis exemptis Ordinarii locorum quoad alia nullam sibi credant jurisdictionem, vel potestatem aliquatenus eis attributam, Volumus autem quòd præsentis &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, statuti, decreti, mandati, interdicti, prohibitionis, annulationis, præcepti, inhibitionis, requisitionis, obsecrationis, injunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXVI. quarto Kal. Junii. Pontificatus nostri anno primo.
Cæs. Glorierius.

H. C. M. M.

De clausura vid. *Bull.* 21. 30. 31.

Decla-

Declaratio Regulæ à Pio V. editæ super
expressione, gradus propinquo-
ris in dispensationibus Matrimonialibus
in diversis gradibus.

VIII.

Part. 3. allegat. 35.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster D. Pius divina providentia Papa V. attendens per quandam constitutionem dum per sel. rec. Pium Papam IV. Sanctitatis suæ prædecessorem editam, qua cavetur, quod in dispensationibus Matrimonialibus, pro diversis consanguinitatis, seu affinitatis ex eodem stirpe provenientius gradibus conjunctis, non remotioris solum, prout olim fieri solebat, sed etiam propinquois graduum, expressa mentio fieri debeat, alioquin dispensationes, ac desuper confectæ litteræ nullius sunt roboris, vel momenti, prout in dicta constitutione plenius continetur, à dispositione juris communis, & laudabili ac antiquo Rom. Curia stylo nimium recedi, ac favorem matrimonii debitum restringi; volensque propterea juri & stylo prædictis, nec non piæ mem. Gregor. XI. & Clementis VI. Romanorum Pontif. etiam sanctitatis suæ prædecessorum, vestigiis inherendo, Sacramento & libertati matrimonii, quantum cum Deo potest, favere, statuit & ordinavit, ut de cætero in quibuscunque dispensationibus, quas pro matrimonii contra-

ctis aut contrahendis inter viros & mulieres, in vicem diversis prohibitis consanguinitatis, seu affinitatis, aut mixtis ex communi, seu ab eodem stirpe surgentibus, quicunque illi sint, dummodo primum quoquo modo non attigant, cum in eo sanctitas sua nunquam dispensare intendat, gradibus conjunctos, ab eadem sanctitate sua, & pro tempore Romano Pontifice, aut Sede Apostolica impetrari, vel aliàs concedi contigerit, ac litteris commissionibusque desuper etiam locorum Ordinariis faciendis, gradus, gradus remotior attendatur, trahatque secum propinquois rem, ac ob id sufficiat remotiorem tantum gradum exprimere, obtentis tamen postea super propinquois litteris declaratoriis, juxta Gregorii & Clementis prædec. hujusmodi constitutiones, quas quoad hoc innovavit, & inviolabiliter observari mandavit, dispensationesque, seu dispensandi commissiones, ac desuper confectas litteras, & processus habitos per easdem, dispensatis, seu his, cum quibus dispensari mandatur, propter proximioris gradus hujusmodi non expressiois nem de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis defectu notati non posse, sed in omnibus & per omnia suffragari; perinde ac si in litteris, seu commissionibus hujusmodi de proximioris, seu utroque gradu specialis & expressa mentio facta fuisset. Sicque per quoscunque judices & commissarios, etiam S. R. E. Cardinales, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari & de-

Iniri debere, ac quidquid secus super his à quocunque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit; irritum & inane decrevit; constitutioni Pii prædecessoris hujusmodi cæterisque contrariis non obstantibus quibuscunque

Placet, publicetur, & deteribatur. M

Acta & publicata fuit superscripta Regula Romæ in Cancellaria Apostolica, anno Incarnationis Dominice millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, die vero Martis vigesima mensis Augusti, Pontificatus præfati S. D. N. Pij Papæ quinti anno primo.

Declaratio super decretis Concilii Tridentini, de cognatione spirituali, & affinitate ex fornicatione, ac matrimoniis desuper contractis, & contrahendis.

IX.

Part. 2. allegat. 35.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus noster, Dominus Pius divina providentia Papa V. ad cujus notitiam pervenit, quod cum in Decretis Sacri Concilii Tridentini certarum personarum enumerentur, inter quas dumtaxat cognatio spiritualis deinceps contrahatur, ab aliquibus revo-

catur in dubium, an qui ultra personas in dictis decretis enumeratas, quoquo modo cognatione spirituali ante confirmationem dicti Concilii conjuncti erant, absque dispensatione Apostolica Matrimonium post dictam confirmationem contrahere poterint, ac hodie & de cætero contrahere possint, cum ante prædictam confirmationem id facere de jure minimè liceret. Et insuper cum in eisdem decretis statuatur, affinitatem, quæ ex fornicatione contrahitur, in illis solummodo attendi debere qui primo vel secundo affinitatis gradu conjunguntur; ab aliquibus pariter dubitetur, an matrimonia inter personas, quæ ante confirmationem dicti Concilii, tertio, vel ulteriori hujusmodi affinitatis gradu conjunctæ erant, post confirmationem ejusdem Concilii absque dispensatione Apostolica contracta, & quæ deinceps contrahi contigerit, dirimi debeant: Sanctitas sua ad tollendum omne dubium, eos qui ante confirmationem prædicti Concilii cognationem spirituales contraxerunt, dummodo non sint ex personis in dictis decretis enumeratis, & inter quas tantum Concilium voluit deinceps contrahi hanc cognationem spirituales, matrimonii vinculo inter se absque dispensatione aliqua liberè, & licitè copulari posse; ac matrimonia etiam post confirmationem hujusmodi, absque dispensatione Sedis Apostolicæ inter eas jam contracta valere, plenamque roboris firmitatem obtinere. Et similiter ma-

gimo

erimonia post confirmationem Concilii absque dispensatione Apostolica secuta, & quæ de cætero sequentur inter personas, quæ ante dictam confirmationem, affinitatem (infra tamen secundum gradum ex fornicatione provenientem) contraxerant, propter huiusmodi affinitatē dirimi nō debere, sed valida & efficacia existere declaravit; sicque per quoscunque iudices & Commissarios etiam S. R. E. Cardinales, sublata eis quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate, iudicari & definiti debere, ac quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum & inane decrevit.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta & publicata fuit superscripta Regula Romæ in Cancellaria Apostolica, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, die vero Mariæ vigesima mensis Augusti. Pontificatus præfati sanctiss. D. N. D. Pij Papæ. Quinti anno primo.
A Lomellinus Custos.

Super declaratione decreti Concilii Tridentini, de Cognatione spirituali, & ejus impedimentis.

X.

Part. 2. alleg. 35.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Cum illius vicem, licet minimè suffragantibus meritis, geramus, in terris, de cujus vultu prodit iudicium,

& vident oculi æquitatem, officii nostri debitam prosequimur actionem, & obscuros Sacrorum sensus ita aperire studemus, ut piis Christi fidelium mentibus nulla dubitandi occasio reliquatur. Sanè licet ex eo, quod in Concilio Tridentino decretum fuerit, cognationem spiritualem inter eos tantum contrahi, qui suscipiunt baptizatum de baptismo ac baptizatum ipsum, & illius patrem & matrem, nec non baptizantem & baptizatum, baptizati que patrem & matrem, & in reliquis personis, quæ per antiquos Canones occasione cognationis huiusmodi contrahere prohibebantur, omne impedimentum sublatum esse videtur, adhuc tamen ab aliquibus dubitari accepimus, an saltem impedimentum cognationis spiritualis huiusmodi inter maritum, vel uxorem suscipientis, & baptizatum, nec non inter maritum vel uxorem suscipientis, & patrem ac matrem baptizati vigeat, propterea quod prohibitum de uno conjugè, de altero etiam prohibitum esse videatur. Nos piarum mentium quieti, & matrimoniorum favori (quantum nobis ex alto permittitur) consulere volentes, à præcisissimis verbis Concilii minimè discedendum in præmissis esse censuimus. Et propterea nullum amplius impedimentum ratione cognationis huiusmodi subesse decernimus & declaramus, quominus inter dictos maritum, vel uxorem suscipientis, & baptizatum, baptizati que patrem & matrem, quascunq; alias personas tam ex parte suscipientis, quam baptizantis & baptizati in

X 2

dicto

dicto Concilio nominatim non expressas, matrimonium liberè & licitè contrahi possit. Et ita ab omnibus judicari debere mandamus atque statuimus; decernentes irritum & inane, si quid secus à quoquam quacunq; dignitate, auctoritate & potestate prædito contigerit judicari. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis aliisque contrariis quibuscunq;. Volumus autem, quòd præsentis literæ &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, decreti, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXVI. quarto Kal. Decembris, Pontificatus nostri anno secundo

Cæs. Glorierius

H. Cuius.

Declaratur Concilii Tridentini decretum super impedimento affinitatis ex fornicatione provenientis.

XI.

Part. 2. alleg. 35.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

AD Romanum Pontificem spectat, Canonicas sanctiones, quæ expressiorem sensum postulare videntur, re diligenter perspecta ita declarare, & aliàs providere, ut omnis dubietas de piis Christi fidelium mentibus evellatur. Sanè postquam ex eo, quod Tridentina Synodus impedimentum affinitatis ex fornicatione proveniens, per quod non solum matrimonium contrahi prohibetur, sed etiam postea factum dirimitur ad eos tantum restrinxit, qui primo & secundo gradu conjunguntur; in ulterioribus verò gradibus statuit, matrimonium postea factum non dirimi; à pluribus Christi fidelibus, ut accepimus, dubitatum est, an licèt in ulterioribus gradibus hujusmodi matrimonium contractum non dirimatur adhuc tamen juxta antiquos Canones contrahi prohibeatur. Et propterea nos omnem ambiguitatem tollere, & animarum tranquillitati, ac matrimonii libertati, quantum cum Deo possumus, consulere volentes, declaramus, & Apostolica auctoritate decernimus, nullum hodie impedimentum remanere, quo minus in ulterioribus gradibus hujusmodi liberè & licitè matrimonium contrahi possit. Et ita ab omnibus judicari debere mandamus, atque statuimus, decernentes irritum & inane, si quid secus à quoquam quacunq; dignitate, auctoritate, & potestate prædito contigerit judicari. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis aliisque contrariis quibuscunq;. Volumus autem, quod præsentis
litteræ

litera in Cancellaria nostra Apostolica, & in acie Campi Floræ de more publicentur, & inter constitutiones perpetuo valituras describantur. Et quia difficile foret, eas ad singula quæque loca deferri, quod autem tranſumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, ac sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ declarationis, decreti, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXVI. quarto Kalend. Decembris, Pontificatus nostri anno primo.

Cæs. Glorierius.

H. Cumyn.

De veritate exprimenda à Procuratoribus Pœnitentiariæ &c. in dispensationibus Matrimonialibus, & aliis gratis Apostolicis, sub pœna falsi.

XII.

Part. 2. allegat. 35.

PIVS PAPA.

Motu proprio &c. Cùm sicut accepimus, nonnulli suæ conscien-

scientiæ prodigi, ac propriæ salutis immemores, ut facilius à nobis, & Sede Apostolica dispensationes Matrimoniales, & aliàs gratias & concessiones obtineant, gradus consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, ac scientiam illorum aliter, quam eis à principio ab ipsis partibus significatum, vel narratum fuerit, exponunt; & si matrimonia hujusmodi adhuc contracta non fuerint, pro contractis narrant, ac aliàs diversimodè veram facti speciem tam in ipsis dispensationibus Matrimonialibus, quam pro aliis quibuscunque gratis & concessionibus obtinendis immutent; ac propterea cum non solum in impetrationibus hujusmodi falsitas narretur, verum etiam in partibus plerumque pro verificatione gratiarum hujusmodi veritas immutetur, & falsitas committatur. Nos igitur hujusmodi abusibus & erroribus obviare cupientes, Motu proprio &c. omnes & singulos Procuratores tam officii Sacræ Pœnitentiariæ, seu Contradictarum, quàm alios quoscunque sollicitatores, & scriptores quos Copistas vocant, qui veritatem facti à narratione, quam ab ipsis partibus habuerunt, quoad substantialia, & qualitates necessario exprimendas, diversam faciunt, seu quoquo modo invertunt, aut immutant, ac depravant, & per subreptionem & obreptionem gratias à nobis extorquent; pœnam falsi incurrere, & ea puniri debere omnino decernimus & declaramus; Mandantes propterea almæ Urbis Gubernatori, Cameræ Apostolicæ Audi-

X3

tori,

tori, & Vicario, quatenus in præmissis reos & culpabiles repertos, pœna falsi, ut præmittitur, puniant, cum potestate citandi etiam per edictum &c. aliaque faciendi in præmissis necessaria, seu quomodolibet opportuna. Non obstantibus præmissis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque: irritum quoque & inane &c. dicitur &c. judicari & definiti debere, sublata &c. decernentes. Et quod præsentis Motus proprii, etiam absque data, & registratura, sola signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in iudicio & extra: regula contraria non obstante, ejusque transumptis &c. quodque Camera & Cancellaria Apostolica, ac audientia causarum Palatii Apostolici valuis, & in acie Campi Floræ, dimissis inibi copiis affixis omnes ita afficiant & ardeant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent

Placet, publicetur, & describatur M. Die quinta Decembris M.D.LXVI. suprascripta littera Apostolica affixa, & publicata fuerunt in locis supradictis, dimissis in eisdem copiis affixis.

Super collatione Parochialium Ecclesiarum.

XIII.

Part. 3. alleg. 60.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei
ad perpetuam rei memoriam.

IN conferendis beneficiis Ecclesiasticis, & præsertim Parochialibus Ecclesiis, personis dignis & habilibus: quæ in loco residere, & per se-

iplos curam exercere valeant, quanta diligentia adhiberi oporteat, Alexandri III. in Lateranen. & Gregorii X. in Lugdun. generalibus Conciliis, ac Innocentii similiter III. & aliorum Rom. Pontif. prædecessorum nostrorum editæ constitutiones testantur. Quod ut diligentius, ac rectius perficeretur, statuit etiam Synodus Tridentina, ut occurrente vacatione Parochialis Ecclesiæ, etiam generaliter vel specialiter, etiam vigore indulti in favorem S. R. E. Cardinalium, aut aliàs quomodolibet reservatæ vel affectæ, debeat Episcopus habita notitia vacationis Ecclesiæ, si opus fuerit, idoneum in ea Vicarium cum congrua, ejus arbitrio, fructuum portionis assignatione constituere, qui onera ipsius Ecclesiæ sustineat, donec ei de Rectore provideatur. Et deinde Episcopus, & qui jus patronatus habet, intra decem dies, aut aliud tempus ab Episcopo præscribendum, alienos clericos ad regendam Ecclesiam idoneos, Examinatoribus juxta formam ejusdem Synodi deputatis, nominet, non nisi ab eisdem Examinatoribus per concursum aliorum examinatorum etiam tanquam magis idoneo ab Episcopo judicato & electo, de Ecclesia provideatur, aliàs provisiones, seu institutiones omnes præter formam prædictam factæ, subreptitiæ censeantur. Sed quoniam res humanæ semper in deterius prolabantur, nisi sit, qui eos retineat, ac debitæ executioni demandet, & verendum sit, ne propter Constitutionem hujusmodi transgressio

gressionem maximi abusus orientur : Nos, ad quorum notitiam non sine gravi nostra molestia pervenit, nonnullas ex Venerabilibus nostris Archiepiscopis & Episcopis occurrente vacatione Parochialium Ecclesiarum eas nullo, aut minus ritè servato examine, præsertim illo, quod per concursum fieri debet ex Concilio Tridentino, veletiam examine ritè servato, personis minus dignis, carnalitatibus, aut alium humanæ passionis affectum, non rationis iudicium, sequentes contulisse, & de eis providisse; volentes quantum cum Deo possumus, huiusmodi ac etiam futuris periculis occurrere, eorundemque prædecessorum nostrorum constitutiones præfatas etiam innovando, auctoritate Apostolica tenore præsentium omnes & singulas collationes, provisiones, institutiones, & quavis dispositiones Parochialium Ecclesiarum ab eisdem Episcopis & Archiepiscopis, ac quibusvis aliis collatoribus tam Ordinariis, quam Delegatis etiam S. R. E. Cardinalibus, ac Sedis Apostolicæ Legatis, vel Nuntiis, præter & contra formam, ab eodem Concilio Trid. præsertim in examine per concursum faciendo præscriptam, factas, aut in futurum faciendas, nullas, irritas, ac nullius roboris, vel momenti fore & esse, nullumque provisum jus, aut titulum etiam coloratum possidendi præbere; & Parochiales Ecclesias huiusmodi, ut prius ante collationes huiusmodi vacabant, & nunc vacare statuimus, decernimus, & declaramus, easque omnes pro tempore sic vacantes,

nostræ & Sedis Apostolicæ, seu eorum, quibus jus conferendi eas, præterquam Episcopis & Archiepiscopis, qui curam dicti examinis juxta decretum ejusdem Concilii habere debent, competet, dispositioni reservamus. Insuper ne Parochiales Ecclesiæ diu in suspensio maneat in maximum animarum periculum, quarumcunque Parochialium Ecclesiarum, quarum, dum pro tempore vacant, ad Episcopos, Archiepiscopos, Primate, & Patriarchas, & quosvis alios ordinarios collatores, in mensibus ordinariis collatoribus etiam per nostras Regulas assignatis, provisio, & collatio spectat & pertinet, de quibus ijdem Episcopi & Ordinarii prædicti intra sex mensium spatium à die vacationis eorundem, perfecto examine, juxta formam Concil. Trid. præfati non providerint, ac illarum etiam, quarum collatione nobis & dictæ Sedi generaliter vel specialiter, & ex quavis causa reservatæ, seu effectæ existunt, aut aliis ex indulto Sedis Apostolicæ competunt, ad quas occurrente illarum vacatione Episcopi & Archiepiscopi præfati personas per examen, concursu mutuo habito juxta dicti Concilii Tridentini formam, approbatas, & magis idoneas non elegerint, aut electas, nobis vel successoribus nostris, aut ijs ad quos collatio spectabit, pro collatione obtinenda intra quatuor mensium spatium à die illius vacationis non significaverint, necnon Parochialium Ecclesiarum similium, quæ juris patronatus Ecclesiastici vel aliorum, seu clericorum & Laicorum simul fuerint,

si præsentatus intra tempus eisdem patronis à jure præfixum, prævio examine juxta formam dicti Concilii approbatus petatur institui, institutioque ipsa per duos menses à die præsentationis dilata fuerit, collationem, provisionem, institutionem, ac omnimodam dispositionem nobis & ipsi Sedi, ac personis, indulta hujusmodi conferendi, providendi, seu instituendi obtinentibus respectivè reservamus, data tamen in Parochialibus juris patronatus optione ipsis patronis, ut si institutio ad Ordinarios spectabit, ipsis Ordinariis illam facere negligentibus, & ultra dictos duos menses differentibus, possint pro hujusmodi institutione obtinenda habere recursum ad Metropolitanum, vel viciniorum Ordinarium, aut ad Sedem Apostolicam. Prohibentes etiam eisdem Ordinariis, ne tempus decem dierum eisdem Ordinariis, & patronis ab eodem Concilio Tridentino ad nominandum idoneos clericos coram deputatis Examinatoribus præfixum, ultra alios decem dies prorogare audeant aut præsumant. Districtius inhibentes, ne qui, præter Romanos Pontifices, aut alios indulta hujusmodi obtinentes, ut præfertur, quacunque sit super hoc auctoritate munitus, de hujusmodi beneficiis sic reservatis (ut præfertur) disponere, vel circa illa etiam per viam permutationis, vel aliàs innovare quoquomodo præsumat. Ut autem non solum dignis, sed magis idoneis repertis, juxta ejusdem Concilii decretum, Parochiales Ecclesiæ conferantur, volumus, & eadem au-

thoritate decernimus, quod si Episcopus minus habilem, posthabitis magis idoneis, elegerit; possint ii, qui rejecti fuerint, à mala electione hujusmodi ad Metropolitanum, vel si ipse eligens Metropolitanus aut exemptus fuerit, ad viciniorum Ordinarium, uti nostrum & Sedis hujusmodi delegatum, aut aliàs ad ipsam Sedem Apostolicam appellare, ac præelectum ad novum examen coram ipso appellationis iudice, & ejus examineribus provocare, & constito de prioris eligentis rationabili iudicio, eoque revocato, Parochialis magis idoneo per eundem iudicem appellationis auctoritate nostra (quatenus collatio ad Episcopum, à quo appellatum fuit, spectaret) conferatur; aliàs eidem magis idoneo per iudicem appellationis approbato conferenda remittatur ad eum, ad quem collatio, provisio, vel institutio spectabit. Hæc tamen appellatio interposita interim non impediatur aut suspendatur, quominus electio per Ordinarium primo loco facta interim debitæ demandetur executioni, & provisus ab eadem Ecclesia, causa appellationis hujusmodi pendente non moveatur. Et si quis à sententia per iudicem appellationis lata duxerit appellandum, is tunc ad Sedem ipsam Apostolicam appellabit. Si secus in præmissis omnibus & singulis actum aut attentatum fuerit, irritum decernimus & inane. Volumus autem, quod præsentium transumptis &c. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ declarationis, statuti, decreti, reservationis, prohibitionis, in-

hibi

hibitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXVI. xv. Kalend. Aprilis. Pontificatus nostri anno secundo.

Cæs. Glorietius.

H. Cumyn.

Declaratio super portione assignanda Vicariis perpetuis Parochialium Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, ac piis locis perpetuo unitarum.

XIV.

Part. 3. allegat. 66.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam,

AD exequendum Pastoralis officii debitum vigilantibus studiis intendentes ad ea, per quæ Cathedralium & Collegiarum, aliarumve Ecclesiarum, necnon monasteriorum beneficiorum, seu collegiorum, ac aliorum priorum locorum prospero profectui, divinique cultus augmento, & opportuna, congruaque sustentationi Parochialium Ecclesiarum eisdem unitarum statui feliciter dirigendo, & per-

sonarum in illis curam animarum exercentium utilitatis, recta ratione & provida moderatione consuli, & salubriter provideri valeat, libenter interponimus nostræ sollicitudinis partes. Hinc est, quod nos, ad eorum aures, (quod non sine animi nostri molestia referimus.) pervenit, nonnullos ex venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in deputandis Vicariis, ac assignatione portionum Vicariis perpetuis Parochialium, dictis Ecclesiis, monasteriis, beneficiis, collegiis, vel locis piis perpetuo unitarum, ex Concilio Tridentino facienda, ita modum excessisse, ut parum, aut nihil ex fructibus, redditibus, & proventibus, Parochialium Ecclesiarum sic unitarum Ecclesiis, monasteriis, beneficiis, collegiis, aliisve locis piis remanserit, ob idque multæ ortæ sint super hoc controversiæ circa interpretationem decreti dicti Concilii. Nos ad eas tollendas animum intendentes, considerantesque uniones ipsas ideo à prædecessoribus nostris factas esse, ut ex redditibus & emolumentis beneficiorum unitorum Ecclesiis, monasteriis, collegiis, beneficiis, & locis piis, quibus illa uniantur, facilius onera eisdem incumbentia supportentur, & promptius à ministris Ecclesiasticis in eisdem divina officia celebrentur, hospitalitas servetur, aliaque charitatis opera exercentur; ac etiam ut nihilominus cura animarum dictarum Parochialium laudabiliter exerceretur: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, auctoritate Apostolica,

Y

hac

hac nostra perpetuò valitura constitutione statuimus & ordinamus, ac declaramus, quemadmodum etiam de ipsius Concilii mente fuisse collegimus, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos præfatos in assignatione portionis ipsis Vicariis perpetuis ex prædicto Concilio ipsorum Prælatorum arbitrio facienda ita se continere & arbitrari debere, ut non major centum, nec minor quinquaginta scutorum annuorum summa, computatis omnibus etiam incertis emolumentis, & aliis obventionibus communiter percipi solitis, eis omnino assignetur (nisi Vicariis temporariis solum fuerit plus assignari) sive in quantitate, aut quota fructuum, pecuniaque numerata, fundo, seu alia restabili portio huiusmodi constituatur, cujuscunque valoris Parochialis Ecclesia unita fuerit; & habita etiam ratione reddituum & onerum loci, cui Parochialis ipsa unita fuerit, ita quod portiones ultra, vel infra dictas summas scutorum centum, & scutorum quinquaginta hæctenus assignatæ, vel in posterum forsitan assignandæ, quoad excessum & defectum huiusmodi nullius roboris & momenti existant, & ad summas prædictas reductæ & auctæ respectivè censeantur: nisi tamen valor annuus ipsius Parochialis unitæ habita ratione (ut præfertur) minor sit quinquaginta scutis; quo casu portio assignata vel assignanda Vicario perpetuo non debeat excedere summam annuatam valoris dictæ Parochialis, sed sufficiat, quod omnes fructus ejus duntaxat at-

tribuantur ipsi Vicario perpetuo. Et quoniam iniquum esset, eos qui commodis privantur, eadem onera quæ prius sustinebant, debere sufferre: volumus & statuimus, quod Ecclesiæ, monasteria, collegia, beneficia, & pia loca huiusmodi, in quorum Parochialibus Ecclesiis unitis continget, Vicarias prædictas erigi; pro quantitibus fructuum ipsis Vicariis perpetuis assignatorum, ad solutionem quinquenniorum, quam nobis & Camera Apostolicæ solvant, ulterius non teneantur, sed eis de tractio fiat ad ratam certorum, quæ de fructibus dictarum Parochialium percipiuntur: ita tamen, quod Vicarii perpetui, qui pro tempore deputabatur, teneantur accipere à Sede Apostolica novam provisionem suæ depurationis, & solvere annuatam pro portione fructuum, reddituum & proventuum certorum sibi assignata, & expedire litteras Apostolicas, nec alias ad possessionem dictarum Vicariarum perpetuarum, & servitium earundem Parochialium admitti possint, nisi soluta annata, & expeditis litteris Apostolicis novæ provisionis, ut præfertur: alioquin integrum quinquennium solvi debere, nec Vicarii prædicti antea tuto conscientia fructus percipere possint. Volumus insuper, & ita mandamus, quod dicti Vicarii perpetui non ad liberam ordinariorum electionem, sed ad nominationem illorum in quorum Ecclesiis unitis disponantur, cum ipsorum Ordinariorum, seu ipsorum Vicariorum, prævio examine, & approbatione deputentur. Et, si dictæ Parochiales unitæ erunt

mona-

monasteriis regularium Mendicantiū, possit à superioribus dictorum monasteriorum nominari ex ipsis Mendicantibus; quos, si Ordinarii, prævio examine per se, aut eorum Vicarios faciendo, idoneos ad curam animarum exercendam invenerint, & ita pro idoneis approbaverint, teneantur in Vicarios (ad nutum tamen superiorum suorum amovibiles) deputare. Idemque etiam servetur in regularibus Monachis tantum, dummodo in eadem Parochiali, in qua unus ex eis Monachis fuerit, servata forma prædicta, Vicarius deputatus, habitent saltem cum eo quatuor alii ex dictis Monachis. Sicque per quoscunque iudices quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi potestate, judicari & interpretari debere; nec non irritum & inane decernimus quidquid secus à quoquam, quavis auctoritate attentatum forsan est hætenus, vel impostertum contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præseates litteræ &c. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ ordinationis, declarationis, statuti mandati, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXVII. Kalend. Novembris Pontificatus nostri anno secundo.

Caf. Glorierius.

H. Cumyn.

Declaratio decreti à Concilio Tridentino editi super impedimento publicæ honestatis, circa sponsalia & Matrimonialia.

XV.

Part. 2. allegat 35.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

AD Romanum spectat Pontificem sua sollicitudine diligenter providere, ut Sacrorum Conciliorum decreta ita suæ declarationis adminiculo dilucidentur, ut nulla desuper dubitandi occasio cuiquam relinquatur. Sanè ad aures nostras pervenit, multos esse qui dubitent, an decretum Oecumenici Concilii Tridentini, sessione vigesima quarta de reformatione Matrimonii cap. tertio, quo cavetur, impedimentum publicæ honestatis, ubi sponsalia valida non fuerint, prorsus tolli; ubi verò valida fuerint, non excedere primū gradū, cum in ulterioribus gradibus non possit huiusmodi prohibitio servari; de sponsalibus per verba (ut ajunt) de futuro tantum conceptis intelligatur, vel etiam matrimonia per verba de præsentibus contracta, non tamen consummata, interdum sponsalia, appellantur, comprehendat, ita ut etiam eo casu impedimentum inde proveniens sublatum fuerit. Nos itaque, ut omnis difficultas ac dubitatio tollatur, attendentes, quod sponsaliorum appel-

Y 2

appel-

appellatione, qua dictum Concilium utitur, non nisi improprie matrimonium verbis de presenti conceptis contractum continetur, quodque agitur de correctione juris veteris: quo casu secundum proprietatem verborum duntaxat procedendum est, præsertim cum longè majorem rationem prohibitionis in matrimonio per verba de presenti contracto, quam in sponsalibus de futuro vigere à nemine dubitetur: idcirco Motu proprio, auctoritate Apostolica, tenore præsentium declaramus & definimus, decretum Concilii hujusmodi omnino intelligendum esse, & procedere in sponsalibus de futuro duntaxat, non autem in matrimonio sic (ut præfertur) contracto, sed in eo durare adhuc impedimentum in omnibus illis casibus, & gradibus; quibus de jure veteri ante prædictum decretum Concilii introductum erat. Et ita ab omnibus iudicari debere mandamus, atque statuimus; non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, aliisque contrariis quibuscunque volumus autem quod præsentis literæ &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, definitionis, mandati, statuti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hæc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXVIII. Kalendis Julii, Pontifi-

tatus nostri anno tertio.

Cæs. Glorierius

H. Cuyjn.

Quæ resignationes beneficiorum per Episcopos & alios collatores admitti possint?

XVI.

Part. 3. allegat. 69.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Quanta Ecclesiæ Dei incommoda omni tempore attulerit, ut nunc quotidie magis afferat, ministrorum in eam in eam ingressio vitiosa jam latè perspiciant, & cum mœrore expendant Præsules omnes, & Pastores, quando hæc pernicies cæterarum omnium maxima, jam multas orbis Ecclesias impiè violarit. Quia verò hoc malum cum in cæteris frequens, tum maximè in beneficiorum & officiorum Ecclesiasticorum dimissione admittitur; nemini molestum esse debet, quod pridem de reprimendis quotidianis fraudibus, quæ hac in re frequentiores inter noscuntur, certam aliquam rationem tandem inveniendi, officii nostri partes id prohibenda omnibus interim resignationum hujusmodi receptione paulò severius interposuerimus omnesque beneficiorum interim resi-

gnaa-

mandorum dispositiones, quæ fierent in irritum revocaverimus, ac etiam decreverimus; nullum per eas in illis jus neque titulum, vel coloratum, tam in petitorio, quam possessorio ipsis provisum tribuere, quin etiam eos deinceps ad illa obtinenda perpetuo inhabiles fore. Collatores verò alias in illorum dispositione etiam tanquam devolutionis jure sese interponere non posse, sed de eis ut verè vacantibus, sive per Romanos Pontifices, sive alios collatorum eorundem superiores, uti præventum esset, liberè provideri. Nunc autem intendentes institutum hoc nostrum, quo Sanctuarium Domini cupimus illibatum auctore Domino persequi, ac simul quantum in nobis est, cavere, ne resignationes ipsæ de hinc pro cuiusque arbitrio, nullisque vel certè levibus causis passim & temerè admittantur, prohibitionem, & alia prædicta, ac cætera omnia nobis super his litteris contenta eatenus relaxamus, ut posthac Episcopi & alii facultatem habentes, eorum duntaxat resignationes recipere & admittere possint, qui aut senio confecti, aut valedudinarii, aut corpore impediti, vel vitiiati, aut crimini obnoxii, censurisque Ecclesiasticis irretiti, aut nequeunt, aut non debent Ecclesiæ, vel beneficio inservire, seu qui unum aliud, vel plura beneficia obtinuerint, vel quos ad aliud contigerit promoveri, Religionem quoque ingressuri, vel matrimonium contracturi, si statim postea id re ipsa exequantur; denique cum quis ex aliis casibus acciderit, qui con-

stitutione felicitatis record. Innocentii Papæ III. de dimittendis Cathedralibus Ecclesiis edita continentur, qui etiam ob capitales inimicitias nequeunt, vel non audent in loco beneficii residere securi, sed nec horum ullos Sacro Ordini mancipatus nisi Religionem ingressurus, valeat ullo modo beneficium vel officium Ecclesiasticum resignare, nisi aliunde ei sit provisum quo in vita quo in vita possit commode sustentari. Ad hæc beneficiorum & officiorum permutationes admittere, quæ Canonicis sanctionibus, & Apostolicis constitutionibus permittuntur. Caveant autem Episcopi, & alii prædicti itemque omnes electores, præsentatores, & patroni tam Ecclesiastici quàm laici, quicumque sint, ne verbo quidè, aut nutu, vel signo futuri, in hujusmodi beneficiis & officiis successoribus ab ipsis resignationibus, aut aliis eorum significatione, vel hortatu designentur, aut de his assumendis promissio inter eos, vel etiam intentio qualicumque intercedat. Cæterum præcipimus atque interdiciamus ne ipsi Episcopi, aut alii collatores, de beneficiis & officiis resignandis prædictis aut suis, aut dimittentium consanguineis, affinis, vel familiaribus, etiam per fallacem circuitum multiplicatum extraneos collationum audeant, providere. Quod si secus, ac quidquid etiam præter, vel contra formam prædictorum fuerit à quocumque temerè attentatum, id totum ex nunc vires & effectum decernimus non habere. Quod verò contrafecerint, ut in eo, quo deli-

querint, puniantur, à beneficiorum, & officiorum collatione, necnon electione, præsentatione, confirmatione, & institutione; prout cuique competierit, tamdiu suspensi remaneant, donec remissionem à Romano Pontif. meruerint obtinere, & qui talia beneficia, seu officia receperint eos prædictis pœnis volumus subiacere. Et nihilominus in eos, qui sic suspensi conferre, eligere, præsentare, confirmare, vel instituere ausi fuerint, excommunicationis quoad personas quo vero ad Capitula & Conventus, à Divinis suspensionis sententias ipso facto promulgamus, quibus etiam nullus alius quam ipse Romanus Pontifex sive absolutionis sive relaxationis gratiam (excepto mortis articulo) valeat impertiri: prohibitione & litteris nostris prædictis, nihilominus in cæteris omnibus perpetuo valeturis. Non obstantibus quibuscunque privilegiis, &c. Episcopis & aliis Ecclesiarum Prælatibus, necnon Ecclesiis monasteriis Conventibus & Capitulis, Collegiis, & universitatibus, eorumque & aliis personis etiam Regia & Imperiali Majestate præditis concessis &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ relaxationis, præcepti, interdicti decreti, promulgationis, justificationis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarna-

tionis Dominicæ 1568. Kal. Aprilis; Pontificatus nostri anno tertio.

Cæs. Gloriosus

H. Cumyn.

De residentia Rectorum Ecclesiarum Parochialium, & obtinentium Canonicatus, vel Dignitates.

XVII.

Part. 3. allegat. 53.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

CUpientes pro nostri pastoralis officii munere, Christi fidelium animarum saluti, quantum cum Deo possumus, salubriter consulere, & Parochialibus Ecclesiis ab earum Parochis, prout tenentur, in divinis debite & laudabiliter deserviri, inharendo etiam decretis Sacri Concilii Tridentini, Motu proprio, & ex mera deliberatione, certa que scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione omnes, & singulos rectores Parochialium Ecclesiarum cujuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis & præeminentiæ fuerint, in quibuscunque regnis, provinciis, civitatibus, diocæsis, ac aliis Christiani orbis partibus consistentes, qui Parochialem Ecclesiam, ac Canonicatum

atum, aut dignitatem, etiam post Pontificalem majorem sui principalem, in quibusvis Patriarchalibus, aut Metropolitanis, vel Cathedralibus seu Collegiatis Ecclesiis, seu aliud quodcumque beneficium Ecclesiasticum, etiam quarumcunque dispensationum à Rom. Pontificibus predecessoribus nostris, seu etiam à nobis hæctenus quomodolibet impetratarum, ac litterarum Apostolicarum desuper expeditarum titulo, quas omnes hac præsentis constitutione abolemus & revocamus, seu quocumque alio prætextu obtinent, cum prima & præcipua debeat esse cura animarum, eos ad residendum in Ecclesia Parochiali, & ibi in divinis deservendum, debitoque eorum officio fungendum omnino teneri, & obligatos esse, ac ad id per Episcopos, & alios locorum ordinarios, etiam tanquam Apostolicæ Sedis delegatos, sub sententiis & censuris Ecclesiasticis, ac pecuniariis, arbitrio eorundem declarandis, ac etiam privationis dictarum Parochialium, & aliorum quorumcunque beneficiorum pœnis, quacumque appellatione remota, cogi & compelli posse & debere, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus præcipimus & ordinamus. Eostamen sic residentes in Ecclesiis Parochialibus omnes & singulos fructus, redditus & proventus, etiam Canonieatus sui, vel dignitatis, vel alterius cujuscunque beneficii (exceptis dumtaxat quotidianis distributionibus, & aliis, quæ ex justa causa absentes per-

cipere non solent) lucrari volumus: sicque per quoscunque judices & commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ac S. R. E. Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, interpretari, judicari, & definiri debere: necnon irritum & inane, quidquid secus super his à quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentatum forsan est hæctenus, vel in posterum contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis dispensationibus & exemptionibus, litterisque Apostolicis desuper confectis &c. Quibus omnibus &c. illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ad effectum præsentium specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ abolitionis, revocationis, statuti, præcepti, ordinationis, decreti, declarationis, derogationis, & voluntationis infringere &c. Si quis autem hoc attentare &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M. D. LXVIII. octavo Idus Julii, Pontificatus nostri anno tertio.

Cæs. Glorierius

H. Cumjn.

Con-

Contra quoscunque Clericos tam sæculares, quam Regulares infandi criminis reos.

XVIII.

Part. 2. alleg. 44.

PIUS *Episcopus, servus servorum Dei,*
ad perpetuam rei memo-
riam.

HOrrendum illud scelus, quo polluta, sædatæque Civitates à tremendo Dei iudicio, conflagrarunt, acerbissimum nobis dolorem inurit, graviterque animum nostrum commovet, ut ad illud quantum potest, comprimendum studia nostra conferamus. Sane Lateranensi Concilio dignoscitur constitutum, ut quicumque clerici illa incontinentia, quæ contra naturam est, propter quam ira Dei venit in filios diffidentia, deprehensi fuerint laborare, à clero deiciantur, vel ad agendam in Monasteriis pœnitentiam detrudantur. Verum ne tanti flagitii contagium impunitatis spe, quæ maxima peccandi illecebra est, fidentius invalescat, clericos hujus nefarii criminis reos, gravius ulciscendos deliberavimus, ut qui animæ interitum non horrescunt, hos certè deterreat civiliū legum vindex gladius sæcularis. Itaque quod nos jam in ipso Pontificatus nostri principio hac de re decreveramus, plenius nunc fortiusque persequi

intendentes, omnes & quoscunque Presbyteros & alios clericos sæculares & Regulares cujuscunque gradus & dignitatis tam ditum nefas exercentes, omni privilegio clericali, omni officio, dignitate & beneficio Ecclesiastico præsentis Canonis auctoritate privamus. Ita quod per judicem Ecclesiasticum degradati, potestati sæculari statim tradantur, qui de eis illud idem capiat supplicium quod in laicos hoc in exitio devolutos legitimis reperitur sanctionibus constitutum. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1568. tertio Kal. Septembris, Pontificatus nostri anno tertio.

De trium votorum professione ab iis omittenda, qui in congregationibus sub obedientia voluntaria vivunt, & habitus à sæcularibus Presbyteris distinctos habent,

XIX.

Part. 2. alleg. 101.

PIUS *Episcopus, servus servorum Dei,*
ad perpetuam rei memo-
riam.

Lubricum vitæ genus eorum verius qui Regularium formam præ se ferentes, nec propriis renuntiant, nec ullam profitentur ex Regulis approbatis, quando horum plerique proprio instinctui obsequentes, alii odio incensi,

alii dum, quod ambiunt, minus consequuntur, alii vel dilapidatis, vel interversis rebus, & ad sese, vel propinquos translatis, ut ratiocinia effugiant; quidam etiam in suos ipsorum mores inquisitum iri presentientes, quasi impunitatem adepturi, & sodalicio suo, ut lubet, exiliunt, ejectionisque illius insignibus, vestem recipiunt seculari. Hinc graves & periculosa quotidie offensiones in populis concitantur, dum quos disciplina Regulari perpetuo mancipatos credunt rursus eos, etiam ubi conueverint, contempto post tot annos, & relicto, indignis saepe modis, ejus, cui sese dediderant, vitae instituto, liberos videns & solutos in saeculo evagari. Cum igitur conveniat, ut cujus arma induit, eam miles militiam persequatur, hanc de praedictis rationem capere institimus, ut vel permanendi vel abscedendi facultate singulis semel proposita certus deinceps & immobilis disciplina Regularis cultus debeat in ipsis sodalitatibus perpetuo observari. Itaque de nobis attributa potestatis plenitudine statuimus, ut omnes & singuli Piores Praepositi, & alii Praesidentes, Generales, Provinciales, & Conventuales, necnon Canonici, & Fratres sancti Georgii in Alga Venetiarum, ac Eremitarum sancti Hieronymi, alias B. Petri Pisarum & omnium, ac quarumcunque aliarum Congregationum, necnon Ecclesiarum, domorum & conventuum in communi & sub obedientia voluntaria, & extra votum solemne religionis viventes, quorum ha-

bitus a secularibus Presbyteris est distinctus, qui Religionem applicati & professionem Regularem solemnem emittere voluerint, in suis quisque conventibus & domibus intra viginti quatuor horarum spatium, postquam delegatus noster praesentes litteras eis significaverit, palam & sponte deliberent & declarent: inde convocato quamprimum per singulas hujusmodi Congregationes generali, vel alio superiore, juxta morem cujusque Congregationis, Capitulo, ibique electa una, sub qua degant, ex Regulis approbatis, in quam major pars vocum ipsius Capituli consenserit, trium votorum sponsalium professionem Regularem intra mensem solemnitern mittant, & in eam tam ipsi, quam illam deinceps ingressuri, perpetuum serant Altissimum votum: sicque professi, vel in suis quisque Prioratibus Praepositis Praesidentibus, administrationibus & officiis confirmentur, vel ad alia transferantur, pro ut cuique Congregationi, & superioribus suis videbitur ut illi expedire. Qui vero excusso jam anni spatio in ipsa Congregatione morati, resugerint intra tempus praedictum profiteri, de tracto Religionis habitu, ac redditibus, etiam in vinculis, si opus sit, receptorum & administratorum omnium rationibus ejiciantur, nec deinceps participant in ullis ejusdem Congregationis domibus, seu Conventibus amplius conversari. Quocirca mandamus universis & singulis Praepositis, Praepositis Generalibus, Provincialibus, & conventualibus, ac aliis cujuscunque digni-

Z

tati

tatis & nominis Ministris, necnon
 Conventibus, Canonicis, Fratribus,
 & personis Congregationum hujus-
 modi, ut statutum nostrum prædi-
 ctum, non expectata alia jussione,
 aut mentis nostræ declaratione reci-
 pi, & studiosè observari procurent.
 Quod si fortè aliqui in eo, quo nunc
 sunt statu (quem omnino tollimus &
 abolemus) contra nostrum hoc statu-
 tum persistere contenderint, singu-
 los omni dignitate, officio, admini-
 stratione, & beneficio privamus &
 ad futura perpetuò indignos decerni-
 mus, excommunicationis quoque sen-
 tentia innodamus eo ipso. Non ob-
 stantibus foundationibus & institutio-
 nibus, ac statutis, & consuetudinibus
 ac Congregationum domorum,
 & Conventuum prædictorum jura-
 mento, Confirmatione Apostolica, vel
 quavis firmitate Apostolica alia robo-
 ratis, privilegiis quoque, exemptionibus,
 & indultis Apostolicis illis, eor-
 umque superioribus, & personis, ac
 eorum singulis per quoscunque Ro-
 manos Pontifices prædecessores nos-
 tros, ac nos, & Sedem Apostolicam,
 etiam per modum statuti perpetui &c.
 quæ omnia tanquam abrogata, contra
 eorundem præsentium tenorem nolu-
 mus cuiquam in aliquo suffragari. Cæ-
 terum mandamus præsentibus ad valvas
 basilicæ Principis Apostolorum &c.
 Nulli ergo omnino hominum liceat
 hanc paginam nostræ sublationis, ab-
 olitionis, privationis, statuti, man-
 dati innodationis, & voluntatis in-
 fringere, vel ei ausu temerario con-

traire. Si quis autem hoc attentare
 præsumperit, indignationem omni-
 potentis Dei, ac beatorum Petri &
 Pauli Apostolorum ejus, se noverit
 incursum. Datum Romæ apud S.
 Petrum, anno Incarnationis Domin.
 MD.LXVIII, quinto decimo Kalend.
 Decembris Pontificatus nostri anno
 tertio.

Cæs. Glorierius

H. Cumyn.

Revocatio indultorum recipiendi, vel
 retinendi Religiosos alterius Or-
 dinis, etiam laxioris.

X X.

Part. 3. allegat. 101.

PIUS *Episcopus servus servorum Dei*
, ad perpetuam rei me-
moriæ.

Quæcunque Sacratum religionum
 statutum offendere noscuntur no-
 strum nos ineitat officium de medio
 remove. Quanquam enim de cohi-
 bendis Regularibus ad alium Ordi-
 nem translatis sancta Synodus Triden-
 tina salubri consilio decreverit, ut ne-
 mo cujuscunque Ordinis Prælatus,
 vel superior, vigore cujuscunque
 illorum quemquam ad habitum &
 professionem admittere possit, nisi
 ut

ut in ordine, ad quem transfertur, sub sui superioris obedientia in clau- stro perpetuo maneat: multi tamen superiores & Prælati, obtentu privile- giorum, quam plurimos Apostatas, & alios & diversorum ordinum ad se oburgia, contentiones, levitatem & malefacta, ut maxime fugientes, eo et- iam consilio receptare non desinunt, ut illorum opera in curandis infirmis, gerendisque eorum locorum rebus, & negotiis utantur, ex qua re plerique solutiores effecti, & quasi impuni- tatem assecuti, non personas tantum eorum Ordinum, unde animadver- sionis metu fortè exierant, sed & ipso- rum Ordinum ritus, moresque maledi- ctis insequuntur. Quocirca cum ejusmodi privilegia veniant abrogan- da, quancumque insigniter compe- riuntur nocere vel etiam scandala ge- nerare; Nos his, aliisque rationalibus causis adducti, ut quibuslibet hujus- modi effugia præcludamus, de nobis attributa potestatis plenitudine re- vocamus & abolemus omnia & quæ- cunque privilegia, facultates, dis- pensationes & indulta præter juris- communis dispositionem emanata re- cipiendi vel retinendi Fratres Mona- chos, Canonicos & alios etiam la- xiorum Ordinum professores, qui- buscunque Ordinibus, monasteriis, hospitalibus, Militiis, & piis locis, etiam sancti Antonii Viennen. S. Spi- ritus in Saxia de Urbe, S. Joannis Hierosolymitani, JESU CHRISTI. S. Jacobi de Spartha, S. Lazari Hie- rosolymitani, eorumque Ecclesiis,

membris, superioribus, & personis, per quoscunque Rom. Pontif. præ- decessores nostros, ac nos, & Sedem Apostolicam, tam in ipsorum mona- steriorum, hospitalium, & locorum institutione, quam deinceps quomo- docunque, ac quotiescunque, etiam per modum statuti perpetui, ac initi & stipulati contractus & aliis sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis restitutionibus, præservationibus, mentis attestatio- nibus, derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus efficacioribus, ef- ficacissimis, & insolitis clausulis, nec non irritantibus & aliis decretis etiam Motu proprio, & ex certa sci- entia, deque simili potestatis pleni- tudine, etiam pauperum infirmorum miserabilium, & cujuscunque alterius pii operis intuitu, ac etiam ex quibus- cunque aliis causis, quantumvis gra- vibus, charitativis, & necessariis, etiam consideratione, vel ad supplicationem Imperatorum, Regum, aliorumque Principum, nec non S. R. E. Cardina- lium, deque illorum consilio & matura deliberatione prius habita, concessa, confirmata, ac etiam multiplicatis vi- cibus innovata, extensa, vel etiam moderata. Cassamus quoque; & an- nullamus, quo ad illa, omnes Apo- stolicas, & alias litteras super iis con- fectas, ac processus, & alia inde se- cuta quæcunque: ac volumus ea om- nia vires & effectum de cætero non habere, ita ut post hac illorum sic revocatorum prætextu Prælati & superiores prædicti, aut alii

quicumque nullum prorsus alterius etiam laxioris Ordinis, vel observantiæ Regularem, etiam specialem transeundi ad ipsos licentiam, juxta hujusmodi privilegia duntaxat ferentem, ad habitum & professionem Regularem in suis quisque monasteriis, domibus, locis, vel ordinibus, etiam ut in clauastro perpetuo maneat, admittant, nec omnino quengquam recipiant vel retineant. Eos verò, quos in aliquo ex casibus supradictis, vigore hujusmodi privilegiorum tantum, ac præter juris communis dispositionem jam habent translatos, ad eorum superiores & loca ejus Ordinis, unde erant profecti, quamprimum remittant. Decernentes admissiones receptiones, & retentiones hujusmodi, nulla firmitate subsistere, neminemque prorsus ulli voto, ullive regulæ, vel observantiæ, etiam juramento, aliave solemnitate promissæ obligare, necnon irritum & inane quidquid secus per prædictos, aut quoscunque alios quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quicumque verò aliquem contra hujus nostræ revocationis tenorem admiserint, aut receperint, aut illos, aut quos jam habent modo prædicto translatos, aut receptos retinuerint, ipsos omnibus & singulis dignitatibus, administrationibus, beneficiis, officiis, fructibus, & pensionibus Ecclesiasticis præsentium auctoritate privamus, & ad futura inhabiles esse volumus eo ipso. Quocirca omnibus locorum Ordinariis, in quorum diocessibus loca prædicta

consistunt, per Apostolica scripta mandamus, ut per se, vel alium, seu alios de translatis prædictis auctoritate nostra cognoscentes, in eos, quos contra hoc præscriptum nostrum degere invenerint, ac etiam recipientes, vel retinentes, rejecto quocunque exemptionis privilegio animadvertant, ipsosque præterea translatos, vel retentos, ad priores Ordines & disciplinam remittere procurent: contradictores quoscunque per censuras & poenas Ecclesiasticas, cæteraque juris & facti remedia opportuna, quacunque appellatione postposita, compescendo, invocato etiam adhuc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac monasteriorum &c. cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ revocationis, abolitionis, cassationis, annullationis, privationis, voluntatis, mandati, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXIX. pridie Idus Octobris, Pontificatus nostri anno quarto,

Cæs. Glorierius.

H. Camy.

Contra

declaratione subjacere, à quo præterquam à Rom. Pontif. nisi in mortis articulo absolvi nequeant. Et insuper tam egressas quam præfidentes, & alios Superiores prædictos eis licentiam hujusmodi concedentes, dignitatibus, officiis, & administrationibus per eas & eos tunc obtentis privamus, & illas, & illos ad obtenta, & alia impostero obtinenda inhabiles esse declaramus, necnon licentias, & facultates, seu indulta, & privilegia exeundi à monasteriis & extra illa standi, à nobis, seu alio Rom. Pontif. prædecessore nostro, ac Sedis Apostolicæ Nuntiis, & Legatis etiam de latere ac majore Pœnitentiario, aut Ordinum prædictorum superioribus, aliisque personis, sub quibuscunque tenoribus &c. & aliis decretis in genere, vel specie, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, nec non S. R. E. Cardinalium intuitu, & contemplatione, ac instantia, vel aliis quomodolibet concessa, quæ prorsus abolemus; ac litteras desuper confectas, & impostero concedendas, & conficiendas, nullas & invalidas, nulliusque roboris, ac momenti fore, nec illas habentibus, & habituris suffragari posse; & ita per quoscunque iudices, & commissarios &c. decernimus. Mandantis universis & singulis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis in virtute sanctæ

obedientiæ, & sub obtestatione divini iudicii, & interminatione maledictionis æternæ, quatenus per se, vel alium, seu alios præfentes litteras in civitatibus & diœcesibus propriis quolibet anno publicent, omniaque in illis contenta, nec non præfatum decretum ipsius Concilii, quod incipit Bonifacii VIII. diligenter & inviolabiliter sub censuris Ecclesiasticis, aliisque præfatis pœnis, & in eodem decreto contentis, observent, & observari faciant, & procurent. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, etiam aliis pœnis auctoritate nostra, appellatione postposita, compescendo, & invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis contrariis quibuscunque &c. Aliis Apostolicis constitutionibus & juribus de hujusmodi clausura disponentibus nihilominus in suo robore duraturis. Cæterum, volumus quod præsentium transumptis &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, ordinationis, privationis, abolitionis, decreti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ MD. LXIX. Kal. Februarii, Pontif. nostri anno quinto.

Cæs. Glorierius.

Revo-

Revocatio privilegiorum & consuetudinum Ecclesiarum aliquid recipiendi in collatione, seu admissione ad possessionem beneficiorum.

XXII.

Part. 3. alleg. § 7.

PIUS *Episcopus, servus servorum Dei,*
ad perpetuam rei memoriam.

Durum nimis, & incommodum arbitramur, quod Ecclesiarum ministri in iis, quæ ad ipsorum sustentationem suppeditantur, dispendia patiantur. Quocirca cum hanc ad rem, simulque prohibendam ad Ecclesiæ Dei avaritiæ pravitatem editas, ante hac sanctiones minimè satis esse intelligamus, novæ constitutionis subsidio cogimur providere. Cum itaque aliàs ex plurium Ecclesiarum Cathedralium & Collegiatarum constitutionibus, aut ex prava consuetudine observari intelligeretur, ut in electione, præsentatione, nominatione, institutione, confirmatione, collatione, vel alia provisione, sive admissione ad possessionem alicujus Cathedralis Ecclesiæ, vel beneficii Canonice, aut præbendarum, vel partem proventuum, seu ad distributiones quotidianas, certæ conditiones, seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones, compensationesve illicitæ, aut etiam, quæ in aliquibus Ecclesiis dicuntur Turno-

rum lucra, interponeretur, licet sancta Synodus Trident. hæc detestata mandaverit Episcopis, ut quæcunque hujusmodi in usus pios non converterentur, atque ingressus eos, qui Simoniacæ labis, aut sordidæ avaritiæ suspicionem haberent fieri non permitterent, ipsique diligenter deorum constitutionibus, sive consuetudinibus super prædictis cognoscerent, & illis tantum, quas probarent, exceptis, reliquas, ut pravas & scandalosas rejicerent, eos verò qui adversus prædicta quavis ratione commisissent, pænis contra Simoniacos editis teneri decreverat: multorum tamen indomita cupiditate, tam prædicta, quam alia ad beneficium & commodum ipsorum ministrorum edita, aut omnino contemnuntur, aut in varios sensus traducta perperam eluduntur. Quare nos pro divini cultus exercitio, simulque evocatorum ad illum auxilio plenius evidentiusque consulendum fore rati, revocamus & abolemus omni & quæcunque privilegia, consuetudines, & statuta quarumcunque Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitanarum ac majorum, nec non Collegiatarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut alio quovis præsidio munita, ac etiam supra hominum memoriam, & longissimo, ac quando unque tempore, etiam continuo observata, sive pro solvendis Ecclesiarum, vel Prælatorum debitis, sive pro supportandis illorum oneribus, sive aliis etiam majoribus, maximis & urgentissimis causis concessa & approbata, ac
etiam

etiam multiplicatis vicibus innovata, extensa, & moderata, quod vacantibus ipsarum Ecclesiarum Dignitatibus, Canonicatibus, præbendis, portionibus, beneficijs & officiis, fructus, atque etiam quotidiana distributiones ex eis primo ab ipsa vacatione anno, aut longiore, vel etiam breviori tempore proventuri mensæ Episcopali, seu Capitulari, aliove loco integrè, vel partim remaneant, seu applicentur aut in communes usus cedant, seu inter alios Canonicos, & personas Ecclesiæ, seu Capituli dividantur: quodque nullus, etiam Apostolica auctoritate provivus in Canonicum recipi, aut ad dignitatem, seu portionem beneficium, vel officium admitti, vel aliàs in ejus possessionem induci possit, nisi prius de observandis hujusmodi privilegijs, consuetudinibus, & statutis, juramentum præstiterit, & obtentæ illorum derogationi, ac fructuum & distributionum perceptioni renuntiaverit seu Capitulo & personis prædictis cesset, seu, (ut appellant) dulciaria, aut quid aliud præstiterit: quorum omnium tenores, causas, & effectus habemus præsentibus pro expressis, quibuscumque illa concepta sint formulis; non irritantibus, & alijs decretis roborata, volentes ea omnia vires, & effectum de cætero non habere. Præcipimus igitur & interdiciamus omnibus Episcopis, Capitulis, Collegijs & personis, ad quos id pertinet, ne posthac fructus, aut distributiones hujusmodi, nec prorsus ullam eorum partem retineant, neve ipsorum cessionem, vel re-

nuntiationem, aut dulciaria, vel alià quomodocumque petant, vel exigant, aut quemquam sive ordinaria, sive Apostolica auctoritate provisum, ad præstandam hujusmodi juramentum inducant, aut illi prædicta non facienti possessionem impediunt, aut remorentur: Quicumque contrafecerint, si Ecclesiarum Antistites, tam diu à Pontificalis officii exercitio sint suspensi, donec satisfactione prævia illis per eandem Apostolicam suspensionem relaxetur: Capitula verò & Collegia quæcumque Ecclesiastico subjaceant interdicto, ac singulare personæ in excommunicationis sententiam incurrant, à qua, nisi in mortis articulo constituti, ab alio, quam à Roman. Pontifice absolutionis beneficium nequeant obtinere. Decernentes hujusmodi præstita juramenta non tenere, nec quemquam illis obligari, quinimo jurantes in hujusmodi censuram incidere, nec non irritum & inane quidquid secus super his, per quoscumque scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Et nihilominus statuimus, ut ubicumque hujusmodi fructus & distributiones fabricæ, vel sacristiæ aut alterius pij loci usus ultra se mense tempus reperiuntur concessi horum duntaxat dimidia pars ipsi sacristiæ, vel fabricæ, aut pio loco deinceps tribuatur, alteram verò beneficiati prædicti integrè percipiant. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis contrariis quibuscumque &c. Decreto prædictæ Synodi, ac etiã constitutione fel. record. Joannis Papæ XXII. quæ incipit suscepti,

cepti. & aliis iuribus hac de re dispo-
nentibus, nihilominus alias in suo ro-
bore duraturis. Caterum per prædicta
non intendimus illis præjudicare Ca-
pitulis, Collegiis, mensis, aut personis,
fructus, distributiones, inter vacatio-
nem beneficiorum, & eorum collatio-
nem, siue possessionis apprehensio-
nem provenientes, ex statuto, consue-
tudine, vel privilegio huiusmodi perci-
pientibus, vel retinentibus, quominus
ipsi illos interim, ut antea, exigere va-
leant & habere. Postremo volumus,
ut præsentium exempla etiam impressa
&c. Nulli ergo omnino hominum li-
ceat hanc paginam nostræ revocatio-
nis, abolitionis, & voluntatis infringere
vel ei ausu temerario contraire. Si quis
autem hoc attentare præsumpserit,
indignationem omnipotentis Dei, ac
beatorum Petri & Pauli Apostolorum
ejus se noverit incursum. Datum
Romæ apud S. Petrum, anno Incar-
nationis Dominicæ MD.LXX. pridie
Kal. Julii Pontificatus nostri anno
quinto.

Cæf. Glorietius.

H. Cunnyn.

Prohibitio, ne in publicis concionibus
disputeretur de Conceptione B. Mariæ
Virginis, neque de ea vulgari sermone
ferretur; innovando constitutio-
nem Sixti IV. & decretum
Concilii Tridentini:

XXIII.

Part. 3. alleg. 30. n. 109.

*PIUS Episcopus, servus servorum
Dei, ad perpetuam rei me-
moriæ.*

Super Speculam Domini, viribus
sicut exiguis, constituti, Propheta
solicitudinem imitantes, die noctuque
ad diversos Ecclesiæ status nostræ
mentis aciem intendimus studiosè pro-
videntes, ut communi Domino in
omnibus gradibus fideliter serviat,
ac illis maximè, quibus digniora mini-
steria divini spiritus favore credite
sunt: inter quos divini verbi prædica-
tores adnumerandos esse nemo dubi-
tate poterit, qui eorum munus ab ipso
Domino consecratum, Apostolis præ-
cipuè injunctum fuisse animadvertet-
ret, qui si adepto gradu dignè funge-
rentur, evangelizantes pacem; an-
nuciantes bona, prædicantes salutem,
non solum vox eorum dulcis, verùm &
speciosi pedes viderentur, & fraternæ
salutis uberes fructus referentes, mul-
tam fiduciam haberent in die Domini.
Verùm (quod neque sine animi dolore
accepimus, nec referre possumus) qui-
dam diversorum Ordinum Regulares,
Clericique seculares, omisso, quæ di-
vinæ majestatis gloriam, & sanctissimæ
Dei genitricis, aliorumque divorum
venerationem, atque fidelium pietatem
promovere poterant, quod Apostolus
in quibusdam arguit, languent, circa
quæstiones & pugnas verborum, qui-
bus oriuntur invidia & contentiones,

Aa

cate-

cæteraque virorum monstra; potissimum verò, cū de gloriosa Virg. Mariæ Conceptione sermo incidere, tam pertinaciter pro alterutra parte contendunt, ac si de illis dogmatibus esset, quæ corde credere ad iustitiam, ore confiteri ad salutem necessarium est. Quibus illud Prophetæ convenire videtur: Dicunt, ait Dominus, cum ego non sim locutus, cum sancta Romana Ecclesia omnium Ecclesiarum Magistra, & doctrix disciplinæ, de ea re hac usque non definerit, nemo absque temeritate præjudicare, vel alterius partis sententiam damnare potest; & quasi defint præclarissima inventricis gratiæ merita, quæ nec Angelica quidem lingua satis dignè referri possunt: & cum ex illo uberrimo fonte, puteo que aquarum viventium, non possint saluberrimas haurire aquas, quibus fidelis populus magna cum utilitate, atque dulcedine reficeretur, ad dissipatas cisternas accurrunt, stultas scilicet, & sine disciplina quæstiones, quæ generant lites, & quas nec frequens multitudo intelligere, nec viri sapientes, qui capiunt, utiliter percipere valent; præsertim quoniam, ut experimento didicimus, ipsorum concionatorum, qui ad quæstiones huiusmodi proponendas, facilius erumpere solent, major numerus, materiæ difficultatem prorsus ignorantes, neque intelligentes loquuntur, aut de quibus affirmant, simplicium animos indiscretæ devotionis obtentu, vel potius loquacitatis, & ostentationis effectum, ad tumultus, & si-

multates, concitant, quos tumultuantes, atque diffidentes componere, sedareque potius oportebat: cumque parvulis in Christo lac infundere, proventis solidum cibum apponere deberent, dum in huiusmodi controversiis indeterminatis versantur, omnibus ubera proferunt arenæ, quod non absque maledictionis nota legimus in Prophetia. Nos igitur, qui prædecessorum nostrorum saluberrima decreta pro viribus salva esse cupimus, potissimum illa quæ à Sacrosancta Synodo Trident. denuo sunt confirmata, liberam cuique facultatem relinquentes opinandi huius controversiæ quamlibet partem, prout vel magis piùm, vel magis probabilem esse judicaverit, prædictorum concionatorum, aliorumque contentioni, & temeritati populorumque scandalis occurrere studentes, Motu proprio, non ad aliquis nobis super hoc oblata portio nis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, statutum fel. record. Xist. IV. prædecessoris nostri, super eare, quod à præfata Synodo innovatum est (illud præsentibus, ac si de verbo ad verbum esset insertum, pro plenè & sufficienter expresso, & inserto habentes) Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, atque ut deinceps efficacius à cunctis observetur perpetuò statuimus & ordinamus, ac per Apostolica scripta mandamus, quatenus nemo cujuscunque ordinis, gradus, condit-

conditionis vel dignitatis existat, in popularibus concionibus, vel ubicunque promiscua virorum & mulierum multitudo convenire solet, de hujus controversiæ ulterutra parte disputare rationibus, vel doctorum auctoritate, asserendo propriam sententiam, & contrariam refellendo, aut impugnando, vel de hac ipsa questione, cujusvis pietatis, aut necessitatis prætextu, vulgari sermone scribere, vel distare præsumat. Qui contra fecerit, suspensionis pœnam à divinis absque nova declaratione, ipso facto incurrat, si modò fuerit in sacris constitutus, & quocunque præter à gradu sive dignitate, vel administratione fungatur, illis omnibus & ipso jure privatus, & ad eadem, vel similia munera obtinenda, vel obeunda perpetuè inhabilitatis censura ipso etiam facto sit obnoxius, super quibus nisi à Romano Pontifice pro tempore existente dispensari, sive absolvi non possit: & nihilominus aliis pœnis, si opus fuerit, à proprio Prælato pro delicti mensura infligendis subijciatur; prout subijcimus. Cæterum quam diu per Apostolicam Sedem altera pars definita non fuerit, oppositaque sententia condemnata, liceat viris doctis in publicis Academicæ disputationibus; sive Generalium, aut Provincialium Capitulorum, vel ubi aliàs intersunt, qui rem capere possunt, nec scandali ulla subest occasio, de ista questione discutere, & argumentis utramlibet par-

tem vel asserere, vel impugnare, dum tamen neutra veluti erronea præjudicetur, serventurque illa omnia, quæ à dicto Xisto prædecessore nostro statuta sunt, quorum singula, ut præfertur, etiam quantum ad alias pœnas, duximus innovanda, & innovamus, per præsentem. Ut autè hæc nostra constitutio, & præmissa omnia ad eorum omnium, quorum interest, notitiam, congruentius pervenire possint, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna suspensionis ab ingressu Ecclesiæ, etiam eo ipso incurrenda, si in his, quæ mandamus, exequendis se negligentes exhibuerint, præcipimus & mandamus omnibus & singulis locorum Ordinarijs, ac eorum Vicarijs, Suffraganeis, & Officialibus quibuscunque, & alijs singulis, ad quos quomodolibet spectat & pertinet, quatenus hujusmodi nostram constitutionem singulis suæ Diocesis vel districtus Prædicatoribus & alijs, quibus expedire judicaverint, opportunè insinuent & publicent, ac insinuari, & publicari faciant. Et ne quis in posterum quoquo modo ignorantiam de præmissis possit prætere, aut se contra præmissa valeat excusare, volumus & mandamus, quod præsentem litteram in Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ valvis, ac in acie Campi Floræ de urbe de more publicentur, & affigantur &c. quæ publicatio ita omnes,

omnes, ad quos spectat, afficit, & arceat, ac si illis personaliter intimata fuissent. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus, ac quibusvis indulgis, & litteris Apostolicis &c. cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus insuper & decernimus, quod præsentem vim perpetuam, & irrefragabilis constitutionis obtineant, & quod illarum transumptis etiam impressis &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, statuti, ordinationis, mandati, subjectionis, innovationis, præcepti, voluntatis & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXX. Kaled. Decemb. Pontificatus nostri anno quinto.

Cæs. Glorietius.

Quod Regulares cujuscunque Ordinis, etiam Mendicantes, Lectores, aut in Theologia graduati, non possint sæcularium Confessiones audire, nisi fuerint ab Ordinariis approbati.

XXIV.

Part. 3. allegat. 25.

*PIUS Episcopus, servus servorum
Dei, ad perpetuam rei me-
moriæ.*

Romani Pontificis providentia circumspicte, nonnunquam gesta per eum, rationabilibus & honestis suadetibus causis moderatur, & commutat in melius, prout in Domino conspicis salubriter expedire. Nuper siquidem quasdam declarationes, & moderationes circa nonnulla Concilii Trid. decreta, Regulares personas Ordinum Mendicantium, eorumque instituta concernentia edidimus, & promulgavimus: & quia, uti accepimus, illarum vigore sacerdotes Regulares prædictorum Ordinum, quandoque minus idonei, & inhabiles Confessionibus sæcularium audiendis ab eorum Superioribus præpositi, absque aliqua Episcoporum, sed sola Magistri Ordinis Generalis, aut Provincialium ministrorum approbatione admittuntur. Nos super his pro debito pastoralis officii, prout tenemur, salubriter providere volentes, tenore præsentium, hac nostra constitutione perpetua sancimus, decernimus & declaramus, decretum Conc. Trid. de approbatione Regularium audiendis Confessionibus sæcularium præpositorum, ab Episcopis facienda, observari debere etiam in omnibus Regularibus quorumvis Ordinum, etiam mendicantium, etiam sub Regulari disciplina viventibus, etiam si sint Lectores, aut in Theologia, etiam de superiorum suorum licentia, graduati, vel promoti, vel à suis Magistris Generalibus, vel Provincialibus ministris sæcularium Confessionibus audiendis expoliti. Volumus tamen, eos qui
semel

semel ab Episcopo in civitate & diocesi suis pravo examine approbati fuerint, ab eodem Episcopo iterum non examinari. Ab Episcopo autem successore pro majori conscientiae suae quiete examinari de novo poterunt. Inhibentes quibuscunque Regularibus quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ut praefertur, ne vigore deputationis & approbationis, ab eisdem Magistris, & ministris Provincialibus, etiam quod illarum occasione Ordinariis hucusque tolerati fuerint, absque speciali in posterum licentia, & approbatione ab Ordinariis obtinenda, saecularium Confessiones auferre praesumant: Decernentes irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac nostris litteris praedictis, & alys postea quibus curque Regularibus concessis, & forsan extensis quas quo ad ea quae praesentibus aduersantur, & contrariantur penitus & omnino reuocamus cassamus, & irritamus &c. priuilegys quoque, indultis & litteris Apostolicis, etiam Mari magno seu Bulla aurea, aut alias muncupatis &c. illis alias in suo robore permanentibus, hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus, contrariis quibuscunque. Ut autem praesentes litterae &c. Verum quia difficile foret &c. Nalli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae sanctionis, decreti, declarationis, inhibitionis, re-

vocationis, cassationis, irritationis, statuti, derogationis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae M.D.LXXI. octavo Idus Augusti, Pontif. nostri anno sexto.

Forma expediendi litteras Apost. monitoriales de excommunicandis his, qui bona deperdita, vel subtracta restituere, aut revelare recusant.

XXV.

Part. 3. allegat. 96.

SANCTISSIMUS IN CHRISTO PATER & DN. D. Pius divina providentia Papa V. volens super expeditione mandatorum quae fiunt in forma significavit, pro rerum subtractarum, aut deperditarum restitutione, seu illarum, & illas subtrahentium revelatione modum & formam statuere (manente in aliis reformatione officii Correctoris contradictarum a sanctitate sua edita) praesenti, quod perpetuo observari vult scripto, ordinat, ut mandata pro restitutione, seu revelatione huiusmodi dentur (modo super illis supplicationes in praesentia sua Sanctitatis signatae fuerint) ad eorum duntaxat instantiam, quorum civiliter interest. Quae supplicationes rem ipsam de qua agi-

aa 3

100

sur, reique valorem nominatim & specificè exprimant, nisi forte sint pro Ecclesiis, locis piis, Communitatibus, Universitatibus, Collegiis, aut universalibus successoribus, quos verisimile est certam eorum notitiam non habere, tunc etenim hac ipsa personarum qualitate expressa, ita demum fieri poterit quædam in genere designatio rerum, si designatio neque nimis vaga, & incerta, atque adeo inverisimilis sit, & tamen ostendit res ipsas (id quod præcipue in omnibus attendendum est) minimè vulgares existere. Committantur autem Episcopo Ordinario loci, vel ejus Vicario in Spiritualibus generali sub hac forma verborum, quæ est ex Conc. Trident. videlicet: Si causa diligenter & magna maturitate per ipsum examinata pro rei, loci, temporis & personæ qualitatibus sibi pro sua conscientia videbitur expedire. Decernentes irritum &c. Placet, publicetur, & describatur. M. Publicata 27. mensis Junii 1570.

Jurisdictio Episcoporum visitandi Parochiales Ecclesias Fratrum Militum S. Joannis Hierosolymitani, quoad animarum curam, & Sacramentorum administrationem.

XXVI.

Part. 3. allegat. 74.

PIUS Episcopus, Papa V. ad perpetuam rei memoriam.

Exposcit pastoralis officii debitum, cui disponente Domino præsidemus; ut ad ea sollicitè intendamus, per quæ discordiarum & litium ac controversiarum quarumlibet materia tollatur. Sanè cum nonnulli ex venerabilibus fratribus Episcopis, dilectos filios Magistrum, Ballivos, Castellanos Empostæ, Priores, Donatos, Capellanos, Fratres, Milites, & alias quascunque personas Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani ratione Ecclesiarum curam animarum habentium, illarumque Rectores, & Ministros ad ipsum Magistrum spectantium, & pertinentium, juxta tenorem Sacri œcumenici Concilii Trid. visitare; dictus verò Magister & alii prædicti, ipsos, illorumque Ecclesias, Capellanos, & Ministros dictis decretis minimè comprehendendi, sed ab illis exemptos esse prætenderent, materia quæstionis orta. Nos igitur eorum paci & quieti consulere volentes, omnes lites & controversias hujusmodi tam in Romana Curia, quàm alibi coram quibuscunque judicibus in quacunque instantia pendentes, illarumque status, & merita pro sufficienter expressis habentes ad nos avocantes eas cassamus, extinguitur, & super illis perpetuum silentium imponimus, ac omnes dictæ Militiæ personas censuris harum controversiarum occasione contra eas per quoscunque latis & incuris absolvimus. Et ne in futurum aliqua amplius controversia oriri possit, decernimus, declaramus, statuimus omnes & singulos locorum Episcopos

scopos & alios superiores tanquam Sedis Apost. delegatos, omnes & quas-cunque Parochiales Ecclesias, ceteraque beneficia Ecclesiastica suarum Civitatum, & Diocesium quibus animarum cura imminet, ad dictam Religionem, ejusque Milites, Capellanos, Ministros, Rectores quomodolibet pertinentia, etiam quod in eis Episcopalem, & temporalem jurisdictionem Religio, & Milites prædicti haberent, eorumque Ecclesias, Rectores, Vicarios; & Ministros quoscunque (in his tamen duntaxat, quæ animarum curam illiusque exercitium & Sacramentorum administrationem respiciunt) visitare, omnesque actus visitationem concernentes exercere posse, & debere; ac Rectores, ceterosque hujusmodi Ministros curam animarum exercentes minus idoneos repertos, siquidem ad nutum amovibiles sint, statim amovere, sin verò titulares sint illicò suspendere, ac superiores eorum mone-re, ut intra aliquem brevem terminum in locum amotorum, subrogent alios idoneos, prius tamen per ipsos Episcopos & alios superiores examinatos & approbatos: titularibus vero suspensis deputent alios idoneos pariter examinatos, & approbatos, ut supra in coadjutores, seu Vicarios juxta decretum Concilii *sess. 21. c. 6.* Interea verò dum hæc subrogatio, seu deputatio fiat, ipsi Episcopi & alii superiores pro necessitate curæ animarum provideant arbitrio suo, quod si superiores dictorum Rectorum, & Ministrorum iacta tempus præfixum

non subrogaverint aut deputaverint, ut supra, tunc dicto termino elapso ipsi Episcopi & alii superiores alios prævio examine juxta ejusdem Concilii formam idoneos repertos in locum amotorum subrogent. Titularibus verò suspensis coadjutores deputent juxta dictum *c. 6. sess. 21.* qui tamen in dictis Parochialibus perinde inserviant, ac si subrogati aut deputati ab ipsis Superioribus Religionis, & Militum prædictorum fuissent. Volumus autem quod Episcopi, & alii Superiores prædicti visitationem hujusmodi, & prædicta omnia solum tanquam delegati Apost. Sedis, gratis & absque ullis dis-tæ Religionis Rectorum & Ministrorum impensa, & onere faciant, in collatione item Ordinum, nec non consecratione Ecclesiarum & sacrorum vasorum, ac benedictionibus, & aliis actibus spiritualitatem concernentibus ac institutione præsentatorum ab eisdem Militibus ad beneficia, aut approbationes, seu confirmationes, quas ab eisdem fieri harum præsentium vigore contigerit, gratis omnia faciant, & diligenter attendant, ut nullos admittant, qui qualitates à Concilio requisitas non habeant, ac prævio examine juxta ejusdem Concilii decreta idonei non existant. Nolumus autem Episc. & alios superiores locorum supra scripta facultate visitandi uti, qui cum eadem Religione & Militibus super jurisdictione Episcopali in locis visitandis coram quibuscunque judicibus litigant, nisi ipsi Episcopi, & alii Superiores in quasi possessione anti-
qua

qua exercitiis jurisdictionis hujusmodi existerent, salvo tunc jure utriusque illa in petitorio, sed quod Episcopi, & alii Superiores viciniore jus aliquod in jurisdictione hujusmodi non habentes, nullumque interesse prorsus prætendentes, facultate prædicta utantur. Nolumus item per præsentem ullum afferri præjudicium juri visitandi dictas Parochiales Ecclesias, & alia beneficia curam animarum habentia, quod antea Religioni & Militibus prædictis competebat. Inhibemusque expressè dictis Episcopis & aliis Superioribus, ne hac visitandi facultate eis per præsentem concessa alio utantur modo quam præscripto. Cum claus. sublato, & derogatoriis &c. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 12. Septembris, 1571. Pontif. nostri Anno sexto.

Ordinariis locorum injungitur ut Confraternitates doctrinæ Christianæ ad pueros, aliosque divina legis expertes bonis moribus, sanaque doctrina instruendum, instituant, cum enlargemente Indulgentiarum tam pro Confraternitatibus, quam per eos instruendis à Pontifice concessa.

Part. 3. allegat. 76. n. 57.

PIUS Papa V. ad perpetuam rei memoriam.

EX debito Pastoralis officii nobis meritis licet imparibus ex alto commissi ad ea libenter intendimus, per quæ divinus cultus, fideliumque devotio ubique suscipiat incrementum ac ipsos fideles ad id Indulgentiis & remissionibus invitamus, ut Christi fideles ipsi temporalia quæ egerint consequi valeant præmia felicitatis æternæ. Nos igitur attendentes quod infantes & pueri bonis moribus & exercitiis educati, quasi semper vitam pudicam, honestam, & exemplarem, ac aliquando sanctam agunt, è contrario autem qui parentum carentia, seu paupertate, aut incuria, vel ignavia non sic educati per sæpe ducuntur in exitium, & quod peius est, secum ducunt plures in inventum, unde si diligenter educati, & in doctrina Christiana instructi fuerint à vitiis & multis aliis erroribus retraherentur. Considerantes etiam prout ex fide dignis relationibus intelleximus, quod nonnulli approbata vitæ Christi fideles charitate omnium suprema virtute circa hoc tantum tamque Reipub. saluberrimum opus accersiti in singulis festivitibus & Dominicis diebus in diversis Ecclesiis, & locis hoc opus sanctissimum amplexi sunt, & ibi eosdem infantes, & pueros ac alias miserabiles personas Christianas

Christiana veritatis ignarus congregari faciunt, & eos bonis moribus, & sana doctrina instruunt, ac diligenter in via mandatorum Domini dirigunt, ex quo saluferi fructus hactenus provenerunt, & indies magis auxiliante Domino speramus. Et quod si ad opus sanctissimum ubique locorum exercendum praefatos Christi fideles paternis favoribus, & Indulgentiarum muneribus invitaremus, procul dubio non solum eorundem infantium, & puerorum, ac personarum aliarum saluti consuleretur, verum etiam devotio Christi fidelium omnium ad praefatum opus amplectendum multo magis augetur. Cupientes igitur tam pio, tamque laudabili operi viribus totis favere, & animas lucrifacere Creatori, & certa nostra scientia universos & singulos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, ceterosque Ecclesiarum Praelatos, & locorum quorumcunque Ordinarios ubilibet constitutos praesentes & futuros rogamus, & hortamur attente, eis ac eorum in spiritualibus & temporalibus Vicarijs, seu Officialibus generalibus per Apostolica scripta mandantes, quatenus hoc opus sanctissimum toto pectore amplectentes aliquas Ecclesias in his Civitatibus & Diocesis respectivè, seu loca honesta, & quibus praefati infantes & pueri ad audiendum doctrinam Christianam convenire possint, depurent, & viros ad id idoneos vita & moribus approbatos, qui diebus saltem Dominicis eosdem infantes & pueros, ac a-

lias personas Divinae legis expertes in articulis Fidei, & praecipis Sanctae Matris Ecclesiae instruant, & confirmant, & eligant, atque tot Societates, seu Confraternitates quot ad hoc tam sanctissimum opus exercendum eis opportuna videbuntur inibi auctoritate vestra erigant, & instituant. Nos enim, ut promptius, ac alacrius ad hanc curam subeundam omnes Christi fideles alliciantur, & eo libentius curam ipsam suscipiant, quo ex hoc dono caelestis gratiae conspexerint se uberius refectos; de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus & singulis utriusque sexus Christi fidelibus verè poenitentibus, & confessis, seu statutis à jure temporibus firmum confitendi propositum habentibus, qui in aliqua dictarum Societatum seu Confraternitatum ubilibet constitutarum intraverint & adscripti fuerint, illis videlicet, tam, qui alios docuerint, quam qui ab alijs in articulis Fidei, & praecipis Ecclesiae hujusmodi instructi fuerint, quotiescunque in praefato sanctissimo exercitio se occupaverint, quadraginta dies, de injunctis eis poenitentis auctoritate Apost. tenore praesentium misericorditer in Domino relaxamus, praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris. *Et habetur Fides transumptis.* Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 6. Octobris. 1771.

Pontif. nostri anno

sexto

Bb

Reductio

Reductio Constitutionum à Pio V.
pro Mendicantibus, & alijs Regulari-
bus contra locorum Ordinarios &c.
editarum ad terminos juris, &
Concilij Tridentini.

XXVIII.

GREGORIUS *Episcopus, servus
servorum Dei, ad perpetuam
rei memoriam.*

IN tanta rerum & negotiorum mole, qua Romanus Pontifex ex omnibus mundi partibus assidue premitur, vix vitari potest ne aliqua interdum exilient, quibus postea recognitis, necesse est moderationis remediū adhibere. Cum itaque alijs fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster auditis gravaminibus, quæ Fratribus Ordinum Mendicantium ab Ordinarijs locorum, & Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, multis modis inferri dicebantur super sacris Concionibus & lectionibus habendis, Confessionibus audiendis, pœnitentijs injungendis, Fratres ad Ordines promovendis, celebratione Missarum, cura animarum, Sacramentorum administratione, sepulchris, quanta funeraliū, legatis, donationibus, eleemosynis, collectionibus, alijsque ejusmodi juribus, necnon decimis, & diversis oneribus, ac etiam

super statu & regimine Sanctimonialium ipsis Fratribus subjectarum, formatione processuum, censurarum publicatione, processibus, præcedentia, locorum acquisitione, ceterisque alijs rebus tunc expressis, multa per quasdam suas literas, pro dictis Fratribus non modo statuerit, sed & quæ jam in Concilio Tridentino decreta fuerant ad hæc pertinentia, declaravit, multaque alia privilegia ejusdem XVII. Kal. Junij. Pontificatus sui anno secundo, & deinde ea omnia diversis alijs Ordinibus & Congregationibus Regularium non Mendicantium, etiam per modum communicationis concesserit. Postea per quandam suam constitutionem de Vicarijs perpetuis in Parochialibus Ecclesijs unitis per Ordinarios locorum instituendis, & portione illorum Vicarijs assignanda editam, alia super constitutione Fratrum eorundem ad exercitium curæ animarum in eis Parochialibus Ecclesijs, quæ domibus & locis suis unitæ sunt, decreverit. Demum animadverso, quod ea omnia multis dubitationibus involuta, magna quoque difficultatibus obstructa, multas magnasque dissensiones, altercationes, & lites inter prædictos locorum Ordinarios, & Fratrum ipsorum Ordines, non sine gravi divini cultus, & animarum detrimento, ac populorum scandalo concitaverant, contra ac ipse sperabat, ac præter suam expectationem, ut qui interdum conquæretur, multa aliter, alioque sensu à se
prolatam

prolata fuisse, quam litteris expressa essent: cupiens his mederi incommodis, primum illa omnia, quæ Regularibus aliorum Ordinum quàm Mendicantium, communicaverat, & secundum præmissa concesserat, Motu proprio restrinxerint: deinde plenius providere volens, prioribus litteris à se, quò ad ipsos Mendicantes, magna in parte moderatis, omnes quascunque alias litteras, quæ de alijs Ordinibus & Congregationibus extra Mendicantium Ordines de observantia nuncupatos emanaverant, omninò aboleverit, causas omnes jam de his etiam in Romana Curia pendentes ad se advocando, lites extinguendo, ac formatos super illis processus, latalque sententias annullando, quemadmodum alijs suis litteris in Registro proximè compertis, nunquam tamen publicatis, plenius continetur. Postremo circa Confessoriorum Regularium etiam Mendicantium approbationem, juxtà Concilij prædicti decretum faciendam, etiam Lectores in Theologia graduatos; & certos alios tunc expressos comprehendi debere declaraverit: Nos hac tanta varietate cognita quæ etiam ex multiplici litterarum & constitutionū editione procedit, præsentibus & futuris discriminibus occurrere volentes, de nobis attributæ potestatis plenitudine statuimus & ordinamus, de prædictis & alijs omnibus litteris & constitutionibus, quæ ab eodem prædecessore eisdem rebus, pro quorumcunque Regularium, etiam Mendicantium, Or-

dinibus & Congregationibus quomodolibet emanarunt, ac omnibus & quibuscunque in eis contentis, eandem deinceps dispositionem, atque decisionem pro subjecta materia futuram esse, quæ sive ex jure veteri, sive ex sacris dicti Concilij decretis, sive alijs legitimè ante dictarum & constitutionum editionem erant, ac si ipsæ non emanassent futura fuisset, ad quam dispositionem & decisionem suumque pristinum & integrum statum, ac terminum illa omnia reducimus. Quin etiam tollimus & abrogamus omnia irritantia & alia decreta, nec non prohibitiones, declarationes, mandata, & quæcunque alia ipsi litteris, & constitutionibus apposita, & alijs eorum occasione, vel causa facta, his nostris statuto, ordinationi, & reductioni adversantia, quibuscunque illa sint concepta formulis, ac præservationibus, declarationibus, modificationibus, restitutionibus, mentis attestationibus, derogatorijs derogatorijs, alijsque fortissimis, efficacissimis, & inviolabilibus clausulis, etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus, & ex certa scientia, etiam pro conservatione status Regularis, & ex quibuscunque alijs urgentissimis causis quotiescunque roborata: Decernentes illa omnia pro nullis, & infectis haberi, omnesque suprascriptos illorum usu, commodo, & effectu carere: ac omnes lites & controversias, quæ coram quibusvis iudicibus, sive

Bb 2

Ordi-

Ordinariis, sive Commissariis, etiam causarum Palatii Apostolici Auditoribus & S. R. E. Cardinalibus, etiam de Later. Legatis, prædictarum litterarum & constitutionum occasione super præmissis jam motæ sunt, necdum decisæ, aut finitæ, vel etiam quæ jam decisæ sunt, si modo tractum habeant successivum, easque rursus, & inter quoscunque excitari in posterum contingat, secundum prædictam dispositionem, nec aliter decidendas: futura verò dubia & difficultates, quodocunque & ubicunque orientur, ad nos & Sedem Apostolicam, ubi & cætera quæ ad decreta dicti Concilii pertinent, quotidie declarantur, omnino deferenda esse: necnon irritum & inane quidquid secus super his per quoscunque scienter vel ignoranter contigerit attemptari. Mandamus itaque in virtute sanctæ obedientiæ, præsentibus ab omnibus ubique Episcopis, & locorum Ordinariis, necnon Ecclesiarum Prælati, Rectoribus, Fratribusque prædictis, ac cæteris, ad quos pertinet, semper inviolatas observari. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, locorum domorum, & Ordinum quorumcunque statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, & Bulla aurea nuncupatis, dictis Ecclesiis, Ordinibus, & Congregationibus quomodolibet concessis & con-

& confirmatis, quibus omnibus &c. illis alias in suo robore permanentibus, hæc vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentibus omnibus plenius innotescant &c. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Ordinationis, statuti, reductionis, abolitionis, abrogationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXXII. Kalend. Martii Pontificatus nostri anno primo

M. Datarius
Cæs. Glorierius.

Super executione litterarum Apostolicarum: & declaratione Concilii Trid. *sess. 24. c. 20. de reform.*

XXIX.

Part. 3. alleg. 81.

GREGORIUS Episcopus, servum servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

AD Romani Pontificis providentiâ circumspectam pertinere dignoscitur, dubia super Sacrorum Conciliorum decretis pro tempore insurgentia, sic sua declarationis oraculo dilucidare & interpretari, ut exinde litium dispendia

día inter fideles quoslibet valeant sub-
moveri. Accepimus sanè nuper, quod
licet multoties Romanus Pontifex, ut
provisiones & gratiæ per eum de be-
neficijs pro tempore vacantibus, ac
sua, & Sedis Apostolicæ dispositioni
& ordinationi reservatis, in favorem
diversarum personarum sibi gratarum
& acceptarum factæ, executioni de-
bitæ demandentur & ne (dum litte-
ræ Apostolicæ sub plumbo desuper
expediuntur) beneficia ipsa ab aliqui-
bus indebitè occupentur, aut aliqua in
spiritualibus & temporalibus detri-
menta sustineant, nonnunquam cor-
poralem possessionem ipsorum benefi-
ciorum & illis annexorum, juriuq; &
pertinentiaru quomodocunq; Sedis
& Cameræ Apostolicarum nominibus
apprehendi, ac omnes & quoscunq;
fructus, redditus, & proventus bene-
ficiorum & annexorum eorundem
percipi, exigere, eosque integros perso-
nis prædictis, postquam ipsæ litteras
sub plumbo expeditas haberent, una
cum dicta possessione consignati,
quandoq; verò, dū litteræ sub plumbo
hujusmodi expeditæ existunt, ut jus
suum unicuique illorum conservetur,
& temeratio um / audacia debita cas-
tigacione compescatur, ac ipsæ litteræ
Apostolicæ facilius debita executioni,
ut patet est, demandentur, provisos
de beneficijs in corporalem, realem,
& actuali in possessionem beneficio-
rum, & annexorum, juriuque, &
pertinentiarum prædictorum, induci,
& inductos in ea manuteneri, amotis
quibuslibet intrusis detentoribus ab

eisdem, aliaque fieri & exequi per
diversas suas in forma Brevis, &
& sub annulo Piscatoris confectas lit-
teras mandet, & præcipiat, certis ini-
bi modo, & forma tunc præscriptis, di-
lecto filio causarum Curia Cameræ
Apostolicæ generali Auditori, seu alijs
executoribus desuper deputatis, qui-
bus omnino parendum esset. Nihilom-
minus nonnulli beneficijs prædictis
inhiantes, ac gratias prædictas elude-
re, eorumque intrusiones & deten-
tiones improbè tueri satagentes, exe-
cutionem litterarum in forma Brevis
hujusmodi, & facultatem per eas
ipsis executionibus attributam, di-
versis dubijs & cavillationibus remo-
rentur, & processus per eosdem exe-
cutores desuper habitos, & forma-
tos, ac inde secuta quæcunque nulla
& invalida, nulliusque roboris vel mo-
menti esse, neque attendi debere
contendunt, sub prætextu, quod in
decreto Sacri Concilii Tridentini, *sess.
XXIV. c. XX.* dispositum fuerit, quod
causæ omnes ad forum Ecclesiasti-
cum quomodo libet pertinentes, et-
iamsi beneficiales sint, in prima in-
stantia coram Ordinarijs locorum
duntaxat cognoscantur, exceptis his,
quæ juxta Canonicas sanctiones apud
Sedem prædictam sunt traditæ, vel
quas ex urgenti rationabilique causa
judicaverit Summus Pontifex Ro-
manus per speciale rescriptum signa-
turæ suæ, ejus manu propria subscri-
bendum, committere, aut avocare.
Verùm cum decretum hujusmodi
Concilij constitutionem prædictarum

litterarum in forma Brevis, & illarum executionem nihil afficiat, neque per illos causa, seu instantia introducatur, sed merè executive procedi mandetur, litteræ quoque in forma brevis, annulo Piscatoris munitæ, non minoris sint efficacæ & auctoritatis, quam rescriptæ signaturæ Rom. Pont. ejus manu propria subscripta: Nos in his nostræ debitæ declarationis cautelam adhibentes, ac provisorum prædictorū jus adversus dubia, & cavillationes hujusmodi æquitate & justitia suadentibus præservare volentes, necnō prædictarū, & quarumcunque litterarum in forma Brevis super capienda possessione nomine Cameræ hujusmodi, aut in favorem litterarum sub plumbo expeditarū tam à prædecessoribus nostris, quam à nobis, & dicta Sede hætenus concessarum, tenores, ac litis, & causæ, si quæ desuper executæ sint, statum & merita, nominaque & cognomina judicum executorum, & colligantiū præsentibus pro sufficienter expressis habentes, Mō proprio, non ad ipsorum provisorum, aut aliorum nobis pro eis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac de mera nostra deliberatione decernimus & declaramus, per concessionem litterarum in forma Brevis, & sub annulo Piscatoris super capienda possessione quorumcunque beneficiorum dispositioni Apostolicæ reservatorum seu affectorum, Sedis & Cameræ Apostolicarum nominibus apprehendenda, & ejusdem possessionibus in favorem provisorum ab ipsa Sede de eisdem beneficiis postquam lit-

teras sub plumbo super provisionibus hujusmodi habuerint expeditas, relatione, necnon assistentia ipsis provisitis litteras desuper sub plumbo expeditas habentibus, præstanda, & aliorum inibi expressorum executione facienda, quæ mandata executiva sunt, & summariam dumtaxat causarum, propter quas illæ emanarunt, cognitionē requirunt, decretas Concilii hujusmodi non contraveniri, nihilq; præjudicii illis inferri, vel eorum formam in aliquo violati, neque id dici aut enferri, vel executionem litterarum earundem propterea in aliquo suspendi sive remorari, aut facultatem litterarum executionibus concessam impediri, sed executores ipsos, & ab eis deputatos subexecutores, facultate sibi per easdē litteras, ut præfertur concessa, uti, frui, gaudere, & contra illis non parentes ad declarationem incursum pœnarum & censurarum, in eisdē litteris in forma Brevis cōtentarū ac invocationē brachii sæcularis procedere, ac alia omnia ut singula in eisdem litteris contenta (illarum tamen forma servata) facere & exequi libere & licite potuisse, & posse, necnon processus desuper habitos & formatos, habendosque & formandos, ac inde secuta & sequenda quæcunque firma, valida & efficaciam fuisse, & esse, & fore, suosque integros & plenarios effectus sortiri, debere in omnibus & per omnia: Præsentibus quoque litteras de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari impugnari vel invalidari nullatenus posse, sicque in præmissis omnibus & singulis per quoscun-

que

que iudices & commissarios &c. Distinctius inhibentes in virtute sanctæ obedientiæ omnibus & singulis cuiuscunque status &c. etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & quavis sæculari potestate fungentibus, ne decreto & declarationi nostris prædictis, quovis quæsito colore directè, vel indirectè contravenire audeant, vel præsumant. Et nihilominus universis & singulis nostris & dictæ Sedis Nuntiis, ac locorum Ordinariis eorumque Officialibus præcipimus, quatenus ipsi, & eorū singuli per se, vel alium, seu alios, præsentales litteras, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte provisorum, & executorum, & sub-executorum prædictorum, seu quarūcumque aliarum personarum in præmissis interesse habentium, vel alicujus ex eis fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficaciæ defensionis præsidio assistentes, faciēt auctoritate nostra prædictos provisos, & executores, & subexecutores, seu alios in præmissis interesse habentes, eorumque singulos, decreto, declaratione, inhibitione & aliis præmissis pacificè frui, & gaudere, ac præsentales litteras, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, quos illa concernunt, & concernent, quomodolibet in futurum, in violabilitè observari non permittentes aliquè desuper contra illarum tenorem quomodolibet indebitè molestari. Contradictores &c. Non obstantibus felicis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una & in Conc. generali edita de duabus dietis (dammodo ultra

tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur) aliisque Apostolicis &c. Datum Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die X. Julii M.D.LXXIV. Pontificatus nostri anno tertio.

Caſ. Glorierius.

Revocatio quarūcumque licentiarum ingrediendi monasteria, & loca Monialium, & virorum cuiuscunque Ordinis; & prohibitio utendi licentiis ab Episcopis, vel Superioribus concessis pro casibus necessariis, nisi in necessitatibus urgentibus.

XXX.

Part. 3. alleg. 102.

GREGORIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Vbi gratiæ & indulta ab hac Sede concessa, successu temporis incommodum afferre noscuntur, expedit illa salubri Præsidentis consilio submoveri. Proinde Sanctimonialiū quieti, & tranquillitati consulere, ac omnia quæ illas à spiritualium rerum cogitatione, & exercitio avocant impedimenta tollere, periculaque & scandala ab eis removere cupientes, & auctoritate præsentium revocamus, & abolemus omnes & quascunque licentias ac facultates ingrediendi monasteria, omnes & loca Monialium, etiam virorum quorumvis Ordinum, quibus

busvis etiam Comitissis, Marchionissis, Ducissis, & alijs cujuscunque status & conditionis mulieribus, ac etiam omnes & quascunque licentias ingrediendi Monasteria, domos, & loca ipsarum Monialium, quibuscunque viris, etiam ejusdem status & dignitatis, tam à prædecessoribus nostris, quam etiam à nobis, & Sedis Apostolicæ Legatis, aut alijs ex quibusvis quantumcunque urgentibus causis, sub quibuscunque tenoribus, & etiam derogatorijs derogatorijs, revocatoriarum restitutorijs, alijsq; efficacioribus clausulis, irritantibusq; & alijs decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, atque ad Imperatoris, Regum, Reginarum, aliarumve Principum contemplationem, vel supplicationem concessas, confirmatas, ac etiam iteratis vicibus renovatas, cassamusque & annullamus litteras desuper confectas, & processus habitos per easdem: Inhibentes eisdem, qui illas obrinuerunt sub excommunicationis pœna ipso facto incurrendæ, super qua à nemine nisi à Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo) absolutionis beneficium possit impertiri, ne ipsarum licentiarum prætextu Monasteria hujusmodi quovis modo ingredi audeant. Abbatis vero, nec non Abbatibus, Conventibus, ac alijs Monasteriorum utriusque sexus Superioribus, & personis quocumque nomine vocentur districtè præcipimus sub eadem excommunicationis pœna, nec non

privationis dignitatum, beneficiorum & officiorum suorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, ne in Monasteria, domos, & loca sua quemquam prætextu hujusmodi licentiarum & facultatum ingredi faciant vel permittant. Quin etiam sub eisdem pœnis ipso facto incurrendis prohibemus atque interdici-mus omnibus quibuscunque personis Ecclesiasticis & sæcularibus, ac etiam Ordinum quorumcunque, etiam Mendicantium, Regularibus, ne prætextu licentiarum ab Episcopis, vel Superioribus, quibus illas concedendi in casibus necessarijs tantum ex decreto Conc. Trid. facultas tribuitur, Monasteria ipsa Monialium pro libito, sed necessitatibus urgentibus duntaxat ingredi; neve Moniales sub eisdem pœnis illas aliter admittere præsumant. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Monasteriorumq; & Ordinum prædictorum &c. statutis & consuetudinibus, privilegijs quoque, exemptionibus, & indultis &c. quibus omnibus &c. illis alijs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Quoniam autem difficile esset præsentibus ad omnia loca perferri, volumus &c. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ revocationis, abolitionis, cassationis, annullationis, inhibitionis, præcepti, prohibitionis, interdicti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu

ausu temerario contraire. Si quis autem &c. Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ M.D.LXXV. Idibus Junii, Pontificatus nostri anno quarto.

M. Datarius

Cæf. Glorierius:

Jurisdictione Ordinariorum in puniendis Vicariis, familiaribus, colonis, & ministris Fratrum Militum Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, juxta dispositionem Concilii Trid.

sess. 24. cap. 11.

XXXI.

Part. 3. allegat. 81.

GREGORIUS *Papa XIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Circumspecta in omnibus actibus suis Romani Pontificis providentia, interdum ea, quæ certis etiam rationalibus tunc suadentibus causis à Sede Apost. emanata reperiuntur, alia superveniente ratione, qua præsertim populorum offensionibus occurritur, & Episcoporum jurisdictioni ritè consultitur, reducere ac suam declarationem interponere consuevit, & alias desuper disponit, prout temporum rerum, & personarum qualitate pensata, perspicit in Domino salubriter expedire. Cum itaque compertum sit quam plurimos Clericos seculares, nec

non laicos gratiis & privilegiis, quibus Sedes Apost. dilectos filios Magistrum, Conventum, & Milites Hospitalis S. Joan. Hierosolymitani de Rep. Christiana optimè semper meritos, ac eorū Ecclesias, & loca liberaliter profecuta est, abutentes, unde sibi religiosius vivendi legem imponere deberent, inde laxioris vitæ occasionem accipere, dum varios, sæpe etiam vanos exemptionis, libertatisque titulos prætexunt, alii quidem, quod pro Vicariis, Capellanis, ministris & inservientibus Ecclesiis dicti Hospitalis quomodolibet adscripti sint: alii verò quod coloni, procuratores, & familiares ipsorum Militum existant, quamvis in propriis domibus licenter degant; nihilominus ex prædictorum Militum privilegiis, illorumque confirmatione etiam post Conc. Trid. à fel. rec. Pio V. prædecessore nostro obtenta, præendant se ab omni jurisdictione Ordinariorum exemptos esse, nec ab illis inquiri, visitari, puniri, aut corrigi posse, eoque ipso delictorum suorum sibi immunitate promissa gravem in populo offensionem præbere, & in Episcoporum jurisdictione perturbationem indies majorem excitare dignoscantur. Idcirco nos huic malo, quod à præd. Conc. multo ante prævisum fuerat, salubriter providere volentes, Motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra voluntate, ac deliberatione, & certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine omnia & singula privilegia, exemptiones, gratias, & in-

Cc dult_a

dulta Magistro, Conventui, Militibus, & Militiæ dicti Hospitalis per quoscunque Romanos Pontif. prædecessores nostros Sedem præd. in genere, vel in specie quomodolibet concessa & confirmata, nec non dicti Pii V. litteras super eorum confirmatione emanatas sub dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 29. Novemb. 1568. Pontif. sui anno 3. ad prædicti Conc. decretorum terminos tenore præsentium reducimus, ac reducenda esse, nihilque ex ipsis privilegiis, exemptionibus, gratiis, & indultis Ordinariis locorum detractum esse, quominus ipsorum Militum Vicarii, Cappellani, Ministri, servientes, adscripti, coloni, procuratores, & familiares Militum huiusmodi, ea jam concessa sint, & in posterum concedi contigerit, ab ipsis Ordinariis tanquam Sedis Apostol. delegatis de eorum excessibus, criminibus, & delectis, etiam extra irritationem quando & quoties opus fuerit, inquiri, visitari, puniri, & corrigi possint, ipsorumque Ordinariorum jurisdictioni plenè in prædictis subjecti existant (exceptis tamen iis, qui Ecclesiis, aliisque locis dictorum Militum actu servant, & intra eorum septa & domos resident, ac sub eorum obedientia vivunt, quæ omnia debere simul concurrere intelligantur, sive iis, qui legitime & secundum Regulam prædictæ Religionis professionem fecerint, de qua loci Ordinario constare debeat) & ita in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque iudices Ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fun-

gentes, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate, in quavis causa & instantia iudicari, & diffiniri debere: *Cum clausulis præservativis & derogatoriis &c.* Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 25. Novembris 1580. Pontif. nostri anno 9.

Quod etiam Prælati & alii Monialium curam habentes, earum Monasteria ingredi non possint, nisi in casibus tantum necessariis.

XXXII.

Part. 3. allegat. 102.

GREGORIUS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rememoriam.*

Dubis, quæ emergunt, declarationis remedium expedit adhibere. Cum igitur super eo quod optima primum ratione Conc. sanxit Tridentinum, deinde in constitutione fel. sec. Pii V. prædecessoris nostri, Nonis Julii, Pont. sui anno tertio, atque item nostra Idibus Junij Pont. nostri anno quarto editis, fuit provisum, ne cui in posterum, nisi in casibus necessariis, septa monasteriorum Monialium ingrediendi concederetur licentia, à nonnullis dubitatum fuisse sciamus circa personas, quæ alterius ad id licentia

non indigent, sed sui auctoritate officii nituntur, an liceat eis pro libito suæ voluntatis huiusmodi septa ingredi, vel potius servare debeant ipsi quoque regulam à Concilio præscriptam: Nos omnem hæsitationis materiam tollere, & viam scandalis præscindere, ac Sanctimonialium quieti consulere volentes, harum tenore auctoritate Apostolica declaramus, Prælatos omnes tam sæculares quam regulares, quibus cura & regimen monasteriorum Monialium quovis modo incumbit, facultate sibi ex officio attributa ingrediendi monasteria prædicta ita demum uti posse, si id faciant in casibus necessariis, & à paucis, iisque senioribus ac religiosis personis comitati. Quocirca universos & singulos Episcopali, seu majori, ac etiam Cardinalatus dignitate præditos, necnon quorumvis Ordinum Abbates, Priores, Minores, & alios quoscunque superiores regulares serid monemus, facultate huiusmodi qui eam habent, præterquam in casibus, ut præfertur, necessariis ne utiquam utantur. Quod si confecerint, eadem auctoritate Apostolica statuimus atque decernimus qui Pontificalis dignitatis fuerint, eos pro prima vice qua contrafecerint, ingressu Ecclesiæ interdictos, pro secunda à munere Pontificali, & à divinis suspensos, ac deinceps ipso facto absque alia declaratione excommunicatos existere; Regulares vero omni officio, ac ministerio privatos excommunicationi similiter subjacere. Non obstantibus Apostolicis ac in generalibus & pro-

vincialibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus & ordinationibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apost. quibusvis Ecclesiis earum Prælati, aut Ordinibus &c. cæterisque contrariis quibuscunque. Quoniam verò difficile esset &c. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 23. Decemb. MD.LXXXI. Pontificatus nostri anno decimo.

Cæf. Glorietius:

De modo & forma publicandi beneficiorum resignationes & jurium cessiones.

XX XIII.

Part. 3. alleg. 59.

GREGORIUS *Episcopus, servum servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Humano vix iudicio ita bene quidquam & providenter sanciri potest, quin usus sæpe aperiatur, doceaturque, id quod salubre fore credebatur, minus experiundo prodesse; quod in illis constitutionibus, quas ad prohibendas simulatas occultasve beneficiorum Ecclesiasticorum resignationes diversi Rom. Pontif. multifariam ediderunt, fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster novissimè promulgavit cognoscimus accidisse. Non hoc malum, prout occasio necessitasque postulat, coercere volentes, statuimus ut post hac omnes

Cc 2 & quæ.

& quæcunque resignationes, etiam causa permutationis, ac commendarum, & etiam litteris Apostolicis non confectis, & possessione non habita, nec non litis & iurium quorumcunque cessiones, & retrocessiones, quæ deinceps de quibuscunque beneficijs Ecclesiasticis in nostris, seu Rom. Pontificis pro tempore existentis manibus, ac etiam coram Notario publico & testibus fient, & à nobis vel illo, seu nostro, vel illius mandato admittentur, & super eis provisiones & quæcunque aliæ dispositiones, sive temporales, sive perpetuæ, aut ad hoc mandata Apostolica sub quacunque forma & quibuscunque etiam S. R. E. Cardinalibus, ac pijs locis quocunque privilegio suffultis facta, publicari debeant cum litteris Apostolicis desuper confectis intra sex menses si beneficiû intra montes fuerit, ultra verò intra novem à data concessionis gratiæ, non autem à die præstiti super ea consensus numerandos, etiam si postea concessio gratiæ huiusmodi ex quavis causa; diversisque subsequenter datis, ac quotiescunque & quovis modo reformatæ, & valida reddita fuerit, pluresque & quotquot in alium, vel alios cessiones, ac etiam in ipsummet primum resignantem vel cedentem retrocessiones, termino prædicto nondû elapso intercesserint, ita ut unicus duntaxat terminus omnibus his successionebus ac retrocessionibus decurrat, ut qui postremus gratiam habuerit, publicationem huiusmodi facere, ceteraque omnia hic præscripta intra eun-

dem terminum præstare teneatur.

Ipsa autem publicatio in Cathedrali, & in beneficij Ecclesia, vel Ecclesijs, si in pluribus illud sit, fiat: ibique dum frequens populus ad Missarum solemniam convenerit palam omnibus litteræ Apostolicæ prædictæ, transumptum authenticum exhibeatur, claraque & intelligibili voce resignatio, seu cessio huiusmodi ac beneficij qualitas & invocatio, nominaque & cognomina resignantis seu cedentis ac illius, in cuius favorem gratia huiusmodi facta est, pronuntientur, ita ut hæc omnia possint ad notitiam omnium ibi existentium verisimiliter pervenire, scriptumque de his omnibus exemplum collatum valvis dictarum Ecclesiarum affixum relinquatur.

Si verò Ecclesia beneficij ruralis sit, aut populo conventuque careat, eo casu in Parochiali, intra cuius Parochiæ limites beneficium ipsum consistit, & in Cathedrali Ecclesia, vel si locus bello, seu peste, alijsve manifestis periculis subiaceat, tunc in proxima Parochiali, ac etiam in Cathedrali Ecclesia vel si aditus ad illas, aut utramvis minimè sit securus, in alia Cathedrali vel Parochiali viciniore, periculorum immuni publicatio huiusmodi peragatur.

Is quoque, in quem disponi vel mandari de beneficio etiam litigioso, vel cedente non possessore, sub quacunque forma contigerit, possessionem beneficij intra dictum tempus vigore litterarum Apostolicarum desuper confectarum, nec aliàs apprehendere

dere debeat & si propter litem, aut aliud legitimum impedimentum nequiverit, saltem litteras Apostolicas cum earum publicatione, si tunc facta erit iudicij seu executori illarum, vel alijs ad quos pertinet, per se vel procuratorem suum legitimum, intra idem tempus presentare, & apud illum vel illos pro ipsarum litterarum executione instare, & possessionem huiusmodi instanter petere teneatur.

Ceterum modus & forma hic tradita semper & ubique debeat observari, nec alia vel æquipollens ullo modo admitti in omnibus huiusmodi resignationibus, cessationibus, & retrocessionibus, de quibuscunque Ecclesijs, Monasterijs, Prioratibus, tam virorum, quam mulierum, Dignitatibus, officijs, & beneficijs Ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Militarum, Regularibus, etiam electivis, & manualibus, ac etiam de jure patronatus laicorum illustrium & alijs quomodocumque existentibus, sive pacificis, sive in petitorio, sive possessorio litigiosis, etiam de quibus in Consistorio nostro disponi consuevit, seu debet, quæ posthac ex quacunque causa fient, & per nos, ac prædictos successores, extra tamen dictum Consistorium admittentur, etiam cū reservationibus nominis, tituli, administrationis, possessionis, fructuum etiam omnium, ac rerum, & jurium quorumcunque.

Ad prædictorum tamen observationem eum, in quem juris fit cessio beneficij, quod tempore sessionis hu-

jusmodi, & ante illam vigore litterarum Apostolicarum, ut supra, si ad id tenebatur, publicatarum realiter possidebat, nolumus obligari.

Quod si quidquam prædictorum omnium omissum fuerit, dictis terminis, ut cuique præscriptum est, elapsis, omnes dispositiones & gratiæ resignatorum & celsorum beneficiorum aut jurium huiusmodi, cum omnibus inde secutis, sive de pacificis; sive de litigiosis, sint irritæ & inanes, nullaque alia gratia super huiusmodi beneficio, sive jure cello, ijs quibus concessa fuerit, suffragetur, sed ipsi tales inhabiles & incapaces sint ad huiusmodi beneficia sic resignata & cessa quocumque obtinenda, illaque sive jura, ab ipsa statim prima resignatione, seu cessione, etiam si illæ aliàs nullæ, & invalidæ essent vacavisse, & vacare censeantur eo ipso, nec resignantibus, seu cedentibus, si postea in sua possessione remanent, constitutiones de annali & triennali possessore, ne præsumptæ, aut tacitæ retrocessionis, etiam propter diurnam continuatæ possessionis huiusmodi tolerantiam, nec omnino aliud jus, vel beneficium ullo tempore suffragetur, sed ipsa beneficia, sive jura sic à principio vacantia à Sede Apostolica præd. duntaxat impetrari valeant, ac concedi.

Illorum verò impetrationes, vel etiam Motu proprio concessiones, quibuscunque derogationibus suffultæ, nunquam sub clausulis generalibus, aut vacationum modis conditionalibus

bus, vel implicitis comprehendantur, seu specialiter & expresse ob non servatam presentis constitutionis formam, ac cum declaratione nominum & cognominum, resignantis seu cedentis, & gratiam habentis, dispositivè, & non conditionaliter fieri omnino debeant: & quicumque sic impetrans, aut gratiam Motu simili habens, præfinitum cuique casui tempus prædictum à data concessionis gratiæ sibi factæ hujusmodi ea omnia quæ cedens à jure prædicto debebat, præstare teneantur, & si pluribus gratiam hujusmodi fieri cõtigerit, is præ omnibus obtineat, qui primus publicationem suæ impetrationis fecerit, & possessionem adeptus fuerit, aut petierit, omniaque requisita prædicta adimpleverit, quamvis in data sit postremus, & possessio ab alio in publicando negligentiore prius apprehensa fuerit, vel petita.

Reservationibus omnibus, nominis, administrationis, fructuum etiam omnium, ac pensionum, & aliarum rerum quarumcunque, nec non facultatibus, indultis, & aliis concessionibus, tam ipsis resignantibus, seu cedentibus, qui tamen possessionem ab initio re ipsa dimiserint, quam aliis ex hujusmodi resignationibus seu cessionibus à Sede Apostolica factis, nihilominus validis, plerumque effectum sortituris.

Sed ne in beneficiis super possessione, vel proprietate litigiosis litis prosecutio turbari valeat, vel differri, in causis hujusmodi contra cedentem ad ul-

teriora, etiam ad sententiam definitivam, & rem judicatam, ac illius executionem, quousque illa qui gratiam ex resignatione, seu cessione aut ex ommissa forma publicationis hujusmodi obtinuit, ac causam per se, vel procuratorem legitimum acceperit, litemque hujusmodi susceperit, eodem modo & ordine procedi possit, quo potuisset legitime, si cessio hujusmodi facta non fuisset; ac quidquid interim sic procedendo decretum & expeditum fuerit, sive cum cedente, sive contra eum, etiam postquam ipse, vel quivis alius incumbentia sibi secundum prædicta præstiterit, non solum circa fructus sed etiam circa possessionem & ipsum jus quod cessum est, valeat omnino, & vim obtineat, illumque ipsum, cui gratia facta est non minus afficiat, quam si ipso legitime citato contra eum decretum, & expeditum fuisset, nec ipse adversus hæc, prætextu non acceptatæ gratiæ, vel etiam illius ignoratæ, aut citationis, vel intimationis executioni contra ipsum minimè demandatæ, aliave ratione valeat excusari. Possit tamen ipse, etiam si in lite & causa hujusmodi subrogatus non sit, quandoque ad illius prosecutionem & terminationem venire, & à iudice, coram quo causam ipsam etiam ex delegatione pendere contigerit, in illis ipsis statutis & terminis, in quibus tunc eam esse repererit, etiam absque rescripto speciali admitti.

De beneficiis autem, quæ deinceps
in ma-

in manibus Ordinariorum Collatorum, etiam Cardinalium, etiam indulta & facultates ad hoc ab Apostolica Sede habentium, ac Legatorum etiam delatere, & delegatorum etiam specialium ejusdem Sedis, extra Romanam Curiam resignari, etiam ex causa permutationis contigerit, ipsi intra mensem negotium universum admissionis, vel rejectionis resignationis hujusmodi & (si per eos facienda erit) provisionis resignati beneficii juxta Apostolicas, & alias Canonicas sanctiones omnino absolvant. Et qui sic provisus fuerit, intra tres menses a die sibi factae provisionis illam publicet, & possessionem beneficii capiat modo & forma supradictis, alioquin illis elapsis nulla sit ejus provisio, & beneficium vacare censeatur eo ipso ordinarii & alii praedicti, qui haec, ut eis praescribuntur, non perfecerint, eo casu potestate disponendi de ipsis beneficiis in ea vice privati, eorumque dispositio eo ipso ad Sedem Apostolicam devoluta existat, aut aliis idoneis ab ipsa Sede duntaxat, & modo & forma praedictis concedantur: Decernentes sic per quoscunque judicari debere, nec non irritum & inane quidquid secus super his per quoscunque scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praedicti Pij V. & aliis omnibus aliorum praedecessorum nostrorum constitutionibus de publicandis resignationibus hujusmodi hactenus editis, & reformatis, quas omnes omnino abrogamus, ita tamen &c. nec non resigna-

nantium, sive cedentium voluntatibus, conditionibus, protestationibus, & clausulis, in ipsismet resignationibus, & cessionibus, seu procuratorum constitutionibus & mandatis, ac alias etiam ad praeservationem suorum jurium, & significationem, quod non aliter nec alio modo resignant, seu cedunt appositis, & quacunque verborum vi, formula, & multiplicatione expressis, nec non indultis privilegijs & gratijs Apostolicis &c. ex quibusvis causis quomodocunque concessis, & confirmatis, quae omnia etiam tollimus & annullamus, ceterisque contrarijs quibuscunque. Ut autem praesentes amplius innotescant, volumus ut earum exemplis etiam impressis &c. Datum Romae apud S. Petrum anno Incarnationis Domini MDLXXXIII. Non. Janu. Pont. nostri anno XII.

M. Prodat.

Cæs. Glorierius.

Quod Abbatissae, & aliae Praefectae Monasteriorum Monialium in Italia consistentium, ad triennium tantummodo eligantur.

XXXIV.

Part. 3. alleg. 100.

GREGORIUS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Exposit

EXpofcit debitum Pastoralis officii, quod disponente Domino gerimus, ut ad ea follicitè intendamus per quæ Monasteria, & alia religiofa loca, præfertim Deo dicatarum Sanctimonialium, fecundum regularis difciplinæ normam regantur & gubernentur. Perpendentes igitur varia & multiplicia damna quibus plerumque afficiuntur monasteria Monialium, quæ per Abbatiffas, vel alias Præfectas perpetuas reguntur, è contrâ verò Abbatiffas, & alias Præfectas triennales scientes fe lapfo termino fuæ administrationis rationem effe reddituras, ac fperantes de bene geftis laudem promoveri, pœnam verò, fi malè gesserint, metuentes, majori ftudio, ac diligentia regimen, & administrationem monafteriorum fibi commifforum gerere. His & aliis rationabilibus caufis adducti hac noftra perpetuò valitura conftitutione ftatuimus, & ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus in omnibus & fingulis monafteriis Monialium S. Benediæti Cifter. Carthufien. & aliorum quorumcumque Ordinum in Univerfa Italia, & præfertim in Utriusque Sicilia Regnis conflitentibus, quæ nunc per Abbatiffas vel alias Præfectas perpetuas reguntur, & gubernantur, cum primum Abbatiffæ, aut aliæ Præfectæ hujusmodi regimini, & administrationi ipforum Monafteriorum cefferint, etiam apud Sedem Apoft. vel decefferint, eorum Abbatiffatus, feu Præfecturas vacare contigerit, Abbatiffæ & aliæ Præfectæ non amplius perpetuæ feu ad

vitam (quarum nomen & titulum ex nunc, prout ex tunc Apoftolica Auctoritate ex certa noftra fcientia, & que Apoftolicæ poteflatis plenitudine, tenore præfentium perpetuò extinguiamus & abolemus, fed triennales tantum à Conventu uniuifcuique monafterii, & aliàs juxta decreta Sacri Cone Trid. regularia fuorum Ordinum inflituta eligantur, & præficiantur, quæ poftmodum elapfo triennio fuo officiis perfunctæ, præfefe definant, omni que prorfus careant auctoritate, ac à regimine & adminiftratione Monafterii per triennium à die finitæ adminiftrationis inchoandum abftineant; quo elapfo, fervata eadem forma Cone. Trid. iterum, & pluries eligi poffint. Diftrictius inhibentes omnibus & fingulis dictarum Monafteriorum Conventibus, fuperioribus, & perfonis, ne aliquam Abbatiffam, aut aliam Præfectam perpetuam, feu ad vitam, fed triennem tantum, eligere, & præficere ullo modo audeant, vel præfument. Quod fi fecus à quoquam quavis auctoritate fuerit attentatum, electionem & præfectionem hujusmodi, ac omnia & fingula, quæ inde fequentur, irrita, nulla, & inania, nulliusque roboris, vel momenti fore: ficque per quofcunque iudices &c. Non obftantibus conftitutionibus & ordinationibus Apoftolicis dictorum monafteriorum & Ordinum &c. Quibus omnibus &c. illis aliàs in fuo robore permanfuris, hac vice duntaxat fpecialiter & exprefse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque: Cæterum quia

quia difficile foret, &c. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die prima Januarij MDLXXXIII. Pontif. nostri anno undecimo.

Cæf. Glorierius.

Præcedentiæ declaratio inter Ordines Mendicantium, & inter Confraternitates Laicorum in processionibus.

XXXV.

GREGORIUS *Papa XIII. ad perpetuam rei memoriam.*

EXposcit Pastoralis officij munus, cui disponente Domino præsidemus, ut ad ea sollicitè intendamus quæ discordiarum & litium, ac controversiarum quarumlibet, præsertim inter personas Ecclesiasticas materia tollatur. Sanè nobis nuper innotuit, quod in multis Civitatibus, Diocæsibus diversarum mundi partium nonnullæ lites, causæ, ac controversiæ inter Fratres Mendicantes, aliæ etiam similes lites, & controversiæ inter Confraternitatum Confratres Christifidelium super præcedentiæ, vel jure præcedendi orta jam sint, & oriri facile possint. Nos considerantes lites, causas, & controversias hujusmodi in Ecclesia, præsertim inter Religiosas personas, quæ relictis mundi vanitatibus famulatum, & votum suum in humilitate spiritus Do-

mino, & Deo nostro, qui se pro nobis adeo humiliavit, ut formam servi acciperet, exhibere, & persolvere profitentur, non medicam illi præclaræ, præcipuè dilectæ virtuti, quæ est humilitas, labem infundere, populoque scandalum generare, ac propterea illas omni ratione submovendas, publicæque religionis tranquillitati, ac ministrorum Ecclesiasticorum reconciliationi, & mutæ dilectioni quam primum consulendum esse rati, ac supremam huic negotio manum opponere volentes, nec non causas, lites, seu controversias hujusmodi ubilibet, & coram quibusvis iudicibus moras, & in quibusvis instantijs indecisas pendentes ab eisdem iudicibus harum serie ad nos advocantes, illasque penitus extinguentes, eisdemque Fratribus Mendicantibus, & Confratribus super præmissis perpetuum silentium imponentes. De nobis attributæ potestatis plenitudine volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod quicumque ex dictis Fratribus Mendicantibus inter sede præcedentiæ hujusmodi contendentibus, aut Confratribus Confraternitatum prædictarum inter quos lites & causæ præmissorum occasione ortæ jam sint, seu oriri contigerit in futurum, qui in quasi possessione præcedentiæ, ac juris præcedendi sunt, ij (quibuscumque reclamationibus, protestationibus, appellationibus, & alijs subterfugijs prorsus remotis & cessantibus, & postpositis tam publicis, quam privatis præcedere debeant. Quando verò non probe-

Dd

tur

tur, aut non constet de quasi possessione præcedentiæ huiusmodi, inter Fratres quidem Mendicantes, ij, qui antiquiores in loco controversiæ, inter Confratres verò inter sèlicitigantes, ij, qui prius factis sunt in processionibus tam publicis quàm privatis præcedere debeant: ita ut si contigerit nova Monasteria, aut domos alicujus Ordinis Mendicantium in loco, in quo alterius Ordinis ex dictis Mendicantibus Monasteria, aut domus prius erecta, & instituta sint, ille Ordo, qui prius Monasterium seu domum in loco habuerit, præcedat. Præterea quia inter prædictos Ordines plerumque alia in processionibus, alia in Concilijs generalibus, & alijs actibus publicis sive privatis ratio circa modum procedendi servatur, nolumus per præsentis prærogativis dictorum Ordinum, quo ad præcedentias huiusmodi, quæ proprijs Ordinibus, præterquam in processionibus prædictis debentur, aut Fratribus Capucinis nuncupatis, qui in processionibus publicis sub Conventualium S. Francisci, aut Minorum de observantia Fratrum nuncupatorum, Cruce, ut solent, incedere possint, aliquod præjudicium generari. *Cum clausulis sublata, & derogatorijs &c.* Datum Romæ apud S. Marium, sub annulo Piscatoris die 15. Julij 1583. Pontificatus nostri anno duodecimo.

Quod vacant omnes Ecclesiæ & beneficia eorum, qui ad dignitatem Cardinalatus promoventur, & quando eis datur retentio, intelligatur de beneficijs non requirentibus residentiam in loco dictæ Dignitatis non convenienti.

XXXVI.

Part. 3. allegat. 57. n. 66. cum seqq.

SANCTISSIMUS D. N. SIXTUS PAPA V. decrevit, quod per promotionem ad Cardinalatum vacant omnes Ecclesiæ, & omnia beneficia cujuscunq; nominis, & tituli sint, nisi fuerit data retentio, quæ concessa intelligatur, & data ad Patriarchales, Metropolitanas, & Cathedrales Ecclesias, ad Monasteria etiam commendata ad Prioratus, & ad cætera omnia alia beneficia, quæ videntur convenire dignitati Cardinalatus. Ad alia verò, quæ videntur repugnare dignitati, & gradui Cardinalatus, puta Archipresbyteratus, Archidiaconatus, Decanatus, Canonicatus, & similia beneficia non extendantur, cum obtinentes huiusmodi beneficia teneantur residere in Choro, & habere debeant locum post Episcopum Cardinalis dignitati non convenientem. Actum Romæ apud S. Petrum die Mercurij 16. Martij. 1588. in Consistorio.

Contra

Contra Clericos malè promotos; ac in
Episcopos in Ordinum collatio-
ne peccantes.

XXXVII.

Part. 2. alleg. 6. 8. & 10.

SIXTUS *Episcopus, servus ser-
vorum Dei, ad perpetuam rei me-
moriã.*

SANCTUM & salutare sacri Ordinis
Sacramentum ab ipso Domino &
Salvatore nostro JESU CHRISTO
institutum, Beatisque Apostolis, & eo-
rum legitimis successoribus singulari
divinæ bonitatis munere traditum, ita
ad Dei omnipotentis gloriam, salu-
temque animarum sanctè, ac religio-
sè administrari decet, ut quæ vel ex
typo & figura veteris Legis, vel aliàs
ex multa Sanctorum Patrum provi-
dentia, circa ordinandorum natales,
ætatem vitæ, ac morum probitatem,
sanctitatem, scientiam, & alias quali-
tates in sacris Ordinibus requisitas per
sacros Canones, vel Apostolicas Con-
stitutiones, aut generalium Concilio-
rum Decreta salubriter statuta fuerunt,
ea inviolate observentur. Nam si
in veteri Testamento tam multa de in-
tegritate, munditia Sacerdotum & mi-
nistrorum Altaris, deque eorum præ-
stantia & dignitate legimus, de qui-
bus Dominus dixit per Malachiam
Prophetam: labia sacerdotis custo-
dient scientiam & legem requirent ex

ore ejus, quia Angelus Domini exer-
cituum est: certè multo major ratio &
diligentia adhibenda erit in promo-
vendis tam inferiorum graduum Cle-
ricis, quàm etiam Presbyteris, qui ad
consummationem Sanctorum in opus
ministerij, in ædificationem corporis
Christi constituentur, prout de his
ipsis, & divino verbo, & Beatorum
Apostolorum præceptis, ac simul San-
ctorum Patrum statutis sæpissimè tra-
ditum est. Quare nos, pro ea quæ no-
bis à Domino injuncta est cunctarum
Ecclesiarum cura & sollicitudine, ipsos
Pastores & Præsules Ecclesiarum, quo-
rum proprium munus est, personas
idoneas clericali militiæ adscribere, &
ad minores majoresque Ordines ritè
promovere, auctoritate nostra duxi-
mus admonendos, ut in exequendo
hac in parte suo pastoralis officio atten-
tius posthac invigilent, Canonicas
Sanctiones, ut par est, observent, ac
ut nemini detur offensionis occasio,
neve eorum vituperetur ministerium:
Studeant vitare ea omnia scandala, &
absurda, quæ ex vitiosa, & minus Ca-
nonica Clericorum ordinatione cer-
nimus cum magno animi nostri dolo-
re frequentius exoriri. Cùm enim
multi, etiam interdum inhabiles & in-
digni, non vocati Sanctæ Dei vocatio-
ne, sed potiùs Satanæ dolis decepti,
prætextu devotionis & pietatis rem-
quidem Sacram & divinum munus,
intempestivè tamen, & inordinatè af-
fectantes, seu temporale aliquod com-
modum aut lucrum sibi proponentes,
vel nimia simplicitate & imperitia, ma-
litiave

D d 2

litiave

litiave aut fraude ad suscipiendum Clericalem characterem, aliosque Ordines ante legitimam ætatem, vel à non suo Episcopo, aut non debito prævio examine & approbatione, sive aliàs minus ritè, vel etiam temerè se ingerant: debent sanè Episcopi paterna charitate, & prudentia eorum saluti, qui sæpe nesciunt, quid petant, melius etiam quàm ipsimet postulant, & salubriùs consulere; nec tam quid flagitent, quam quid expediat considerare, summa vero diligentia providere tum alienæ diœcesis subditis ordinandis, ne quemquam promoveant sine eorum Ordinarii litteris, dimissoriis, tum in recognoscendis ipsis litteris, ne falsò, aut ab aliquo, qui auctoritatem illas concedendi non habeat, confectæ sint: tum denique in examinandis natalibus, ætate, vita, moribus, scientia, idoneitate, titulo, & reliquis qualitatibus, ne quid in suæ aut alienæ diœcesis personis ad Clericalem honorem & Ecclesiasticos Ordines promovendis desideretur eorumque ex præscripto Sacrorum Canonum requiruntur.

Ut igitur Præsules Ecclesiarum intelligant, si in re tam gravi, & tanti momenti culpa aut negligentia peccaverint, se non modo in tremendo iudicio, verùm in hoc quoque sæculo Rom. Pontif. suæ villicationis rationem fore reddituros; præsentì constitutione perpetuò statumus & ordinamus, ut si in posterum Antistes aliquis Episcopali, Archiepiscopali, Primatiali, vel etiam Patriarchali dignitate præfulgens,

aut Abbas ad primam Tonfuram minoresque Ordines suis subditis conferendos a Sede Apost. auctoritatem habens, quemcunque sæcularem, vel cuiusvis Ordinis, aut Militiæ regularem, ex aliquo crimine, vitio, aut defectu, seu aliàs inhabilem, vel irregularem existentem, vel extra tempora à jure statuta, vel absque veris dimissoriis sui Ordinarii litteris, aut per saltum, vel furtivè, aut quo ad sæculares, sine titulo sufficientis beneficii, vel patrimonii, aut ante ætatem per Sacri generalis Trid. Conc. decreta primæ Tonfuræ, aut cuique Ordini præscriptam, aut non servatis temporum interstitiis, ita ut aliquis uno die, seu continuatis diebus ad plures Ordines Sacros, vel post unum Ordinem susceptum sine causa rationabili antequam tempus ab eodem Conc. Trid. præfixum elabatur, ad alium Ordinem promoveatur, sine dispensatione, aut indulto Apostolico Clericali Characterem non legitimè insigniverit, aut ad Ordines minores vel Sacros, ut præfertur, vel aliàs malè promoverit, sive id scienter, sive ignoranter fecerit (nisi debita diligentia adhibita justus error, & probabilis facti ignorantia eum excuset) ut in quo deliquit, ut in eo puniatur, à collatione quorumcunque Ordinum, atque adeo ipsius Tonfuræ, & ab executione omnium munerum Pontificalium eo ipso suspensus, & ingressu Ecclesiæ interdictus existat, aliisque gravioribus pœnis nostro, & pro tempore existentis Rom. Pont. arbitrio puniatur. Quod si spreta huiusmodi

suspensione & interdicto in præmissis se temerè ingesserit, etiam à regimine administratione suæ Ecclesiæ seu Monasterij, & à perceptione fructuum mensæ ejusdem, ac quorumcunque beneficiorum per eum in titulum, vel commendam, seu aliàs obtentorum suspensionem eo ipso incurrat, ejusque interdicti, aut suspensionis relaxationem, aut pœnarum remissionem ab alio quam à Rom. Pont. pro tempore existente nequeat obtinere. Et nihilominus fel. rec. Pij II. & aliorum Rom. Pont. nostrorum prædecessorum, qui per suas constitutiones, aut in Cancellaria Apost. publicatas regulas contra hujusmodi Clericos malè promotos, diversas pœnas inflixerunt, vestigiis inhærentes, eosdem Clericos, post hac malè promotos ab executione, ministerio & exercitio Ordinum susceptorum, & ab omni spe & facultate ascendendi ad alios superiores, perpetuò suspensos declaramus, & si in eis ministrare præsumperint, illos sic irregulares effectos, omnibus & quibuscunque per eos in titulum commendam, aut aliàs obtentis Dignitatibus, officiis, & beneficiis Ecclesiasticis cum cura & sine cura, quomodocunque qualificatis, sæcularibus, vel cujusvis Ordinis, aut Militiæ, regularibus, ac etiam si ipsi Clerici regulares fuerint activa & passiva voce, ipso facto privamus, & in privatos, atque ad illa & alia similia, vel dissimilia in posterum obtinenda in perpetuum inhabiles & incapaces esse decernimus & declaramus, Digni-

tatum, officiorum & beneficiorum hujusmodi sic pro tempore vacantium dispositionem nobis & Apost. Sedi perpetuò reservantes.

Ut autem homines, qui nimia indulgentia, & spe impunitatis, ac veniæ facilitate hæctenus fuerunt ad hujusmodi facinora procliviores, ea sublata & præclusa ab his abstineant, & caveant in futurum; tam absolvendi, quam dispensandi facultatem in casibus superius expressis, etiam in foro conscientiæ, nobis & successoribus nostris duntaxat, auctoritate & tenore præmissis perpetuò reservamus; Inhibentes à quoquam sæculari, vel cujusvis Ordinis regulari Presbytero, vel Pralato quavis auctoritate fungente, nec per quæcunque Jubilæa & indulgentias, etiam plenissimas & extraordinarias per nostros prædecessores, aut nosmetipsos, vel successores nostros, anno Jubilæi, aut alio quovis tempore, & Cruciatæ sanctæ, vel quocunque alio titulo, modo, & forma, Motuque proprio, & Consistorialiter, seu ad quorumcunque Principum, Regum, aut Imperatoris instantiam, eorumve contemplatione & intuitu cum quibusvis amplissimis in genere vel in specie derogatoriis clausulis cõcessa vel in posteru concedenda, nec vigore, aut prætextu facultatum aut privilegioru Mare magnum, aut aliàs quomodolibet nuncupatorum, quibusvis Ordinibus, Congregationibus, aut Personis Regularibus, aut Episcopis per decreta Conc. Trid. aut officio Sacræ Pœnitentiariæ Apost. vel minoribus, aut etiam majori

Pœnitentiariis nostris & Rom. Pontificis pro tempore existentis, vel alias quomodolibet pro tempore concessorum personæ, sic, ut præfertur, delinquentes, tam scilicet Antistites, seu Abbates promoventes, quàm Clerici malè insigniti seu ordinati, à reatibus, & excessibus præfatis absolvi, præterquam in mortis articulo possint, aut debeant, nec cum iis super irregularitate propter præmissa contracta etiam si crimen penitus occultum fuerit, quovis modo valeat dispensari. Verum enimverò quia gravioribus morbis fortiora sunt adhibenda remedia, & juxta personarum, locorum, ac temporum qualitates leges sunt immutandæ, pœnæque aggravandæ, & emolliendæ; cum hujusmodi peccatum fatana suggerente, hominumque fragilitate assentiente, videatur jam ad culmen vitiorum ascendisse, & in præcipiti esse: ideo ut homines saltem pœnæ timore, & proprii honoris confusione à peccato deterreantur, novum huic veneno antidotum cogimur præparare: ac propterea volumus, ut qui absolutionem & dispensationem hujusmodi petens, semper quamvis delictum adhuc occultum extiterit, non per officium Sacræ Pœnitentiariæ, sed à nobis & pro tempore existente Rom. Pont. in utroque foro absolutionem petere teneantur: alioquin ipsæ concessionem, & absolutionem, etiam cum clausula quod præsentis constitutionis tenor. & alia prædicta habeantur pro expressis, prorsus nullæ, irritæ, & invalidæ existant, ac nemini penitus suffragentur.

Cæterùm si quis Antistes, vel Abbas, servatis quidem cunctis præmissis, & cæteris omnibus, quæ in ipsius Tonsuræ & Ordinum collatione observari debent, personas habiles & idoneas, sed tamen recepta ab iis, quibus Tonsuram aut Ordines conferet, pecunia, pretio, vel præmio Simoniacè in futurum insigniverit, vel promoverit; volumus ut præter alias censuras & pœnas contra Simoniacè Ordinantes & Ordinatos à Sacris Canonibus & Constitutionibus Apostolicis alias inflictas & irrogatas, & singula supradicta in sic promoventibus & promotis locum habeant: decernentes præsentem litteras sub quibusvis concessionibus, facultatibus & gratiis, etiam in casibus quibuscunque Sedi Apostol. quomodolibet, etiam in Bulla Cænæ Domini reservatis, etiam sub nomine Jubilæi plenarii, vel Cruciatæ Sanctæ absolvendi facultatem quibusvis personis generaliter, vel specialiter tribuentibus, minimè comprehendi, sed semper ab illis exceptas esse & censi: sicque in præmissis universis & singulis per quoscunque judices &c. Sublata eis &c. ac irritum &c. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentem litteram omnibus innotescant, mandamus illas ad valvas S. Joannis Lateran. & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ affigi & publicari, post quindecim dies qui in Urbe sunt, qui verò extra eam & citra montes,

montes, intra quatuor menses; qui de-
mum ultra montes erunt, intra octo
menses à die publicationis hujusmo-
di computandos, perinde afficere &
arctare, ac si eorum cuique persona-
liter intimata fuissent &c. Nulli ergo
omnino hominum liceat hanc paginam
nostri statuti, ordinationis, declara-
tionum, privationis, reservationum,
inhibitionis, voluntatum, decretorum,
& mandati infringere, vel ei ausu re-
merario contraire. Si quis autem hoc
attentare præsumpserit, indignationem
Omnipotentis Dei, ac Beatorum
Petri & Pauli Apostolorum ejus se no-
verit incursum. Datum Romæ apud
S. Petrum, anno Incarnationis Domi-
nicæ MD.LXXXVIII. Nonis Januarii
Pontificatus nostri anno quarto.

E. Cardin. Prodat.

Joan. August. Papius

De forma faciendi processus & inqui-
sitiones ex præscripto Conc. Trident.
super promovendis ad regimina Eccle-
siarum Cathedralium, & aliorum su-
periorum, seu Monasteriorum, at-
que ad cæteras dignitates, de
quibus in Consistorio
provideatur.

XXXVIII.

Part. I. tit. I. c. 5.

GREGORIUS *Episcopus, servus ser-
vorum Dei ad perpetuam rei
memoriam.*

ONus Apostolicæ servitutis ad quod
nuper nos dignatio divina prove-
xit, assiduè admonet, in eam potissi-
mum curam nobis esse pastorali solli-
citudine incumbendum, ut quæ à Sa-
cris œcumenicisque Conciliis pro
communi totius Christiani populi sa-
lute piè, prudenterque statuta sunt,
nulla aut temeritate violentur, aut
negligentia deferantur, ea præsertim
quæ ad bonos idoneosque Pastores Ca-
thedralibus, ac superioribus Ecclesiis
gubernandis præficiendos pertinent.
Nam si in quibusvis Ecclesiæ gradibus
& ministris curandum est tales eligi,
qui religione & sanctitate fideles ædi-
ficient; multò certè magis elaboran-
dum est, ne in ejus electione erretur,
qui supra omnes gradus constituitur
cui tanquam servo fideli & prudenti
totius familiæ cura traditur, qui ad om-
nem virtutem & mandatorum Dei ob-
servantiam aliorum forma esse debet;
cùm certum sit, gregis salutem mag-
nopere pendere ex boni pastoris præ-
stanti vita & doctrina. Sanè venerabi-
les Patres, qui ex toto terrarum orbe ad
Sacrum generale Concilium Trid. à
Summis Pontif. prædecessoribus no-
stris evocati magna frequentia conve-
nerunt, cùm in aliis rebus multis præ-
clarum studium ad corrigendos de-
pravatos mores, & collapsam Eccle-
siasticam disciplinam restituendam o-
stenderunt, tum in eo potissimum insi-
gni zelo, magnaque cum laude labor-
rarunt, ut rationem invenirent, qua
viri doctrina, pietate, prudentiaque
excellentes, & in Ecclesiasticis sanctio-
nibus

nibus diu multumque versati, Ecclesijs Cathedralibus præficerentur. Nos igitur, qui cum in majoribus constituti Cremonensem Ecclesiam regeremus, in eodem Concilio cum sanctis & egregiis illis Patribus interfuimus & Concilio absoluto ad Ecclesiam nostram reversi magno semper desiderio flagravimus, ut tam salubria generalis Concilii decreta executioni debitæ mandarentur, atque ut id fieret pro virili parte curavimus: multò tunc magis, cum disponente Domino omnium Ecclesiarum cura & sollicitudo nos premit, summo desiderio tenemur, ut Pastores ij præficiantur Ecclesijs, qui opus suum & ministerium impleant, & de ovium salute nos in Domino lætificent. Illud autem in hoc saluberrimo & pernecessario negotio, quod est de Episcopis eligendis, & præficiendis, videtur esse præcipuum, ut instructio, examen & inquisitio de fide, vita, moribus, doctrina & prudentia promovendorum tam accuratè, fideliter ac seriò instituat, ut omnis fallaciæ fucos semoto, certò confidere valeamus, tales à nobis Christi gregi pascendo esse propositas, quales tantum onus, Angelicis videlicet humeris formidandum, exigit, & quales ille expetit, qui pro ejusdem ovibus redimendis propriæ vitæ ac sanguini non pepercit. Et quidem in hac parte providentia dicti Conc. Trid. minimè defuit, cum statuerit ac mandaverit, ut in provinciali Synodo per Metropolitanum habenda; præsciberetur quibusq; locis & provinciis propria examinis,

seu inquisitionis, aut instructionis faciendæ forma Romani Pont. arbitrio approbanda, quæ magis ejusdem locis utilis atque opportuna esse videretur: Verùm neque id hæcenus nisi à paucissimis factum est, neque spes est nisi longissimo temporis spatio, ut ab omnibus fiat; atque interim, dum certa examinis sive inquisitionis ratio à Provincialibus Concilijs expectatur, perit uber ille fructus, qui ex tam utilis Concilij generalis decretis superari posse videbatur; & experientia docuit per tot annos à publicatione Concilij præd. elapsos, quid in unaquaque provincia opus sit, quidvè possit fieri. Habita igitur cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione, ac de eorum unanimi consilio, & assensu præsentis nostræ perpetuo valitura constitutione decernimus, & cum extrà Rom. Curiam examen, instructio, sive inquisitio faciendæ erit, nemo omnino, cujuscunque status, gradus, conditionisvè fuerit, inquisitionem prædictam sibi arrogare præsumat, sed integrum hoc negotium ijs qui à præd. Trid. Concilio designantur, Apostolicæ videlicet Sedis Legatis, seu Nuntijs provincialium, aut ejus, de quo inquisitio fit, ordinario, eoque deficiente Ordinarijs vicinioribus relinquatur, nisi justis de causis nobis, aut pro tempore existenti Rom. Pont. per speciale mandatum alicui alteri hoc munus quandoque committendū esse visum fuerit. Quod si fortè aliquis prædictorum consanguinitate aut affinitate usq; ad tertium gradum

gradum inclusivè promovendum cōtingeret; ut omnis suspicio carnalis affectus è tam sancto negotio repellatur, ille quidem eo casu censeatur exclusus, atque ad eum qui proximè sequitur, hoc est, si Legatus excludendus erit, ad Nuntium, si Nuntius, ad Ordinarium inquisitionis officium deferatur: In Curia verò hæc sanctio spectet ad eos Cardinales, qui a nobis, vel pro tempore existente Rom. Pont. delegentur, vel ad Cardinales earum Provinciarum, seu Regnorum apud nos & Sedem Apost. protectores, in quibus Ecclesiæ ipsæ consistunt; si tamen ad ipsos huiusmodi vacantium Ecclesiarum relatio pertinebit, quod si de Episcopo vel Metropolitanò extra Rom. Cu iam degente ab una Ecclesia ad aliam ex aliqua gravi & iusta causa transferendo agetur, hoc munus deficientibus Legato, vel Nuntio Apostolico ejus Provinciæ aut Regni, ubi Ecclesia ipsa, à qua transfertur, sita erit, ad Metropolitanum, si Episcopus, ad Suffraganeum verò antiquiorem residentem, si Metropolitanus transferendus erit, pertinere declaramus. Deinde quia Sacrum Trid. Conc. non sine magna ratione eminentes personas, & quæ negotij magnitudinem probè intelligerent, ad hoc officium nominavit, declaramus & statuimus, tam Legatos, sive Nuntios, quam Ordinarios, vel alios ab hac sancta Sede fortè delegandos, non per Auditores, aut Vicarios aliosvè Ministros, sed per se ipsos inquirendi munus exercere debere, quamvis ab huiusmodi personis aliis-

que viris peritis adjuvari adjuvari possint. Et si Prælatus inquirens per se non posset ob locorum distantiam testes examinare circa articulum aliquem, vel legitimos natales, vel ætatem, aut aliquid ejusmodi; licebit ei articulum illum alteri personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ subdelegare, non autem universam inquisitionem. Quod si fortè contingat, aliquem supradictorum legitime impediri, ut per se hoc munus præstare non possit, ad alios ea cura transferatur, qui sunt ab eodem Conc. Trid. ad hoc officium designati, ut supra dictum est de ijs, qui ob consanguinitatem, vel affinitatem ab hoc munere excluduntur: Ad hæc, ut mens ejusdem Sacri Conc. rectè ac fideliter debitæ executioni mandetur, & tale sit examen, quale requiritur, in negotio tanti ponderis, declaramus ac statuimus, non esse in vita ac doctrina promovendi investiganda tam rationem adhibendam, ut ab ipso promovendo articuli offerantur, ac testes producantur, sed oportere, ut Prælatus, qui munus inquirendi suscepit, articulo conscribat, atque ipse ex officio suo testes vocet, & examinet, quos de rebus inquirendis sincerum, ac fidele testimonium daturus esse existimet. Verùm, ut inquisitio prædicta facilius ac plenius perficiatque expediri queat, utile erit, si Prælatus, qui inquisitionem facturus est, vel à promovendo, vel ab alio aliquo confici curet schedulam, in qua sint ordine descripta nomen promovendi, cognomen, patria, parentes, Ee^r ætas,

ætas, ordo, gradus, professio, functio, si quam jam fortè exerceat, loca in quibus Theologiæ, vel juri Canonico operam dederit, aut longo tempore versatus fuerit, denique amici familiares, qui tam ipsum, quam parentes ejus intimè norint. Quod si promovendus documentum aliquod exhibere voluerit, unde ipsius ætas, gradus, dignitas, sacri Ordines, functio, officia, muneraque, aut aliquid ejusmodi comprobetur admittendum, ac processui inferendum erit, modò documentum publicum, seu authenticum fuerit. Illud quoque prohibendum censuimus, ac expressè prohibemus, ne ad testimonium dicendum de fide Catholica, vita, moribus, doctrina, atque aptitudine ad regendam Ecclesiam quilibet homines admittantur, sed vii tantum graves, pii, prudentes, docti, qui de qualitatibus promovendorum rectum iudicium ferre valeant, ac, ut supra diximus, sincerum ac fidele testimonium dare velint. Proinde tam Cognati ac nimirum familiares, quam inimici atque æmuli excludendi erunt. Porro testes ejusmodi Prælati, qui examen seu inquisitionem habiturus erit, seorsum ac singulatim examinabit, & si quando judicaverit expedire, eis ad memoriã reducet tum juramenti vim, tum perjurii gravitatem: eosdem etiam seriùs & graviter admonebit, ipsos reos futuros apud omnipotentem Deum eorum omnium, quorum vel committendo, vel omittendo rei erunt qui promovebuntur, si vel falsa narrando, vel reticendo vera, in causâ erunt,

ut homines indigni, vel minùs idonei ejusmodi Ecclesijs præficiantur. Diligenter etiam testium qualitates cognoscere studebit, ac potissimum quàm sint ad promovendos affecti, ut inde conjiciat utrum ex affectu, an ex veritate testimonium dicant. Denique cum testes de qualitatibus promovendi interrogabit, dabit operam, ut quo ad ejus fieri poterit, omnia & singula; quæ ad prædictam inquisitionem facere videbuntur, per ipsos exprimentur. Quamvis autem qualitates omnes promovendorum, quæ in generalium Synodorum Decretis, alijsque Canonicis Sanctionibus continentur, probè cognitæ esse debeant, quibus inquisitionis officium demandatum est, quales sunt, natum esse ex legitimo matrimonio, atque ex parentibus Catholicis, annum trigésimum jam explevisse, sacris Ordinibus saltem ante sex menses initium esse, gradum Doctoratus, aut Licentiæ in Theologia vel jure Canonico, aut certè publicum alicujus Academici testimonium, obtinuisse, quo ad alios docendos idoneus esse declaratur, adhuc in Ecclesiasticis functionibus diu versatum, item fidei puritate, innocentia vitæ, prudentia, usu rerum, integra fama, doctrina denique præditum esse: tamen quia circa doctrinam plures fraudes committi soleant, & sæpè contingit, ut nonnulli scientia vacui, de solo doctoris titulo aut privilegio gloriantur, volumus, ut de eorum etiam doctrina diligenter inquiratur, qui vel do-

ctoratus,

ctoratus, aut licentiæ titulis & privilegijs gaudent, vel etiam à publicis Academijs testimonium habuerunt, quod idonei essent ad alios docendos, nisi forte aliquorum insignis doctrina ex publica ipsorum functione notoria esset. Ita verò inquisitio facienda erit, ut quibus in locis, quanto tempore, & quo fructu Theologiæ, vel Juri Canonico promovendus operam dederit cognoscatur. Et quoniam in quibusdam provinciis nulla sunt studia generalia, neque ulla publicæ scholæ, neque usus habet, ut qui studiis operam navant, ullis Doctoratus, aut licentiæ insignibus decorentur; declaramus in ejusmodi locis sufficere, si testimonio virorum gravium, & sacræ Theologiæ, vel Juris Canonici peritorum constet, promovendos ea scientia Theologiæ vel Canonum verè pollere, ut idonei sint ad ea docenda, quæ populum Christianum scire oportet, ac muneris sibi injungendi necessitati valeant satisfacere. Testes præterea deponant se de scientia promovendorum certos redditos esse ex eo, quod prædictos promovendos specimen suæ doctrinæ publicè, vel privatim dedisse cognoverint. Quod autem ad Regulares pertinet, cum ad Ecclesias Cathedrales promovendi fuerint, ne fraus ulla subrepere possit, in eo quod idem Trid. Concilium statuit, ut Regulares à suis Superioribus sufficientis doctrinæ testimonium habeant; declaramus nomine superiorum eos duntaxat in-

telligendos esse, qui nullum sui Ordinis superiorem agnoscunt, sive ij cujusvis Ordinis Abbates, Magistri, aut Ministri, aut Præpositi generales, aut quarumlibet Congregationum Præsidentes sive Definidores, aut Visitatores Capitulum generale representantes, sive alij quocumque vocabulo nominentur, & in eorum absentia ipsorum Vicarij, seu Commissarij generales, vel in Romana Curia Procuratores Ordinum aut Congregationum generales in hac parte succedant. Et nihilominus præter Superiorum testimonium, qui fidenter facient ejusmodi Regulares ad alios docendos idoneos esse, volumus ea servari, quæ de ijs diximus, qui publicum suæ doctrinæ ab aliqua Academia testimonium habent, ut videlicet serid inquiratur, an Regulares ad Cathedrales Ecclesias promovendi eos progressus in studiis fecerint, qui in futuro Antistite requiruntur. Post inquisitionem verò de fide, vita, moribus, doctrina & prudentia promovendi, nec non informationem de statu Ecclesiæ, alijsque necessariis rebus, quæ pariter coram superius expressis Prælati juxta ejusdem Concilij decreta fieri debet, professio Fidei Catholicæ à promovendo facienda erit, quam quidem ab eo duntaxat recipiendam esse declaramus, ad quem inquisitio pertinebit; nisi forte qui professionem emissurus est, à Prælate inquirente longè distat; tunc enim is Prælatus ex subdelegatione inquirentis professionem admittere debebit, qui

promovendo vicinior erit : quod idem intelligatur de informatione de statu Ecclesiæ accipienda , si quando contingeret, ut in alia provincia, sive Regno esset Ecclesia, in alio promovendus. Accipiet autem Prælatus professionem promovendi præsentem notario publico, ac testibus, atque eam à se admissam ac receptam propriæ manus subscriptione testabitur. Is quoque qui professionem ejusmodi fecerit, in eo loco ubi proprium nomen profitentis exprimi solet, nomen suum manu propria adscribet. Denique his peractis notarius publico instrumento, fidem faciet de professione prædicta, adhibitis testibus, ut præfertur. Ubi verò totum examen, seu inquisitio de persona promovenda perfecta fuerit, ea in instrumentum publicum redacta cum toto testimonio, ac professione Fidei emissa ad hanc S. Sedem, ut Concilium statuit, quamprimum clausa, & ob signata in forma authentica transmittenda erit. In qua re observari volumus, ut professio Fidei iisdem omnino verbis descripta sit, quæ in ea forma continentur, quam fel. rec. Pius Papa IV. prædecessor noster statuit observandam; & ut Prælatus qui instructionem, examen, & inquisitionem fecit, ut per litteras separatas, simul tamen cum processu mittendas, vel per subscriptionem dicti processus significet, quanta fides testibus examinatis, eorumque dictis, & scripturis productis suo

judicio habenda sit: simul etiam quid de promovendo ipse sentiat. Processus autem sic formati, & ad Curiam transmissi, à Cardinale, cui proponendi munus incumbet, & à tribus Prioribus Ordinum Cardinalibus, ut moris est, juxta formam Concilij prædicti subscribentur, & expediuntur. Volumus autem ut Cardinalis relator moneat promovendum, si præsens in Curia fuerit, juxta Con. Lateranense novissimè celebratum omnes Cardinales, sive majorem partem Collegij adeat, antequam Ecclesiam proponat, ut quæ à referente Collega sint audituri, oculata fide quantum ad personam promovendi attinet, cognoscere possint. Hoc porro omnia quæ de promovendis ad Ecclesias Cathedrales dicta sunt, ad eos etiam pertinere, atque in eorum promotione servanda esse declaramus & decernimus, qui nominati, præsentati, aut electi fuerint ad Abbatiales, ac Prioratus seu Præpositatus Monasteriorum, Regimina aut aliàs Regularium cujusvis Ordinis, aut etiam Sæcularium præfecturas, de quibus consistorialiter provideri contigerit, atque eos præsertim, quibus præter curam & regimen Monachorum, aut Canonicorum, Clericorumque Regularium, vel sæcularium, annexa est in populum jurisdictionis spiritualis, vel temporalis: excepta tamen ætate, circa quam nihil innovamus. Quo verò ad doctrinam, cum generalia Concilia non statuant,

ut

ut personæ promovendæ ad Regulares dignitates Doctoratus sive Licentiæ gradum suscipere, vel publicum testimonium ab Academia aliqua habere teneantur, & tamen æquum sit, ut ea doctrina polleant, qua onus sibi imponendum sustinere valeant, declaramus & statuimus, ut Prælati, qui inquirendi munus suscepturi sunt, studiosè ac diligenter inquirent super doctrina ejusmodi personarum juxta modum & formam superiùs præscriptam, ut nos, & pro tempore futuri Rom. Pontifices habita de illis vera informatione per processum, qui ab inquirente transmittetur, certò statuere ac judicare possimus, an persona promovenda vere sit talis, qualem dignitas illa, ad quam promovenda est, exigit & requirit. Hortamur verò in visceribus Domini nostri JESU CHRISTI ac paterna charitate monemus eos omnes, qui ab hac Sancta Sede nominandi, præsentandi, vel etiam eligendi futuros Episcopos, vel Abbates jus habent, ut seriò apud se cogitent, quanti momenti sit hoc negotium, ex quo salus animarum, tranquillitas Reipublicæ, incolumitas Religionis, propagatio Fidei, aliaque per multa & maxima bona dependent. Illud etiam sæpè & sæpiùs ad mentem revocent quod sancta Trid. Synodus admonet, nihil se ad Dei gloriam, & populorum salutem utilius posse facere, quam si bonos Pastores, & Ecclesiæ gubernandæ idoneos promoveri studeant: eosque alienis peccatis com-

municantes mortaliter peccare, nisi quos digniores, & Ecclesiæ magis utiles ipsi judicaverint, non quidem precibus, vel humano affectu, aut ambientium cupiditatibus, sed eorum exigentibus meritis præfici diligenter curaverint. De nominandis verò, præsentandis, vel eligendis ad Regulares dignitates, præterea quæ superius observanda esse declaravimus, illud quoque paternis his nostris hortationibus & monitionibus adjiciendum censuimus, ut nominationis præsentationis, vel electionis jus habentes eos eligere studeant, atque omnino conentur, qui non modò eundem Ordinem sint ante professi, sed in eodem etiam satis diu laudabiliter versati, neque enim decet, ut magistri aliorum esse incipiant, qui non fuerint ante discipuli & subditis imperare præsumant, qui priùs non didicerint superioribus obedire. Eos denique, qui vel examinando vel inquirendo, vel testimonium ferendo operam suam in hac re præstabit, seriò monemus, ut ea fide ac diligentia in negotio tanti momenti versentur, ut à Deo & à nobis laudem pro bono opere expectare valeant. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ prohibitionis voluntatis, declarationis, decreti, statuti, hortationis, & monitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ in Monte Quirinali, anno Incarnationis Dominicæ M.D. XCI. Idibus Maij. Pont. nostri anno primo.

A. Card. Montalt. Summator.

Moderatio Bullæ Sixti V. contra Clericos malè promotos, & eos promoventes editæ, cum præservatione pœnarum ibidem Simoniacè Ordinatæ, & Ordinantibus inflictarum.

XX XIX.

Part. 2. alleg. 6. 8. & 20.

CLEMENS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Romanum Pontificem decet ea, quæ ob justas causas interdum statuta sunt, cum ipsa rerum experientia suadet, moderari, & immutare, prout in Domino salubriter conspicit expedire. Aliàs sanè emanarunt litteræ fel. rec. Sixti Papæ V. prædecessoris nostri contra Clericos malè promotos ac in Episcop. in Ordinum collatione peccantes tenoris &c. (*Omittitur insertio Bullæ, quoniam eam habes supra.*) Nos animadvertentes in dictis litteris nihil ferè quoad ea, quæ in Ordinum collatione servanda sunt, disponi, ultra id quod in Sacris Canonibus, & in Concilii Trid. decretis, ac aliorum Rom. Pont. prædecessorum

nostrorum constitutionibus dispositum fuit, sed diversas pœnas & censuras Ecclesiasticas contra Episcopos & alios Prælatos in Ordinum collatione peccantes, & similiter contra Clericos tam sæculares, quam cujusvis Ordinis instituti & Militiæ Regulares malè promotos constitui, absolutionem & dispensationem Sedi Apost. reservari, & aliàs sicut in præfatis litteris continetur. Considerantesque tam promoventes, quam eos, qui ad dictos Ordines promoventur, sæpe censuris, & pœnis hujusmodi, ob illarum multiplicatam in eorum perniciem animarum variis modis illaqueari, nonnullos ex Prælati & Episcopis in conferendis hujusmodi Ordinibus scrupulose procedere, multosque metu pœnarum, & Censurarum præfatarum ab Ordinum collatione profus deterreri, adeo ut Clericorum, & sacerdotum numerus propterea aliquibus in locis valde imminutus sit, omnium in præmissis securitati, atque animarum saluti paterna charitate prospicere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine supradictas litteras ad terminos Sacrorum Canonum & Constitutionis recolendæ mem. Pii Papæ II. etiam prædecessoris nostri, quæ incipit, cum ex Sacrorum Ordinum, sub data videlicet quintodecimo Kal. Decembr. Pontificatus sui anno 4. cujus tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, & ad dispositionem decretorum Sacri Tr. Concilij restringimus, & reducimus: nec non censuras & pœnas

in eisdem Sixti litteris contra quoscunque, præterquam contra Simoniacè Ordinantes & Ordinatos inflictas, quas volumus in suo robore permanere (aliis etiam pœnis & censuris per eosdem Canones & constitutionem Pij II. Conciliumque Trid. inunctis falvis & firmis remanentibus) moderamur, & abolemus &c. *Cum claus. sublata, & derogatoriis, ac fide exemplorum, & sanctione pœnali.* Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1595. pridie Kal. Martij Pontif. nostri anno quinto.

De executione Conc. Tridentini, contra Regulares non subditos Episcopo extra claustra notoriè delinquentes. Et de pœnis eorum superiorum illos punire negligentium.

XL.

Part. 3. alleg. 105. n. 14. cum seqq.

CLEMENS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

SUSCEPTI muneris ratio postulat, ut ea quæ in Sacro Conc. Trid. providè constituta sunt, ab iis ad quos spectat, inviolatè observari curemus. Maturo sanè Consilio ipsius Concilii decreto provisum est, ut quicumque Regularis non subditus Episcopo intra claustra degens, extra ea ita notoriè deliquerit, & populo scandalo sit, Episcopo in-

stante à suo superiore intra tempus ab Episcopo præfigendum, severè puniatur, & Superior Episcopum de punitione certiore faciat, sin minus ipse à suo item superiore officio privetur, & delinquens ab Episcopo puniri possit. Verùm quia experientia comperit, interdum in huiusmodi decreti executione nimis remissè procedi, cum enim Episcopus instat, aliquem Regularem eo, quo supradictum est modo delinquentem, à suo Superiore puniri, sæpe fit ut superior Regularem delinquentem ad alia suorum Ordinum loca extra Episcopii Diœcesim ex industria impunitum transmittat: atque etiam ipse, aliquando ad alias provincias se conferat, nec ulterius super delinquentis excessibus inquirat, & de ejus punitione Episcopum certiore reddat: unde nec Regularis delinquens tunc ab Episcopo puniri potest, cum extra ipsius diœcesim existat, nec superior, qui delinquentem corrigere negligit, officio privatur. Nos pro Pastoralis nostræ sollicitudine præfati decreti executioni quantum in Domino possumus, favere, & præmissis malis, ut par est, opportuno aliquo remedio occurrere volentes, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium præd. Concilii Interpretum sententia, Motu proprio, & ex certa scientia nostris, ac de Apostolica potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione, omnibus & singulis cujuscunque Ordinis & instituti Regularium, etiam Mendicantium superioribus, in
virtu. e

virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ, ac privationis dignitatum, & officiorum per eos obtentorum, eo ipso incurrendis pœnis, præcipimus & mandamus, & juxta prædictum decretum, quilibet ipsorum, ut Regulare non subditum Episcopo, intra claustra degentem, & extra ea ita notoriè delinquentem, ut populo scandalo sit, Episcopo instante, intra tempus ab Episcopo præfigendum, severè puniat, ac de punitione Episcopum certiosem faciat, & aliàs decretum ipsum in omnibus, & per omnia exequatur. Cæterùm si superior in Regularem delinquentem non animadvertit, quinimo si illum impunitum ad alia suorum Ordinum loca, extra Episcopi diœcesim, ut præfertur, transmiserit, volumus & simili Motu, atque auctoritate decernimus, ut superior instante Episcopo intra terminum ab Episcopo præfigendum, & sub eisdem indignationis nostræ, ac privationis dignitatum & officiorum obtentorum, necnon & sub inhabilitatis ad illa & alia impofterum obtinenda, & ulterius privationis activæ & passivæ vocis, ad quas à nemine præterquam à nobis & à Rom. Pontif. pro tempore existente restitui possit, ipso facto similiter incurrendis pœnis, ipsum Regularem delinquentem à loco ad quem transmissus fuit revocare, & in quo deliquit constituere, seu sistere teneatur, quod si hoc etiam facere prætermiserit, per præsentem similiter statuimus, ut Ordinarius loci ad quem Regularis delinquens transmissus fuerit, super

præmissis ab ipso Ordinario loci, in quo deliquit, similiter requisitus, vel alias de illius delicto informatus, ut præfertur tanquam Sedis Apost. delegatus, prædictum Concilij decretum omnino exequi, & in Regularem delinquentem severè animadvertere possit & debeat. *Et ita, & non alias judicari posse decernit, clausulasque contrarias derogatoriis apponit, formam & effectum publicationis addit, fidemque transumptis dari præcipit, &c.* Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1596. septimo Kal. Martij Pontificatus nostri anno quinto.

Quando locorum Ordinariis Regularibus licentiam possint impartiri novos Conventus construendi.

XLI.

Part. 2. alleg. 26.

CLEMENS Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.

Quoniam ad institutam Regularium locorum & personarum reformationem promovendam & conservandam maximè pertinet, ut in quibusque domibus, & Monasteriis is tantum numerus Religiosorum, qui commodè ibidem ali possit, contineatur, atque eo pariter spectat, ut in

quibuscunque Civitatibus & locis, non domus & Monasteria præsertim Mendicantium non erigantur, nisi in eisdem civitatibus & locis aliarum domorum Monasteriorum in eis existentium habita ratione, commodè sustentari posse dignoscatur. Hac igitur nos consideratione ducti, & in præmissis pro nostro Pastoralis munere opportunè providere volentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, deque Apost. potestatis plenitudine ex voto etiam venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super consultationibus, & negotiis Episcoporum & Regularium præpositorum harum seriè declaramus locorum Ordinarios non posse licentiam ad novos Conventus cujusque mendicantium Ordinis in Civitatibus, & locis eorum ordinariæ jurisdictioni subiectis erigendos impartiri, nisi vocatis & aliorum in eisdem Civitatibus, & locis existentium Conventuum Prioribus, seu Procuratoribus & aliis interesse habentibus, & causa servatis servandis cognita constiterit, in eisdem civitatibus & locis novos hujusmodi erigendos conventus sine aliorum detrimento commodè sustentari posse. Si verò ab eorum in hujusmodi causis sententijs, ad nos & Apostolicam Sedem provocari & appellari contigerit, ipsos Ordinarios tamdiu erectionem novorum Conventuum suspendi debere, quousque à nobis & Apostol. Sede in eadem causa pronuntiatum extiterit, irritum nihilominus, & inane decernentes quidquid secus super

his à quoquam quavis auctoritate scienter; vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca universis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis per præsentem in virtute Sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ut præsentem nostras litteras observent, & observarent, & faciant, non obstantibus &c. Datum Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 23. Julij 1603. Pontificat. nostri anno duodecimo.

Concordia inter Capitula Cathedralium Ecclesiarum, & Nuntium Apost. Hispaniæ de una peria ex supellectilibus Pontificalibus Prælatorum quando morentur eidem danda.

XLII.

Part. 3. alleg. 114.

CLEMENS PAPA VIII.

AD futuram rei memoriam. Decet Romanum Pontificem concordias inter dilectos filios suos & Camere Apost. ministros, ac Ecclesiarum Capitula super controversijs inter eos exortis, initas, cum ab eo petitur Apostolicæ confirmationis robore libenter communitate, prout in Domino conspicit salubriter expedire. Exhibita siquidem nobis pro parte dilectorum filiorum Congregationis Ecclesiarum Metropolitanarum & Cathedralium Regnorum Castellæ & legionis petitio

Ff. con-

continebat. Quod cum alias orta esset differentia, seu dubitatio inter Collectores generales spoliatorum, & iurium Camerae nostrae Apostol. in Regnis Hispaniarum debitorum, & Capitula Ecclesiarum Metropolitanarum & Cathedralium eorundem Regnorum, ex eo quod cum pridem fel. record. Pius Papa V. praedecessor noster motu proprio concessisset fabricis dictarum Ecclesiarum suppellectilia Pontificalia Praelatorum illarum quando morerentur, permittendo dictis Capitulis, ut illa possent capere propria autoritate; postmodum vero recolendae mem. Sixtus Papa V. etiam Praedecessor noster voluisset, quod dicti Collatores generales essent iudices ad declarandum res pertinentes pro dictis Pontificalibus, & quod ipsas res traderent, sive consignarent dictis Ecclesijs, quae illas reciperent de eorum manibus, prout in praedictorum Pij & Sixti praedecessorum litteris desuper respectivè expeditis plenius continetur. Praedicti Collatores generales post editas à praedicto Sixto praedecessore litteras praedictas reservabant & retinebant pro se ipsius unam petiam singulorum Pontificalium, sub praetextu quod illis deberetur, quia fuerat concessum ipsis Collatoribus pro decima illorum, quae incorporarent Camerae & recuperarent, & etiam ratione laboris faciendi dictam declarationem rerum concernentium suppellectilia Pontificalia, vicissim vero nonnulla ex dictis Capitalis recusabant dare di-

ctam petiam ipsis Collatoribus sub praetextu, quod non esset expressum in praedictis litteris dictorum praedecessorum, quod daretur, & ne viderentur negligentes in defendendis iuribus fabricarum suarum Ecclesiarum, cumque Congregatio praedicta cuperet huiusmodi controversiam, seu dubitationem è medio tollere, & hac de re, cum dilecto filio nostro Dominico Sanctae Romanae Ecclesiae Presbytero Cardinali, Gymnasio nuncupato, tunc in eisdem Regnis Hispaniarum Nuntio & Collectori generali egissent, idem Dominicus cum praefata Congregatione ad infra scriptam devenit concordiam. huiusmodi sub tenore, videlicet. In Dei nomine, Amen. Praesenti publica scriptura compositionis & concordiae sit notorium omnibus, qualiter oblata nuper dubitatione inter Dominos Collectores generales Camerae Apost. & Capitula Ecclesiarum Metropolitanarum & Cathedralium Regnorum Castellae & Legionis, ratione cuius, cum Papa Pius V. felic. rec. per suum Breve Motu proprio, Datum Romae 30 Augusti anni M.D.LXXVII. fecisset gratiam, & concessisset fabricis dictarum Ecclesiarum suppellectilia Pontificalia Praelatorum illarum quando morerentur, permittendo dictis Capitulis, ut illa possent capere propria autoritate. Postmodum ex certis causis Sixtus Papa V. etiam fel. record. suo Breve Motu proprio Romae dato 15. Maji M.D.LXXXVII. voluit quod dicti & Collectores generales essent iudices ad declarandum res pertinentes dictis

Por-

Pontificalibus, & quod ipsas traderent, siue consignarent dictis Ecclesijs, quæ illas reciperent de eorum manibus: & post dictum Breve Sixti V. Collectores generales reservabant, & tenebant pro se unam petiam singulorum Pontificalium sub prætextu, quod illis deberetur, quia fuerat concessa dictis Collectoribus generalibus pro decima illorum, quæ incorporarent Camera, & recuperarent, & etiam ratione laboris faciendi dictam declarationem rerum dictorum suppellectilium Pontificalium, & curare dari secundum dictum Breve Sixti V. & pro parte aliquarum dictarum Ecclesiarum fuit recusatum dare dictam petiam, quia non erat expressum in dictis motibus propriis, quod daretur, & ne dictis Capitulis opponeretur, quod cum non esset de jure, nec interesse mensarum Capitularium non defendebant jura dictarum fabricarum, erantque liberales in damnum earundem, qua de causa restabant cum scupulo, & cupientes deponere dictum scrupulum, & satisfacere ipsorum obligationi sine lite & differentia cum Camera Apost. & ejus ministris, ne viderentur deficere à conformitate, obsequio & reverentia sanctæ Sedi Apost. & ejus ministris debita, quam profitebantur, scripserunt Congregationi Ecclesiarum hujus Regni, quæ ad præsens est congregata in hac Curia, ut tractaret de hoc negotio, & in illa deputaverunt personas, quæ repræsentarent Illustrissimo DD. Dominico Gymnasio Archiepiscopo Sipontino, Nuncio Collectori generali horum Regnorum Hi-

spaniæ pro Sanctissimo Domino nostro Clemente Papa VIII. & sua Dominatio respondit, quod, quoniam ad exercen. officia Nuntij & Collectores invenit, quod sui antecessores accipiebant dictam petiam, & quod sua dominatio hæc continuabat, non interesse, sed ne ipsis imputaretur si deperderetur ab illius Successoribus. Quodque hoc non obstante consentiret, quod dicta petia non esset ad electionem dictorum Collectorum generalium, sed Capitulorum, quam vellent dare, quod ipse servaret eo modo, quo esset conventum, & si necessarium foret proponeret hoc suæ Sanctitati, ut illud confirmaret, & heret ita de futuro, cum omnibus dominis Collectoribus generalibus, & hæc responsio & resolutio à Congregatione fuit consulta Capitulis dictarum Ecclesiarum: & responderunt pro majori parte, quod acceptaretur, & fieret compositio, & concordia desuper; pro cujus effectu dicta congregatio dederat omne mandatum plenissimum dominis Doctori Dionysio de Melgar Canonico Doctorali Sanctæ Ecclesiæ Toletanæ, D Petro Gurero Thesaurario S. Ecclesiæ Granaten. Joanni Alphonso de Carduva Abbati de Labanza in Ecclesia Palentina, qui præsentem existentes coram dicto Illustris. Domino don Dominico Gymnasio Archiepiscopo Sipontino Nuntio & Collectori generali, in præsentia mei Notarij & testium infrascriptorum sua dominatio Illustrissima dixit, quod tanquam Collector generalis talis utens auctoritate Apost. sibi concessa,

ex Brevibus & facultatibus suæ Sanctitatis pro Collectaria consentiebat, & concordabat cum Congregatione dictarum Ecclesiarum prædictorum Regnorū Castellæ & Legionis, & cum dictis Dominis ejus deputatis, supra nominatis præsentibus, quod quotiescunque morietur aliquis Prælatus, & Camera Apostolica, & ejus Collectores generales, sive subcollectores recipeant inter bona sua, aut partem illorum dicta supellectilia Pontificalia, quæ per dictum Motum proprium Pij V. fuerunt applicata fabricis, vel sequestrarent, aut depositarent, & dicti Collectores Generales, aut Subcollectores eorum nomine mandarent, & facerent tradi cum effectu Ecclesijs omnia dicta Pontificalia integrè juxta dictum Motum proprium Pij V. absque retentione, nec reservatione per se alicujus partis, neque petiæ, de qua fit mentio, sub quovis colore, nec causa particulari dictorum Collectorum generalium, & Subcollectorum, quod interim dicta Capitula pro dictis fabricis dent dicto Illustrissimo Nuntio Collectori generali, dum faciet dictum officium, & dictis Collectoribus Generalibus, futuris unam petiam benevisam dictis Capitulis, sive sit de eisdem petijs Pontificalium, quæ ipsis cum effectu tradent, sive quævis alia dictis Capitulis benevisa si dividere noluerint petias Pontificalium ipsis traditorum absque obligatione dandi aliquid aliud dictis Dominis Collectoribus, nec Subcollectoribus ratione decimæ, nec laboris impensis in dicta declaratione, nec in hu-

jusmodi traditione Pontificalium, nec dicti Domini Collectores generales, nec Subcollectores possint petere, exigere, aut prætere aliquid aliud occasione præmissa præter dictam petiã, quam dicta Capitula dare voluerint suo arbitrio, cum declaratione, quod si dicta Pontificalia dividantur inter duas, vel plures Ecclesias ratione dictæ traditionis, detur solummodo una petia ad arbitrium Capitulum, prout supra dictum est. Quæ omnia acceperunt & confenserunt, tam dictus Illust. Dominus Nuntius Collector generalis quam dicti Commissarii, sub beneplacito tamen Sanctiss. Domini nostri, & Sanctæ Sedis Apost. & pro complemento prædictorum dictus Illustriss. Dominus Nuntius Collector generalis obligavit bona dictæ Camera Apost. & dicti deputati obligarunt bona & redditus dictarum Ecclesiarum Metropolitanarum & Cathedralium generaliter vigore mandati dictæ Congregationis & specialiter suarum Ecclesiarum præsentia & futura, & summisserunt se justitijs Ecclesiasticis sanctæ Sedis Apost. & dictorum Collectorum generalium, & renuntiarunt proprio foro, jurisdictioni, & domicilio, & legi, si conveniret, de jurisdictione, & lata sententiæ diffinitivæ judicis competentis, in rem judicatam transactæ, & renuntiarunt etiam omnibus legibus, foris, jutibus Canonice & Civilibus, Brevibus, & Motibus proprijs Apost. & legi generali. Actum coram me Notario infra-scripto, in Civitate Vallisoletana xxix. mensis Januarij M. DCIII. præsentibus

bus testibus don. Antonio Pimentel, Cantore sanctæ Ecclesiæ Hispalen. & Licentiate Alphonso de Salazar & Frias Canonico Ecclesiæ Grenen. Joanne Chatro familiari suæ dominationis Illustriss. quæ subscripsit. D. Dominicus Gymnastus Nuntius Collector generalis, & dicti domini procuratores etiam se subscripserunt. Doctor Dionysius de Melgar, D. Petrus Guerrero, Abbas de Labanæa. Coram me Dominico Cenino Abbreviatore. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat pro majori dictæ concordie validitate prædicta cupiat illam Apost. Confirmationis robore communiti, propterea illius nomine dilectus filius Joannes de Salazar Canonicus Ecclesiæ Compostellanæ congregationis prædictæ in Rom. Curia procurator, nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apost. dignaremur. Nos igitur ejusdem Congregationis votis benignè anuentes, supplicationibus hujusmodi inclinati præinsertam concordiam autoritate Apost. tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apost. confirmationis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui desuper intervenerint, supplemus; non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apost. ac Ecclesiarum quarumlibet juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 19.

Octob. 1604. Pontificat. nostri anno decimo tertio.

M. Vestrius Barbianus.

Declaratio, & confirmatio privilegii fori Religiosorum Regularium intra claustra degentium.

XLIII.

Part. 3. alleg. 105. n. 14. cum seqq.

PAULUS Papa V. ad perpetuam rei memoriam.

Religiosorum sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium quieti prospicere cupientes, quæ illa quoquomodo perturbare posse videntur, opportuna nostra declaratione è medio tollere, ac aliàs desuper opportunè providere curamus, prout in Domino salubriter conspiciamus expedire. Cùm itaque nomine dilecti filii Basilii Anguissolæ procuratoris generalis Ordinis Fratrum Carmelitarum in Congregatione venerabilium Fratrum nostrorū S. R. E. Cardinalium Trid. Concilii interpretum expositum fuerit, in Hispaniarum Regnis quosdam Ordinarios locorum contendere Religiosos intra claustra degentes coram ipsi Ordinariis conveniri debere in causis civilibus cap. volentes, de privileg. in 6. comprehensis, propter illius innovationem à Cone. Trid. factam *sess. 7. cap. 14.* quo præfatos Religiosos, eorum privilegiis abrogatis defendunt comprehendi, præterea eorundem locorum Ordinarios pariter

Ff 3

con-

contendere eosdem Religiosos intra claustra degentes, in prima instantia coram ipsis conveniri debere ex decreto ejusdem Concilii Trid. *sess. 24. cap. 20. de reform.* Cùmque ab eodem Basilio procuratore generali in eadem Congregatione supplicatum fuerit, ut super utraque responsa darent: ab eadem verò Congregatione fuerit responsum, neque constitutione in generali Conc. Lugdunensi edita, quæ incipit. Volentes, neque decreto Concilii Trid. *cap. 14. sess. 7.* comprehendendi Regulares, ideoque eos juxta eorum privilegia coram suis Superioribus vel conservatoribus esse conveniendos: nec non decretum ejusdem Conc. Trid. *d. cap. 20. sess. 24.* ad Regulares non pertinere, nec eorum conservatorias imminuere; nec quoad primam illorum instantiam aliquid novi inducere, ipseque Basilius procurator generalis nobis humiliter supplicari fecerit, ut pro sui Ordinis quiete supradictas declarationes ab eisdem locorum Ordinariis servari debere, Apost. autoritate præcipere dignaremur. Nos illius hujusmodi supplicationibus inclinati omnibus & singulis locorum Ordinariis in virtute sanctæ obedientiæ per præsentis districtè præcipiendo mandamus ne Fratres & Religiosos dicti Ordinis Carmelitarum contra dispositionem declarationum prædictarum perturbare vel inquietare quoquo modo audeant, vel præsumant, irritum nihilominus & inane decernentes, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate

scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilectis &c. non obstantibus &c. Datum Romæ apud S. Marcum die 24. Augusti 1607. Pontificatus nostri anno 3.

Contra mulieres ingrediendi Monasteria Monialium licentiis abutentes.

XLIV.

Part. 3. alleg. 102.

PAULUS *Papa V. ad perpetuam rei memoriam.*

Facultatem plura monasteria Monialium ingrediendi abusus tollere volentes, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, quod nulla persona cujuscunque gradus, status, & conditionis, ac præminentia existat, etiam si Ducali, Marchionali, aut alia dignitate præfulgeat vigore licentiarum plura Monasteria, domos, vel loca Monialium, pluribus vicibus ingrediendi etiam absque clausula (in totum, seu in universa, non autem in eorum aliqua vel singula) à nobis, vel Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu quovis tenore vel forma, etiam motu proprio concessarum & expeditarum aliqua, vel singula Monasteria pluribus vicibus ingredi possit, sed licentiæ hujusmodi respectu universorum non autem aliquorum, vel singulorum monasteriorum suffragentur

gentur, ita ut cui bis in anno, seu amplius plura monasteria ingredi conceditur, bis, vel amplius tantum universa, non autem eorum aliqua, vel singula ingredi liceat, etiam si predicta monasteria in diversis civitatibus, terris, diocesis & locis existant. Idemque mulieribus aliter quam ut praefertur eisdem licentias interpretari, vel illis uti sub censuris & poenis a Conc. Trid. & Apost. constitutionibus intra septa monasteriorum Monialium absque licentia ingredientibus inflicti ipso facto incurrendis eadem auctoritate prohibemus. Cum claus. derogatoria, & fide transumptorum. Datum Romae apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 1. Sept. 1608. Pontif. nostri anno 4.

Revocatio omnium licentiarum monasteria Monialium ingrediendi, aut cum eis conversandi, mulieribus hactenus concessarum.

XLV.

Part. 3. alleg. 102.

PAULUS *Papa V. ad perpetuam rei memoriam.*

Monialium statui, quae saecularia desideria abnegantes, Dei obsequio sese addixerunt, Pastoralis sollicitudine consulere cupientes, ad ea commovenda, quae religiosam earum quie-

tem, & regularem observantiam perturbare dignoscuntur, curam nostram libenter intendimus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire. Quoniam itaque, sicut accepimus, experientia compertum est, non levia incommoda licentias ingrediendi monasteria Monialium mulieribus saecularibus concessas, dictis Monialibus inferre. Nos malis huiusmodi opportuno remedio providere volentes, Motu proprio & ex certa nostra scientia, deque Apost. potestatis plenitudine, omnes & singulas licentias ingrediendi Monasteria Monialium ubique locorum existentium, ac cum Monialibus conversandi, & refectorem sumendi corporalem mulieribus cujuscunque status, gradus, & conditionis existentibus, etiam Marchionali & Ducali dignitate fulgentibus, sub quibuscunque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus & efficacioribus, ac insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis ad tempus, vel in perpetuum a praedecessoribus nostris Rom. Pontificibus, & etiam a nobis concessas, quarum tenores ac si de verbo ad verbum infererentur, praesentibus haberi volumus pro expressis, Apostolica auctoritate tenore praesentium revocamus, cassamus, & irritamus, ac revocatas, cassas, & irritas esse decernimus. Inhibentes mulieribus praedictis licentias huiusmodi habentibus sub excommunicationis lae sententiae poena, a qua non nisi a nobis, seu

Rom.

Rom. Pontif. pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolvi possint; ne monasteria prædicta prætextu licentiarum hujusmodi ingredi audeant, seu præsumant. Ipsorum vero monasteriorum Abbatissis, seu Priorissis ac superioribus, sub eadem ac privationis suorum officiorum, quæ obtinent, & inhabilitatis ad illa imposteriorum obtinenda, ipso facto sine alia declaratione incurrendis pœnis, nec eas introducere, seu admittere, vel admittas quoquomodo retinere audeant, seu præsumant. *Deputantur executores, derogatur contrariis, & fides defertur transumptis.* Datum Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 10. Julij 1612. Pontif. nostri anno 8.

De exemptorum privilegiis circa animarum curam, Sacramentorum administrationem, Sanctimonialium monasteria, & prædicationem verbi Dei,

XLVI.

Vide supra fol. 118.

De Monasteriorum, Conventuum, domorum Religiosorum cujuscunque etiam Mendicantium Ordinis erectione.

XLVII.

Vide supra fol. 140. & seq.

De Canonatu Pœnitentiario in singulis Metropolitanis & Cathedralibus Ecclesiis Hispaniæ in concursu ad instar Doctoralium & Magistralium providendo.

XLVIII.

Part. 3. alleg. § 5.

GREGORIUS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Supremæ dispositionis arbitrio Romanus Pontifex in excelso militantis Ecclesiæ culmine constitutus, circa statum Cathedralium & Metropolitanarum Ecclesiarum quarumlibet, & fructuosam dispositionem illorum beneficiorum, præsertim eorum, quibus onus sacram paginam publicè legendi, & interpretandi incumbit, ut beneficia ipsa personis dignis, & habitibus præcedente earum idoneitatis examine, eoque rite servato, & sequuto æquitatis tramite, & judicio rationis debitè conferantur, talesque personæ postea muneri ad quod tenentur, cum animarum salute divini nominis laudis & gloriæ conjuncta, ut par est, satisfaciant, libenter intendit, & desuper præsentissimum sanctionis suæ remedium adhibet, prout Catholicorum Regum vota exposcunt, & id conspici in Domino salubriter expedire. Sanè christissimus in Christo filius noster
Phi-

charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, ejus nomine Quartus, nobis nuper exponi fecit, quod cum omnibus & singulis Metropolitanis, Cathedralibus & Collegiatis Ecclesiis in Regnis Hispaniarum consistentibus Canonicatus & Præbendæ Magistrales & Doctorales juxta formam constitutionum felicis rec. Sixti IV. Leonis X. & aliorum Rom. Pont. prædecessorum nostrorum erecti & instituti reperiantur, & quotiescunque & quandoque illos in quibuscunque mensibus, & ex quorumcunque personis vacare contingit, de illis per Ordinarios locorum, & dilectos filios Capitula dictarum Ecclesiarum prævio concursu ex indulto Apostolico provideti consueverit, & ex hoc non solum ad ipsos Canonicatus & Præbendam viri eruditione & doctrina præstantes semper assumi, sed etiam Ecclesiæ, & earum Capitula prædicta decorem consequi, multaque commoda omni ferè tempore experiri similiter consueverint, novissimeque per decreta Conc. Trid. statutum fuerit, quod in omnibus Cathedralibus Ecclesiis, ubi id commodè fieri potest, quod in omnibus Cathedralibus Ecclesiis, ubi id commodè fieri potest, aliquis Pœnitentiarius, cum unione Præbendæ proxime vacaturæ ab Ordinatione loci instituat, qui Magister sit, vel Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel jure Canonico, & annorum quadraginta, seu aliàs qui aptior pro

tionem, ac pro complemento decretorum præd. Concilii in dictis Ecclesiis ultra Canonicatus & Præbendas Magistrales & Doctorales prædictos, alii Canonicatus, & Præbendæ Pœnitentiarii instituti fuerint; de illis tamen, dum pro tempore vacat, nec per dicta Capitula, nec præcedente cõkursu hujusmodi provideri consueverit: pro prospera verò directione & utilitate, simulque etiam docere earundem Ecclesiarum expediat, ut in posterum provisiones ipsorum Canonicatum & præbendarum Pœnitentiariorum occurrente eorum vacatione, ab Ordinariis locorum præmisso concursu fiant, idque dictus Philippus Rex à nobis per dilectum filium nobilem virum Franciscum de la Cueva Ducem de Alburquerque suum apud Nos & Sedem Apost. Oratorem, tam suo, quam Capitulum prædictorum nominibus exinde postulaverit. Nos igitur piam dicti Philippi Regis sollicitudinem pro felici prædict. Ecclesiarum statu susceptam paterno affectu complectentes, ex intimo animo nostri sensu collaudantes, justisque & religiosis ejus ac Capitulum prædictorum votis propensa voluntate annuere, ac dictarum Ecclesiarum dignitati impræmissis cõsulere volentes Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus & ordinamus, quod ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus omnes & singuli Canonicatus & Præbendæ Pœnitentiarii quorumcunque Metropolitanarum, seu Cathedralium Ecclesiarum in Regnis Hispaniarum hujusmodi

Gg

nunc

nunc & pro tempore existentium tam hucusq; instituti, quam deinceps quocumque pro complemento decretorum huiusmodi instituendi quotiescunq; illos quibusvis modis, & ex quorumcunque personis, etiam nostris aut Rom. Pontificis pro tempore existentis, seu quorumvis Cardinalium, etiam tunc viventium familiaribus, continuis commensalibus, seu Rom. Curia Officialibus, aut aliis quomodolibet reservationem inducentibus, etiam per cessum, etiam permutationis causa in manibus eorum Ordinariorum, vel decessum (non tamen in Curia aut apud Sedem prædictam) seu quamvis aliam dimissionem, vel amissionem, aut privationem (extra tamen eandem Curiam) seu religionis ingressum, aut matrimonij contractum, ex nunc & pro tempore obtinentium, seu jus in illis, vel ad illos habentium, aut aliis quibusvis modis (non tamen per obitum apud Sedem prædictam) ac etiam in aliquibus ex mensibus in quibus beneficiorum Ecclesiarum tuorum dispositio nobis & Sedi præd. etiam per Constitutiones Apost. Cancellariæ Apost. regulas, est, vel pro tempore fuerit reservata, vel etiam ordinariis Collateralibus easdem constitutiones seu regulas, vel litteras alternatarum, aut alia privilegia & indulta concessa hactenus & imposterum concedenda simul vel successivè vacante contigerit, etiam si aliqui eorundem Canoniatuum & Præbendarum Pœnitentiariorum actu nunc, ut præfertur, vel aliis quibusvis modis, ex quorumcumque

personis, non tamen per obitum, ut præfertur, apud dictam Sedem vacent, ex eo, quod Canonatus & Præbendas Pœnitentiariorum huiusmodi obtinentes, seu in illis vel ad illa jus habentes & quorumcumque aliorum Roman. Pontific. prædecessorum seu Successorum nostrorum aut Sanctæ Romanæ Eccles. Cardinalium etiam viventium, etiam in dicta Curia præsentium familiares, continui commensales, seu dictæ Sedis Notarii, Subdiaconi, Acolyti, Capellani, litterarum Apost. Abbreviatores, Scriptores, Cubicularii, Scutiferi, provenituum & jurium Camera Apost. debitorum Collectores & Subcollectores, seu quicumque alij Curia & Sedis prædictarum officiales, etiam sub diversis constitutionibus præ mem. Pauli Papæ II. etiam prædecessoris nostri suorum, & pro tempore existentium Roman. Pontif. familiarium, continuorum commensalium declaratorijs comprehensis, præsentibus quoque & futuri quocumque nomine nuncupati, seu ex quavis alia causa dispositioni Apost. specialiter, vel aliis generaliter reservati, aut ex generali reservatione Apostolica affecti, seu ad Sedem eandem devoluti existant, per Ordinarios locorum & Capitula dictarum Ecclesiarum tantum prævio concursu per edictorem afflictionem hoc modo, videlicet in singulis vacationibus Canoniatuum & Præbendarum Pœnitentiariorum huiusmodi edicta proponi, & terminus sexaginta dierum assignari debeant, dictoque termino elapso per
Ordi-

Ordinarios & Capitula in præsentia oppositorum ex aliquo libro sortè aperto unum punctum materiarum moralium tradi, & super eo intra viginti quatuor horas singuli oppositores per integram horam, servato tamen inter eos ordine susceptorum graduum in singulis facultatibus, publicè legere, & dico alii per aliam horam argumentari, & si tales oppositores in Theologia Magistri vel Baccalaurei, aut illius professores existant, dato eis puncto super Evangelio per horam similiter publicè prædicare seu concionari debeant, & aliàs in omnibus & per omnia, prout in concursu Præbendarum Magistratum & Doctoratum fieri consuevit. Quibus peractis ad Canonicatus & Præbendas Pœnitentiariorum vacantes huiusmodi illi dumtaxat ex concurrentibus, qui peracto examine cæteris omnibus iudicio ipsorum Ordinarii & Capitulum magis habiles & idonei reperti fuerint, assumi seu eligi, talesq; assumpti vel electi, si Canonicatus & Præbendæ vacantes huiusmodi in mense Apostolico vacaverint, aut aliàs ratione personæ, vel loci generaliter, seu specialiter reservati, seu affecti fuerint intra sex menses à die illorum electionis per Ordinarios & Capitula huiusmodi faciendæ litteras Apost. de super expedire, ac jura Cameræ Apost. & aliis propterea debita solvere teneantur; singuli verò tempore electionis huiusmodi in quadragesimo anno & ultra constituti ac in sacra Theologia vel jure Canonico juxta decretorum ejusdem Concil. dispositionem graduati

esse, & omnibus diebus ferialibus quilibet, vel in sua Ecclesia vel in alio loco ei ad hoc per Ordinarium ipsius Ecclesiæ assignando spatio unius horæ publicè conscientiarum casus legere & difficultates solvere, nec non Confessiones Sacramentales omnium utriusque sexus Christi fidelium ad eum accedentium prævia Ordinarii huiusmodi licentia in eadem Ecclesia etiam publicè audire, aliaque omnia & singula, quæ similes Canonici Pœnitentiarum, ex præfati Concilii forma, & aliàs facere, exequi, & exercere teneantur: si tamen inter ipsos concurrentes aliquem adesse contigerit, qui eruditionis & doctrinæ aliorumque meritorum præstantia cæteros omnes concurrentes, arbitrio eorundem Ordinarii & Capituli, longè antecellant, & ætatem quadraginta annorum non attingat, illi non obstante defectu ætatis huiusmodi per Ordinarium & Capitulum prædictos, si ita illis ex justis & rationabilibus causis expedire videbitur, eligi debere, & licitè valeat: super quo Ordinarii & Capituli eorundem conscientiam oneramus, & quotiescunque ipsi Canonici Pœnitentiarum in huiusmodi oneribus, & functionibus obeundis impediti fuerint juxta ejusdem Concilii decreta in choro præsentibus esse censeantur, sed si eos in ejusdem oneribus, & functionibus adimplendis negligentes, aut remissos contigerit, arbitrio suorum Ordinariorum, Capitulum mulctari possint decernentes præsen-

causæ propter quas emanarunt coram locorum Ordinariis, etiam tanquam à Sede præfata delegatis, vel aliis quomodolibet examinata, justificata, purificata, & approbata, ipsique Ordinarii, & alii inferiores collatores, nec non quicumque interesse habentes ad id legitimè vocati non fuerint, nec præmissis consenserint, seu etiam enormis, & enormissimæ læsionis, vel alio quocunque prætextu, aut ex quavis alia causa quantumvis legitima, urgenti, & juridica de subreptionis, & obreptionis, nullitatis vitio, seu intentioni aut nostræ, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, invalidari, retractari in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus eos quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari nullatenus posse, neque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, à nobis, vel quibuscunque aliis Rom. Pontif. à dicta Sede, etiam Motu proprio, ut ex certa scientia, ac de Apost. potestatis plenitudine, pro tempore emanatis comprehendendi, seu semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub data posteriori per Capitula Ecclesiarum hujusmodi pro tempore eligenda concessas, validasque & efficaces fore & esse, ac vim & robur validi inter fedem ex una, & Capitula præfata

ex altera partibus, ritè & rectè initi, stipulati, ac etiam utrimque jurati contractus habere & perpetuo obtinere, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & ab omnibus inviolabiliter observari, sicque per quoscunque iudices Ordinarios vel delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales sublati eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari ac definiri debere, nec non irritum & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus quatenus opus sit nostra de jure quæsito non tollendo, aliisque Apost. ac in provincialibus synodalibus & universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, nec non Ecclesiarum hujusmodi juramento confirmatione Apost. vel quavis firmitate aliæ roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscunque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti ordinationis & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo secundo, Non Novembris Pontif. nostri anno secundo.

Regu-

Regulare tam Monachi, quam Fratres quorumcunque Ordinum etiam Mendicantium in processionibus, & publicis actibus non debent Canonicos, Rectores, & clericos seculares precedere, nec cum eis mixtim incedere, & in universo Regno Castellæ & Legionis clerus secularis in omnibus locis etiam Conventibus & propriis Ecclesiis eorundem Religiosorum preferri debet.

XLIX.

Part. 3. alleg. 78.

GREGORIUS *Papa XV. ad perpetuam rei memoriam.*

A Liás à fel. rec. Clemente *Papa VIII.* prædecessore nostro emanaverunt litteræ tenoris subsequenti. Videlicet *Clemens Papa VIII.* ad futuram rei memoriam. Decet Rom. Pont. dissensionum & controversiarum materias inter Ecclesiasticas seculares, & Regulares personas è medio tollere, ac præcidere, prout in Domino salubriter conspicit expedire. Cum itaque, sicut accepimus in aliquibus Regnorum Hispaniarum partibus nonnulli Religiosi, & Ordinum Mendicantium prætendant Clerum secularem in funerum associatione, processionibus, & aliis actibus publicis præcedere, allegantes aliquam consuetudinem, vel potius abusum, & eo prætextu Clerum ipsum

secularem perturbent. Nos utriusque Cleri seularis & Regularis quieti consulere, & omnem controversiarum occasionem inter eos remove, quantum cum Domino possumus, cupientes ex decreto etiam venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super sacris ritibus, & cæremoniis deputatorum, harum serie perpetuo decernimus & declaramus Regulares tam Monachos, quam Fratres quorumcunque Ordinum etiam Mendicantium in funerum associatione, processionibus, & aliis huiusmodi publicis actibus non debere Canonicos, Rectores, & Clericos seculares precedere, neque cum eis mixtim incedere, etiam si aliquando ex seularium indulgentia aut humanitate, seu alia forsitan de causa seculi factum fuerit, & quamcunque contrariam consuetudinem tanquam abusum corrigendam esse, idque indubitati juris existere, ac ita ubique locorum in Regnis Hispaniarum perpetuo observari debere, sicque & non aliter per quoscunque iudices Ordinarios & Delegatos etiam causarum Palatii Apost. Auditores sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane si seculi super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca venerabilibus fratribus Archiepiscopis Toletanis & Hispal. ac dilecto filio nostro & Apostolica Sedis in Regnis Hispaniarum Nuntio per præsentem committimus,

Gg 3

& man-

& mandamus, ut ipsi vel duo, aut unus ipforum per se, vel alium, seu alios presentes litteras, & in eis contenta quæcunque ubi, & quando opus fuerit solemniter publicantes, & Clero sæculari in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra, eadem præmissa ubique perpetuo observari. Contradictores quoscunque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri se una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus & ordinationibus, & quibuscunq; statutis, & consuetudinibus, & etiam juramento, cõfirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoq;, indultis, & litteris Apost. quibusvis, ex dictis Regularibus, eorumque Ordinibus, ac Superioribus, & personis sub quibuscunq; tenoribus, & formis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitu-

tæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 20. Februarii 1601. Pontif. nostri anno 10. *Alia* Clemens Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam. Quæ ad removendum differentias inter Ecclesiasticas, sæculares, & regulares personas exortas pertinent, ea maturè decernimus, prout in Domino conspicimus expedire. Aliàs siquidem ex voto, & venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium super Sacris Ritibus, & cæremoniis deputatorum decrevimus Clerum sæcularem in universo Regno Castellæ & Legionis, Fratribus, Monachis, & aliis Regularibus quibuscunque præferendum esse in omnibus processionibus, & aliis actibus publicis, prout in nostris desuper in forma Brevis expeditis litteris, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius contineatur. Cùm autem, sicut nuper accepimus, aliquando contingat Clerum sæcularem ad Ecclesias regularium ex quavis causa accedere, & eo tempore nonnulli dicti Regni regulares præcedentium dicto Clero sæculari in eorum propriis Ecclesiis dare recusent, prætendentes forsan casum hujusmodi in prædictis litteris nostris minimè comprehendendi. Quare Nos omnem in præmissis dubitandi occasionem è medio tollere volentes, ex voto eorundem Cardinalium Congregationis Sacrorum rituum harum serie decernimus, & declaramus Clerum sæcularem prædictum in omnibus locis etiam in propriis Ecclesiis,

clesiis, & Conventibus Fratrum Monachorum, & Religiosorum quorūcūq; in universo Regno Castellæ, & Legionis, juxta tenorem prædictarum litterarum præferendū esse, ac præcedere debere, sicque & non aliter per quoscunque judices Ordinarios, & delegatos etiam caesarum Palatii Apost. Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquā quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter cōtigerit attentari. Quocirca venerabili fratri Archiepiscopo Tolet. ac dilecto filio nostro Apost. Sedis in Regnis Hispaniarum Nuntio, & caesarū Curia Cameræ Apost. generali Auditori per præsentem committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentem litteras, & in eis contenta quæcunque, tibi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte alicujus ex Clero sæculari fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant illos præmissorum eorundem effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoscunque per Censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compefcendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra

tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibuscunque statutis, ac consuetudinibus, & juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 5. Novemb. 1603. Pontificat. nostri anno 12. Nos, ut facilius, & cum majori quiete controversiæ, quæ desuper exoriri possunt, sedentur, & locus scandalis non relinquatur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, supplicationibus etiam dilecti filii Ludovici de las Infantas & Saavedra Archidiaconi de Antequera nuncupati, & Canonici Ecclesiæ Malacitanæ dicti Cleri sæcularis procuratoris noviter Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Episcoporum, & regularium præpositorum Consilio, quibusvis locorum Ordinariis in Regnis Hispaniarum existentibus per præsentem committimus, & mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentem litteras, & in ea contenta quæcunque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte alicujus ex Clero sæculari hujusmodi fuerint requisiti
solem-

solemniter publicantes, ac in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant illos præmissorum eorundem effectu, pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quocumque quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradiçtores quoscunque per Censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilij brachij sæcularis. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinsertis litteris concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 3. Augusti 1622. Pontif. nostri anno 2.

S. Card. de Susanna.

Decreta de celebratione Missarum auctoritate Urbani VIII. à Sacra Congregat. Concilij edita.

L.

Vide supra fol. 118.

De Regularibus, apostatis, & ejectis decreta jussu Urbani VIII. à Sacra Congreg. Concilij edita.

LI.

Vide supra fol. 128.

De non addendis. Calendario, & Missali sanctorum officiis adhuc non concessis, & Missis non approbatis.

LII.

Vide supra fol. 131.

Contra Ordinantes, & malè Ordinatos.

LIII.

Vide supra fol. 132.

Circa accessum Regularium ad Monasteria Monialium, ad colloquendum cum eis conceditur, & præscribitur facultas Ordinariis.

LIV.

Vide supra fol. 136.

Quod Capitula Ecclesiarum Cathedralium, quibus S. R. E. Cardinales præsumt ex Indultis conferendi beneficia Ecclesiastica reservata, vel affecta eisdem Cardinalibus concessis nullum jus prætereendere possint.

LV.

Vide supra fol. 138.

Quod S. R. E. Cardinales Ecclesiarum Præsules indulta conferendi beneficia Ecclesiastica ratione Ecclesiarum, quibus præsumt, vel quorum regimini ultimo loco cesserunt, duntaxat uti possint.

LVI.

Vide supra fol. 139.

Confirmatio & innovatio regulæ Cancellariæ, decreti Camerae Apost. & constitutionum fel. rec. Julij III. quoad fructus beneficiorum Ecclesiasticorum inexhaustos.

LVII.

Vide supra fol. 140.

Revo-

Revocatio quarumcunque licentiarum à Prædecessoribus Pontificibus loca Regularia erigendi non servata forma constitutionis Clementis VIII. & Decretorum Sedis Apost. concessarum, quæ nondum effectum suum sortitæ sunt: Ac prohibitio illa de cætero erigendi absque licentia Ordinarium, & Sacris Canon. Concilioque Trid. nec non Clementis VIII. & Gregorij XV. Constitutionibus non servatis.

LVIII.

Part. 2. alleg. 26.

URBANUS PAPA VIII. *ad perpetuam rei memoriam.*

Romanus Pontifex, cui Salvator & Dominus noster, qui charitas est, & Deus pacis, universalis Ecclesiæ credidit Principatum, ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus de causis à Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim personarum sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium paci, & quieti consulitur, litibusque ac controversiis inter eos obviantur, revocat, & immutat, in hisque pastoralis sollicitudinis, & providentiæ suæ studium interponit, prout rerum & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire. Cùm itaque

sicut Nobis innotuit, complures licentiæ suæ sive facultates, & nonnullis Rom. Pontif. prædecessoribus nostris per diversos Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorum Regularium Institutorum Superiores, seu alios eorum nomine ubique locorum Monasteria, Domos, Collegia, Conventus, & alia loca Regularia quovis nomine nuncupata servata duntaxat Sacrorum Canonum & Concilii Trid. decretorum forma de sola Ordinarii licentia, seu etiam forsân non servata forma, & absque licentia hujusmodi, & contra decreta à Sede Apost. super præmissis edita fundandi erigendi & instituendi importunis precibus, seu etiam motu proprio, vel aliâs obtentæ, & extortæ fuerint. Idcirco nos omnes, & quascunque licentias, ac facultates hujusmodi forma Brevis desuper expeditas, earumque tenores etiam veriores, & datas præsentibus, ac si specificè & sigillatim exprimerentur, & insererentur, pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, justis de causis animum nostrum moventibus, Motu proprio, non ad alicujus nobis, super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac maturâ deliberatione nostris, deque potestatis Apost. plenitudine, omnes, & quascunque licentias, & facultates hujusmodi, litterasque desuper tam sub plumbo, quam in eadem forma Brevis expeditas, omniaque & singula in eis quomodolibet consenta, & expressa, etiam quoad erectiones, fundationes,

H h

& in.

& institutiones Monasteriorum, Collegiorum, Domorum, Conventuum, & aliorum Regularium locorum hujusmodi, quæ suum nondum sortitæ sunt effectum, tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, viribusque & effectu prorsus evacuamus. Præterea Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum & aliorum Institutorum Regularium Superioribus quocunque nomine nuncupatis, cæterisque personis ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna privationis vocis activæ, passivæ, nec non officiorum quoruncunque, ac inhabilitatis ad illa & alia in futurum obtinenda nec non etiam excommunicationis ipso facto incurrendis pœnis, interdiciamus & prohibemus ne licentiarum, seu facultatum per nos, ut præfertur, revocatarum, & annullatarum, sive alio quovis prætextu, seu causa, etiam quantumvis privilegiata nova Monasteria, Collegia, Domos, Conventus, & alia loca Regularia hujusmodi, nisi de expressa Ordinariorum licentia ac servata in omnibus, & per omnia Sacrorum Can. & Conc. Trid. nec non Constitutionis sel. rec. Clementis VIII. quæ incipit. Quoniam ad institutam. sub dat. Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 23. Junij 1619. ac decretorum de mandato ejusdem Clementis, nec non sanctæ mem. Gregorij XV. Romanorum Pontif. prædecessorum de super editorum forma recipere, erigere, fundare, seu aliis quomodolibet

instituere, seu incepta finire, & absolvere audeant, seu præsumant. Decernentes præsentibus litteras, etiam ex eo quod causæ, propter quas illæ emanarint expressæ verificatæ & justificatæ, aut quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati & auditi non fuerint, neque illis consenserint, vel aliis ex quocunque capite, prætextu, colore, ingenio, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, in jus, vel controversiam vocari, ad terminos Juris reduci, aut contra eos quodvis gratiæ, vel justitiæ, remedium impetrari, seu concedi nullatenus posse, sed eas, ac omnia & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia esse ac fore, suoque plenarios ac integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit inviolabiliter, sicque & non aliter per quoscunque Judices Ordinarios & delegatos etiam causarum Palatij Apost. Auditores ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuntios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & aliorum locorum Ordinarijs per præsentibus committimus & mandamus

qua

quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alijs presentes litteras, & in eis contenta quaecunque solemniter publicanda, faciant illas, & illa ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, contradictores quoslibet & rebelles per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis: *Contrariorum omnium sit derogatio, dicitque quod publicatio Romæ facta omnes liget, transumptisque plenè credatur.* Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris 28. Aug. 1624. Pontif. nostri anno 2.

Prohibitio ne degentes in statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Sedi Apost. subjecto libros ab eis ubicunque compositos de quacunque materia tractantes, absque Cardinalis Vicarij & Magistri Sacri Palatij in Urbe, & extra eam absque Ordinarij, aut Inquisitoris loci licentia deferant, aut imprimendos transmittant.

LIX.

Part. 3. alleg. 90.

Feria quinta die 18. Sept. 1625. in generali Congregatione S. R. & universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolic. montis Quirinalis coram

S. D. N. D. Urbano divina providentia Papa VIII. ac Illustriss. ac Reverendiss. S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus à Sancta Sede Apost. specialiter deputatis, S. D. N. pro debito sui pastoralis officij corrigere volens abusus nonnullorum in statu Sedi Apost. mediatè, vel immediatè subjecto existentium, qui libros à se compositos extra præfatum statum absque ulla Ordinariorum & Inquisitorum loci, ubi degunt, approbatione imprimendos transmittunt, statuit, & decrevit, ut in posterum nemo in statu prædicto degens, cujusvis conditionis, gradus, Ordinis, & dignitatis existat, libros de quavis materia tractantes, & ubicunque compositos audeat alio deferre, vel mittere imprimendos sine expressa in scriptis approbatione Illustriss. & Reverendiss. D. Cardinalis S. D. N. Vicarij & Magistri Sacri Palatij si in Urbe, si verò extra Urbem existat sine Ordinarij & Inquisitoris loci illius, sive ab alijs deputatorum facultate & licentia operi præfigenda. Libros autem quos contra præsentis decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias pœnas arbitrio suæ Sanctitatis infligendas absque alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expressè prohibitis haberi vult, & mandat, contrarijs quibuscunque non obstantibus &c. Joannes Ant. Thomasius S. E. & Universalis Inquisitionis Not.

Hh 2

De

De bonis jurisdictionalibus ad Ecclesias, & loca pia spectantibus in feudum, vel emphyteusim non dandis nec ultra triennium locandis aut concessionibus hujusmodi renovandis si-
ve prorogandis.

LX.

Part. 3. alleg. 95.

URBANUS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Humanæ salutis auctor Christus Dominus Romanam Ecclesiam amplissima temporalis ditionis prærogativa decoravit, quam voluit inferioribus etiam Ecclesiis aliqua ex parte communicari, ut filiarum decor matris auget in summo Pont. majestatem, cui cum Ecclesiarum omnium regimen incumbat, illarum quoque omnium tutelam ad Apost. eorum providentiam necesse est pertinere. Olim equidem quamplurimi inferiorum Ecclesiarum Præfati, ut strenuos, ac præstantes virtute viros haberent, qui debitum sibi & Ecclesiis impenderent famulatum temporales ditiones ad easdem Ecclesias pertinentes eximiorum virorum fidei, atque administrationi commiserunt: tempore verò precedente, delabentibus in deterius bonis institutis factum est, ut nonnulli Ecclesiarum Præsules humanis potius affectibus, quam meritum intuitu mo-

ti, ditiones temporales hujusmodi variis personis, & universitatibus in feudum, vel emphyteusim dare vel ultra triennium locare; & rursus occurrente earum ditionum temporalium devolutione, ad novam infeudationem, seu investituram vel locationem ultra triennium sub specie quod illæ in feudum vel emphyteusim dari, vel ut præfertur locari sint solitæ, seu aliàs causa pendente devenire consueverunt, quod non in modicum Ecclesiarum ipsarum damnum & præjudicium tendere usu competentum est. Nos itaque nostri muneris partes adimplendo præmissis obviam ire, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum piorum quorumcumque indemnitati, ac jurium eis quomodolibet competentium conservationi, quantum nobis ex alto conceditur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestatis plenitudine, hac nostra perpetua valitura constitutione omnibus & singulis Patriarchis, Primatibus, & Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, etiam Generalibus cæterisque Ecclesiarum & locorum piorum utriusque sexus Præsulibus, Prælatibus, Præsidentibus, Rectoribus, Præceptoribus, Commendatariis, & Administratoribus cujuscunque status, gradus, dignitatis, & præminentia existant, etiam si Cardinalatus honore præfulgeant, nec non Capitulis etiam generalibus, & Provincialibus, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, etiam laicorum, & qui-

& quibuscunque aliis Superioribus cujusvis Ordinis & societatis, & instituti, etiam de necessitate exprimendi, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani in Univerſa Italia, etiam in quorumvis Principum ſecularium quomodolibet qualificatorum, etiam Ducali, Regia, Imperiali, vel quavis alia dignitate, honore, & excellentia præſtantium ditione temporalis existentibus, ſi Pontificali, vel Abbatiali eminenti dignitate ſub interdicto ingreſſus Eccleſiæ; ac ſi per ſex meſes immediatè ſubſequentes ſub interdicto huiusmodi permanſerunt, lapſis menſibus eiſdem ſub regimis, & adminiſtrationis Eccleſiarum, vel Monafteriorum, quibus præſident in ſpiritualibus, & temporalibus ſuſpenſionis: Capitulis verò, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, & Univerſitatibus prædictis ſub interdicto à divinis, eorumque ſingularibus perſonis, ac inferioribus prælatis, Commendatariis, & aliis præſatis ſub interdicto excommunicationis lætæ ſententiæ, ac omnium dignitatum, beneficiorum & officiorum Eccleſiaſticorum, de quorum bonis, & rebus contra præſentis conſtitutionis tenorem eos diſponere contigerit, vocisquæ activæ & paſſivæ privationis, & perpetuæ inhabilitatis ad illa, ſeu quælibet alia in poſterum obtinenda, ipſo facto, etiam abſque iudicis miniſterio, vel ſententiâ incurrendis poenâ, ne de cætero Civitates, Terras, Caſtra, Oppida, Villas, Arces, Fortalitia, Munitiones, Territoria, Diſtrictus, Jurisdictiones, aut

quavis alia loca, vel bona jurisdictionalia, ſeu quovis modo jurisdictionem temporalem etiam cum alio, vel aliis conjunctim, ſeu diviſim, aut aliàs quomodolibet annexam habentia, aut eorum ſeu jurisdictionis partem, etiam minimam ad Patriarchales, Primates Metropolitanas, Episcopales & alias Eccleſias, Monafteria, Collegia, vel loca pia ſupradicta, nunc & pro tempore quovis modo ſpectantia & pertinentia, tam quæ ad præſens per Eccleſias, Monafteria, & loca huiusmodi pleno jure poſſidentur, quam ea quæ in feudum, vel emphyteuſim conceſſa, vel ultra triennium locata per quoscunque quomodolibet, & ſub quibuscunque prætextibus occupata ſeu uſurpata reperiuntur, aut ad Eccleſias, Monafteria, & loca prædicta jam de præſenti forſan de jure, vel de facto reverſa, ſeu devoluta ſunt, etiam ſi Eccleſiis, Monafteriis, locisque piis huiusmodi adhuc incorporata, & de eorum menſa affecta non ſint, aut quancunque perpetuis futuris temporibus per lineam finitam, canonem non ſolitam, delictum perpetratum, vel alio quocunque modo revertentur, ſeu devolventur in futurum, etiam ſi ex antiqua ſeu immemoriali conſuetudine, aut etiam privilegio Apoſt. quancunque ob cauſam conceſſo, & iteratis vicibus approbato in feudum vel emphyteuſim concedi, vel ultra triennium locari, aut finita conceſſione, vel locatione huiusmodi feuda, investituræ, vel alia conceſſiones revocari conſueverit quibuscunque perſonis, quavis Eccleſiaſtica, ſeu mundana

dignitate, vel excellentia fulgentibus, ac speciali nota dignis, Capitulis, Collegiis, Ecclesiis, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, Hospitalibus, & quibusvis Universitatibus tam secularibus quam Ecclesiasticis, aut quibuscunque aliis quocunque nomine ac titulo nuncupatis, & quomodolibet qualificatis, in feudum vel emphyteusim concedere, aut ultra triennium locare, aut concessiones, & investituras & locationes huiusmodi, post finitum illarum tempus, vel alias quodocumque renovare, prorogare, vel de novo facere, etiam ad favorem descentium harum, redum vel consanguineorum illorum, qui Civitates, terras, & bona jurisdictionalia prædicta obtinuerint, possederint, vel occupata detinuerint, etiam intuitu meritorum, etiamsi concessiones, & alia præmissa in evidentem, imò evidentissimam utilitatem Ecclesiæ, Monasterii, vel loci pii cadant, aut concessionibus, investituris, locationibus, vel illarum renovationibus, aut prorogationibus consentire, aut aliud scripto verbo, vel alio quovis modo, per quem dictæ Civitates, terræ, & bona jurisdictionalia huiusmodi ad Ecclesias, Monasteria, & loca pia prædicta, sive eorum Prælatos, Superiores, Rectores seu Administratores non revertantur, etiamsi in prædictis concessionibus, investituris, renovationibus prorogationibus, & aliis præmissis nostrorum & S. Sedis Apost. beneplacitum etiam cum clausula non alias, aliter, nec alio modo reservetur, & nisi illo in scriptis tantum prius obtento facere

audeant, & præsumant, ultra alias pœnas per canonicas functiones desuper quomodolibet inflictas districtè interdiciamus, & prohibemus. Deinde adjungit aliam pœnam nullitatis, decretum irritans addit, contrariis quoque omnibus derogat, Prælatos de hac Constitutione servanda jurare mandat, etiam in Urbe publicari jubet, ejusque transumptis credi decernit. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnat. Dominicæ 1625. Kal. Novemb. Pont. nostri anno. 5.

Confirmatio decreti, quo Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Trid. interpretum censuit Constitutionem Gregorii XV. de conservatoribus editam non afficere Religionem Hierosolymitanam, nisi quoad Judices Conservatores, eidemque Religioni adhuc jus ejusmodi Judices Conservatores eligendi competere.

LXI.

Part. 3. alleg. 106.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Antonius de Paula Magnus & Conventus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quod à Venerabilibus Fratribus nostris sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Conc. Trid.

Trid. interpretibus & emanavit decretum tenore sublequenti, videlicet die 6. Febr. 1620. Sacra Congregatio Illustrissimorum Cardinalium Concilij Trid. Interpretum censuit, Constitutionem Sanctæ mem. Gregorij XV. de cõservatoribus non afficere Religionẽ Hierosolymitanam, nisi quoad Judices Conservatores, eidemque Religioni adhuc jus ejusmodi Judices Conservatores eligendi competere. Cũ autem sicut eadem expositio subjungebat Antonius Magnus Magister & Conventus præfati decretum hujusmodi pro illius validitate & subsistentia firmioribus Apost. nostræ confirmationis robore communiri plurimum desiderent, nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apost. dignaremur. Nos igitur Antonium Magnum Magistrum & Conventum præfatos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & illorum singulariter personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati decretum præ insertum Apost. auctoritate tenore præsentium approbamus, confirmamus, illique inviolabilis Apost. firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam

Juris, quam facti defectus, siquidem super quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes decretum hujusmodi, nec non præinsertas litteras semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Hospitali, necnon Antonio moderno, & pro tempore existente illius Magno Magistro, & Conventui plenissimè suffragari. Sicque quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apost. Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præfati Gregorij prædecessoris nostri, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apost. cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, & munitis sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ eadem prorsus fides adhibeatur quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 17. Febr. 1629. Pont. nostri Anno V.

De facultate eligendi Confessarium ad Regulares utriusque sexus, & cujuscunque Ordinis non extendenda, nec extra forum conscientia.

LXII.

Part. 3. alleg. 25.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

IN specula militantis Ecclesiæ, nullo licet meritorum suffragio, divina dispositione constituti, & attentè considerantes, sacros Regularium Ordines tantas Ecclesiæ Dei utilitates omni tempore attulisse, ut ad eos conservandos & instaurandos Rom. Pontifices prædecessores nostri magnam jure optimo diligentiam semper adhibuerint dignum, quia potius debitum reputamus, ut eorundem Pontificum vestigiis inhaerentes, ad ea pastoralis vigilantia partes jugiter intendamus, ut in eisdem Ordinibus disciplinæ Regularis observantia facta recta conserveatur, & si quæ illi obesse dignoscuntur, opportuna Constitutionis ministerio salubriter removeantur. Aliàs siquidem sel. record. Clementi Papæ VIII. prædecessori nostro per Procuratorem generalem Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo nuncupat. expositum, quod cum in Bulla Cruciatæ sanctæ, & alijs privilegijs ab Apostolica Sede concedi solitis, detur facultas eligendi Confessarium idoneum, ab Ordinario approbatum, qui possit Christi fideles absolvere à casibus Ordinario, & Sedi Apostolicæ reservatis, Religiosi prædicti Ordinis, seu eorum nonnulli, etiam prædictis

facultatibus uti præsumebant in detrimentum eorum Regularis disciplinæ. Quare idem Clemens prædecessor sua perpetuo valitura constitutione declaravit, facultatem & concessionem sanctæ Cruciatæ, & aliorum indulgentiarum prædictorum, quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, & absolvendi à casibus reservatis, non habere locum cum fratribus & sororibus Monialibus quorumcunque Ordinum & Congregationum cujusvis instituti, Mendicantium & non mendicantium, tam in Provincia Hispaniæ, quam extra eam ubilibet constitutis, neque eis suffragari, sed ejusdem Clementis prædecessoris intentionem fuisse, quod iidem Fratres, & Moniales, quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu confessionis administrationem, dispositioni suorum Prælatorum subjecti essent, prout in dicti Clementis prædecessoris in forma Brevis desuper sub die 23. Novemb. M.D.XCIX. Pontif. sui anno octavo, expeditis litteris, quarum tenores pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Nihilominus sicut nobis, non sine animi nostri molestia innotuit, nonnulli Ordinis Fratrum Prædicatorum professores pro textu Bullæ ejusdem sanctæ Cruciatæ, ac dictorum indulgentiarum Confessarium hujusmodi, qui eos, ut præfertur, absolvat, eligere posse prætendant, & forsitan eligant etiam ad præsens, postquam litteræ sub die 14. Junij 1624. Pont. nostri anno primo, super facultate eisdem Regularibus Confessarium ad effectum ha-

jusmo-

jufmodi eligendi ad quinquennium
 tunc proximum concessa, emanata
 pridem ab anno, & ultra expirave-
 runt in maximum status & observan-
 tiæ Regularis præjudicium. Nos præ-
 missis quantum nobis ex alto conce-
 ditur, obviare, ac felici tam eorundem
 fratrum Prædicatorum, & B. Mariæ
 de Monte Carmelo Religiosorum,
 quam omnium & quorumcunque
 aliorum cujuslibet Ordinis, Con-
 gregationis, Societatis, & instituti, et-
 iam speciali mentione, & nota digni
 utriusque sexus, tam Mendicantium,
 quam non Mendicantium statui, atque
 directioni, & aliorum Christi fidelium
 salutem consulere volentes, præfatæque
 Clementis prædecessoris declarationi
 inherentes, illamque tenore præsen-
 tium innovantes, ac quatenus opus sit
 ampliantes, Motu proprio, & ex certa
 scientia, ac matura deliberatione no-
 stris, deque Apost. potestatis plenitu-
 dine concessionem Sanctæ Cruciatæ,
 quæ respectu facultatis hujusmodi, et-
 iam laicis & clericis sæcularibus, cu-
 juscunque status, gradus, qualitatis, &
 conditionis, etiam speciali nota dignæ,
 quoad casus reservatos, etiam in Bulla
 Cænæ Domini (hæresi excepta) con-
 tentos, non nisi in foro conscientiæ,
 non autem in foro externo suffragat-
 ur, aliorumque indultorum hujusmo-
 di quantum ad prædictum articulum
 eligendi confessarium, & absolvendi
 à prædictis casibus reservatis, etiam in
 Bulla Cænæ Domini contentis, cum
 Fratibus & monialibus prædictis Fra-
 trum Prædicatorum, ac aliorum quo-

rumcunque Ordinum & Congrega-
 tionum, societatis & instituti prædi-
 ctorum Mendicantium, & non Men-
 dicantium, tam Provinciæ Hispaniæ,
 quam extra eam ubilibet constituto-
 rum locum minimè habuisse, neque
 habere, nec in illis ullo modo suffraga-
 ri potuisse, neque posse, excepto dun-
 taxat illo quinquennio, quo litteræ
 nostræ hujusmodi, ut præfertur, dura-
 verunt, siquidem die 14. mensis Junii
 1629. proximè præteriti jam expira-
 verunt, sed nostræ intentionis fuisse, &
 esse, quod iidem Fratres & Moniales
 quantum ad Sacramenti pœnitentiæ,
 seu Confessionis administrationem or-
 dinariæ dispositioni suorum Prælato-
 rum & Sedi Apost. quoad sibi reserva-
 ta, subjecti sint, earundem tenore præ-
 sentium perpetuo declaramus. Decer-
 nentes præsentibus nostras litteras de
 subreptionis vel obreptionis, aut nul-
 litatis vitio, seu intentionis nostræ, aut
 alio quocunque defectu à quoquam
 impugnari non posse. Sicque & non a-
 liter in omnibus & singulis præmissis,
 per quoscunque Judices Ordinarios &
 delegatos, etiam causarum Palatii A-
 post. Auditores ac S. R. E. Cardinales
 etiam de latere Legatos, Vicelegatos,
 ac sedis Apost. Nuntios, ac Cruciatæ
 Commissarios, & quosvis alios quavis
 auctoritate fungentes, sublata eis, &
 eorum cuilibet quavis aliter judicandi,
 & interpretandi facultate, & auctori-
 tate, interpretari, ac judicari debere,
 ac irritum & inane, si secus super his à
 quoquam quavis auctoritate scienter
 vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac omnibus & singulis illis, quæ in prædictis Clementis prædecessoris nostri litteris concessa sunt; non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentium tenor omnibus innotescat, volumus eas in valvis Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, publicari, ipsasque sic publicatas, omnes, & singulos ubique existentes ita afficere, ac si omnibus personaliter intimatæ essent. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 19. Junij 1630. Pont. nostri anno septimo.

Decretum editum à Sacra Trid. Concilij Congregatione, quoad novitios receptos, & professos, contra formam Decretorum.

EXIII.

Part. 7. alleg. 101.

Santissimus Dominus noster URBANEUS *Divina providentia* Papa Octavus.

AD occurrendum motibus, qui possent in Religionibus oriri, occasione receptionis novitiorum & professionis per eos emissæ in Conventibus non designatis, contra formam Decretorum Sancti mem. Clementis VIII. de novitiis ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conventibus designatis audita super hoc sententia Sacræ Congregationis Concilij declaravit ac decrevit hujusmodi receptos & professos contra formam dictorum Decretorum, allegans propterea nullitatem receptionis & professionis, non posse super hujusmodi nullitate post lapsum quinquennii quoquo audiri. Quod si aliqui contra formam præfat. decretorum recepti, & professi in Religione infra quinquennium exire, vel superiores extra eam respectivè illos ejicere voluerint, eadem Sanctitas sua decrevit, ut tam ipsi professi, quam superiores respectivè teneantur jura, quæ sibi favere visa fuerint, prius deducere coram eadem Sacra Congregatione, quæ ex speciali, etiam suæ sanctitatis facultate super hoc concessa providebit. Inhibentes propterea, Primatibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus & Prælatibus inferioribus Jurisdictionem exercentibus, ac quibuscunque Judicibus Ordinariis, & delegatis, etiam causarum Palatij Apost. Auditoribus, & S.R.E. Cardinalibus, etiam de latere Legatis, Sedisque Apost. Nuntiis, ne in posterum in hoc quoquo modo se ingerant absque speciali ejusdem

San-

Sanctitatis Commissione, sub pœna ipso facto incurrenda, quoad Episcopos, Archiepiscopos Patriarchas, & Primate interdicti ab ingressu Ecclesiæ; quoad Abbates, Prælatos inferiores, ac alios Judices prædictos, excommunicationis latæ sententiæ; quo verò ad Nuntios, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, indignationis suæ Sanctitatis, & pœnarum arbitrio ejusdem ponendarum. Si verò iidem, ut supra recepti, & professi, juribus suis minimè deductis coram Sacra Congregatione Concilij, & sine illius expressa licentia à Religione exire, vel superiores Religionis eos ejicere ausi fuerint, ipsi recepti & professi tanquam Apostatæ puniantur, & pro talibus habeantur. nec non contra eosdem juxta formam decreti de Regularibus Apostatis, & ejectis, ejusdem Sanctitatis suæ jussu ab eadem Sacra Congregatione sub die 21. Septemb. 1634. editi procedatur: & superiores qui ejecerint, pœna suspensionis à Divinis, nec non privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebant, ac perpetuæ inhabilitatis ad ea in posterum obtinenda, vocisque activæ & passivæ ipso facto absque alia declaratione incurrant. Datum Romæ, die 5.

Janua. 1636. F. Card. Verospius,
Franciscus Paulutius S. Congr. Secretarius.

Super residentia Episcoporum, Archiepiscoporum, Metropolitanorum & aliorum Ecclesiis Cathedralibus Præfectorum, etiam S. R. E. Cardinalium, cum præfixione termini ad proficiscendum ad eorum residentias, & determinatione pœnarum, ac prohibitione ab ipsis non discedendo absque Sedis Apostolicæ licentia, ex quibusvis etiam urgentissimis causis.

LXIV.

Part. 2. alleg. 53.

URBANUS PAPA VIII. ad perpetuam rei memoriam.

SANCTA Synodus Tridentina sub recol. mem. Paulo Papa III. prædecessore nostro ad disciplinam Ecclesiasticam restaurandam provide statuit, ut omnes quacunque dignitate, gradu, & præ eminentia fulgentes, Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis quibuscunque quovis nomine, & titulo præfecti apud eas personaliter residere deberent, aliàs si per sex menses continuos abessent, amissionis quartæ partis fructuum unius anni pœnam ipso jure incurrent, quod si per alios sex menses in absentia perseverarent, tunc aliam quartam partem fructuum hujusmodi eo ipso amitterent: crescente verò contumacia, Romanus Pont. suprema ejus auctoritate in ipsos absentes animadvertere,

& Ecclesiis ipsis de Pastoribus utilioribus providere possent. Deinde sub fel. rec. Pio IV. etiam prædecessore nostro eadem Synodus declaravit, omnes eisdem Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis præfectos, etiam si S. R. E. Cardinales forent, obligari ad personalem residentiam in sua Ecclesia, vel Diœcesi faciendam, nec abesse posse, nisi ob legitimas causas, in scriptis approbandas. Et in eorundem Concilii decretorum executionem idem Pius V. prædecessor noster per suas sub plumbo, sub Dat. 7. Kal. Decemb. 1564. expeditas litteras monuit eosdem præfatis Ecclesiis præfectos in virtute sanctæ obedientiæ, ac ultra pœnas in eodem Conc. contentas, sub privationis eorum à regimine, & administratione ipsarum Ecclesiarum, ac amissionis facultatis testandi, & disponendi, aliisque pœnis suo, & Romani Pontif. arbitrio imponendis, mandavit eisdem, ut in Ecclesiis præfatis omnino personaliter residere deberent. Denique certior factus, quod multi eorundem præfectorum erant inobedientes, Motu suo proprio commisit Camera Apost. Auditori generali, ut contra illos, usque ad sententiam procederet, & sibi deinde referret, ad effectum in eos privationis, & depositio sententiam in suo Consistorio secreto pronuntiandi. Successivè alii etiam Romani Pontifices contra non residentes diversa edicta publicari fecerunt; ac præ mem. Gregorius XIII. etiam prædecessor noster per suum decretum Consistoriale declaravit, decreta ejusdem Concilii de personali residentia, in Ecclesiis prædictis faciendam, etiam in S. R. E. Cardinalibus locum habere, quocumque titulo illis præessent; ita, ut à reatu, & pœnis in dicto Conc. statutis non excusarentur, nisi absentia causa in scriptis approbata foret, scientiaque; vel tolerantia non excusaret eosdem Cardinales, nec alios Episcopos. Similis quoque mem. Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster per simile Consistoriale decretum pro observantia residentia personalis, ab eodem Conc. ordinatæ, addidit pœnam inhabilitatis ad majores dignitates, & Ecclesias obtinendas, prout in præfati Concilii, & litteris Apostolicis, Consistorialibusque decretis latius continetur. Cùmque etiam nos edicta contra non residentes sæpius publicari fecerimus & tamen præteritis mensibus aliqui etiam S. R. E. Cardinales, Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesiis ex concessione Apost. præfecti sive obligationis ad personalem residentiam in eis faciendam immemores, in grave animarum suarum detrimentum, ac ovium sibi creditarum præjudicium, ab eisdem Ecclesiis abesse continuarent, etiam sub prætextu suorum titulorum Cardinalatus, præsertim Episcopatum, prope Urbem, seu in Urbis districtu respectivè consistentium, & quod in eadem Urbe in conspectu, & præsentia moram traherent: Nos pro nostro Pastoralis debito, nedum animarum præfatarum, sed etiam Ecclesiarum indemnitati providere volentes, in Consistorio nostro

secre-

secreto declaravimus, eosdem S.R.E. Cardinales, qui aliis Ecclesiis Metropolitanis, & Cathedralibus præerant & apud eas non resederant, nec residebant, non fecisse, nec facere illarum fructus suos, etiam sub pretextu, quod aliqui ex dictis Ecclesiis Episcopalibus, quibus Cardinales in Ordine priores esse solent, præsideant, & ibi, vel in urbe commoreantur, aut cujusvis tolerantia, vel facultatis, præterquam per Breve speciale nostrum, vel Rom. Pontificis pro tempore existentis, sibi concessa: Ideoque eosdem Cardinales monuimus pro prima vice, ut ad residentiam huiusmodi statim se conferrent, sub amissionis fructuum eo ipso incurrenda, ac aliis Canonicis pœnis, animo etiam procedendi ad ulteriora; si non paruisent, & prout in decreto nostro Consistoriali plenius habetur, quia verò ab inde citra non omnes prout tenebantur, nostra mandata executi sunt: Nos, ut omnino debitum suum agnoscant, & animabus subiectis, quantum nobis ex alto conceditur, magis consultum sit, ulterius providere volentes Conc. Tridentini decretis, & litteris Apost. Motuque proprio, ac Consistorialibus decretis præfatis inhærentes, illorumque tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro plenè insertis & expressis habentes, Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, præfata Concilii decreta, litterasque Apostolicas, ac primò dictum Motum proprium, decretaque Con-

sistorialia præfata, & in eis contenta quæcunque hac nostra constitutione perpetua confirmamus & approbamus, & quatenus foret opus, adversus quemcunque præsumptum non usum, vel contrarium usum innovamus, & plenissimè restituimus. Insuper omnes & singulos Ecclesiis Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Archiepiscopalibus & Episcopalibus, quocunque nomine, seu titulo præfectos, etiam S.R.E. Cardinales, à præfatis suis Ecclesiis absentes, in virtute S. obedientia, ac sub interdictu ingressus Ecclesie, amissionisque tam fructuum earundem Ecclesiarum pro tempore quo absentia duraverit, quam facultatem testandi, & disponendi de bonis suis à Sede Apost. sibi aliàs concessarum eo ipso absque alia declaratione incurrendum, necnon privationis à regimine, & administratione suarum Ecclesiarum huiusmodi aliisque pœnis, nostro & Rom. Pontificis pro tempore existentis arbitrio insignendis, distinctè præcipiendo monemus, ut omnibus postpositis quanto citius in Rom. Curia videlicet moram trahentes intra unum, extra vero eam in Italia intra duos, extra verò Italiam existentes intra quatuor menses à die publicationis præsentium, in locis infrascriptis faciendæ computandos, quos pro tribus Canonicis monitionibus, peremptoriisque declarationibus, & terminis respectivè eis assignamus, & assignatos esse volumus, se itineri committere, & legitimis itineribus ad Ecclesiam, seu dioceses suas proficisci, & se

personaliter conferre, ac ibidem, ut tenentur residere debeant. Eisdemque præfectis postquam personaliter ad residendum se contulerint, necnon quibuscunque aliis, apud suas Ecclesias quodocunque personaliter residentibus, sub eisdem pœnis etiam eo ipso respectivè incurrendis, injungimus, ne ab eorum Ecclesiis discedant, nisi prius obtenta nostra, & Rom. Pontificis pro tempore existentis, per Breve, seu litteras missivas licentia. Illos etiam, qui impofterum per Nos seu Rom. Pontifices successores nostros alicui præfatarum Ecclesiarum Patriarchalium, Primatialium, Metropolitanarum, & Archiepiscopalium quovis nomine vel titulo præfecti fuerint, etiam si S. R. E. Cardinales quodocunque fuerint, vel sint, sub eisdem pœnis, etiam eo ipso respectivè incurrendis, debeant, & quilibet ipsorum debeat infra præfatum tempus, à die promotionis eorum ad aliquam Ecclesiarum præfatarum inchoandum quod eis pro tribus monitionibus, & dilationibus, ut præfertur, ex nunc assignamus, pariter itineri se committere, & ad Ecclesias sive Diœceses sibi commissas, ad personaliter in eis residendum, conferre, & respectivè postquam residere inceperint, ab ipsis non discedere, nisi obtenta prius à Nobis, & Rom. Pontifice pro tempore existente; licentia præfata. A quarum pœnarum in cursu nolumus posse aliquem se excusare, prætextu & ratione cujuscunque servitij quomodolibet præstiti & præstandi pro

gerendis & tractandis negotiis quoruncunque Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aut Rerumpublicarum, Regnorum ac Provinciarum, nec ratione cujuscunque iussionis vel mandati eorum, vel earum quodocunque facti, vel faciendi; nec etiam ratione prosecutionis, seu defensionis quaruncunque litium, seu controversiarum, etiam Ecclesiasticarum, vel ineundi fœderis, aut cujuscunque alterius negotii etiam gravissimi & speciali mentione digni, tractandi, vel distantie locorum, aut brevitate temporis, ob quam non videatur expectanda Sedis Apost. licentia præfata, antequam à suis Ecclesiis & diœcesibus discedant, aut ratione cujuscunque alterius causæ, vel occasionis etiam publicæ, vel aliàs favorabilis, & æquè piæ, etiam cujuscunque utilitatis, sive necessitatis Ecclesiarum & personarum, præterquam personalis interesse in Synodis provincialibus, & Congregationibus, seu Assembleis generalibus, in quibus Ecclesiastici intervenire solent, vel ratione muneris, aut Reipublicæ officii, Episcopatibus vel Ecclesiis majoribus præfatis adjuncti; cujus ratione ad certum tempus occupari solent; & tunc pro tempore quo illæ Synodus, Congregationis, & Assembleæ exercitiumque muneris, seu officii publici ipsis Ecclesiis adjuncti, actu duraverint, quibus finitis recto tramite ad Ecclesias præfatas sibi commissas, se conferre debeant. Nec etiam à prædicta residentia, & pœnarum præfatarum incurru

incurfu volumus excufari S.R.E. Cardinales, nunc & pro tempore exiftentes alicui præfatarum Ecclefiarum præfectos, feu præficiendos, etiamfi tanquam in Ordine priores, aliquem ex dictis titulis Epifcopalibus, prope Urbem, vel in ejus diftrictu confidentibus, obtineant, & in posterum obtinerint, & in prædictis Epifcopatibus titularibus Urbi proximis refederint, vel in Rom. Curia in fuis titulis refpectivè, etiam nobis, ac Rom. Pontificibus fuffefforibus noftris, fcientibus, videntibus, & quomodolibet tolerantibus, moram traxerint, ita ut nulla noftra ac Rom. Pontificum fuffefforum noftrorum conniventia, taciturnitate, & ad quarumcumque functionum, & actuum Pontificalium, etiam publicationem, & folemniū celebrationem, receptionem, & admiſſionem, unquam veri fe poſſint. Et pro præmiſſorum, ut infraſcriptorum inviolabili obſervatione committimus, & mandamus dilecto filio Camera Apoſtolice generali Auditori, nunc & pro tempore exiſtenti, quatenus contra omnes, & ſingulos prædictos, tam in Urbe, quam alibi, & ubique locorum, nunc & pro tempore commorantes, & in ſuis Eccleſiis, feu diœceſibus non reſidentes, per affixionem ad valvas Baſilicæ Sancti Petri, ac in acie Campi Floræ, & quo ad præſentes in Rom. Curia ad abundantiore cautelam, etiam domi dimiſſa copia, procedet: & conſtituto ſibi quantum ſufficere videbitur ſummariè, ſimpliciter & de plano, ſola veritate inſpecta, & manu regia, de

contraventione, & inobedientia præfatis uſque ad ſententiam incluſivè procedat, & deinde Nobis, & Rom. Pontifici pro tempore exiſtenti, referat, ut Nos, ac Rom. Pontifex pro tempore exiſtens, in Conſiſtorio ad ſententiam declarationis incurſus pœnarum, ac reſpectivè privationis, feu deſiſtionis, aliarumque punitionum præfatarum inobedientium valeamus, & ipſe Pontifex Romanus, pro tempore exiſtens, valeat procedere. Volumus tamen Epifcopos, Archiepifcopos, Metropolitanos, Primates, & Patriarchas, etiam S.R.E. Cardinales citra Montes, vel mare exiſtentes, per quatuor, alios verò ultra montes vel mare degentes, per ſeptem meſes continuo a reſidentia in præfatis Eccleſiis facienda, ad effectum viſitandi limina SS. Apoſt. Petri, & Pauli, juxta Sacros Canones, ac Apoſt. conſtitutiones, pro qualibet viſitatione excuſari: ita tamen, ut tunc illis durantibus, viſitationis hujusmodi munus explere teneantur, nec ad alios actus ſe divertant. Cardinalibus verò nunc, & pro tempore exiſtentibus, qui in caſu vacationis Sedis Apoſt. ad electionem Rom. Pontif. faciendam accedere ſolent ad locū Conſlavis ad hoc deſignati, cōcedimus licentiã diſcedendi ab Eccleſiis præfatis ſibi commiſſis, habita tamen prius certa notitia vacationis ipſius Sedis Apoſt. & extra reſidentiã in loco, in quo electione hujusmodi celebrari continget, cōmorandi & permanendi uſq; ad peractã electione, ac etiam poſtea per duos meſes poſtquã Rom. Pontif. coronationis ſuæ inſignia ſulce-

susceperit; quo tempore elapso, præfati Cardinales nisi illico, ut præfertur, ad Ecclesias præfatas, quibus præsidere eos contigerit, se contulerint, subiaceant prænis supradictis. Præsentibus quoque litteras, omniaque & singula in eis contenta, de subreptionis, obreptionis aut cujuscunque nullitatis, aut invaliditatis vitio, intentionisque nostræ, ac quocunque alio defectu quantumlibet substantiali, etiam ex eo, quod in præmissis quomodolibet interesse habentes, vel prætendentes, & præsertim iidem Ecclesiis prædictis nunc & pro tempore præfati, etiam ejusdem S.R.E. Cardinales, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, solemnitatesque, & quævis alia servanda, & adimplenda, nullatenus servata & adimpleta, & causæ propter quas præsentibus emanaverint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam in aliquo justificatæ non fuerint; ac quocunque alio colore prætextu, occasione & causâ, etiam in corpore Juris clausis, & aliâ quacunque quantumvis rationabili, justâ & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, à quoquam notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci non posse, nec sub quibuslibet similibus, vel dissimilibus Constitutionum sive dispositionum, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, aut aliàs quomodolibet per quoscunque Rom. Pontifices præde-

cessores, & successores nostros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum, revocationibus, suspensionibus, pro tempore quomodolibet factis comprehendendi, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firmaque, & efficaciacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari. Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, Nuncios, & prædictæ S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, ac quoscunque alios quavis auctoritate & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, declarandi, interpretandi, & definiendi facultate, ubique judicari, interpretari, declarari, & definiendi debere; ita ut si unquam aliquod dubium, seu hæsitatio super præmissis, seu eorum aliquo oriri, vel suscitari contingat, nullus præter nos, ac Rom. Pontifices successores nostros possit præsentibus litteras quovis modo interpretari, & declarare, ac irritum, & inane, si secus à quoquam quavis auctoritate contigerit attentari, decernimus. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apost. etiam in Conciliis Universalibus, generalibus, provincialibus, & synodalibus editis, & edendis, ac Cancellariæ Apost. regulis, etiam primæ, ac cujuslibet secundæ editionis, & quatenus foret opus de non tol-

lendo

lendo jure quæsito ; statutis quoque etiam juralis, & consuetudinibus, etiam diuturnis & immemoriabilibus ecclesiarum præfatarum, & cujuslibet earum, & licentijs, alijs, quam, ut præfertur impetratis, ac privilegijs & indultis etiam Apostolicis, eisdem Ecclesijs, earumque Præsulibus quomolibet, & ex quacunque causa hic forsitan de necessitate exprimenda, concessis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac alijs quomodolibet emanatis, ac quocunque juramento per eosdem Ecclesijs hujusmodi præfectos, sub quovis prætextu, vel causa præstito, & præstando; quod fuisse, & fore nullum ac irritum, & minime obstare, neminique suffragari, quominus ab integra observatione præsentium in aliquo excusari possit, declaramus, & quatenus opus sit, decernimus, nec non omnibus & singulis, quæ prædecessores nostri præfati in suis litteris, & decretis præfatis voluerunt, non obstare. Quibus omnibus & singulis eorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium plenissimè, specialiter & expressè derogamus; cæterisque contrarijs quibuscunque. Volumus autem quod ij qui duabus, vel pluribus Ecclesijs præfatis eorum unione, vel alijs ex concessione, seu dispensatione Apost. quocunque nomine vel titulo præfecti sunt, vel pro tempore erunt, à residentia, & pœnis hujusmodi excusentur, dum-

modo in earum altera, in qua de jure residere debent, verè, & personaliter resideant, exceptis tamen, ut præfertur, Ecclesijs Episcopalibus, Urbi proximis, quibus Cardinales in ordine priores præesse solent: residentia enim, si quæ apud præfatas Ecclesias titularum Cardinalium fieret, aliquam excusationem eisdem Cardinalibus, ut præfertur, non præstaret, quominus ipsi in alia, vel alijs Ecclesijs præfatis, quibus eos etiam pro tempore præfici contigerit, residere omninò teneantur. Quodque ut præsentibus, & in eis contenta quæcunque ad omnium notitiam amplius educantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætereundere possit, eadem præsentibus per aliquem, seu aliquos ex cursoribus nostris, ut præfertur, in valvis Basilicæ Sancti Petri, & in Acie Campi Floræ assignantur, & publicentur: quæ sic affixæ, & publicatæ omnes & singulos, quos concernunt, afficiant, & arctent, ut præmittitur, perinde ac si unicuique eorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 12. Decembr. 1634. Pont. nostri Anno 12.

Extensio Const. Greg. XIII. ne Subcollektorum, & Commissariorum criminosa possent cognosci, nisi à Nuntiis & Collektoribus Apost. in Regno Neopolitano, ad excessus & crimina patrata in alijs Regnis & Provinciis, etiam expletis coram officijs.

K k

LXV

LXV.

Part. 3. alleg. 81.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam
rei memoriam.*

ALias rec. mem. Gregorius Papa XIII. prædecessor noster indemitati Ministrorum Cameræ Apost. ne ullis molestiis, vel incommodis fatigaretur, opportunè providere cupiens, quod omnes & singulæ causæ, tunc motæ, & pro tempore movendæ quorumvis prætenso- rum excessuum, criminum & delictorum, per quoscunque Subcollectores, & Commissarios, tam generales, quam particulares, in quibuslibet Provinciis, Civitatibus, & Diocæsis, Regni Neapolitani, pro tunc & pro tempore existentem Apostolicum, & Collectorem generalem deputatos, commissarios, & tunc & pro tempore existentem Nuntio Apost. in eodem Regno commorante solum, non autem à quibusvis alijs Judicibus etiam locorum Ordinarijs, non modo durante officio, sed etiam post ipsam dimissum donec viverint, audiri, cognosci, & decedi possent, & deberent, statuit & ordinavit: prædictisque Judicibus & locorum Ordinarijs, ne in illis sese quovis prætextu, seu quæsito colore intronittere quoquo modo ullatenus auderent, vel præsumerent; districtius inhibuit, pro ut in suis litteris in simili forma Brevis sub Dat. die 4. Januarij 1575. Pontif. sui anno tertio expeditis plenus continetur.

Cumque postea, ut accepimus, fuerit à nonnullis pluries dubitatum, an prædictæ litteræ Gregorij prædecessoris prædicti de prætenso excessibus, criminibus, & delictis durante officio duntaxat, an verò etiam de alijs post finitum eorum officium, ut præmittitur, donec viverent commissis, intelligi deberent, & desuper diversas resolutiones etiam ad invicem contrarias emanasse asseratur. Nos volentes finem huic dubitationi imponere, & attendentes, quod iidem Subcollectores & Commissarij in concernentibus servitium Cameræ Apostolicæ timidiore ac negligentiores fierent, si sub prædictorum Judicum & Ordinariorum jurisdictione post finitum eorum officium se relictum iri timerent, & propterea justu metu retraherentur à gerendo, ut debent, eorum officio, dubitantes, ne illo finito prædicti Judices, & locorum Ordinarij in illos etiam ex causis mendicatis sævirent; quod non in modicum præjudicium Cameræ & Sedis Apostol. redundaret. Idcirco Motu proprio, & ex certa scientia nostro, deque Apost. potestatis plenitudine, hac nostra constitutione perpetuò valitura cognitionem, & divisionem causarum prætenso- rum excessuum, criminum & delictorum, per prædictos Subcollectores, & commissarios à Nuntijs & Collectoribus Apostolicis tam in Regno Neapolitano, quam in alijs Regnis, & locis, etiam speciali nota dignis, & ubique terrarum & locorum, per Nuntios,

hve

sive Collectores Apostolicos hactenus deputatos, & pro tempore deputandos, quomodocunque etiam post finitum officium, commissorum, ut prætitur, & patratorum spectasse & spectare ad Nuntios, & Collectores Apostolicos pro tempore existentes, privativè, quoad quoscunque alios Judices, etiam locorum Ordinarios prædictos, declaramus, & quatenus opus foret decernimus, statuimusque & ordinamus. Ne autem inde major libertas delinquendi eisdem subcollectoribus, & Commissariis nascatur, & ne eorum delicta, si quæ patrata essent, vel patrarentur in posterum impunita remaneant; volumus quod Collectores Cameræ Apost. nunc & pro tempore existentes, inter statuta per eorum subcollectores, & Commissarios observanda, tanquam ab ipsis Collectoribus jam edita, etiam impressa, addant comminatione de eisdem subcollectores, & Commissarios privando hujusmodi privilegio, & illos Ordinariæ jurisdictioni submitiendo, quatenus post dimissum officium ab excessibus, & delictis committendis non se abstineant, quodque prædicta statuta in Cancellariis Episcoporum & aliorum Ordinariorum retineantur, & stent affixa. Decernentes præsentibus litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, vocati, & auditi non fuerint, aut præmissis non consenserint, seu causæ, pro-

pter quas præsentibus emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs justificatæ non fuerint, aut alia quavis de causa de subreptionis vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam duci, seu adversus illas restitutionem in integrum, a peritionem oris aut quodcunque aliud juris, vel facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu eo impetrato quenquam uti, seu se juvare in iudicio, vel extra nullatenus posse; sed eas semper validas, firmas, & efficaces existere & fore, sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam delatere Legatos, & Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attemptari. Non obstante, quatenus opus sit, nostra de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis aliis Cancellariæ Apost. regulis, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apost. privilegiis quoque, indultis, & litteris Apost. sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & cōsistorialiter, ac alias quomodolibet in cōtrariū cōcessis, cōfirmatis, & innovatis. Quibus omnibus

etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma de hoc servanda foret, illorum omnium tenores, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Julij 1636. Pont. nostri anno 13.

De non jejunando in vigilia S. Joannis Baptistæ, quando contingat in die solemnitatis Corporis Christi.

LXVI.

Part. 1. tit. 2. gloss. 5. à n. 8.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

CUm evenire quandoque possit, ut vigilia Sancti Joannis Baptistæ in diem festum Solemnitatis Sanctissimi Corporis Domini nostri JESU CHRISTI incidat. Nos attendentes diem festum hujusmodi, quo tanti Sacramenti institutio summa totius populi Christiani lætitia colitur; è principibus anni festivitatis existere, prop-

terea de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio deinceps perpetuis futuris temporibus quoties vigiliam prædictam in dictum diem festum solemnitatis Sanctissimi Corporis Domini nostri JESU CHRISTI incidere contigerit, non esse jejunandum, neque à carnibus abstinendum in die festo hujusmodi, sed anticipandum jejunium die immediatè antecedenti, nempe feria quarta, prout jejunaretur in ipsa vigilia Apost. auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Voluimus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur; quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem. J. sub annulo Piscatoris die 13. Octob. 1638. Pontif. nostri anno 16. M. A. Maraldus.

Regulares ad sæcularium Confessiones, seu ad verbum Dei prædicandum semel, & simpliciter admissi per Episcopum, quando possint per eum reprobari.

LXVII.

LXVII.

Part. 3. alleg. 25.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Alia à nobis emanarunt litterarum tenoris sequentis, videlicet à tergo, Dilecto nostro Balthasari S. R. E. Presbytero Cardinali de Sandoual nuncupato Ecclesie Gienensis ex concessione & dispensatione Apost. Præsuli *intus vero*. Urbanus Papa VIII. Dilecte fili noster salutem & Apost. benedictionem. Cum sicut nuper exponi fecisti in tuis civitate, & diocesi Gien. multi diversorum Ordinum Religiosi sub prætextu, quod ad Sacras Confessiones audiendas, & verbum Dei prædicandum semel approbati fuerint, absque tua licentia Confessiones prædictas audiant, & verbum prædicent non sine gravi Christi fidelium scandalo, & eorum salutis animarum detrimento: & licet per censuras & pœnas Ecclesiasticas contra eosdem processeris, istamen vigore cujusdam privilegii à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro ad favorem Mendicantium emanati, se ab alio quam à Rom. Pontifice pro tempore existente excommunicari minime posse prætendant. Nos inconvenientibus hujusmodi juxta creditum. Nobis desuper Apost. servitutis officium quantum cum Domino possumus obviare, teque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, supplicationibus

tuo nomine. Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum consilio, tibi Religiosis prædictis, ne absque expressa tua licentia Sacras Confessiones de cætero audire, minusque Verbum Dei prædicare audeant, & præsumant, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas autoritate nostra, inhiberi, eosdemque ad exhibendum tibi licentias, quas illi desuper à te, sive à prædecessoribus tuis Ecclesie Gienensis Præsulibus, vel Administrato-ribus obtinuerint, ad hoc ut eas, vel confirmes, vel revoces, prout ad divini cultus augmentum, & animarum Civitatis & Diocesis prædictarum salutem, & confirmationem in Domino expedire judicaveris, cogendi, & compellendi facultatem dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & impertimur, non obstantibus quibuscunque constitutionibus & ordinationibus Apost. etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, nec non præd. Clementis prædecessoris, & quibusvis aliis privilegiis in vim Cruciatæ sanctæ eis quomodolibet competentibus indultis, & litteris Apost. sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibuscunque derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Kk 3

Qui-

Quibus omnibus, & singulis si pro illorum sufficienti derogatione illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servata foret, illorumque tenor pro plenè & sufficienter expressis haberi, illis alias in suo robore permansuris hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 13. Octobr. 1617. Pont. nostri anno quinto. Nunc autem litibus & controversijs quæ inter Ordinarium Gien. ex una, ac Religiosos prædictos ex altera partibus de & super præinsertis prædictis, ut accepimus, ad præsens vigent, & de cætero oriri possint, quantum cum Domino possumus obviam ire, ac desuper opportuno declarationis nostræ ministerio providevoleantes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs & consultationibus Episcoporum ac Regularium præpositorum consilio partibus auditis, reque mature discussa, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus præinsertas litteras hujusmodi ita esse intelligendas & declarandas, ut Regulares quidem in Civitate, & Diœcesi Gien, à prædecessoribus Episcopis examinati & approbati ad Confessiones personarum sæcularium audiendas à præsentente Episco-

po successore pro majori conscientia suæ quiete possint iterum examinari, ac si minus idonei reperti fuerint, reprobati, ad præscriptum constitutionis san. mem. Pii Papæ V. prædecess. nostri hac de re editæ, sed illi, quos idemet Episcopus approbavit, siquidem hujusmodi approbationem obtinuerint ad certum tempus, eo elapso non possint Confessiones audire absque nova Episcopi ipsius licentia, & approbatione, prævio etiam si iidem libuerit, novo examine. Illi autem, quos ipsemet Episcopus ad Confessiones hujusmodi audiendas semel admittit simpliciter, ac sine ulla temporis præfinitione nullatenus possint ab eodem reprobari sine nova causa eaque ad Confessiones ipsas concernente. Cæterum an ea causa subsit, necne, Episcopum non teneri ipsis Regularibus edicere sed Sedi Apost. duntaxat, ubi eam sibi aperiri postularit. Ad hæc, quod in eisdem præinsertis litteris dicitur Regulares non posse verbum Dei prædicare sine Episcopi licentia, id locum sibi vendicare; in his tantum Ecclesiis, quæ sui Ordinis non sunt, cum in aliis Ecclesiis sui Ordinis sufficiat Episcopi benedictio petita, licet non obtenta, ita tamen, ut si Episcopus non modo benedictionem simpliciter non concesserit, verum etiã Regularibus prohibuerit quo minus prædicent, tunc illo contradicente in sui quidem Ordinis Ecclesiis liceat illis prædicare, quemadmodum Sacri Concil. Trident. decretis salubriter est cautum. Quod si Regulares sive in
Con-

Confessionibus audiendis, siue in prædicando aduersus ea quæ superius declaravimus, quoquo modo deliquerint, in vim earundem præinfertarum litterarum ab Episcopo Gien, coerceri & puniri possint, etiam censuris Ecclesiasticis, sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Iudices Ordinarios & delegatos, & causarum Palatii Apost. Auditores iudicari, & defeniri debere, ac irritum & inane, quidquid seculus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinfertis litteris huiusmodi volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 30. Januar. 1639. Pontif. nostri anno 6.

Postmodum hac de re in Sacra Congr. S. R. E. Cardinalium negotiis ac consultationibus Episcoporum ac Regularium preposita dubitatum fuit, an Episcopus, Regularis ad Confessiones personarum secularium audiendas approbavit, possint eosdem ex nova causa ab eisdem Confessionibus audiendis suspendere, aut licentias illis concessas revocare, non obstantibus quibuscunque privilegiis in favorem quarumcunque personarum atque Ordinum, & qualis huiusmodi causa esse debeat? Eadem S. Congreg. censuit Episcopum quamvis simpliciter, & absque ulla temporis præfinitione approbavit Regularis ad Confessiones personarum

secularium audiendas, posse tamen eosdem, si nova causa superveniat, ut supra suspendere, ac licentias illis concessas revocare, dummodo huiusmodi confessiones ipsas concernat. Cæterum si Regularis cum scandalo, aut alias in honestè vivant, vel aliquod delictum committant, propter quod rationabili Episcopi iudicio videantur à Confessionibus suspendi; in quo ipsius Episcopi conscientiam voluit esse exoneratam, cum præcipua ministri qualitas sit integritas vita ac morum honestas; utique eam causam ad ministrum confessionis pertinere, ac proinde nihil obstare, quominus ob eam possit Episc. Regularis utique à semetipso approbatus suspendere, aut expellere à confessionibus audiendis. Dat. Roma die 30. Augusti 1630 quam Sacra Congr. sententiam Sanctissimus D. N. ad se relatum approbavit die 31. ejusdem Fr. Antonius Cardinalis S. Honorij P. Fagnanus Secret.

Ecclesia à qua Episcopus de suo consensu transfertur, ab eo tempore vacat, quo idem Episcopus ab illius vinculo, in Consistorio absolvitur, etiam ante expeditionem litterarum, vel adeptam Secundæ Ecclesiæ possessionem, posteaquam verò ex testimonio, seu documento Secretarii Sacri Collegii, vel alio huiusmodi absolutio- nis notitiam Episcopus translatus habuerit.

Part. 3. alleg. 119. n. 9.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Nobis pro parte dilectorum filiorum Cleri Hispaniarum expositum fuit, quod occurrentibus in illis Regnis Ecclesiarum Cathedralium, per dimissionem, sive translationem vacationibus, vacationem non induci prætenditur, quousque Episcopus translatus Ecclesiæ noviter obtentæ, ac successor dimittentis Ecclesiæ dimissæ possessionem adepti non fuerint. Ideoque tam ipsos Episcopos, quam eorum Vicarios interim Ordinariam Jurisdictionem retinere, eoque sub prætextu, quod cum translationes & dimissiones hujusmodi, de translatorum, & dimittentium consensu fiant, non intelligatur Ecclesia dimissa, neque Episcopus ab illius vinculo absolutus, quousque de hujusmodi consensu non constiterit, de quo minime constare potest, cum à tergo litterarum Apostolicarum non adnotetur, prout fieri solet, in expeditionibus beneficiorum inferiorum, quæ fiunt per consensum, nec de illo fit adnotatio particularis, de qua Secretarii Consistorialis attestatio haberi queat: unde oritur, quod Jurisdictio penes Episcopum translatum, seu dimittentem videatur, quousque de tali consensu appareat per aliquem actum positivum subsequenter, qui non nisi ex capta possessione vigore litterarum Apost. hujusmodi resultare potest. Nos inconvenientibus & litium

anfractibus, quæ ex præmissis oriri possunt, quantum cum Domino, possumus, obviare, ac Clerum hujusmodi specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & singulares illius personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium duntaxat: consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Trid. Interpretum, quibus negotium hujusmodi maturè, ac diligenter examinandum, & nobis referendum commissimus consilio, Ecclesiam, à qua Episcopus de suo consensu transfertur, ab eo tempore vacare, quo idem Episcopus ab illius vinculo in nostro, & pro tempore existentis Rom. Pont. Consistorio absolvitur, etiam ante expeditionem litterarum Apost. vel adeptam secundæ Ecclesiæ possessionem: posteaquam verò, ex testimonio seu documento Secretarii Sacri Collegii, vel alio modo hujusmodi absolutionis notitiam, Episcopus translatus habuerit, illico eum exercitio ordinariæ jurisdictionis abstinere debere, eamque in Capitulum transire, ita ut statim Capitulum eadem Jurisdictione utatur, Sedem vacantem publicare atque officialem, seu Vicarium ad dicti Concilii præ

præscriptum constituere possit, & debeat: præsentibus quoque litteras perpetuo validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus, sortiri & obtinere, nec non Clero prædicto in omnibus & per omnia suffragari, sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apost. Nuntios, quavis auctoritate fungentes judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secus super his, à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apost. auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus, non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apost. nec non Ecclesiarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apost. in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hæc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus; cæterisque contrariis quibus cunque, Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 20.

Martii 1625. Pontif. nostri
anno 2. V. Theatin.

Quòd majorem post Pontificem in Cathedralibus, & principalem in Collegiatis Ecclesiis dignitates obtinentes, & Canonici Magistrales, Doctorales, lecturæ, Pœnitentarii, & Parochialium Ecclesiarum Rectores, non possint esse in Regnis Hispaniarum familiares, & commensales Episcoporum, nec Officiales, seu Visitatores.

L X I X.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Aliàs à fel. rec. Gregorio Papa XV. prædecessore nostro emanarunt litteræ ten: subsequens, videlicet Gregor. Papa XV. ad perpetuam rei memoriam aliàs fel. rec. Paulo Papa V. prædecessori nostro, nomine dilectorum filiorum deputatorum, & Congregationis Cleri Regnorum Castellæ & Legionis expositum, quod in penultimo Concilio Provinciali Toletano provide statutum & ordinatum fuerat, ut Canonicus Præbendam Doctoralem aut Magistrallem, vel illam obtinens, cui mûnus legendi Sacram Scripturam incumbit nec non & Pœnitentiarius Metropolitanus, vel Episcopi Vicarius, Provisor, aut Visitator, non possit esse iudex Ordinarius, vel delegatus universalis appellationum, quod etiam in Presbyteris Parochiales Ecclesias obtinentibus, omnino observari voluit: ne ab Ecclesiis, quarum

LI

Cura

Cura Pastoralis ipsis est commissa, eos obesse contingeret, idem Paulus prædecessor supplicationibus deputatorum, & Congregationis huiusmodi sibi humiliter porrectis inclinatus de ven. fratrum nostrorum consensu Sacræ Rom. Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Trident. Interpretum statutum in præfato Concilio Provinciali, ut præfertur, factum Apostolica auctoritate approbavit & confirmavit, & subinde Nos supplicationibus etiam deputatorum, & Congregationis huiusmodi per dilectum filium Ludouicum de las Infantas & Saavedra, Archidiaconum Antequera nuncupatum, & Canonicum Ecclesiæ Malacitanæ dicti Cleri negotiorum in Romana Curia gestorem, Nobis humiliter porrectis inclinati, de eorundem Cardinalium Concilio statutum in Provinciali Synodo Toletana editum, & à dicto Paulo prædecessore confirmatum, ut præfertur, ad Ecclesias omnes Metropolitanas, Cathedralis, Collegiatis, & Parochiales totius Regni Castellæ & Legionis, eadem auctoritate extendimus, illudque in eisdem Ecclesiis Provinciae Toletanæ præcipimus & mandavimus, & alias prout in dicti Pauli sub die XVII. Augusti 1615. & nostris sub die IX. Maij 1622. desuper in simili forma Brevis expeditis litteris, quarum tenor præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Cùm autem sicut eorundem deputatorum, & Congregationis nomine nobis expositum fuit, ipsi providè considerantes, quòd si statutum, ut præfertur, approbatum, con-

firmatum, & extensum ad primas dignitates post Pontificalem Cathedralium & Collegiatarum Ecclesiarum eiusdem Regni extenderetur, ex hoc profectò earundem Ecclesiarum utilitati maximè consuleretur. Nobis propterea deputati, & Congregatio huiusmodi per eundem Ludouicum humiliter supplicari fecerunt, ut super præmissis opportunè providere, de benignitate Apost. dignaremur. Nosque laudabili deputatorum, & Congregationis huiusmodi desiderio quantum cum Domino possumus, annuere, ipsosque deputatos, & Congregationem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliiisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causalatis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de eorundem Cardinalium concilio statutum in Provinciali Synodo Toletana editum, atque à dicto Paulo prædecessore confirmatum, & per nos extensum, ut præfertur, ad omnes primas dignitates post Pontif. Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum ipsius Regni Apost. auctoritate tenore præsentium extendimus, sicque per quoscunque iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. auditores, iudicari & definiti debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquâ quavis

aucto-

auētoritate sciēter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Quocirca venerabili fratri Innocentio Episc. Britonorien. moderno, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apost. in Regnis Hispaniarum Nuntio, ac dilecto filio causarum Curia Camera Apost. generali Auditori, per presentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se, vel alium, seu alios, presentes litteras, & in eis contenta quacunq̄ue, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum deputatorum, & Congregationis, nec non interesse habentium, fuerint requisiti, solemniter publicantes eisq̄ue in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra eadem presentes litteras, & in eis contenta huiusmodi, ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari: contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaq̄; opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compellendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Non obstantibus omnibus illis quæ in litteris presentibus concessa sunt, non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 6. Aprilis 1623. Pontificatus nostri anno 3. Cum autē sicut dilectus filius Doctor Lucas Gonzalez de Leo Canonicus magistralis Ecclesiæ Corduben. Ecclesiarum præfatarum, quarum negotiorū in Rom. Curia gestor existit, nomine Nobis nuper exponi fecit, ipse per Nos decerni summopere desideret, ut nec majorē post Pontif. in Cathedra-

dralibus, nec principalē in Collegiatis Ecclesiis dignitates obtinentes, nec Canonici Magistrales, Doctorales Lecturæ Pœnitentiarii, nec Parochialium Ecclesiarum Rectores, Episcoporum familiares, seu Commensales esse possint, quādoquidem inde eadem prorsus inconvenientia, sive incommoda orientur, ex eo quod præfati earundem Archiepiscoporum, seu Episcoporum, Officialis, seu Visitatores existentes, necessariō cogantur deesse suarum Præbendarū obligationi, ac muneri, & gubernio, nec nō Ecclesiarū ipsarum regimini, ad quem unum, seu solū, vel præcipuum officiū Præbendæ præfatæ, Apost. auctoritate erectæ, & institutæ sunt. Nobis propterea dictus Lucas, tam suo, quam Ecclesiarum præfatarum nominibus, humiliter supplicari fecit, ut super præmissis opportunè providere, de benignitate Apost. dignemur. Nos igitur, tā deputatorum, & Congregationis, quam Lucæ præfatorū votis, hac in parte annuere, illoiq̄ue specialibus, favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisq̄; Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum presentium duntaxat consequendū harū seriè ab solventes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, auctoritate Apost. tenore presentium decernimus, ne de cætero perpetuis futuris temporibus majorē, post Pont. in Cathedra libus & personalē in Collegiatis Ecclesiis dignitates, obtinentes, nec Canonici

Magistrales, Doctorales Lecturæ, Pœnitentiarii, nec Parochialium Ecclesiarum Rectores, Episcoporum Familiæ, seu Commensales esse possint. Præsentes verò litteras, & in eis contenta quæcunque ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilecto filio moderno, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apost. in Regnis Hispaniarum Nuntio, ac dilecto filio Curiaë causarum Camerae Apost. generali auditori, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum, per se vel alium, seu alios, præsentes litteras & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum deputatorum, & Congregationis nec non interesse habentium, fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eadem præsentes litteras, & in eis contenta huiusmodi, ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari, Contradiectores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia appellatione postposita compescendo invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus omnibus illis, quæ in litteris præsentibus concessa sunt, non obstare cæterisque contrariis qui-

buscunque. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 12. Novembris 1633. Pontificatus nostri anno 13. M. A. Maraldus.

Religiosi quæ decreta, & Constitutiones Apost. ad sanctum Inquisitionis officium contra hæreticam pravitatem pertinentes observare, & in Generalibus, & Provincialibus Capitulis publicare debeant?

LXX.

Feria quinta die 14. Aprilis 1633. in generali Congregatione sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostol. montis Quirinalis coram S. D. N. Urbano divina providentia Papa VIII. ac eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus à sancta Sede Apost. specialiter deputatis. Sanctissimus D. N. sedulo incumbens. ut ea, quæ salubriter Apostolicis decretis, & Constitutionibus statuta, & ordinata sunt, præsertim quæ ad sanctum officium Inquisitoris contra hæreticam pravitatem pertinent, inviolabiliter observentur, & omnimodam sortiantur executionem, districtè mandat & præcipit ut omnes superiores cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ Regularis, aut cujusvis alterius instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, teneantur sua pœna privationis offi-

officii, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, aliisque arbitrio Sanctitatis suæ infligendis in perpetuum semel saltem in anno, id est feria sexta post octavam assumptionis B. Mariæ Virginis in publica mensa, vel in Capitulo, Conventu, Dieta, vel alio quovis nomine nuncupato capitulari congressu suos subditos, ac Religiosos commone de in juncta omnibus observantia, & executione earundem Apostolicarum Constitutionum & decretorum, ad Sanctum Officium Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium, ac præsertim.

JULII III. Constit. incip. *Licet à diversis*, contra impediētes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes, eorumque complices, & fautores, & contra ipsos Inquisitores admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem. Et Pii V. Constit. 82. incip. *Si de protegendis* contra occidentes, verberantes, dejicientes, aut per terrefacientes quemvis ex ministris S. Officii Inquisitionis, vel Episcoporum id munus in sua diocesi, vel provincia obtinentium, seu accusatorem, denunciatorem, aut testem in causa Fidei quomodocunque productum, vel evocatum: necnon contra diripientes, expugnantes, invadentes, dicentes, expilantes, aliove exportantes alicujus prædictorum bona, libros, litteras, auctoritates, exemplaria, sive privata ubicumque posita, eorumque complices, & fautores, & contra effringentes carcerem, vel custodiam publicam, vel

privatam extrahentes, vel emittentes junctum, prohibentes capiendum, captivive eripientes, recipientes, occultantes, seu facultatem effugendi dantes, seu id fieri jubentes, eorumque complices, & fautores etiam effectu non sequuto nullatenus excusandos, nisi claras tantummodo probationes contrariam adducētes, & contra intercedentes pro præfatis delinquentibus inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Juliæ Majestatis, eorumque filiis irrogantur, & oblata revelantis impunitate.

Pii IV. Const. 31. incip. *Cum sicut nuper*, contra Sacerdotes, qui pœnitentes mulieres in actu Sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus provocare, & allicere tentant, & sollicitant. Et Gregor. XV. Constit. 34. incip. *Universi Dominici gregis*, ampliatiæ circa hujus criminis probationes, & extensivè contra Confessarios, qui personas (quæcunque illæ sint) ad inhonestas sive inter se, sive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, sive ante, sive post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis, vel extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut alio in loco ad audiendam Confessionem è lecto sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones sive tractatus habuerunt. Et contra Confessarios non monentes eos, qui sciunt ab aliis Confessariis sollicitatos esse, ut inquisitoribus, vel Ordinariis sollicitantes

denuncient, vel docentes eis id ita denuncian-
dum non teneri.

GREGORII XIII. constit. 22. incip. *Officij nostri partes*. de jurisdictione Inquiritorum hæreticæ pravitatis eos, qui ad Ordinem Pontificatus non promoti, Missas celebrant, & Sacramentaliter Confessiones audiunt Clementis VIII. constit. 81. incip. *Et si aliis*, declaratorix pœnæ contra eos infligendæ per iudices laicos prævia eorum degradatione. Et Sanctitatis suæ constit. 79. incip. *Apostolatus officium*, extensivæ ad minores 25. annis, dummodo vigesimum ætatis annum compleverint.

SIXTI V. constit. 17. incip. *Cæli & terræ creator*, contra exercentes artem Astrologiæ judiciariæ, & alia quæcunque divinationum genera, librosve harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis suæ constit. 113. incip. *Inscrutabilia iudiciorum Dei*, extensivæ ad alia, & cum gravioribus pœnis.

CLEMENTIS VIII. Constit. 42. incip. *Cum sicut*, contra Italios ne extra Italiam proficiscantur ad loca in quibus liber & publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis non existat, minuscq; in eis locis habitent. Et Gregorii XV. Constit. 23. incip. *Romani Pontificis*, contra hæreticos ne in locis Italiæ, & Insularum adjacentiû quovis prætextu commorentur, & contra eorû fautores.

PAULI V. Constit. 26. incip. *Romanus Pontifex*, revocatorix facultatum Superioribus quorumcunque Ordinum & Religiosorum quoquomodo concessarum cognoscendi causas suo-

rum subditorum ad officium Sanctæ In-

quisitionis quomodolibet pertinentes. Eiusdem constit. 97. incip. *Regis pacifice*, innovatorix cõstitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. M. Virginis editarum; impositionis majorum pœnarum in transgressores à locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquiritoribus puniendos. Et Gregor. XV. constit. 29. incip. *Sanctissimus Dominus noster auditis*, ampliativæ, & declaratorix prohibitionis asserendi B. M. V. conceptam esse in peccato originali.

GREGORII XV. Constit. 27. incip. *Romanus Pontifex, in specula*, revocatorix quorumcunque concessionum vivæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis suæ Constit. extensivæ ad quoscunque quantumvis privilegiatos, exemptos, incip. *Alias felicitis rec. Gregor. Papa XV.* sub dat. Romæ 20. Dec. 1631.

Eiusdem Constit. 40. incip. *Apostolatus officium*, & Sanctitatis suæ Constit. 114 incip. *Eo modo* revocatorix licentiarum quarumcunque legendi & habendi libros prohibitos.

SANCTITATIS SUÆ Constit. 37. incip. *Sanctissimus Dominus noster sollicitè animadvertens*, de imaginibus nondû à Sede Apost. canonizatorum, vel beatorum cum radiis, splendoribus, aut laureolis non proponendis, tabellis aut luminaribus ad eorum sepulchra non opponendis, eorumve gestis miraculis, revelationibus, beneficiorû impetrationibus non publicandis, aut imponendis. Pariter Sanctitatis suæ constit. 50. incip. *Sanctissimus Dominus noster pro debito sui Pastoralis officij*, de libris ubi.

ubicunque compositis de quacunque materia tractantibus, ab his, qui deguntur in statu Ecclesiastico transmittendis alio, ut imprimantur sine vicarij & Magistri sacri Palatij in Urbe, vel extra eam sine Ordinarij & inquisitoris, aut ab eis deputatorum licentia, & eiusdem Sanctitatis suæ const. sub dat. Romæ. die 5 Nouemb. 1631 incip. *Cum sicut accepimus*, quod Constitutione, Apost. in concernentibus Fidem Catholicam, & sanctæ Inquisitionis officium hactenus editæ, & imposteriorum etiam super quacunque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, nisi in edendis illi specialiter excipiantur. Et insuper ij Superiores teneantur curare & efficere, ut huius decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur, ita ut ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant: deque huiusmodi commotione publico documento statim certiore facere Congregatione sanctissimæ Inquisitionis in Urbe. & ita mandat & præcipit sanctitas sua. Joannes Antonius Thomasius, Sanctæ Romanæ & universalis Not.

Anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio, Indictione prima Pontificatus S. D. N. Urbani divina providentia Papa octavi, die vero septima Mensis Junij supradictæ litteræ decretum affixum & publicatum fuit ad valvas Principis Apostolorum, ac in acie Campi Flora, ut moris est, per me Alexandrum Latinum prelibati S. D. N. Papa Cursores.

Canonici Pœnitentiarii, Lectores, Magistrales, & Doctorales Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum Regnorum Hispaniæ & Legionis quavis de causa, occasione, vel prætextu etiam servitii S. Inquisitionis, à suarum Ecclesiarum servitiis se quoquo modo eximere, ac super hoc quodcunque indultum etiam à Sede Apost. nisi eorundem Capitulorum ad id expresso accedente consensu, impetrare minimè possunt.

LXXI.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Super Universas Orbis Ecclesias ab eo, qui cunctis imperat, nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, in his per quæ ipsarum Ecclesiarum, præsertim Metropolitanarum, & Cathedralium honori, & commodis opportunè consulitur, Pastoralis officii nostri partes cum à Nobis petitur, libenter interponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire. Nuper siquidem nomine dilectorum filiorum Metropolitanarum & aliarum Cathedralium Ecclesiarum, Regnorum Castellæ, & Legionis Nobis exponi fecit dilectus filius Augustinus Gonzalez Davila juris utriusque Doctor, eorumque Capitulorum Procurator generalis, quod in qualibet Ecclesiarum huiusmodi dudum, juxta Sacri Concilii Tridentini decreta Pœnitentiarius, cum unione unius ex Præbendis pro uno Magistro, vel Do-

Doctore, aut Licentiato in Sacra Theologia, vel Jure Canonico institutos, nec non una Lectoralis pro uno Theologo Lectore S. Scripturæ, & præterea juxta ordinationem felicitis recordationis Sixti Quarti, & Leonis décimi Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum aliàs, & ex particulari Sedis Apost. indulto in quibusdam, ex dictis Ecclesiis duæ Doctores pro uno seu duobus respectivè Doctoribus, seu Licentiatis in utroque, vel altero Jurium, ac alias Præben. Magistralis respectivè nuncupatæ pro uno Magistro seu Licentiato in S. Theologia constitutæ fuerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, juxta ejusdem Concilii Trident. decreta Pœnitentiario onus audiendi Confessiones publicè in Ecclesia, Theologo autem Canonicis prædictis, legendi, & interpretandi Sacram Scripturam incumbat; Magistrales vero, & Doctores Canonici hujusmodi in prædictis Ecclesiis in vim dictæ ordinationis Sixti IV. & Leonis Decimi prædecessorum nostrorum hujusmodi, & respectivè indulti prædicti eo fine instituti sint, ut hi suæ Ecclesiæ in defendendis illius juribus, & in dandis Capitulo suo, aliisque Ecclesiæ suæ ministris salubribus consiliis, pro felici negotiorum eorundem directione assistant; ille autem ut verbum Dei populo prædicet, & in his, quæ ad conscientiam pertinent, recta consilia Capitulo, & ministris suæ Ecclesiæ præbeat, & proinde, ipsos apud suas Ecclesias assidue residere oporteat, contingit tamen interdum, ut

nonnulli ex Canonicis hujusmodi variis prætextibus, & inter alios, quod officio S. Inquisitionis adversus hæreticam pravitate[m] inferviant, ac etiam vigore indultorum sibi ab Apostolica Sede concessorum ab Ecclesiis suis absint; & nihilominus suorum Canonicatum, & Præbendarum fructus, redditus & proventus, ac etiam distributiones quotidianas integrè, tanquam si residerent, percipere prætendant, in grave ipsarum Ecclesiarum detrimentum. Quare dictus Augustinus eorundem Capitulum nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut Capitulum, & Ecclesiarum hujusmodi idemnitati in præmissis opportunè consulere de benignitate Apostolica dignaremur, Nos igitur attendentes petitionem hujusmodi rationi esse consentaneam, ac Capitula, & Augustinum præfatos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum seriè absolventes & absolutas fore censentes; hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Capitulis Metropolitanarum, & aliarum Cathedralium Ecclesiarum Regnorum Castellæ, Legionis prædictorum, ut nullo unquam tempore Canonicis Pœnitentiariis, Lectoribus, Magistralibus, & Doctoralibus suarum Eccle-

Ecclesiarum pro tempore existentibus ex quavis causa etiam prætextu, quod officio sanctæ Inquisitionis inseruiant, absentibus, & si aliquod ab Apost. Sede indultum desuper sine speciali Capitulorum prædictorum consensu obtinuerint fructus redditus & proventus ac distributiones quotidianas suorum Canoniatuum, & præbendarum præstare minime teneantur, nec ad id inuiti cogi aut compelli, seu vigore litterarum Apost. nisi in illis de præsentibus indulto de verbo ad verbum specialis mentio fiat interdici suspendi, vel excommunicari possint auctoritate Apost. tenore præsentium de speciali gratia indulgentis, ac prædictos Canonicos Pœnitentiarios, Lectores, Magistrales, & Doctorales quavis de causa, occasione, vel prætextu, etiam servitii dictæ S. Inquisitionis huiusmodi à dictarum suarum Ecclesiarum servitiis illis incumbentibus se quoquomodo eximere, ac super hoc quodcumque indultum etiam à Sede Apost. nisi eorundem Capitulorum ad id expresso, accedente consensu impetrare, aut sibi quovis modo, etiam Motu proprio concessio, vel frui nullatenus posse, aut debere, nec illis in aliquo contra præsentium tenorem suffragari, quin imo quodcumque contigerit, pro tempore existentes Canonicos Pœnitentiarios, Lectores, Magistrales, & Doctorales huiusmodi in aliis, quam dictarum suarum Ecclesiarum servitiis, etiam officii Sanctæ Inquisitionis, etiam intra civitates, in quibus Ecclesiæ præfatæ existant, occupari, Cano-

nicatus & Præbendas, per eos obtentos in Ecclesiis huiusmodi, eo ipso vacare ac aliis personis qualificatis per eos, ad quos eorum collatio pertinebit, liberi conferri posse, sicque ab omnibus censeri, & ita & non aliter per quoscunque iudices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, nostrosque, & Sedis Apost. Nuntios, ac quoscunque alios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, irritumque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quocirca venerabilibus fratribus Archiepiscopis & Episcopis Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum prædictarum respectivè, nec non nostro & Apostolicæ Sedis pro tempore existenti in Regnis Hispaniarum Nuncio per præsentibus committimus & mandamus, quatenus Archiepiscopi & Episcopi præfati, quilibet in suis civitate & diœcesi, Nuncius verò præfatus in quibusvis suæ jurisdictionis locis in eisdem Regnis per se, vel alium, seu alias præsentibus litteras, & in eis contenta, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Capitulorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eadem Capitula præmissorum huiusmodi effectu paci-

Mm

ficè

facè frui & gaudere, non permittentes illa desuper à quoquam quavis auctoritate; quomodolibet indebitè, molestari Contradictores quoscunque per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantib. fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum præfatarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & nativis, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis, etiam præfato Sanctæ Inquisitionis officio, & qui-

busvis aliis in contrarium præmissorum, nuac & pro tempore sub quibuscunque tenoribus & formis, quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus, pro expressis habentes, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur, si fuerint exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die decima Januarij millesimo sexcentesimo quadragesimo, Pontificatus nostri anno decimo septimo. Locus † annuli Piscatoris.
M. A. Maraldus.

INDEX

I N D E X

Bullarum, Constitutionum, & Decretorum, quæ in hoc opere citantur, & hîc Ordine Pontificum referuntur.

PIL. II.
BULLA. I. **C**ONTRA Clericos ad Sacros Ordines male promotos. pag. 147.

- PIL. IV.
2. Super forma juramenti professionis fidei p. 148.
 3. Quod gratiæ de non residendo, fructus ratione studii non valeant sine consensu Ordinarii. p. 149.
 4. Super residentia Prælatorum, & aliorum curam animarum habentium, & residere debentium. p. 150.
 5. Super executione concilij, & litterarum ejusdem Sanctissimi D. Pii IV. contra Archiepiscopos, Episcopos, Prælatos, & alias personas Ecclesiasticas non residentes in eorum Ecclesiis. p. 153.
 6. Revocatio privilegiorum, exemptionum, immunitatum, facultatum, conservatoriarum, indultorum, Confessionalium, Maris magni, & aliarum quarumcunque similium gratiarum, quibuscunque locis, & personis concessarum, in his quibus

statutis, & decretis Sacri Concilii Trident. contrariantur. p. 155.

PIL. V.

7. Super clausura, & reformatione Monialium cujuscunque Ordinis. p. 157.
8. Declaratio regulæ à Pio IV. editæ super expressione gradus propinquioris in dispensationibus matrimonialibus pro conjunctis in diversis gradibus. p. 161.
9. Declaratio super decretis Concilii Trid. de cognatione spiritali, & affinitate ex fornicatione, ac Matrimonii, de super contractis. p. 162.
10. Super declaratione decreti Concilii Trid. de cognatione spiritali, & ejus impedimentis. p. 163.
11. Declaratur Concilii Trident. decretum super impedimento affinitatis ex fornicatione provenientis. p. 164.
12. De veritate exprimenda à procuratoribus Pœnitentiariæ, & c. in dispensationibus matrimonialibus. & aliis gratis Apost. sub pœnis falsi. p. 165.
13. Su-

†

INDEX BULLARUM

13. Super collatione Parochialium Ecclesiarum. p. 166.
 14. Declaratio super portione assignanda Vicariis perpetuis Parochialium Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, ac piis locis perpetuo unitarum. p. 169.
 15. Declaratio Decreti à Concil. Trid. editi super impedimento publicæ honestatis circa sponsalia, & matrimonialia. p. 171.
 16. Quæ resignationes beneficiorum per Episcopos, & alios Collatores admitti possint. p. 172.
 17. De residentia Rectorum Ecclesiarum Parochialium, & obtinentium Canonicatus, & dignitates. p. 174.
 18. Contra quoscunque Clericos tam sæculares, quàm Regulares nefandi criminis reos. p. 176.
 19. De trium votorum professione ab iis emittenda, qui in Congregationibus subobedientia voluntaria vivunt, & habitus à sæcularibus Presbyteris distinctos habent. p. 176.
 20. Revocatio indulgentiarum recipiendi, vel retinendi Religiosos alterius Ordinis etiam laxioris. p. 178.
 21. Contra Moniales exeuntes à clausura, nisi in quibusdam casibus, easque comitantes, vel recipientes, & contra Superiores exeundi licentiam concedentes, nisi in casibus hinc expressis. p. 181.
 22. Revocatio privilegiorum, & Consuetudinum Ecclesiarum aliquid recipiendi in collatione, seu admissione ad possessionem beneficiorum. p. 183.
 23. Prohibitio ne in publicis concionibus disputetur de conceptione B.M. Virginis, neque de ea vulgari sermone scribatur, innovando Constitutionem Sixti IV. & decreta Concilii Tridentini. p. 185.
 24. Quod Regulares cujuscunque Ordinis, etiam Mendicantes, Lectores, aut in Theologia graduati non possint sæcularium Confessiones audire, nisi fuerint ab Ordinariis approbati. p. 188.
 25. Forma expediendi litteras Apost. monitoriales de excommunicandis his, qui bona deperdita vel subtracta restituere aut revelare recusant. 189.
 26. Jurisdictio Episcoporum visitandi Parochiales Ecclesias Fratrum Militum S. Joannis Hierosolymitani quoad animarum curam, & Sacramentorum administrationem. 190.
 27. Ordinariis locorum injungitur ut confraternitates Doctrinæ Christianæ ad pueros aliosque divinæ legis expertes bonis moribus, sanaque doctrina instruendum, instituant, cum largitione Indulgentiarum tã pro Confratribus, quam pereos instruendis à Pontifice concessio. 192.
- GREGORII. XIII.
28. Reductio Constitutionum à Pio V. pro Mendicantibus, & aliis Regularibus contra locorum Ordinarios, &c. editarum ad terminos juris, & Concilii Trident. 194.
 29. Super executione litterarum Apost. & declaratione Conc. Trid. *sess. 24. c. 20. de reform.* 196.
 30. Revocatio quarumcunque licentiarum ingrediendi monasteria, & loca Monialium, & virorum cujuscunque Ordinis: & prohibitio utendi licentiis ab

ET CONSTITUTIONUM,

ab Episcopis, vel Superioribus concessis pro casibus necessariis, nisi in necessitatibus urgentibus. p. 199.

31 Jurisdictio Ordinariorum in puniendis Vicariis familiaribus, colonis, & ministris Fratrum Militum Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani juxta dispositionem Concil. Trident. *sess.* 24. cap. 11. p. 200.

32 Quod etiam Prælati, & alii Monialium coram habentes, earum Monasteria ingredi non possint, nisi in casibus tantum necessariis, p. 202.

33 De modo & Forma publicandi beneficiorum resignationes, & jurium cessiones. p. 203.

34 Quod Abbatissæ, & aliæ Præfectæ Monasteriorum Monialium in Italia consistentium ad triennium tantummodo eligantur. p. 207.

35 Præcedentiæ declaratio inter Ordines Mendicantium, & inter Confraternitates laicorum in processionibus p. 109.

SIXTI. V.

36 Quod vacent omnes Ecclesiæ, & beneficia eorum, qui ad dignitatē Cardinalatus promoventur; & quando eis datur retentio, intelligatur de beneficiis non requirentibus residentiam in loco dictæ dignitati non convenienti. 210.

37 Contra Clericos malè promotos, ac in Episcopos in Ordinum collatione peccantes. 211.

GREGORII. XIV.

38 De forma faciendi processus, & inquisitiones ex præscripto Concil. Trid. super promovendis ad regimina Ecclesiarum Cathedralium, & aliorum

Superiorum seu Monasteriorum atque ad cæteras dignitates, de quibus in Consistorio providetur. 215.

CLEMENTIS. VIII.

39 Moderatio Bullæ Sixti V. contra Clericos malè promotos, & eos promoventes editæ, cum præservatione pœnarum ibidē Simoniacè Ordinatiss, & Ordinationibus inflictarū. 222

40 De executione Concilii Trid. cōtra Regulares nō subditos Episcopo extra claustra notoriè delinquentes. Et de pœnis eorum superiorum illos punire negligentium. p. 223.

41 Quando locorum Ordinarii Regularibus licentiam possint impartiri novos Conventus cōstruendi. p. 224

42 Concordia inter Capitula Cathedralium Ecclesiarum, & Nuntium Apost. Hispaniæ de una petia ex supplicabilibus Pontif. Prælatorū quando mroerentur, eidem danda. p. 225

PAULI. V.

43 Declaratio & confirmatio privilegii fori Religiosorum Regularium intra claustra degentium. p. 229.

44 Contra mulieres ingrediendi monasteria Monialium licentiis abutentes. p. 230.

45 Revocatio omnium licentiarum monasteria Monialium ingrediendi, aut cum eis conversandi mulieribus hætenus concessarum. p. 231.

GREGORII. XV.

46 De exemptorum privilegiis circa animarum curam, Sacramentorum administrationem, Sanctimonialium monasteria, & Prædicationem Verbi Dei. p. 232.

47 De Monasteriorum, Conventuum,

INDEX BULLARUM

- Domorum, Religiosorum cujuscun-
que etiam Mendicantium Ordinis
erectione. p. 232.
- 48 De Canonatu Pœnitentiaro in
singulis Metropolitanis, & Cathedra-
libus Ecclesiis Hispaniæ in con-
cursu ad instar. Doctoralium & Ma-
gistralium providendo. p. 232.
- 49 Regulares tam Mōnachi, quā Fra-
tres quorumcunq; Ordinum etiam
Mendicantium in processionibus &
publicis actibus, non debent Cano-
nicos, Rectores, & Clericos sæcu-
lares præcedere, nec cum eis mixtum
incedere; & in universo Regno Ca-
stellæ & Legionis Clerus sæcularis
in omnibus locis etiam in Conven-
tibus, & propriis Ecclesiis eorundem
Religiosorum præferri debet. p. 237.
- U R B A N I. VIII.
- 50 Decreta de celebratione Missarum
auctoritate Urbani VIII. à S. Con-
gr. Concilii edita. p. 240.
- 51 De Regularibus, apostatis, & eje-
ctis decreta jussu Urbani VIII. à S.
Congr. Concilii edita. p. 240.
- 52 De non addendis Kalendario, &
Missali Sanctorum officiis adhuc
non concessis, & Missis non appro-
batis. p. 240.
- 53 Contra Ordinantes, & malè ordi-
natos. 240.
- 54 Circa accessum Regulariū ad Mo-
nasteria Monialium ad colloquen-
dum cum eis conceditur & præscri-
bitur facultas Ordinariis p. 240.
- 55 Quod Capitula Ecclesiarum Cathedra-
lium, quibus S.R.E. Cardinales
præsunt ex Indultis conferendi be-
neficia Ecclesiastica reservata, vel
affecta eisdem Cardinalibus concel-
lis nullus jus præcedere possint. p. 240.
- 56 Quod S.R.E. Cardinales Ecclesiarū
Præsules indulta conferendi benefi-
cia, Ecclesiastica ratione Ecclesiarum
quibus præsunt, vel quorum regimi-
ni ultimo loco cesserunt, duntaxat
uti possint. 240.
- 57 Confirmatio & innovatio regulæ,
Cancellariæ, decreti Camerae Apost.
& constitutionum sel. rec. Julii III.
quoad fructus beneficiorum Eccle-
siasticorum in exhaustos. 240.
- 58 Revocatio quarumcunque licentia-
rum à prædecessoribus Pontificibus
loca Regularia erigendi non servata
forma Constitutionis Clementis VIII.
& decretorum Sedis Apost. conces-
sarum, quæ nondum effectum suum
sortitæ sunt. Ac prohibitio illa de
cætero erigendi absque licentia Or-
dinariorum, & Sacris Canon. Con-
cilioque Trid. nec non Clementis
VIII. & Gregorii XV. constitutioni-
bus non servatis. 241.
- 59 Prohibitione degentes in statu Ec-
clesiastico mediata, vel immediata
Sedi Apost. subiecto libros ab eis u-
bicumque compositos de quacunq;
materia tractantes absque Cardinalis
Vicarii & Magistri Sacri Palatii in
urbe, & extra eam absq; Ordinarii,
& Inquisitoris loci licentia deferant,
aut imprimendos transmittant. 273.
- 60 De bonis jurisdictionalibus ad Ec-
clesias, & loca pia spectantibus in-
feudum, vel emphyteusim non dan-
dis, nec ultra triennium locandis, aut
concessionibus hujusmodi renovandis
seu prorogandis. 244.

ET CONSTITUTIONUM.

- 61 Confirmatio decreti, quo Sacra Cō-
gr. Cardinalium Concilij Trid. in-
terpretum censuit Constitutionem
Gregorij XV. de Conservatoribus e-
ditam non afficere Religionem Hie-
rosolymitanam, nisi quoad iudices
Conservatores, eidemque Religioni
adhuc jus ejusmodi iudices Conser-
vatores eligendi competere. 246.
- 62 De facultate eligendi Confessariū
ad Regulares utriusque sexus, & cu-
juscunq; Ordinis non extendenda,
nec extra forum conscientia. 247.
- 63 De Novitiis receptis, & professis
contra formam decretorum. 250.
- 64 Super Residentia Episcoporum, Ar-
chiepiscoporum, Metropolitanorū,
& aliorum Ecclesiis Cathedralibus
Præfectorum, etiam S.R.E. Cardi-
nalianum, cum præfixione termini ad
proficiscendum ad eorum residen-
tias, & determinatione pœnarum,
& prohibitione ab ipsis non disce-
dendo absq; Sedis Apost. licentia ex
quibusvis etiā urgētissimis causis. 251
- 65 Extensio Constitutionis Greg. XIII.
ne Scholasticorum, & Commissario-
rum crimina possent cognosci, nisi à
Nuntiis, & Collectoribus Apost. in
Regno Neopolitano, ad excessus &
crimina patrata in aliis Regnis &
provinciis etiā expletis corā officiis.
- 66 De non jejunando in vigilia S. Jo-
annis Baptistæ quando contingit in
die solēnitatis Corporis Christi.
- 67 Regulares ad sæculariū Confessio-
nes, seu ad Verbum Dei prædicandū
semel & simpliciter admissi per Epif-
copum quando possint per eum re-
probari.
- 68 Ecclesia à qua Episcopus de suo cō-
sensu transfertur, eo tempore vacat,
quo idem Episcopus ab illius vinculo
in Consistorio absolvitur, etiā ante
expeditionem litterarum vel adeptā
secundæ Ecclesiæ possessionem, po-
steaquam verò ex testimonio, seu do-
cumento Secretarii Sacri Collegii, vel
alio hujusmodi absolutionis notitiā
Episcopus translatus habuerit.
- 69 Quod majorem post Pontif. in Ca-
thedralibus, & principalē in Colle-
giatis Ecclesiis dignitates, obtinentes,
& Canonici Magistrales, Doctorales,
Lectura, Pœnitentiarum, & Parochia-
lium Ecclesiarum Rectores non pos-
sint esse in Regnis Hispaniarum fami-
liares, & cōmensales Episcoporum,
nec officiales, seu Visitatores. 253.
- 70 Religiosi quæ decreta & Constitu-
tiones Apost. ad S. Inquisitionis offi-
cium contra hæreticam pravitatem
pertinentes observare, & in his Ge-
neralibus, & Provincialibus Capitu-
lis publicare debeant. 256.
- 71 Canonici Pœnitentiarum, Lectores,
Magistrales, & Doctorales Metro-
politano, & Cathedraliū Eccle-
siarum Regnorum Hispaniæ, & Le-
gionis quavis de causa, occasione, vel
prætextu, etiam servitii S. Inquisi-
tionis à dictarum suarum Ecclesiarum
servitiis, se quoquomodo eximere, ac
super hoc quodcunq; indultum etiā
à Sede Apost. nisi eorundem Capitu-
lorum ad id expresso accedente cō-
sensu, impetrare minime possunt.

F I N I S.

